

OSMANLI TÜRKCES İ SÖZLÜ Ğ Ü

Prof. Dr. Mehmet KANAR

1

A

â (F.) [آ]

1.ünlem edat ı ey, hey. 2.iki kelimenin aras ı na girerek, anlam ı

peki Ő tiren yeni kelimeler türetmeye yarayan orta ek.

a'dâ (A.) [ادعا] dü Ő manlar. a'dâd (A.) [دادعا] say ı lar. â'ik (A.) [قئا] engel.

a'lâ (A.) [لعا] en yüksek, en yüce. a'lâf (A.) [فلا] otlar.

a'lâl (A.) [1 [لعا] hastal ı klar. 2.sebepler. a'lâm (A.) [1 [ملاعا] bayraklar. 2.özel isimler. a'lem (A.) [ملاعا] en iyi bilen. a'mâ (A.) [معا] kör.

a'mâk (A.) [قامعا] derinlikler.

a'mâl (A.) [لامعا] i Ő ler, ameller, davran ı Ő lar. a'mâr (A.) [1 [رامعا] ömürler. 2.ya Ő lar. a'nî (A.) [نعا] yani.

a'râb (A.) [بارعا] Araplar, çöl araplar ı . a'râbî (A.) [بارعا] çöl arab ı . a'râz (A.) [ضارعا] belirtiler.

2

a'sâb (A.) [باصدا] sinirler. a'sâr (A.) [راصدا] yüz y ı llar.

a' ş âr (A.) [راشدا] ö ş ür vergileri, onda birler. a' ş ârî (A.) [يراشدا] ondal ı k.

a'vec (A.) [جوعا] yamuk, e ğ ri bü ğ rü. a'ver (A.) [روعا] tek gözlü. a'yâd (A.) [دايعا] bayramlar.

a'yân (A.) [1 [نايعا.ileri gelenler, e ş raf, sosyete. 2.gözler. a'yün (A.) [1 [نايعا.gözler. 2.p ı narlar. a'zâ (A.) [1 [اصدعا.üyeler. 2.organlar. a'zam (A.) [مظعا] en büyük.

âb (F.) [بآ]

1.su. 2.deniz. 3. ı rmak. 4.tükürük. 5.özsuyu. 6.ter. 7.döl suyu.

8.sidik. 9.parlakl ı k. 10.yüzsuyu. 11.letafet, hava.

âb (F.) [بآ] A ğ ustos.

âb - ı âbistenî [1 [نتيبا بآ .meni; 2.bitkilerin yeti ş mesine neden olan su. âb - ı adâlet [تلادع بآ] 1 [.adalet suyu; 2.do ğ rulu ğ un bereketi. âb - ı ahmer [1 [رحما بآ .k ı z ı l su. 2.k ı rm ı z ı ş arap. 3.gözya ş ı . âb - ı âte ş in [1 [نيشتا بآ .ate ş li su; 2.k ı rm ı z ı ş arap; 3.gözya ş ı . âb - ı bâdereng [1 [گنر مداب بآ .k ı z ı l su. 2.gözya ş ı , kanl ı gözya ş ı . âb - ı engûr [[روگنا بآ] 1.üzüm suyu. 2. ş arap. âb - ı harâbât [[تبارخ بآ] (meyhane suyu) ş arap. âb - ı kevser [[رثوك بآ] 1.cennet suyu, 2. ş arap. ab'âb (A.) [باعبع] vantrolog.

abâ (A.) [1 [ابدء.kaba yün kuma ş . 2.aba. âbâ' (A.) [1 [اءابآ.babalar. 2.gezegenler. âbâd (A.) [دابآ] ebedler.

âbâd (F.) [دابآ] bay ı nd ı r, mamûr.

âbâd etmek/eylemek 1.mamûr etmek. 2.zenginle ş tirmek. 3.huzur vermek. âbâd olmak 1.mamûrle ş mak. 2.zenginle ş mek. 3.huzura kavu ş mak. âbâdân (F.) [نادابآ] bay ı nd ı r.

âbâdânî (F.) [نءادابآ] bay ı nd ı rl ı k.

âbâdî (F.) [1 [يدابآ.bay ı nd ı rl ı k. 2.ince Hint ka ğ ı d ı . âbâl (A.) [لءابآ] develer. âbân (F.) [نءابآ] Âbân ay ı .

abâpû ş (A.-F.) [1 [شءو پءاءء.abal ı . 2.dervi ş . 3.yoksul. âbâr (A.) [رءابآ] kuyular.

âbcâme (F.) [ءءءابآ] su kab ı . âbçîn (F.) [نءچبآ] pe ş temal. abd (A.) [1 [دءءء.kul. 2.köle.

âbdân (F.) [1 [نادبآ.su kab ı . 2.mesane. âbdâr (F.) [1 [رءادبآ.sulu. 2.parlak. 3.ho ş âbdendân (F.) [1 [نادنءبآ.bön. 2.âciz. abdest (F.) [1 [ءءسءبآ.abdest. 2.paylama.

abdesthâne (F.) [1 [ءءنءءءسءبآ.tuvalet. 2.abdest al ı nan yer. abdestlik (F.-T.) k ı sa cübbe. âbek (F.) [1 [ءبآ.sulu. 2.c ı va.

abes (A.) [ثبء] saçma, abes.

âbgîne (F.) [1 [ٱنٱٱٱٱ.kristal. 2.kadeh. 3.sürahi. 4.ayna. 5.gözya ş 1 . âbgîr (F.) [1 [ٱٱٱٱ.havuz. 2.su birikintisi. âbgûn (F.) [1 [ٱٱٱٱ.su rengi. 2.mavi.

abher (A.) [1 [ٱٱٱ.nergis. 2.zerrinkadeh çiçe ğ i. 3.yasemin. âbhîz (F.) [ٱٱٱٱ] büyük dalga.
âbhord (F.) [ٱٱٱٱ] nasip. âb 1 rû (F.) [ٱٱٱ] yüzsu. âbî (F.) [ٱٱ] mavi.

âbid (A.) [1 [ٱٱٱ.ibadet eden. 2.erkek ad 1 . abîd (A.) [1 [ٱٱٱ.kullar. 2.köleler. âbidât [ٱٱٱ] an
1 tlar. âbide (A.) [ٱٱٱ] an 1 t.

âbidevî (A.) [ٱٱٱ] an 1 tsal.

âbile (F.) [1 [ٱٱٱ.su çiçe ğ i. 2.sivilce. 3.su kabarc 1 ğ 1 . âbir (A.) [ٱٱ] yaya.

âbisten (F.) [ٱٱٱ] gebe.

âbistengâh (F.) [ٱٱٱٱ] döl yata ğ 1 .

âbi ş hor (F.) [1 [ٱٱٱ.sulama yeri. 2.nasip. âbkâr (F.) [1 [ٱٱٱ.saka. 2.ayya ş .

âbke ş (F.) [1 [ٱٱٱ.saka, su çeken. 2.kevgir. âbnûs (F.) [ٱٱٱ] abanoz.

âbrâh (F.) [ٱٱٱ] su yolu, kanal.

abra ş (A.) [شرابا] alacal ı .

âbrîz (F.) [1 [مزربأ] .tuvalet. 2. ı br ı k. âb ş âr (F.) [راشبأ] ça ğ layan. abûs (A.) [سوبء] somurtkan.

âbühava (F.-A.) [اوہ و بآ] iklim.

âbzih (F.) [1 [مزبأ] .su kayna ğ ı . 2.gözya ş ı . âc (A.) [جاء] fildi ş i. âc (F.) [آ] ı lg ı n a ğ ac ı .

acâib (A.) [بئاءء] tuhaf, ilginç, acaip. acâleten (A.) [قلءاءء] alelacele.

aceb (A.) [1 [بءءء] .tuhafl ı k. 2.acaba. acebâ (A.) [ابءء] acaba. acele (A.) [لءءء] acele.

aceleten (A.) [قلءءء] çarçabuk, alelacele.

acem (A.) [1 [مءءء] .arap olmayan. 2. İ ranl ı , acem.

acema ş îran (A.) [ناريشءء مءءء] Türk mûsikisinde bir makam. acemce (A.-T.) Farsça.

acemî (A.) [1 [مءءءء] .deneyimsiz, acemi. 2. İ ranl ı . acemistan (A.-F.) [نءءءءءءء] İ ran.

acemiyân (A.-F.) [1 [نءءءءءءءء] .deneyimsizler. 2. İ ranl ı lar. aceze (A.) [مءءءء] dü ş künler, âcizler.

acîb (A.) [بءءءء] tuhaf, acayip, ilginç. acîbe (A.) [مءءءءءء] ş a ş ı lacak ş ey.

âcîl (A.) [ل جاء] acil.

âcîlen (A.) [ل جاء] derhal, acil olarak. acîn (A.) [ن يدع] macun, yo ğ urulmu ŝ . âcîz (A.) [ز جاء]
1.aciz. 2.ben.

âcîzâne (A.-F.) [1 [ن از جاء] .acizce. 2.alçakgönüllüce. âcîzî (A.-F.) [ز جاء] acizlik. âcîziyyet (A.)
[ت ز جاء] acizlik. âcîzleri (A.-T.) bendeniz, ben. acûl (A.) [ل و دع] aceleci.

acûlâne (A.-F.) [ن لا و دع] acele acele. acûz (A.) [1 [و دع] .kocakar 1 . 2.cad 1 . acûze (A.) [1
[و دع] .kocakar 1 . 2.cad 1 . âcür (F.) [1 [ر ج ا] .tu ğ la. 2.kiremit.

acz (A.) [ز دع] acizlik, çaresizlik, bir ŝ ey yapamama. âdâb (A.) [1 [ا د ا] .edepler, terbiyeler. 2.yol
yordam. adalât (A.) [ت ل ا ض د] kaslar.

adale (A.) [1 [ل ا ض د] .kas. 2.kaslar. adâlet (A.) [ت ل ا د ع] adalet.

adaletkâr (A.-F.) [ر ا م ك ن ل ا د ع] adil, adaletli. âdât (A.) [ت ا د ا ع] âdetler, al ı ŝ kanl ı klar. adâvet (A.) [1
[ت و ا د ع] dü ŝ manl ı k.

adâvet etmek/eylemek dü ŝ manl ı k gütmek.

add (A.) [د ع] sayma, görme, de ğ erlendirme, kabul etme.

addedilmek say 1 lmak, görülmek, de ğ erlendirilmek. addetmek/eylemek saymak, görmek, de ğ erlendirmek. addolunmak say 1 lmak, kabul edilmek. aded (A.) [ادء] say 1 .

adeden (A.) [ادء] say 1 ca. adedî (A.) [يدء] say 1 sal.

âdem (A.) [1 [مدآ .ilk insan, Adem Peygamber. 2.insan, adam. adem (A.) [مدء] yokluk, bulunmama, adem. adem -i muvaffakiyet [تيقفوم مدء] ba ş ar 1 s 1 zl 1 k. adem -i muvazenet [تنزاوم مدء] dengesizlik. adem -i riâyet [تىاعر مدء] uymama..

adem -i te'lîfiyet [تيفيلأت مدء] uzla ş amama, bir araya gelememe. adem -i teveccüh [هجوت مدء] ilgisizlik. ademâbâd (A.-F.) [دابآ مدء] yokluk ülkesi.

âdemhâr (A.-F.) [راوخ مدآ] yamyam, insan yiyen. âdemî (A.-F.) [1 [مدآ .insano ğ lu. 2.insanl 1 k. âdemiyân (A.-F.) [نايمدآ] insanlar.

âdemiyyet (A.) [1 [تيمدآ .insanl 1 k. 2.adaml 1 k. ades (A.) [سدء] mercimek. adese (A.) [سدء] mercem.

âdet (A.) [تداء] al 1 ş kanl 1 k, âdet. âdeta (A.) [انتداء] basbaya ğ 1 .

âdeten (A.) [انتدء] âdet olarak, geleneklere göre.

adhâ (A.) [يحضأ] kurbanlar.

âdi (A.) [يدأ] s 1 radan, âdi, de ğ ersiz. adîd (A.) [دىد] birçok. adîde (A.) [دىد] birçok.

âdil (A.) [لدأ] adaletli. adîl (A.) [لىد] e ş it, denk.

âdilâne (A.-F.) [منلاد] adilce. adîm (A.) [مىد] yok olan.

adîmülimkân (A.) [ناكملا مىد] imkâns 1 z. âdiye (A.) [يدأ] al 1 ş 1 lm 1 ş , s 1 radan. adl (A.) [لد] adalet.

adlâ' (A.) [علاضا] kenarlar.

adlî (A.) [لىد] adalet ile ilgili.

adliyye (A.) [مىلد] mahkeme, adliye. adn (A.) [ند] cennet. adû (A.) [ود] dü ş man. âfâk (A.) [قافآ] ufuklar.

âfâkî (A.) [1 [قافآ] nesnel. 2. ş uradan buradan konu ş ma. âfât (A.) [تافآ] afetler, belalar.

âferîde (F.) [دىرفآ] yarat 1 k, yarat 1 lm 1 ş , mahluk. âferîdgâr (F.) [راگدىرفآ] yaratan, Tanr 1 .

âferîn (F.) [نىرفآ] bravo, çok ya ş a, aferin. âferîn (F.) [نىرفآ] yaratan.

âferînende (F.) [هدرنرىرفآ] yarat 1 c 1 . âferîni ş (F.) [شنىرفآ] yarat 1 l 1 ş .

âfet (A.) [1 [ترفآ.afet, bela, felaket. 2.güzel sevgili. âfet -i cân [1 [نىرفآ.can belas 1 . 2.güzel.
âfet -i devrân [1 [نىرفآ.نارود.güzel, dilber. âfetengîz (A.-F.) [زىگنارىرفآ] afet getiren. âfetresân (A.-
F.) [نىرفآ] bela getiren.

âfetzedede (A.-F.) [هدرنرىرفآ] belaya u ğ ram 1 ş , afet görmü ş . afif (A.) [فىفء] iffetli.

âfil (A.) [1 [لىرفآ.batan. 2.görünmez olan. âfitâb (F.) [بىرفآ] güne ş .

âfitâbcemâl (F.-A.) [لىرفآ.لامج بىرفآ] güzel yüzlü, parlak yüzlü, yüzü güne ş gibi

parlayan, sevgili, ma ş uk. âfiyet (A.) [تىفاء] esenlik.

âfiyet bulmak sa ğ l 1 ğ l 1 na kavu ş mak. afiyetbah ş [شىرفآ.تىفاء] afiyet verici. afrika (A.) [اقرىرفآ]
Afrika k 1 tas 1 . afsun (F.) [نوسفا] büyü, efsun. âftâb (F.) [بىرفآ] güne ş .

âftâbe (F.) [بىرفآ] 1 br 1 k, su kab 1 .

âftâbgîr (F.) [رىگبارىرفآ] güne ş alan, güne ş gören. âftâbî (F.) [بىرفآ] güne ş lik.

âftâbrû (F.) [ورىرفآ] parlak yüzlü.

afv (A.) [وفء] ba ğ ı ş lama, af. âgâh (F.) [ماگآ] haberdar.

âgâh etmek haberdar etmek. âgâh olmak haberdar olmak. âgâhî (F.) [ماگآ] haberdarlık. âgeh (F.) [ماگآ] haberdar.

âgehî (F.) [ماگآ] haberdarlık. âgîn (F.) [نىگآ] dolu.

âgû ş (A.) [شوغآ] kucak.

â ğ âli ş (F.) [شلاغا] k ı ş k ı rtma. a ğ ayân (T.-F.) [نایاغا] a ğ alar.

â ğ âz (F.) [1 [زاغآ.ba ş lama. 2.ba ş lang ı ç. a ğ biyâ (A.) [ايىغا] kal ı n kafal ı lar. â ğ i ş te (F.) [متشغآ] bula ş m ı ş , bulan ı k.

a ğ lâl (A.) [1 [لاغا] boyunduruklar. 2.zincirler. a ğ lât (A.) [طلاغا] hatalar.

a ğ leb [(A.) [لامتحا بلغا] ço ğ unlukla, genellikle, s ı k s ı k.

a ğ leb -i ihtimâl [لامتحا بلغا] büyük bir ihtimalle, büyük bir olas ı l ı kla. a ğ nâ (A.) [نىغا] en zengin. a ğ nâm (A.) [مانغا] koyunlar. a ğ niyâ (A.) [نيىغا] zenginler. a ğ niye (A.) [نيىغا] ş ark ı lar. a ğ râs (A.) [سارغا] fidanlar.

a ğ râz (A.) [ضارغا] maksatlar. a ğ sân (A.) [ناصدا] dallar.

a ğ ş iye (A.) [1 [مېشدا] .perdeler. 2.zarlar. a ğ yâr (A.) [رايغا] yabanc ı lar. ah (A.) [1 [خا] .karde ş . 2.dost.

âh (F.) [1 [آ] .feryat etme, feryat. 2.ilenme. âh almak biri taraf ı ndan kendisine ilenilmek. âh ü zâr [آ و] âh edip inleme. âhâd (A.) [داآ] birler. ahad (A.) [دحا] bir.

ahali (A.) [اىلاها] halk, ahali, insan toplulu ğ u. ahavât (A.) [تاوخا] k ı zkarde ş ler. ahbâb (A.) [1 [بابا] .dostlar. 2.dost. ahbap (A.) [بابا] dostlar, sevdikler. ahbâr (A.) [رابخا] haberler. ahcâr (A.) [راجا] ta ş lar.

ahd (A.) [1 [دهع] .yemin, and. 2.ça ğ , devir. 3.söz verme. ahd -i atîk [قيتد دهع] Tevrat, Zebur ve Mezâmîr. ahd -i cedîd [دىدج دهع] İ ncil ve ekleri. ahdar (A.) [رضحا] yemye ş il.

ahdâs (A.) [1 [ثادحا] .yeni olaylar. 2.dertler. 3.gençler. ahdeb (A.) [بدحا] kambur.

ahdnâme (A.-F.) [همان دهع] ahitname, antla ş ma metni.

ahdüpeymân (A.-F.) [نامید و دهع] and. âhek (F.) [كهآ] kireç. âhen (F.) [نهآ] demir.

âhendil (F.) [لد نهآ] ac 1 mas 1 z.

âheng (F.) [1 [گنهآ.uyum, ahenk. 2.e ğ lence. âheng -i esvât [تاوصا گنهآ] ses uyumu. âhengdâr (F.) [رادگنهآ] uyumlu. âhenger (F.) [رگنهآ] demirci.

âhenggüzâr (F.) [راذگ گنهآ] uyumlu, ahenkli. âhenîn (F.) [1 [نينهآ.demirden. 2.demir gibi.

âhenîndil (F.) [1 [لد نينهآ] kat 1 yürekli. 2.yi ğ it. âhenk (F.) [گنهآ] ahenk, uyum.

âhenkdâr (F.) [راد گنهآ] uyumlu, ahenkli. âhenke ş (F.) [شكنهآ] miknat 1 s. âhenrüba (F.) [ابر نهآ] miknat 1 s. âhensâ(y) (F.) [یاس نهآ] törpü. âher (A.) [رخآ] ba ş ka, di ğ er.

âheste (F.) [هتسهآ] yava ş , usul, a ğ 1 r. âhesteĝî (F.) [یگتسهآ] yava ş l 1 k. ahfâ (A.) [افخا] en gizli. ahfâd (A.) [دافحا] torunlar. ahger (F.) [رگخا] kor ate ş .

ahibbâ (A.) [ابخا] dostlar, sevilenler; sevgililer.

ahid (A.) [دهء] söz, yemin.

ahid ş iken (A.-F.) [نكشدهء] sözünden dönen, antla ş may ı bozan. âhîhte (F.) [متخيهآ] k ı n ı ndan
ç ı km ı ş , s ı yr ı lm ı ş . ahîr (A.) [رخآ] son, en son.

âhir -i kâr [1 [رخآ] sonunda. 2.sonuç. âhirbîn (A.-F.) [نيرخآ] ileri görü ş lü. âhire (A.) [هرخآ]
son.

ahîren (A.) [اريخا] geçenlerde, son zamanlarda, son olarak. âhîret (A.) [ترخآ] öbür dünya.

âhîretlik (A.-T.) 1.ahîret karde ş i. 2.evlat edinilen öksüz. âhirin (A.-F.) [1 [نىرخآ] sonuncu.
2.sonrakiler. âhirkâr (A.-F.) [راكرخآ] sonunda, nihayet.

âhirülemr (A.) [رملارخآ] sonunda, i ş in sonunda. âhiz (A.) [نخآ] alan.

ahize (A.) [هذخآ] al ı c ı gereç. ahkâm (A.) [ماكحا] hükümler. ahlâf (A.) [فلاخا] halefler. ahlâk
(A.) [قلاخا] huy, ahlak.

ahlâk - ı amelî [ىلمءقلاخا] uygulamadaki ahlak anlay ı ş ı . ahlâk - ı hasene [هئسءقلاخا] iyi huy.

ahlâk - ı nazarî [ىرظنقلاخا] teorideki ahlak anlay ı ş ı . ahlâk - ı zemîme [هميمءقلاخا] kötü huy.

ahlâken (A.) [اقلاخا] ahlakça.

ahlâkiyat (A.) [تايقلاخا] ahlak bilgisi. ahlâkiyûn (A.) [نويقلاخا] ahlakç ı lar.

ahlâm (A.) [1 [ملاحا.karmakar ı ş ı k rüyalar. 2.dü ş azmalar. ahlât (A.) [طلاخا] salg ı lar.

ahlât - ı erba'a [معايراطلاخا] dört özsuyu kan, salya, safra, dalak. ahmak (A.) [قما] budala, aptal, ahmak. ahmakâne (A.-F.) [مناقما] ahmakça. ahmakî (A.-F.) [يقما] ahmaklı k. ahmer (A.) [رما] kırmızı, kıızı.

ahrâm (A.) [1 [مارحا.kutsal yerler. 2.haremler. 3.han ı mlar, e ş ler. ahrâr (A.) [رارحا] özgürler.

ahrârâne (A.-F.) [منارارحا] özgürce.

ahrâs (A.) [سارحا] koruyucular, muhaf ı zlar. ahret (A.) [ترخآ] öbür dünya, ahiret.

ahretlik (A.-T.) 1.ahiret karde ş i. 2.evlat edinilen öksüz. ahsâs (A.) [ساسحا] duygular. ahsen (A.) [نسحا] en güzel.

ah ş â' (A.) [1 [عاشحا. iç organlar, 2.bölgeler, yöreler. ah ş âb (A.>T.) [1 [باشحا.ah ş ap. 2.keresteler. ah ş âm (A.) [ماشحا] maiyet. ahtâb (A.) [باطحا] odunlar. ahtâr (A.) [راطخا] tehlikeler.

âhte (F.) [1 [متخآ.i ğ di ş edilmi ş . 2.k ı n ı ndan ç ı kar ı lm ı ş .

ahter (F.) [رتخا] y 1 ld 1 z.

ahter -i dñnbâledâr [راد ملابند رتخا] kuyruklu y 1 ld 1 z. ahterbîn (F.) [نبیرتخا] astrolog, y 1 ld 1 z bilimci. ahter Ő inâs (F.) [سانشرتخا] y 1 ld 1 z bilimci.

ahter Ő ümâr (F.) [1 [رامشرتخا] y 1 ld 1 z bilimci. 2.geceleri uyuyamayan. ahu (A.) [وخوا] karde Ő .

âhû (F.) [وهآ] ceylan, karaca.

âhûbere (F.) [مریوهآ] ceylan yavrusu. âhûdil (F.) [لدوهآ] ödlele, korkak. âhund (F.) [دنوخوا] molla, hoca.

âhûnigah (F.) [مانگنوهآ] ceylan bak 1 Ő l 1 . âhur (F.) [رخآ] ah 1 r.

âhuvân (F.) [ناوهآ] ceylanlar. âhûvâne (F.) [مناوهآ] ceylan gibi.

âhûvâh(F.) [هاو وهآ] feryat, s 1 zlanma, hay 1 flanma.

âhûvâveylâ (F.-A.) [لایواو وهآ] feryat, âh çekme, figan etme. âhüzâr (F.) [راز وهآ] âh çekip inleme. ahvâl (A.) [لاوحا] haller, durumlar.

ahvâl -i âdiye [هی داء لاوحا] ola ğ an haller. ahvâl -i s 1 hhiye [میحص لاوحا] sa ğ l 1 k durumu ahvef (A.) [فوخوا] en korkunç. ahvel (A.) [لوخوا] Ő a Ő 1 . ahyâ (A.) [ایحا] diriler.

ahyâl (A.) [لايخا] y 1 lk 1 lar.

ahyânen (A.) [انايحا] aras 1 ra, kimi zaman. ahyâr (A.) [رايخا] iyiler. ahyât (A.) [طايخا] iplikler. ahz (A.) [ذخا] alma.

ahz ü kabul etmek al 1 p kabul etmek.

ahzâb (A.) [1 [بازحا.kütleler. 2.partiler. 3.Ahzâb sûresi. ahzân (A.) [نازحا] hüznler. ahzar (A.) [رضخا] ye ş il.

ahzen (A.) [نزحا] çok hüznlü. ahzetmek almak.

ahzüi'tâ (A.) [اطء و ذخا] al 1 ş veri ş .

ahzükabz (A.) [ضيق و ذخا] al 1 p sahip ç 1 kma. âid (A.) [1 [دئاء.ait, ili ş kin. 2.geri dönen. âidât (A.) [تادئاء] gelirler, aidat. âide (A.) [هدئاء] kâr, kazanç, gelir. âika (A.) [مقئاء] engel.

âile (A.) [1 [ائلاء.aile. 2.e ş , kar 1 . ailevî (A.) [اولئاء] aile ile ilgili.

âjeng (F.) [گنژأ] buru ş uk, cilt k 1 r 1 ş 1 ğ 1 . âk (A.) [قاء] serke ş .

akab (A.) [1 [بقاء.arka, art. 2.topuk, ökçe.

akabât (A.) [1 [تابقء.yoku ş lar. 2.tehlikeli anlar.

akabe (A.) [1 [مبقء .geçilmesi güç geçit. 2.yoku ş . akabinde (A.-T.) ard ı ndan.

akâid (A.) [دنآء] inançlar, akideler.

akâmet (A.) [1 [تمآء .verimsizlik, durgunla ş t ı rma, aksatma. 2.k ı s ı rl ı k. akar (A.) [رآء] kazanç sa ğ layan mülk.

akarât (A.) [تآء] kazanç sa ğ layan mülkler, akarlar. akbeh (A.) [آء] çok çirkin.

akd (A.) [1 [دء .dü ğ ümleme, ba ğ lama. 2.nikah. 3.kararla ş t ı rma. 4.kurma. akdâh (A.) [آء] kadehler. akdâm (A.) [آء] ayaklar.

akdedilmek yap ı lmak, uygulanmak, icra edilmek. akdem (A.) [آء] önce, önceki. akdes (A.) [آء] en kutsal.

akdetmek/ eylemek yapmak, uygulamak, icra etmek, imzalamak, antla ş ma yapmak, sözleş me yapmak.

ak ı bet (A.) [آء] son.

âk ı betbîn (A.-F.) [آء] sonu gören, ileri görü ş lü. âk ı betendî ş (A.-F.) [آء] sonunu dü ş ünen. âk ı betülemr (A.) [آء] sonunda. âk ı l (A.) [آء] ak ı ll ı , ak ı l sahibi. ak ı l (A.) [آء] ak ı l.

âk ı lâne (A.-F.) [آء] ak ı ll ı ca. âk ı le (A.) [آء] ak ı ll ı kad ı n.

âk ı r (A.) [1 [رقاء.k ı s ı r. 2.verimsiz. âkid (A.) [دقاء] akit yapan.

akîde (A.) [هديقء] inanç, akide.

akîdefurû ş (A.-F.) [شورف هديقء] inanç tüccar ı . akîk (A.) [قيقء] akik ta ş ı . âkil (A.) [لكآ] yiyen.

akîm (A.) [1 [ميقء.k ı s ı r. 2.sonuçsuz.

akim kalmak gerçekle ş ememek, sonuçsuz kalmak. akis (A.) [سكء] yans ı ma, aksetme, akis. akl (A.) [لقء] ak ı l.

akl - ı bâli ğ [غلاب لقعء] ergin. akl - ı evvel [لوا لقعء] Tanr ı .

akl - ı küll [1 [لك لقعء.do ğ adaki genel uyum. 2.Cebrail. akl - ı mücerred [درجم لقعء] soyut ak ı l.

akl - ı selim [مپلس لقعء] sa ğ duyu.

aklâm (A.) [1 [ملاقا.kalemler. 2.yaz ı gereçleri. 3.devlet daireleri. aklen (A.) [لاقا] ak ı lca.

akl ı selim (A.-F.) [مپلس لقعء] sa ğ duyu.

aklî (A.) [ى لقعء] ak ı lca, ak ı l bak ı m ı ndan, rasyonel. akliyye (A.) [ميقء] ak ı lc ı l ı k, rasyonelizm. akliyyûn (A.) [نويلقء] ak ı lc ı lar, rasyonelister. akm (A.) [مقء] k ı s ı rl ı k. akmâr (A.) [رامقا] aylar.

akmi ş e (A.) [هشمقا] kuma ş lar.

akrabâ (A.) [ابرقا] akraba, yak ı nlar. akran (A.) [نارقا] ya ş ı tlar. akreb (A.) [برق] en yak ı n.

akreb (A.) [1 [برق.akrep. 2.saat ibresi. akrebek (A.-F.) [كبرق] saati gösteren ibre. aks (A.) [س] yans ı ma, akis. aks -i müddeâ [اعدم س] çat ı ş k ı . aks -i sedâ [ادص س] yank ı . aksâ (A.) [صقا] uzak, en son.

aksâ -y ı emel [لم ا صقا] ülkü, ideal. aksâ -y ı ş ark [قرش ا صقا] Uzakdo ğ u. aksâm (A.) [ماسقا] k ı s ı mlar, bölümler.

aksâm - ı sâire [مرناس ماسقا] di ğ er k ı s ı mlar, öbür bölümler. akser (A.) [رصقا] en k ı sa.

aksetmek yans ı mak, vurmak.

aksî (A.) [1 [ا س . 2.ters, z ı t. 3.huysuz. aksülamel (A.) [لمعل ا س] tepki, reaksiyon. aktâ' (A. [1 [ع ا طقا .kesmeler. 2.beylik araziler.

aktâb (A.) [1 [با طقا .kutuplar. 2.azizler. 3.efendiler. aktâr (A.) [ر ا طقا] taraflar, yöreler.

aktâr- ı cihân [ن ا هج ر ا طقا] dünyan ı n her taraf ı . akûr (A.) [روق] azg ı n, kudurmu ş , sald ı rgan.

akûrâne (A.-F.) [من اروقء] kudurmu ş ças ı na. akvâl (A.) [لاوقا] sözler.

akvâm (A.) [ماوقا] kavimler. akviyâ (A.) [اىوقا] kuvvetliler.

âl (A.) [1 [لآ. aile. 2.sülale. 3.evlat. âl (A.) [لءاء] yüce, yüksek. alâ (A.) [ءلاء] yücelik, şeref.

alâ (A.) [لءى] üst, üstü, üzeri.

alâeyyihâl (A.) [لءاىء] her nas ı l olsa. âlâf (A.) [فلاآ] binler.

alâhide (A.) [ءءءاء] tek ba ş ı na, ba ş ı l ı ba ş ı na. alâik (A.) [قءلاء] alakalar, ilgiler. alâim (A.) [] i ş aretler, alametler. alâim-i semâ [ءمس مءلاء] gökku ş a ğ ı . alak (A.) [1 [قءءء. kan p ı ht ı s ı . 2.sülük. alâka (A.) [مءلاء] ilgi, alaka.

alâkabah ş (A.-F.) [شءء مءلاء] ilgilendiren, ilgili. alâkadar (A.-F.) [راء مءلاء] ilgili, alakal ı . alâkadar etmek ilgilendirmek. alâkadar olmak ilgilenmek.

alakadârân (A.-F.) [ناراء مءلاء] ilgililer.

alâkadrilimkân (A.) [نءكم لاءءقلاء] olabildi ğ ince. âlâm (A.) [مءلاء] elemeler, ac ı lar.

alâmât (A.) [تاملء] i Ő aretler, alametler.

alâmet (A.) [تاملء] i Ő aret, iz, alamet, belirti. 2.çok iri. âlât (A.) [تلاء] aletler.

alâvechi (A.) [هجو ى لء] üzere.

alâvefk (A.) [قفو ى لء] uygun olarak. âlâyi Ő (F.) [1 [شى لاء] bula Ő ma. 2.gösteri Ő . aleddevam (A.) [ماودلا ى لء] sürekli. alef (A.) [1 [فلاء] ot. 2.hayvan yemi. aleka (A.) [1 [كلاء] kan p 1 ht 1 s 1 . 2.balç 1 k. alelacele (A.) [لءلءلء] çarçabuk. alelâde (A.) [هءاعلا ى لء] s 1 radan, baya ğ 1 . alelamyâ (A.) [اءمءلا ى لء] körükörüne. alelekser (A.) [رءكلاء ى لء] çok defa.

alelhusûs (A.) [صوصءلا ى لء] özellikle.

alel 1 tlâk (A.) [1 [قلاطلاء ى لء] genellikle. 2.rastgele. alelicmâl (A.) [لامءلا ى لء] topluca. alelinfirâd (A.) [ءارفن لاء ى لء] birer birer.

alelistimrâr (A.) [رارمءس لاء ى لء] sürekli, aral 1 ks 1 z. aleli Ő tirâk (A.) [كارتش لاء ى لء] ortakla Ő a. alelkifâye (A.) [هىافكلء ى لء] yeterince.

alelumûm (A.) [مومءلا ى لء] genellikle, genelde, genel olarak. âlem (A.) [ملاء] dünya; evren.

alem (A.) [1 [ملاء] sancak. 2.alem. 3.ni Ő an, alamet.

âlemârâ (A.-F.) [ارآ ملء] dünyay 1 süsleyen. alemdâr (A.-F.) [رادملء] sancaktar.

âlemefrûz (A.-F.) [زورفا ملء] dünyay 1 parlatan.

âlemgîr (A.-F.) [1 [ريگملء] dünyay 1 fetheden. 2.dünyaya yay 1 lan. âlemiyân (A.-F.) [نايملء] insanlar.

âlem ş ümûl (A.) [لومش ملء] dünyay 1 kaplayan. âlemtâb (A.-F.) [باتملء] dünyay 1 ayd 1 nlatan. alenen (A.) [انء] aç 1 kça.

alenî (A.) [نء] aç 1 k, a ş ikâr.

âlet (A.) [1 [تآ] araç, alet. 2.ayg 1 t.

alettafsîl (A.) [ليصفنلا لء] ayr 1 nt 1 l 1 olarak. alettevâlî (A.) [لاولنلا لء] pe ş pe ş e. aleyh (A.) [ميلء] kar ş 1 , kar ş 1 t; üzerine. aleyhdar (A.-F.) [راد ميلء] kar ş 1 t, z 1 t.

aleyhisselâm (A.) [ملاسلا ميلء] selam onun üzerine olsun. âlî (A.) [لء] yüce; yüksek.

âlîcâh (A.-F.) [هاج لء] yüksek dereceli.

âlîcenâb (A.) [1 [بانج لء] cömert. 2.haysiyetli. âlihe (A.) [هآ] ilahlar.

âlîhimmet (A.) [تمه لء] yüce himmetli. âlîkadr (A.) [رءق لء] sayg 1 de ğ er.

alîl (A.) [1 [ليلء] hasta, hastal 1 kl 1 , illetli. 2.sakat. âlim (A.) [ملء] bilgin.

âlîm (A.) [ميلم] çok bilen.

âlîmakâm (A.) [ما قم لى لاء] yüksek makaml ı . âlînazar (A.) [رظن لى لاء] yüksek görü ş lü. âlî ş an (A.) [ن اش لى لاء] ş an ı yüce. âliye (A.) [ميل لاء] yüce, yüksek.

aliyyülâlâ (A.) [لاء لا لى لاء] en iyisi. Allâh (A.) [الله] Tanr ı , Allah.

allâme (A.) [هم لاء] büyük bilgin. âlû (F.) [ول آ] erik.

âlûbâlu (F.) [ول ابول آ] vi ş ne.

âlûd (F.) [دول آ] bulanm ı ş , bula ş m ı ş . âlûde (F.) [هدول آ] bulanm ı ş , bula ş m ı ş .

âlûdedâmen (F.) [ن ماد هدول آ] iffetsiz.

âlûdegî (F.) [لى گدول آ] bula ş ma, bula ş ı kl ı k. âlüfte (F.) [1 [متفل آ .iffetsiz, fahi ş e. 2.al ı ş ı k.

âmâc (F.) [1 [ج ام آ .hedef. 2.ni ş an tahtas ı . âmâcgâh (F.) [ما لى ج ام آ] ni ş an al ı nan yer. âmâde (F.) [ه دام آ] haz ı r.

âmâdegî (F.) [لى گ دام آ] haz ı rl ı k.

a'mâl (A.) [ل امعا] davran ı ş lar, ameller. âmâl (A.) [ل ام آ] emeller. âmâl (A.) [ل ام آ] emeller.

âmâr (F.) [1 [رام آ .say ı m. 2.hesap.

amd (A.) [دمء] kas 1 t.

amden (A.) [ادمء] kas 1 tl 1 olarak. âmed (F.) [دمآ] gelme, geli Ő .

âmed Ő üd (F.) [دشدمآ] geli Ő gidi Ő .

âmedürefit (F.) [تفرودمآ] geli Ő gidi Ő . âmedü Ő üd (F.) [دشودمآ] geli Ő gidi Ő . amel (A.) [لدمء]
1.i Ő . 2.ishal. amele (A.) [لمء] i Ő ç i.

amelen (A.) [لامء] bilfiil, i Ő leyerek. amelî (A.) [علمء] pratik, uygulamal ı .

ameliyât (A.) [1 [تايلمء .i Ő lemler, uygulamalar. 2.ameliyat. ameliye(A.) [ميلء] i Ő lem,
uygulama.

âmennâ (A.) [انمآ] diyecek bir Ő ey yok, inand ı k. âmîhte (A.) [تخيمآ] kar ı Ő ı k, kar ı Ő m ı Ő .
amîk (A.) [قيمء] derin.

âmil (A.) [1 [لءمء .yapan, i Ő leyen. 2.faktör, etken. 3.vergi memuru. 4.vali. amîm (A.) [ميمء] yayg
ı n. âmîn (A.) [نمآ] amin.

âminen (A.) [انمآ] emin olarak. âmir (A.) [رمآ] emreden.

âmirâne (A.-F.) [نءرمآ] emredercesine. âmiyâne (A.-F.) [نءايمء] baya ğ ı , avamca. âmm (A.) [مءمء]
genel, yayg ı n.

âmm (A.) [ماء] y 1 l. amm (A.) [م] amca. ammâ (A.) [ام] ama.

ammâba'd (A.) [دعابام] maksada gelince. amme (A.) [همم] hala. amûd (A.) [دومم] direk.

amûden (A.) [ادومم] dikine. amûdî (A.) [يدومم] dikey.

âmurzi ş (F.) [1 [شزرمآ] ba ğ 1 ş lama, affetme. âmûz (F.) [1 [زومآ.ö ğ renen. 2.ö ğ reten. âmûzgâr (F.) [راگزومآ] ö ğ retmen.

âmürzgâr (F.) [راگزرمآ] ba ğ 1 ş lay 1 c 1 , Tanr 1 . âmürzi ş (F.) [شزرمآ] ba ğ 1 ş lama. ân (A.) [نآ] an.

an (A.) [ن] -den, -dan.

ân (F.) [1 [نا.ço ğ ul eki -ler, -lar. 2.zarf yapan ek -erek, -arak. ân (F.) [نآ] al 1 m, cazibe, hava.

an'anât (A.) [تانعد] gelenekler. an'ane (A.) [انعد] gelenek.

an'anevî (A.) [اونعد] geleneksel. ânân (F.) [نانآ] onlar.

anâs ı r (A.) [رصانعد] unsurlar, elemanlar.

anâs ı r- ı erba'a [معبرا رصانعد] dört unsur ate ş , hava, su, toprak.

ânât (A.) [تانآ] anlar.

anbean (A.-F.) [نآ به نآ] her an, gittikçe. anber (A.) [ربذع] amber.

anberbû (A.-F.) [وبربذع] amber kokulu. andelîb (A.) [بيلدذع] bülbül.

âne (F.) [هنا] gibi anlam ı n ı verecek ş ekilde s ı fat ve zarf yapan son ek. anh (A.) [هذع] ondan.

anhâ (A.) [اهذع] ondan. anhâ (F.) [اهنآ] onlar.

ânî (A.-F.) [1 [نآ .bir an. 2.derhal.

ânifen (A.) [1 [افنآ .az önce, demin. 2.yukarı da. âniyen (A.) [اينآ] bir anda, der hal, o anda. ankâ

(A.) [اقدع] zümrütüanka,

ankarîb (A.) [بىرقنع] yak ı nda, yak ı ndan, çok geçmeden. ankasdin (A.) [دصقنع] kas ı tl ı

olarak, bile bile. ankebût (A.) [توبكذع] örümcek.

ansamîmilkalb (A.) [بالقلاميمصنع] içtenlikle, canü gönülden. anûd (A.) [دونع] inatç ı . âr (A.) [

راء] utanma, ar.

ar'ar (A.) [1 [رعرع .an ı rma. 2.dikenli ard ı ç. ârâ (F.) [ارآ] süsleyen. ârâ' (A.) [ارآ] oylar.

arâ'is (A.) [سنارع] gelinler.

arab (A.) [برء] arap

arabî (A.) [برءى] arapça.

arak (A.) [1 [قرء .ter. 2.rak 1 .

arakçîn (A.-F.) [نىچقرء] takke kavuk alt 1 takkesi. arakdâr (A.-F.) [رادقرء] terli.

arak 1 yye (A.) [مىقرء] dervi ş külah 1 .

ârâm (F.) [1 [مارآ .dinlenme. 2.yerle ş me. ârâm etmek yerle ş mek

ârâmbah ş (F.) [شخب مارآ] dinlendiren, huzur veren. ârâmgâh (F.) [1 [مانگمارآ .dinlenme yeri.
2.mezar. ârâmi ş (F.) [1 [شم مارآ .dinlenme. 2.huzur. ârâste (F.) [متسارآ] süslenmi ş , süslü. ârâyi ş
(F.) [1 [شيارآ .süs. 2.süslenme.

araz (A.) [1 [رء .i ş aret, belirti. 2.tesadüf. arâzî (A.) [رءارآ] yerler, arazi. arbede (A.) [رءبرء] kavga.

arbedecû (A.-F.) [رءبرء وچ] kavgac 1 . ard (F.) [درآ] un.

arbbîz (F.) [زىبدرآ] elek.

arefe (A.) [رءفرء] arife, bayramdan önceki gün. âr 1 z (A.) [1 [رءراء .yanak. 2.gelen. 3.engel. âr 1
zî (A.) [رءراءى] geçici.

ârî (A.) [1 [رءراء .ç 1 plak. 2.uzak, uzakta, soyutlanm 1 ş .

ârî (F.) [يرآ] evet.

ârif (A.) [فراء] bilen, arif, irfan sahibi. âriyyet (A.) [تيراء] ödünç.

arîz (A.) [ضىراء] geni ş , geni ş lemesine. arman (F.) [1 [نامرآ .özlem. s 1 k 1 nt 1 . arsa (A.) [مصراء] yer, meydan.

ar ş (A.) [1 [شراء.gök. 2.taht. 3.çardak. ar ş a (A.) [مشراء] güverte. arûs (A.) [] gelin.

arz (A.) [1 [ضرا.yer. 2.dünya, yeryüzü. arz (A.) [1 [ضراء.geni ş lik, en. 2.enlem. arz (A.) [ضراء] sunma, arzetme. arzan (A.) [اضرا] enine, geni ş li ğ ine. arz ı hâl (A.) [لادضرا] dilekçe. ârzû (F.) [وزرآ] istek, heves.

asâ (A.) [1 [اصاء.de ğ nek, sopa. 2.dervi ş de ğ ne ğ i. âsâ (F.) [اسآ] gibi.

asab (A.) [بصد] sinir. asabî (A.) [بصدى] sınırlı.

asabiyülmizac (A.) [جازملا بصدى] asabî mizaçlı . asabiyyet (A.) [تيبصد] sınırlılık.

âsaf (A.) [1 [فصآ.vezir. Hz. Süleyman' ı n veziri. asâkir (A.) [ركاسء] askerler.

asalet (A.) [تلصا] asillik. asamm (A.) [مصا] sa ğ ı r. âsân (F.) [ناسآ] kolay.

âsâr (A.) [1 [رائآ .izler. 2.eserler.

âsâyi Ő (F.) [1 [شىاسآ .huzur. 2.güvenlik.

âsâyi Ő berkemâl [لامكرد شىاسآ] her yerde huzur hakim. asdika (A.) [اقصا] gerçek dostlar. asel (A.) [لسء] bal.

ases (A.) [سسء] gece bekçisi.

asfer (A.) [1 [رفصا .sar ı . 2.soluk benizli. asgar (A.) [رغصا] en küçük. asgarî (A.) [ىرغصا] en az.

ashâb (A.) [1 [باحصا .dostlar, arkada Ő lar. 2.sahipler. âs ı m (A.) [1 [مصاء .günahtan sak ı nan. 2.iffetli.

as ı r ba'de as ı r (A.) [رصء دعب رصء] as ı rlarca, yüzy ı llarca. âsî (A.) [1 [ىصاء .isyanc ı . 2.günahkâr. âsîb (F.) [بىسآ] felaket, bela, zarar. asîl (A.) [1 [لىصا .sa ğ lam. 2.soylu.

asîlzâde (A.-F.) [هداز لىصا] soylu çocu ğ u, asilzade. asîr (A.) [رىصء] özsuuyu, usare. âsitan (F.) [نانتسآ] e Ő ik.

âsiyâ (F.) [اىسآ] de ğ irmen.

âsiyâb (F.) [باىسآ] de ğ irmen.

asker (A.) [رڪسء] asker, er.

asl (A.) [1 [ل ص ا] as 1 l. 2.kök. 3.gerçek. asla (A.) [ل ص ا] hiçbir zaman. aslî (A.) [ل ص ا] as 1 l.

aslünesl (A.-F.) [ل س ن و ل ص ا] soy sop. âsmân (F.) [ن ا م س آ] gök, gökyüzü.

âsmânî (F.) [1 [ن ا م س آ] gökyüzüne ait. 2.melek. 3.aç ı k mavi. asnâm (A.) [1 [م ا ن ص ا] putlar. 2.dilberler. asr (A.) [1 [ر ص د] yüzy 1 l. 2.ikinci vakti. asrî (A.) [ر ص د] modern.

âstân (F.) [1 [ن ا ت س آ] e ş ik. 2.tekke.

âstâne (F.) [1 [ن ا ت س آ] e ş ik. 2.ba ş kent. 3.tekke. 4. İ stanbul. âster (F.) [ر ت س آ] astar. âstîn (F.) [ن ي ت س آ] yen.

âsûde (F.) [ه د و س آ] rahat, huzurlu. âsûdegî (F.) [ي گ د و س آ] huzur.

âsûdehât ı r (F.-A.) [ر ط ا خ ه د و س آ] gönlü rahat, huzurlu. âsüman (F.) [ن ا م س آ] gökyüzü. â ş (F.) [ش آ] 1 [.yemek. 2.a ş ûre. â ş âm (F.) [م ا ش آ] içen. a ş er (A.) [ر ش د] on.

a ş ere (A.) [ه ر ش د] onlar.

a ş hâne (F.) [م ا خ ش آ] mutfak.

â ş ı k (A.) [قشء] a ş ı k.

â ş ı kân (A.-F.) [ناقشء] a ş ı klar.

â ş ifte (F.) [1 [متفشء .peri ş an. 2.iffetsiz kad ı n. â ş ikâr (F.) [رلكشء] aç ı k, belli, a ş ikâr.

â ş ikâr etmek ortaya ç ı karmak, belli etmek. â ş ikâr olmak ortaya ç ı kmak, belli olmak. â ş ikâre (F.) [رلكشء] aç ı k, belli.

â ş ina (F.) [1 [انشء .tan ı d ı k, bildik. 2.bilen. â ş ir (A.) [رشء] onuncu. a ş îr (A.) [ريشء] onda bir.

â ş iren (A.) [ارشء] onuncusu. â ş iyân (F.) [1 [نايشء .yuva. 2.ev. a ş k (A.) [قشء] [قشء] a ş k.

â ş kâr (F.) [1 [رلكشء .aç ı k, belli, a ş ikâr. â ş kârâ (F.) [ارلكشء] aç ı k, belli, a ş ikâr. â ş nâ (F.) [انشء] tan ı d ı k, dost, a ş ina.

â ş nâyân (F.) [ناي انشء] tan ı d ı klar, dostlar.

â ş nâyî (F.) [1 [ناي انشء .dostluk. 2.bilme, haberdar ı k. â ş pez (F.) [زپشء] a ş ç ı . a ş re (A.) [مرشء] on.

â ş ûb (F.) [1 [بوشء .karga ş a. 2.kar ı ş t ı r ı c ı . â ş ûbengîz (F.) [زيگنا بوشء] karga ş a ç ı karan. â ş ûrâ (A.) [اروشء] a ş ûre.

â ş üfte (F.) [1 [متفشآ .iffetsiz kad ı n. 2.peri ş an. â ş üftedil (F.) [لد متفشآ] gönlü peri ş an. â t (A.) [تا] ço ğ ul eki -ler, -lar.

at'ime (A.) [معطا] taamlar, yiyecekler. atâ (A.) [عاطع] ba ğ ı ş , ihsan, bah ş i ş .

atâbah ş (A.-F.) [شخباطع] bah ş i ş veren, ihsanda bulunan. atâlet (A.) [1 [تباطع.durgunluk. 2.tembellik. ata ş (A.) [شطع] susuzluk.

atâyâ (A.) [اىاطع] ba ğ ı ş lar, ihsanlar, bah ş i ş ler.

atebât (A.) [1 [تابتع.e ş ikler. 2. ş iîlerin ziyaret yerleri Necef, Kerbela, Kâz ı miye. atebe (A.) [ابتع] e ş ik. ateh (A.) [متع] bunama. ateh getirmek bunamak. âte ş (F.) [شتآ] ate ş .

âte ş bâr (F.) [رابشتآ] ate ş ya ğ d ı ran. âte ş bâz (F.) [زابشتآ] fi ş ekçi.

âte ş dâ n (F.) [1 [نادشتآ.mangal. 2.ocak. âte ş dem (F.) [مدشتآ] ac ı sözlü.

âte ş efrûz (F.) [زورفاشتآ] ate ş yakan.

âte ş fâm (F.) [1 [مفاشتآ.ate ş rengi. 2.k ı rm ı z ı . âte ş fe ş ân (F.) [ناشفشتآ] ate ş saçan.

âte ş gâh (F.) [ماگشتآ] ate ş kede, ate ş perest tap ı na ğ ı . âte ş gede (F.) [هدگشتآ] ate ş kede, ate ş perest tap ı na ğ ı .

âte ş gîre (F.) [1 [مریگ شتآ] ma ş a. 2.ç ı ra. âte ş gûn (F.) [1 [نوگ شتآ] ate ş rengi, k ı rm ı z ı .

âte ş î (F.) [1 [یشتآ] ate ş li. 2.öfkeli, k ı zg ı n. 3.ac ı , dokunaklı . 4.cehennemlik. âte ş î n (F.) [1 [نیشتآ] ate ş li. 2.hararetili. âte ş kâr (F.) [1 [راک شتآ] külhanc ı , ate ş çi. âte ş mizâc (F.-A.) [1 [جازم شتآ] sert mizaçlı . âte ş pâre (F.) [1 [مرپ شتآ] k ı v ı lc ı m.

âte ş perest (F.) [1 [تسرپ شتآ] ate ş e tapan, ate ş perest. atf (A.) [1 [فطء] e ğ me. 2.ba ğ laç. 3.çevirme,yönelme. atfen (A.) [1 [افطء] at ı fta bulunarak, atfetmek yönelmek, vermek.

ât ı f (A.) [1 [فطاء] ş efkatli. 2.meyleden. 3.ba ğ layan. ât ı fet (A.) [1 [تفتاء] ş efkat gösterme.

ât ı fetkâr (A.-F) [1 [راکتفتاء] ş efkat gösteren, gözeten. ât ı l (A.) [1 [لطاء] yarars ı z. 2.tembel. âtî (A.) [1 [یشتآ] gelecek.

âtîdeki (A.-T.) [] ilerideki, a ş a ğ ı daki, gelecek olan. atîk (A.) [1 [قینء] eski, antik. 2.asil. 3.özgür. atîka (A.) [1 [مقینء] eski, antik. 2.asil. 3.özgür. atîkiyyât (A.) [1 [تاییقینء] arkeoloji. âtiye (A.) [1 [بیتآ] gelecek.

âtiyen (A.) [1 [آیتآ] gelecekte. 2.a ş a ğ ı da görülece ğ i gibi. âtiyûlbeyân (A.) [1 [ناییلا یشتآ] a ş a ğ ı da aç ı klanacak olan.

âtiyüzzikr (A.) [ركذلاىتآ] a ş a ğ ı da zikredilecek olan. atiyyât (A.) [تايطء] ba ğ ı ş lar, ihsanlar.

atiyye-i seniyye [مينسءميطء] padi ş ah taraf ı ndan verilen hediye. atlas (A.) [1 [سلطا .atlas kuma ş . 2.büyük harita, dünya haritas ı . atnâb (A.) [1 [بانطا .ipler. 2.çad ı r ipleri. 3.a ğ aç kökleri. ats (A.) [سطء] hap ş ı rma, aks ı rma. atse (A.) [سسطء] hap ş ı r ı k, aks ı r ı k. at ş (A.) [شطء] susuzluk.

at ş ân (A.) [ناشطء] susuz, susam ı ş . attar (A.) [راطء] attar, baharatç ı .

attârî (A.-F.) [1 [يراطء .attarl ı k. 2.attar dükkan ı . atûfet (A.) [تفوطء] ş efkat. avâid (A.) [دئاوء] gelirler.

avâk ı b (A.) [1 [بقاوء .sonuçlar. 2.sonlar. avâlim (A.) [ملاوء] âlemler, dünyalar. avâm (A.) [ماوء] halk tabakas ı .

avâmil (A.) [1 [لاماء .etkenler, faktörler.

avâmpesend (A.-F.) [دنسپءماوء] halk ı n be ğ endi ğ i. avân (A.) [ناوا] zaman. âvâre (F.) [رواوا] aylak.

âvâreser (F.) [رسءراوا] aylak.

avâr ı z (A.) [1 [ضراوء .belalar. 2.engeller. 3.geçici vergi. avârif (A.) [فراوء] bilginler, arifler.

âvâz (F.) [زأوا] ses.

âvâze (F.) [1 [زأوا.ba ğ 1 rma. 2.ün. avdet (A.) [تدوع] geri dönü Ő . avdet etmek dönmek.

avene (A.) [نوع] yordakç 1 lar, avene. âvîze (F.) [مزأوا] as 1 l 1 . avn (A.) [نوع] yord 1 m.

avrât (A.) [تاروع] kad 1 nlar. avret (A.) [تروع] kad 1 n. âyâ (F.) [أأ] acaba.

âyân (A.) [نأأ] aç 1 k, belli, a Ő ikâr. ayâr (A.) [رأأ] ayar. âyât (A.) [تأأ] ayetler. ayb (A.) [بأ] ay 1 p.

âyet (A.) [1 [تأ.ayet. 2.i Ő aret.

âyîn (F.) [1 [نأ.tören. 2.ayin. 3.din. âyine (F.) [نأ] ayna.

âyînhân (F.) [ناوذنأ] ayin okuyan.

ayn (A.) [1 [نأ.göz. 2.t 1 pk 1 . 3.ay 1 n harfî. aynen (A.) [نأ] t 1 pk 1 , aynen, oldu ğ u gibi.

ayniyye (A.) [1 [نأ.ta Ő 1 nabilir de ğ erli e Ő ya. 2.göz hastal 1 klar 1 bölümü. ayniyyet (A.) [نأ] ayn 1 l 1 k.

aynülyakîn (A.) [ن أأ] kesin, kesin bilgi.

ay ş (A.) [شيد] ya ş ama, keyif alma, gününü gün etme. ayyâr (A.) [1 [رايء.kurnaz. 2.düzenbaz.

ayyârî (A.-F.) [1 [يرايء.kurnazl 1 k. 2.düzenbazl 1 k. azâb (A.) [باء] azap. azab (A.) [بء] bekar.

azâbengiz (A.-F.) [زيگنا باء] azap veren. âzâd (F.) [دازآ] özgür. âzâde (F.) [هدازا] özgür.

âzâdî (F.) [يدازا] özgürlük.

azamet (A.) [1 [تماء.büyüklük, ululuk. 2.çal 1 m. âzâr (F.) [1 [رازآ.incitme. 2.inciten. azdâd (A.) [دادضا] z 1 tlar, kar ş 1 tlar. âzer (F.) [1 [رذآ.ate ş . 2.Âzer ay 1 .

âzerâsâ (F.) [1 [اسآرذآ.ate ş gibi. 2.ate ş rengi. azil (A.) [لء] görevden alma. âzim (A.) [مزاء] kararl 1 . azîm (A.) [ميظء] büyük.

azîmet (A.) [تميظء] gitme, yola ç 1 kma. azimet etmek gitmek.

aziz (A.) [زيظء] de ğ erli, sayg 1 n. azîzan (A.-F.) [نازيظء] de ğ erliler. azîze (A.) [[هزيظء] 1.sevgili. 2.sayg 1 n. azl (A.) [لء] görevden alma.

azm (A.) [1 [مزمع] kemik.

âzmâyi ş (F.) [شىامزآ] deneme, s 1 nama. âzmend (F.) [دنمزآ] h 1 rsl 1 . azrâ (A.) [ارذع] bâkire.

azrâil (A.) [لىئاذع] Azrail. azrar (A.) [رارضآ] zararlar. azulât (A.) [تلاضع] adaleler.

âzürde (F.) [هدرزآ] incinmi ş , gücenmi ş .

bâ (F.) [1 [باب.ile. 2.sahip. ba'de (A.) [دعب] sonra.

ba'dehu (A.) [هدعب] daha sonra, ondan sonra.

ba'delmîlâd (A.) [دلایملا دعب] milattan sonra, İ sa'dan sonra. ba'demâ (A.) [ام دعب] bundan böyle.

ba'dezin (A.-F.) [نیاز ادعب] bundan sonra, bundan böyle. ba's (A.) [ثعب] dirili ş .

ba'süba'delmevt (A.) [توملا دعب ثعب] ölümden sonra dirili ş . ba'zan (A.) [اضعب] bazen, kimi zaman. bâb (A.) [1 [باب.kap 1 . 2.konu. 3.bölüm. bâbâ (F.) [1 [باب.baba. 2.ata.

bâbâyâne (F.) [من ای باب] babaca, babacan. bâbûne (F.) [من و باب] babuna, papatya.

bâc (F.) [1 [باب.haraç. 2.vergi. 3.gümrük vergisi. bâcgîr (F.) [ریگج باب] vergi memuru.

bâd (F.) [1 [باب.rüzgar, yel. 2.defa, kez. 3.yük. 4.olsun. bâdâm (F.) [ماداب] badem. bâdbân (F.) [ن ابداب] yelken.

bâdbedest (F.) [تىس دىداپ] eli bo ş , zü ğ ürt. bâdbîz (F.) [زيىداپ] yelpaze. bâde (F.) [1 [دىداپ .içki.

2. ş arap.

bâdefürû ş (F.) [شورف دىداپ] meyhaneci. bâdehâr (F.) [راوخ دىداپ] içki içen. bâdeke ş (F.) [شك دىداپ] ş arap içen. bâdenû ş (F.) [شون دىداپ] içki içen.

bâdî (A.) [يداپ] sebep olan, yol açan. bâdî olmak sebep olmak, yol açmak. bâdire (A.) [مرداب] tehlikeli olay, felaket. bâdiye (A.) [مېداپ] çöl.

bâ ğ (F.) [غاب] bahçe, ba ğ . ba ğ al (F.) [لغب] koltuk.

bâ ğ bân (F.) [نابغاب] bahç ı van. bâ ğ çe (F.) [مچغاب] bahçe.

ba ğ çevan (F.) [ناوچغاب] bahç ı van.

ba ğ teten (A.) [تغة تغب] ans ı z ı n, birdenbire. bâh (A.) [ماب] cinsel güç.

bahâ (F.) [لهد] de ğ er, k ı ymet.

bâhaber (F.-A.) [ربخاب] haberli, haberdar. bahâdar (F.) [راداهد] k ı ymetli. bahâd ı r (F.) [رداهد] yi ğ it.

bahâne (F.) [1 [مئاهد .bahane. 2.sebep.

bahâ necû (F.) [وج من اهد] bahaneci.

bahâr (F.) [1 [اهد .ilkbahar. 2.bahar. 3.baharat. bahârî (F.) [اهد] ilkbahar ile ilgili.

bahâyim (A.) [م اهد] dört ayaklı hayvanlar. bahîl (A.) [ل اهد] cimri.

bâhired (F.) [در اهد] ak 1 ll 1 .

bâhis (A.) [ث اهد] bahseden, söz eden. bahis (A.) [1 [ث اهد .konu. 2.tart 1 ş ma. bahr -i siyâh [م اهد] Karadeniz. bahr (A.) [ر اهد] deniz.

bahr -i ahdar [ر اهد] Hint Okyanusu. bahr -i ahmer [ر اهد] K 1 z 1 ldeniz. bahr -i hazer [ر اهد] Hazar Denizi. bahr -i kulzum [ر اهد] K 1 z 1 ldeniz.

bahr -i muhît-i atlasî [ر اهد] Atlas Okyanusu. bahr -i muhît-i kebîr [ر اهد] Büyük Okyanus. bahr -i mutavass 1 t [ر اهد] Akdeniz. bahs (A.) [1 [ث اهد .konu. 2.tart 1 ş ma.

bahs edilmek ele al 1 nmak, söz edilmek. bahs etmek ele almak, söz etmek. bah ş (F.) [ش اهد] ba ğ 1 ş layan.

bah ş edilmek 1.ba ğ 1 ş lanmak. 2.verilmek. bah ş etmek 1.ba ğ 1 ş lamak. 2.vermek.

bah ş âyi ş (F.) [1 [شىاشخب .ba ğ 1 ş lama. 2.ba ğ 1 ş , ihsan. bah ş i ş (F.) [1 [شىاشخب .ba ğ 1 ş .
2.bah ş i ş . baht (F.) [تخب] talih.

bahtiyârî (F.) [يرايتخب] bahtiyarl ı k. bâhûr (A.) [روخاب] a ş ı r ı s ı cak.

bâhusus (F.-A.) [صوصخاب] hele hele, özellikle. baîd (A.) [ديعب] uzak.

bâis (A.) [ثعاب] yol açan, sebep olan. bâis olmak yol açmak, sebep olmak. bâjurnal (F.-Fr.) [لانروژاب] tutanak ile. bâk (F.) [كساب] korku.

bakâyâ (A.) [اىاقب] geriye kalanlar.

bak ı yye (A.) [يقب] geriye kalan, bakiye.

bâkî (A.) [1 [قاب .kal ı c ı , ölümsüz. 2.artan, geri kalan. bâkir (A.) [ركاب] el sürülmemiş . bâkire (A.) [مركاب] k ı zo ğ lan k ı z. bâl (F.) [لاب] kanat.

bâlâ (F.) [1 [لاب .yukar ı , üst. 2.boy. bâlâbürend (F.) [دنلبلاب] uzun boylu. bâlâhâne (F.) [مناخلاب] tavan aras ı , çat ı .

bâlâpervaz (F.) [زاورپلاب] yükseklerden uçan. bâli ğ (A.) [1 [غلاب .eri ş kin. 2.tutan, varan.

bâli ğ olmak 1.eri ş kin olmak. 2.tutmak, ula ş mak, varmak

bâlîn (F.) [1 [نيلبا .ba ş ucu. 2.yast ı k. bâli ş (F.) [شلبا] yast ı k. bâm (F.) [ماب] dam, çat ı .

bâmazbata (F.-A.) [مطبضماب] tutanak ile. bâmdâd (F.) [دادماب] sabah, sabahleyin.

bâmukâvele (F.-A.) [ملواقماب] sözle ş me ile, sözle ş meli. bâng (F.) [1 [گناب .ses. 2.hayk ı r ı ş .

bânû (F.) [1 [وناب .bayan. 2.büyük han ı m.

bâr (F.) [1 [راب .yük. 2.defa, kez. 3.Tanr ı . 4.meyva. 5.ya ğ d ı ran. bâr vermek meyva vermek.
bârân (F.) [ناراب] ya ğ mur.

bârapor (F.-Fr.) [روراب] rapor ile birlikte, raporlu. bârber (F.) [ربراب] hamal.

bâre (F.) [1 [هراب .defa. 2.sur.

bârgâh (F.) [1 [هاگراب .yüksek huzur, padi ş ah huzuru. 2.ota ğ . bârgîr (F.) [ريگراب] beygir.

bârî (F.) [يراب] hiç olmazsa, en az ı ndan. bârid (A.) [دراب] so ğ uk. bârîk (F.) [كيراب] ince.

bârîka (A.) [مقراب] ş im ş ek. bâriz (A.) [زراب] belirgin.

bârû (F.) [وراب] burç, hisar burcu.

bârver (F.) [1 [روراب .verimli. 2.meyval ı .

basar (A.) [1 [رصبد] görme. 2.görme yetisi.

basîret (A.) [تريصب] görü ş , ileriye görme gücü. basît (A.) [1 [طيسبد] sade. 2.kolay. bast (A.) [طسبد] yayma.

batâet (A.) [تناطبد] a ğ ı r l ı k, yava ş l ı k. bâtakrîr (F.-A.) [رىرقتاب] rapor halinde. bât ı l (A.) [1 [لاطبد] hükümsüz. 2.bo ş . bat ı n (A.) [1 [نطبد] kar ı n. 2.ku ş ak, nesil. bât ı nen (A.) [انطاب] i ş in iç yüzünde. batî (A.) [طىب] a ğ ı r, yava ş .

batn (A.) [1 [نطبد] kar ı n. 2.ku ş ak, nesil. batt (A.) [طب] kaz.

battal (A.) [1 [لاطبد] yi ğ it. 2.köhnemi ş . 3.hantal. bâvekar (F.-A.) [راقواب] a ğ ı rba ş l ı . bâyi (A.) [عىاب] sat ı c ı .

bayrakdâr (A.-F.) [رادقديب] bayraktar, sancaktar. baytâr (A.) [راطيبد] veteriner.

bâz (F.) [1 [زاب] tekrar. 2.aç ı k. 3.do ğ an. bazargâh (F.) [ماگرازاب] pazar yeri. bazen (A.) [اضعب] kimi zaman baz ı (A.) [ضعب] kimi. bâzî (F.) [يزابد] oyun.

bâzîçe (F.) [هچيزاب] oyuncak.

bâzû (F.) [1 [وزاد] kol. 2.güç. be's (A.) [سَأْب] zarar, kötü yan. bebr (F.) [رِب] kaplan. becâ (F.) [اَجْب] yerinde.

becâyî ş (F.) [شىء] yer de ğ i ş imi. beççe (F.) [1 [٤.çocuk. 2.yavru. bed (F.) [دَب] kötü.

bed' etmek ba ş lamak.

bedahd (F.-A.) [دِهْعَدِب] sözünde durmayan. bedâheten (A.) [هَادِب] dü ş ünmeden. bedahlâk (F.-A.) [قِلاخَادِب] ahlaks ı z. bedâvâz (F.) [زَاوَأَدِب] kötü sesli.

bedâvet (A.) [1 [تَوَادِب] göçebelik. 2.bedevîlik. bedâyi' (A.) [عِيَادِب] yeni ve güzel ş eyler. bedbaht (F.) [تَخْبِدِب] tahilsiz. bedbaht etmek mutsuz etmek.

bedbîn (F.) [نَبِيدِب] kötümser, karamsar. bedbû (F.) [وَبِدِب] kötü kokulu.

bedcins (F.-A.) [سِنْدَجِدِب] kötü cinsli, cinsi bozuk. bedçe ş m (F.) [مَشْجِدِب] kötü gözlü. beddil (F.) [لَدِدِب] ödle.

bedduâ (F.-A.) [اَعْدِدِب] ilenç. bedelât (A.) [تِلَادِب] bedeller.

bedendî ş (F.) [شىدن ادب] kötü dü ş ünceli. beden (A.) [ان دب] vücutça.

bedestân (F.) [ن اتس زب] bedesten. bedevî (A.) [يودب] çöl arab ı .

bedeviyet (A.) [1 [ت يودب] göçebelik. 2. bedevîlik. bedfercâm (F.) [ماجرفدب] kötü sonlu. bedgû (F.) [وگدب] dedikoducu.

bedgüher (F.) [رهگدب] kalbi bozuk, mayas ı bozuk.

bedhâh (F.) [هاوخدب] birinin kötülü ğ ünü isteyen, kötü niyetli. bedhû (F.) [وخدب] huysuz, kötü huylu. bedî' (A.) [عىدب] güzel, yepyeni. bedîa (A.) [معىدب] yepyeni ş ey. bedîhe (A.) [مهىدب] dü ş ünmeden. bedîhî (A.) [ىهىدب] ku ş kusuz.

bedkâr (F.) [راکدب] kötü hareketli. bedlikâ (F.-A.) [اقلدب] çirkin.

bedmâye (F.) [مىامدب] mayas ı bozuk. bedmest (F.) [تسمدب] içip içip da ğ ı tan. bedmestî (F.) [ىتسمدب] içip içip da ğ ı tma.

bedmestlik (F.-T.) [ed+mes] içip içip da ğ ı tma. bedmestlik etmek içip için da ğ ı tma. bedmihr (F.) [رهمدب] sevgisiz.

bednâm (F.) [مان دب] ad ı kötüye ç ı km ı ş .

bednigâh (F.) [ماڭن دې] kötü gözlü, kötü bak ı ş l ı 1 . bednihâd (F.) [داهن دې] kötü yarat ı l ı 1 ş l ı 1 , soysuz. bedr (A.) [ردې] dolunay.

bedre (A.) [هردې] para kesesi.

bedreftâr (F.) [راتفردې] kötü davran ı ş l ı 1 .

bedreka (F.) [1 [مفردې .u ğ urlama, yolcu etme. 2.k ı lavuz. bedrûd (F.) [دوردې] veda.

bedsigâl (F.) [لاڭس دې] kötü dü ş ünceli. bedsîret (F.-A.) [تریس دې] ahlaks ı z.

bedsiri ş t (F.) [تشرس دې] kötü yarat ı l ı 1 ş l ı 1 , mayas ı bozuk. bedter (F.) [رتدې] daha kötü, beter.

bedt ı ynet (F.-A.) [تنیطدې] t ı ynetsiz, karakersiz. bedzebân (F.) [نابزدې] a ğ z ı bozuk. bedzehre (F.) [هرزدې] ödle.

begâyet (F.-A.) [تیاغې] çok, son derece. behâ (F.) [لهې] de ğ er, k ı ymet. behbûd (F.) [دویې] sa ğ l ı k.

behcet (A.) [1 [تجهې .sevinç. 2.güzellik. behem (F.) [همې] birlikte, beraber.

behemehâl (F.-A.) [لاهمهې] her halükârda, mutlaka, ne olursa olsun. beher (F.) [رهې] her, her biri.

behic (A.) [جیهې] güteryüzlü. behîmî (A.) [مییهې] hayvanî.

behîmiyyet (A.) [تيميهه] hayvanl ı k. behi ş t (F.) [تشهه] cennet.

behi ş tî (F.) [تيهه] cennetlik. behiyye (A.) [ييهه] güzel.

behmân (F.) [نامهه] falan, filan. behre (F.) [رهه] nasip.

behremend (F.) [1 [دنمرهه.hisse sahibi. 2.yararlanan. beht (A.) [تهه] ş a ş k ı nl ı k.

behte u ğ ramak ş a ş akalmak, ş a ş k ı nl ı ğ ı ndan donakalmak. bekâ (A.) [اقهه] kal ı c ı l ı k.

bekâm (F.) [ماکهه] murad ı na ermi ş . bekâm olmak murad ı na ermek.

bekâya (A.) [اىاقهه] geriye kalanlar; kal ı nt ı lar. bekrî (A.) [ىرکهه] içki dü ş künü. beksimat (F.) [تامسهه] peksimet. bel (A.) [لهه] belki.

bel' (A.) [1 [علهه.yutma. 2.yutulma. bel' edilmek yutulmak. bel' etmek yutmak.

belâ (A.) [لهه] felaket, musibet. belâ (A.) [ىلهه] evet.

belâdet (A.) [نهلاهه] dangalakl ı k.

belâdîde (A.-F.) [ههههلاهه] belaya u ğ ram ı ş .

belâgat (A.) [ت غلاب] kusursuz söz söyleme belâhet (A.) [ت هلاب] eblehlik. belâyâ (A.) [اىلاب] belalar.

belde (A.) [1 [ه دلب .kent. 2.diyar, memleket. beled (A.) [1 [دلب .kent. 2.memleket. beledî (A.) [ى دلب] kentli.

belediyye (A.) [ه ى دلب] belediye. belî (A.) [ى لب] evet.

belî ğ (A.) [1 [غ يلب .fasih konu ş an. 2.fasih, düzgün. beliyyât (A.) [ت ايلب] belalar.

belki (F.-A.) [ه كلب] olabilir, belki.

belût (A.) [1 [ط ولب .pelit, palamut. 2.me ş e. benâdir (A.<F.) [ر دانب] limanlar. benâm (F.) [[م انب] 1.ünlü. 2.ad ı nda.

benân (A.) [1 [ن انب .parmaklar. 2.parmak uçlar ı . benât (A.) [ت انب] k ı zlar.

bend (F.) [1 [د نب .ba ğ . 2.zincir. 3.bo ğ um. 4.bend, f ı kra. 4.baraj, su bendi. bend olmak ba ğ lanmak.

bende (F.) [1 [د نب .kul. 2.köle.

bendegân (F.) [1 [ن اگنب .kullar. 2.köleler. bendegî (F.) [1 [ى گنب .kulluk. 2.kölelik. bendehâne (F.) [م ناخ ه دنب] benim evim. bender (F.) [ر دنب] liman.

bendergâh (F.) [ماڭردنب] r i ht 1 m.

bendezâde (F.) [1 [مداز هدنب .köle çocu ğ u. 2.benim çocu ğ um. benef ş e (F.) [هشفنب] menek ş e.
benef ş î (F.) [هشفنب] mor. beng (F.) [گنب] esrar.

bengî (F.) [هگنب] esrarke ş . benî (A.) [ىنب] o ğ ullar.

benîâdem [مدآ ىنب] insanlar, Adem o ğ ullar 1 . benîsrâil 1 [لپئارسا ىنب] İ srailo ğ ullar 1 . bennâ
(A.) [ءانب] yap 1 ustas 1 . benû (A.) [ونب] o ğ ullar.

ber (F.) [1 [ر.üzeri. 2.üzere. 3.gö ğ üs. 4.meyva. berâ'et (A.) [تئارب] aklanma. berâ'et etmek
aklanmak.

berâber (F.) [1 [ربارب .birlikte. 2.e ş it.

berâberî (F.) [1 [ربارب .birliktelik. 2.e ş itlik. berâhîn (A.) [نيهارب] deliller, kan 1 tlar. berây 1
(F.) [يارب] için.

berây 1 malûmât [تامولعم يارب] bilgi edinmek için, bilgi vermek için, bilgi sahibi olmak için.

berbâd (F.) [1 [دابرب .mahvolmu ş . 2.kötü, pis, berbat. bercâ (F.) [لارب] yerinde, uygun.

berceste (F.) [هتسجرب] seçkin, seçme.

berd (A.) [درې] so ğ uk. berde (F.) [هدرې] köle.

berdevâm (F.-A.) [ملودرې] sürekli, devam eden. berdülacuz (A.) [زوجلادرې] kocakar ı so ğ u ğ u.
bere (F.) [هرې] kuzu.

berehne (F.) [نههرې] ç ı plak.

berekât (A.) [تاكرې] bereketler.

bereket (A.) [1 [تکرې . bolluk. 2.u ğ ur. berevât (A.) [تاورې] beratlar. berf (F.) [فرې] kar.

berfîn (F.) [نيفرې] karl ı . berg (F.) [گرې] yaprak.

bergüzâr (F.) [رانگرې] hat ı ra, hediye, yadigâr. berhâne (F.) [هناخرې] harap vaziyetteki ev.

berhayât (F.-A.) [تايرې] hayatta olan, sa ğ . berhayât bulunmak ya ş amak, hayatta olmak.

berhürdâr (F.) [رادرورې] mutlu, murad ı na ermi ş . berî (A.) [یرې] ar ı nm ı ş , temiz, uzak.

berîd (A.) [1 [دیرې . ulak. 2.postac ı . berîn (F.) [نیرې] yüksek, yüce. berk (A.) [قرې] ş im ş ek.

berkarâr (F.-A.) [رارقرې] yerinde duran, karar eden. berkarâr olmak devam etmek, kalmak.

berkemâl (F.-A.) [لامکزډ] en iyi ş ekilde, mükemmel. bermâh (F.) [هامرډ] matkap, burgu.

bermu'tâd (F.-A.) [داتعمرډ] al 1 ş 1 ld 1 ğ 1 gibi, mutâd oldu ğ u üzere. bermûcib-i (F.-A.) [بجومرډ] uyar 1 nca, gere ğ ince. bernâ (F.) [انرډ] genç. berpâ (F.) [اڤرډ] ayakta.

berr (A.) [1 [رډ] toprak. 2.kara. 3.k 1 ta. berrak (A.) [قارډ] duru.

berren (A.) [ارډ] kara yolu ile. berrî (A.) [یرډ] kara ile ilgili.

bersâb 1 k (F.-A.) [قباسرډ] eskiden oldu ğ u gibi. bertaraf (F.-A.) [1 [فرطرډ] bir yana. 2.giderilmi ş . bertaraf etmek gidermek. bertaraf olmak giderilmek. berter (F.) [رترډ] daha üstün. berterîn (F.) [نیرترډ] en üstün. bervech-i (F.-A.) [هچورډ] gibi.

berzah (A.) [1 [خزرډ] cehennem. 2.dil, kara uzant 1 s 1 . 3.sorun, dert. berzger (F.) [رگزډ] çiftçi.

bes (F.) [1 [سډ] yeterli. 2.çok. besâ (F.) [اسب] nice.

besâtîn (A.) [نیتاسب] bahçeler. besend (F.) [دنسب] yeterli.

besende (F.) [هَدَنَسِب] yeterli.

beserüçe ş m (F.) [مَشْج و رَسِب] ba ş üstüne, ba ş 1 m gözüm üstüne. besî (F.) [بَسِب] birçok. besîm (A.) [مَبْسِب] güleç.

beste (F.) [1 [كَابِل . 2.beste. bestekâr (F.) [رَاك مَتَسِب] besteci.

bestenigâr (F.) [رَاكَن مَتَسِب] Türk mûsikîsinde bir makam ad ı . be ş âret (A.) [تَرَاثِب] müjde.

be ş er (A.) [1 [رَشِب . 2.insanl ı k. be ş ere (A.) [مَرَشِب] deri, d ı ş deri.

be ş erî (A.) [رَشِب] insanl ı kla ilgili, insanî. be ş eriyât (A.) [تَاى رَشِب] antropoloji. be ş eriyet (A.) [تَاى رَشِب] insanl ı k. be ş îr (A.) [رِيشِب] müjdecî. be ş û ş (A.) [شَوْشِب] güleç.

be ş û ş âne (A.-F.) [مَنَاشَوْشِب] güleryüzle. betâet (A.) [تَنَاطِب] a ğ ı rl ı k, yava ş l ı k.

beter (F.) [رَتَدِب] daha kötü, beter, ş iddetli. bevl (A.) [1 [لَوِب . 2.i ş eme. bevlî (A.) [لَوِب] idrar ile ilgili. bevliyye (A.) [مَبِلَوِب] üroloji. bevvâb (A.) [بَاوِب] kap ı c ı .

bevvâbîn (A.) [نَبِيَاوِب] kap ı c ı lar.

bey' (A.) [عبيد] sat 1 ş .

beyâbân (F.) [ناپاييد] çöl.

beyân (A.) [ناييد] aç 1 klama, ifade etme, dile getirme. beyân edilmek aç 1 klanmak, dile getirilmek. beyân etmek aç 1 klamak, dile getirmek. beyânât (A.) [تاناييد] aç 1 klamalar, demeç. beyânnâme (A.-F.) [مهمان ناييد] bildirge. beyâz (A.) [ضاييد] ak, beyaz.

beyhûde (F.) [هذوييد] bo ş , bo ş una. beyn (A.) [نييد] ara, orta.

beynelmilel (A.) [لاملاناييد] uluslararası . beyn-i (A.-F.) [نييد] aras 1 nda, ortas 1 nda.

beynülmilel (A.) [لاملاناييد] uluslararası . beyt (A.) [1 [تيد .ev. 2.konut. 3.beyit. beytâr (A.) [راطييد] veteriner. beytullah (A.) [الله تيد] Kâbe. beytûtet (A.) [تتوتيد] geceleme.

beytûlmal (A.) [لاملاناييد] hazine, maliye hazinesi. beyzâ (A.) [اضييد] bembeyaz, çok beyaz. beyze (A.) [1 [يضييد .yumurta. 2.husye. beyzî (A.) [يضييد] oval.

beze (F.) [1 [هذب .günah. 2.suç.

bezekâr (F.) [1 [هذباك .günahkar. 2.suçlu.

bezir (A.) [رذب] tohum.

bezirgân (F.) [ناگرزاب] tüccar.

bezistân (A.-F.) [ناتسزب] bedesten. bezle (A.) [ملذب] ş aka, latife.

bezlegû (A.-F.) [وگ ملذب] ş akac 1 .

bezm (F.) [1 [مزب.e ğ lence meclisi. 2.içki meclisi. bezmgâh (F.) [ملاگمذب] e ğ lence yeri, e ğ lence meclisi. bezzaz (A.) [زبذب] manîfaturac 1 , kuma ş ç 1 . bi'r (A.) [ربذب] kuyu.

bi'set (A.) [تذب] gönderili ş , Hz. Muhammed'in peygamber olarak gönderili ş i. bîaman (F.) [ناما] amans 1 z. bîâr (F.-A.) [راءى] ars 1 z.

bîbahâ (F.) [لهدى] çok de ğ erli, paha biçilmez. bîbedel (F.-A.) [لذبى] e ş siz, benzersiz. bîbehre (F.) [مرهدى] nasipsiz. bîcâ (F.) [اجيب] yersiz.

bîcan (F.) [ناجى] cans 1 z.

bîçâre (F.) [1 [مراچيب .çaresiz. 2.zavall 1 .

bîçâregân (F.) [1 [ناگرچيب .çaresizler. 2.zavall 1 lar.

bîçunuçirâ (F.) [1 [ارچ و نوچى .sorgusuz sualsiz. 2.Tanr 1 . bîd (F.) [ديب] sö ğ üt.

bid'at (A.) [1 [بتعدب .sonradan ortaya ç 1 kma. 2.dinde yeni getirilmi ş ş ey. bîdâd (F.) [داديب] zulüm.

bîdâdger (F.) [رگدادید] zalim. bîdâr (F.) [رادید] uyan 1 k.

bîdârbaht (F.) [تخبرادید] talihli. bidâyet (A.) [تیادب] ba ş lang 1 ç.

bidâyette (A.-T.) [d] ba ş lang 1 çta.

bîd-i mecnûn [نونجم دید] salk 1 msö ğ üt. bîdil (F.) [لدید] a ş 1 k.

bîdin (F.-A.) [نید ید] dinsiz.

bîdebe (F.-A.) [بدا ید] terbiyesiz, edepsiz. bîeman (F.) [ناما ید] amans 1 z.

bîendi ş e (F.) [هشی دنا ید] dü ş ünmeyen, umursamayan. bîgâne (F.) [هنگید] yabanc 1 .

bîgüman (F.) [نامگ ید] ku ş kusuz.

bîgünah (F.) [1 [مانگ ید] .günahs 1 z. 2.suçsuz. bîh (F.) [خید] kök.

bîhaber (F.-A.) [ربخ ید] habersiz. bîhadd (F.-A.) [دد ید] s 1 n 1 rs 1 z.

bihakk 1 n (A.) [قح ید] hakk 1 yla, hak ederek.

bihamdillah (A.) [الله ادمح ید] Allah'a ş ükürler olsun. bihâr (A.) [راح ید] denizler.

bîhareket (F.-A.) [تکرد ید] hareketsiz. bîhâs 1 l (F.-A.) [لصاد ید] sonuçsuz.

bîhayâ (F.-A.) [باید ید] utanmaz, hayas 1 z.

bîhayat (F.-A.) [تايدي] cans 1 z, ya ş amayan.

bihâzelemr (A.) [رملا انهد] buna göre, bu durumda, böylelikle. bihbûd (F.) [دوبهد] sa ğ l 1 k.

bîhemtâ (F.) [اتمه] benzersiz.

bîhesâb (F.-A.) [باسد] hesaps 1 z, sonsuz. bîhiss (F.-A.) [سد] hissiz, duygusuz. bihi ş t (F.) [تشهد] cennet.

bîhod (F.) [1 [دوخييد .bayg 1 n. 2.kendine olmama, kendinden geçme. bihter (F.) [رتهيد] daha iyi.

bîhude (F.) [دههيد] bo ş una, beyhude. bîinsâf (F.-A.) [فاصنا] insafs 1 z. bîkâr (F.) [1 [رماكييد .i ş siz. 2.bekar. bîkarâr (F.-A.) [رارفة] karars 1 z.

bikr (A.) [1 [ركي .el sürülmemi ş . 2.yepyeni, orijinal. bîl (F.) [لييد] bel.

bilâd (A.) [1 [دلاب .beldeler. 2.memleketler. bilâfâs 1 la (A.) [ملصاقلاب] aral 1 ks 1 z, kesintisiz.

bilâhareket (A.) [تكرحلاب] hareketsiz, hareket etmeden. bilâhere (A.) [1 [درخلاب .sonradan. 2.sonunda, nihayet. bilâink 1 tâ (A.) [عاطقنلاب] kesintisiz, aral 1 ks 1 z. bilâkayt (A.) [ديقلاب] kay 1 ts 1 z ş arts 1 z, kesin. bilakis (A.) [سكلاب] aksine, tersine. bilâmâni'a (A.) [معناملاب] engelsiz

bilâmazeret (A.) [ترذعملاب] mazeretsiz, özür bildirmeksizin. bilâmerhamet (A.) [تمحرملاب] ac ı mas
ı zca.

bilâmühlet (A.) [تالملاب] zaman tan ı madan, süre vermeden. bilâpervâ (A.-F.) [اورپلاب]
korkusuzca.

bilâ ş ikâyet (A.) [تىلكشلاب] ş ikayet etmeden. bilâte'ehhür (A.) [رخاتلاب] gecikmeden.

bilâtefrik (A.) [قىرفتلاب] hiçbir ay ı r ı m gözetmeksizin. bilâtehlike (A.) [مكلهتلاب] tehlikesizce.

bilâteminat (A.) [تانيماتلاب] güvencesiz, teminats ı z. bilâücret (A.) [ترجالاب] paras ı z, ücretsiz.

bilcümle (A.) [للمجلاب] tümüyle. bilfarz (A.) [ضرفلاب] diyelim ki.

bilfiil (A.) [لعفلاب] gerçekten, yaparak, kat ı larak, bizzat. bilhassa (A.) [مصاخلاب] özellikle, hele

hele. biliktizâ (A.) [اضتقلالاب] gerekti ğ inden. bililtizâm (A.) [مازتللاب] bilerek, bile bile.

bilistifade (A.) [هداقتسلااب] yararlanarak, istifade ederek. bilistihsâl (A.) [لاصحتسلااب] alarak, elde
ederek. bili ş tirâk (A.) [كارتشلااب] kat ı larak. billûr (A.) [رولب] kristal.

bilmecebûriye (A.) [هىرئبجملاب] zorunlu olarak, mecburen.

bilmukabele (A.) [هلباقملاب] kar ş ı l ı ğ ında, aynen, mukabele ederek, mukâbil olarak.

bilmünâsebe (A.) [هبسانملاب] bir münasebetle, s ı ras ı geldi ğ inde.

bilmünâvebe (A.) [مېوانملاب] dönü ş ümlü. bilmüzakere (A.) [مرکاڈملاب] görü ş ülerek. bilumum (A.) [مومعلاب] tüm, bütün.

bilvâs ı ta (A.) [مطساولاب] dolayl ı olarak. bîm (F.) [ميب] korku.

bîma'nâ (F.-A.) [ىنعم ىب] anlams ı z. bîmâr (F.) [راميب] hasta.

bîmârân (F.) [ناراميب] hastalar.

bîmecâl (F.-A.) [لاجم ىب] takatsiz, dermans ı z. bîmekân (F.-A.) [1 [ىنلكم ىب] yersiz. 2. aylak.

bîmerhamet (F.-A.) [تمحرم ىب] ac ı mas ı z. bîmeze (F.) [هم ىب] lezzetsiz, tats ı z. bîmîhr (F.) [هم ىب] sevgisiz, ş efkatsiz. bîmisâl (F.-A.) [لائم ىب] benzersiz.

bîmuhâbâ (F.-A.) [اباحم ىب] çekinmeden.

bîmübâlât (F.-A.) [تلابم ىب] kay ı ts ı z, umursamaz. bîmürüvvet (F.-A.) [تورم ىب] mürüvvetsiz.

bin (A.) [نب] o ğ ul. binâ (A.) [ءانب] yap ı .

bînâ (F.) [انيب] gören, iyi gören.

binâberin (A.-F.) [نىربانب] bundan dolay ı , buna dayanarak. binâen (A.) [ءانب] dayanarak, göre.

binâenaleyh (A.) [ميلة ءانب] bu yüzden, bundan dolay ı .

bînâm (F.) [مانیب] ads 1 z, tan 1 nmam 1 ş . bînamaz (F.) [زامن یب] beynamaz.

bînâsîb (F.-A.) [بیسن یب] nasipsiz, k 1 smetsiz. bînazîr (F.-A.) [ریظن یب] benzersiz. bînemek (F.) [کمن یب] tuzsuz.

bînevâ (F.) [1 [اونیب .zavall 1 . 2.yoksul. bînî (F.) [نیب] burun.

bînihaye (F.-A.) [هیاهن یب] sonsuz, bitmez tükenmez. binnetice (A.) [هجیتئل اب] sonuçta, sonuç olarak.

binnisbe (A.) [هبسنل اب] bir dereceye kadar, nispeten. bint (A.) [تند] k 1 z.

bîpâyân (F.) [نایاپ یب] sonsuz.

bîpervâ (F.) [1 [اورپ یب .korkusuz. 2.çekinmeden. bir gûna (T.-F.) [] hiçbir, herhangi bir. bir nevi (T.-A.) [] adeta, bir bak 1 ma. birâder (F.) [ردارب] erkek karde ş .

bîrahm (F.-A.) [محر یب] merhametsiz, ac 1 mas 1 z. bîrayb (F.-A.) [بیر یب] ku ş kusuz. birinc (F.) [چنرب] pirinç.

biri ş te (F.) [متشررب] kavrulmu ş . bîrûn (F.) [1 [نورید .d 1 ş . 2.d 1 ş ar 1 . biryân (F.) [نایرب] kebab. bisât (A.) [طاسب] yayg 1 .

bîsebat (F.-A.) [تابثى] dayan 1 ks 1 z. bîsebeb (F.-A.) [ببس] dayan 1 ks 1 z. bîser (F.) [رس]
[باş s 1 z. bîst (F.) [تسيد] yirmi. bister (F.) [رتسد] yatak.

bîsûd (F.) [دوس] yarars 1 z. bisyâr (F.) [رايسد] çok. bîş e (F.) [هشييد] orman.

bîş erm (F.) [مرش] orman.

bîş uur (F.-A.) [روعش] bilinçsiz.

bîş übhe (F.-A.) [ههيش] kuş kusuz, ş üphesiz. bîş ümâr (F.) [رامش] say 1 s 1 z.

bîtâb (F.-A.) [باتيد] yorgun, takatsiz. bîtâb kalmak bitkin dü ş mek. bîtâbane (F.) [هناباتيد]
bitkince.

bitamâmihâ (A.) [اهمامتب] tümüyle, tamamen. bîtaraf (F.-A.) [فرط] tarafs 1 z.

bîtarafâne (F.-A.) [هنافرط] tarafs 1 zca, yan tutmadan. bittab' (A.) [عبطلاب] do ğ al olarak.

bittafsîl (A.) [ليفقتلاب] ayr 1 nt 1 l 1 olarak, uzun uzad 1 ya. bittamâm (A.) [مامتلاب] tümüyle. bîve
(F.) [هويد] dul.

bîvefâ (F.-A.) [افو] vefas 1 z.

bîvezen (F.) [نَز هَوِيْد] dul kad ı n. bîzâr (F.) [رَاذِيْد] b ı km ı ş , usanm ı ş . bîzâr olmak b ı kmak, usanmak. bizâtihi (A.) [مَتَاذِيْب] kendili ğ inden.

bizzarûre (A.) [هَرُوْرَضْلَاْب] zorunlu olarak. bostân (F.) [نَاتْسُوْب] bahçe. bû (F.) [وِب] koku.

bu'd (A.) [1 [دَعْب.uzakl ı k. 2.boyut. bu'diyet (A.) [تِيْدَعْب] uzakl ı k, mesafe. bûd (F.) [دُوْب] varl ı k. bu ğ râ (F.) [اَرْغَب] turna.

buhalâ (A.) [لَاخِب] cimriler.

buhâr (A.) [رَاخِب] bu ğ u, buhar. buhl (A.) [لَخِب] cimrilik.

buhrân (A.) [نَارْحِب] bunal ı m, kriz. buht (A.) [تَهْب] ş a ş k ı nl ı k. buhûr (F.) [رُوخِب] tütsü.

buhurdan (F.) [نَادْرُوخِب] tütsülük, tütsü kab ı . buk'a (A.) [1 [مَعْقِب.yer, diyar. 2.ülke. buk'avî (A.) [ى وَعَقْب] yerel. bûm (F.) [1 [مُوْب.yer. 2.ülke. bûm (F.) [مُوْب] bayku ş .

bûmehen (F.) [نَهْمُوْب] deprem.

bundan mâada (T.-A.) [dan+m] bundan ba ş ka, bunun yan ı s ı ra. bûr (F.) [روب] kumral.

burc (A.) [1 [جرب .burç. 2.y ı ld ı z kümesi. burhan (A.) [نامرب] kan ı t, delil. bûriya (F.) [ايروب] has ı r. burûc (A.) [جورب] burçlar.

burûdet (A.) [تدورب] so ğ ukluk. bûs etmek öpmek.

bûse (F.) [مسوب] öpücük. bûstân (F.) [نانسوب] bahçe.

bûte (F.) [1 [بتوب .çal ı ç ı rp ı . 2.pota.

bûtimar (F.) [رام يتوب] bal ı kç ı l, botimar.

butlân (A.) [1 [نلاطب .bo ş luk, anlams ı zl ı k. 2.yalan. butûn (A.) [1 [نوطب .kar ı nlar. 2.ku ş aklar, nesiller. bûy (F.) [يوب] koku.

bûydâr (F.) [رادىوب] kokulu. bûzîne (F.) [مئيزوب] maymun. bühtân (A.) [نتهب] iftira. bühtân etmek iftira etmek. bükâ (A.) [مكب] a ğ lama.

bûlaceb (A.) [بجعل اوب] ş a ş ı lacak ş ey.

büldân (A.) [نادلب] beldeler, diyarlar, ülkeler. büle ğ â (A.) [ماغلب] belagat sahipleri.

bülend (F.) [1 [دندب .yüksek. 2.yüce. bülendbâlâ (F.) [لاابدندب] uzun boylu.

bülendpervâz (F.) [1 [زاورپدندب .yükseklerden uçan. 2. ş erefli. bülheves (A.) [سوهل اوڤ] maymun i ş tahl 1 . bülû ğ (A.) [غولڤ] erginlik.

bün (F.) [1 [نڤ .kök. 2.dip. 3.temel.

bünyâd (F.) [1 [داينڤ .temel, kök. 2.yap 1 , bina. bünye (A.) [اينڤ] yap 1 .

bünyeviyat (A.) [تاى وينڤ] bünye ile ilgili bilim dal 1 , morfoloji. bürbâr (F.) [رابدرڤ] sab 1 rl 1 .

bürde (A.) [هدرڤ] h 1 rka.

bürhân (A.) [نامرڤ] kan 1 t. Bürîde (F.) [هدىرڤ] kesik. bürka (A.) [عقرڤ] peçe. bürnâ (F.) [انرڤ] genç.

bürrân (F.) [نارڤ] keskin.

bürûdet (A.) [ندورڤ] so ğ ukluk. bürûz (A.) [زورڤ] ortaya ç 1 kma. büstân (F.) [ناتسڤ] bahçe. bü ş râ (A.) [ارشڤ] müjde. büt (F.) [تب] put.

büthâne (F.) [ن اخ تب] puthane.

bütperest (F.) [تسرڤ تب] putperest, puta tapan.

bütûn (A.) [1 [نوطب] kar ı nlar. 2.ku ş aklar, nesiller. büyût (A.) [1 [بتويد] evler. 2.beyitler. büz (F.) [زب] keçi.

büzdil (F.) [لذب] ödlek.

büzûr (A.) [روذب] tohumlar.

büzürg (F.) [1 [گرذب] büyük. 2.ulular.

büzürgân (F.) [1 [ناگرذب] büyükler. 2.ulular.

büzürgzâde (F.) [هداز گرذب] seçkin ki ş inin çocu ğ u, asilzade, ki ş izade.

câ (F.) [1 [لاج.yer. 2.mevki. 3.makam. ca'l (A.) [لاج] yapma.

ca'lî (A.) [1 [لاجى.yapma, uydurma. 2.sahte. câbecâ (F.) [لاج] yer yer. câbir (A.) [راج] zorlay
1 c 1 .

câdde (A.) [داج] ana yol, cadde. câdû (F.) [1 [وداج.büyücü. 2.cad 1 . câdûger (F.) [رگوداج]
büyücü. câh (F.) [هاج] makam, mevki.

câhid (A.) [دهاج] çal ı ş ı p çabalayan. câhil (A.) [لهاج] bilgisiz.

câhilâne (A.-F.) [هلاماج] cahilce. câiz (A.) [زئاج] uygun. câize (A.) [هزئاج] ödül.

câlib (A.) [بلاج] ilginç, çekici.

câlib -i dikkat [تقد بلاج]dikkat çekici. câm (F.) [1 [ماج.kadeh. 2. ş i ş e. 3.cam. câme (F.) [هماج]
] giysi.

câmedân (F.) [ناد هماج] gardrop.

câmegî (F.) [1 [گماج] .giysi paras 1 . 2.hizmetçi. câmekan (F.) [ناکماج] hamamda soyunma odası .

câmekan (F.-A.) [1 [ناکماج] .caml 1 bölme. 2.vitrin. câme ş ûy (F.) [یوش هماج] çama ş ırc ı .

câmi' (A.) [1 [جماج] .topluyan. 2.cami. câmia (A.) [همعاج] topluluk.

câmid (A.) [1 [دماج] .cans ı z. 2.donuk. câmûs (A.) [سوماج] manda, cam ı z. cân (F.) [1 [ناج] .ruh.

2.can. 3.sevgili. cânâ (F.) [اناج] sevgilim, ey sevgili. cânân (F.) [ناناج] sevgili. cânâne (F.) [

هناناج] sevgili.

cânbâz (F.) [1 [زابناج] .can ı n ı hiçe sayan. 2.fedai. 3.cambaz. cândâr (F.) [1 [رادناج] .canl ı .

2.koruyucu.

canef ş ân (F.) [ناشفاناج] can ı n ı hiçe sayan, fedai. cânefzâ (F.) [ازفاناج] cana can katan.

cânfersâ (F.) [لسرفناناج] ömür törpüsü, yürek tüketen. cânfe ş ân (F.) [ناشفاناج] can ı n ı hiçe

sayan, fedai. cânfezâ (F.) [ازفاناج] cana can katan. cângüdâz (F.) [زادگناناج] yürek yakan. canh ı ra

ş (F.) [شارخناج] yürek paralayan. cânib (A.) [بناج] taraf.

câni ş in (F.) [نیشنناج] halef, birinin yerine oturan. cânnisâr (F.-A.) [رائنناج] can 1 n 1 feda eden. cânsipâr (F.) [راپسناج] can 1 n 1 feda eden.

cânsiperâne (F.) [ناپسناج] can 1 n 1 feda edercesine. cânsitân (F.) [ناتسناج] can alan.

cânver (F.) [1 [روناج] canl 1 . 2.canavar. câr (A.) [راج] kom ş u.

cârî (A.) [راج] geçerli, yürürlükte.

câriha (A.) [1 [حراج] y 1 rt 1 c 1 ku ş . 2.y 1 rt 1 c 1 hayvan. câriye (A.) [ميراج] halay 1 k. cârû (F.) [وراج] süpürge.

cârûb (F.) [بوراج] süpürge.

câsûsî (A.-F.) [سوسناج] casusluk, ajanl 1 k. câvid (F.) [دواج] kal 1 c 1 , sonsuz, ebedi. câvidân (F.) [نادواج] kal 1 c 1 , sonsuz, ebedi. cây (F.) [یاج] yer.

câygâh (F.) [1 [ماگیاج] yer. 2.makam. câyi' (A.) [عیاج] aç.

câyni ş in (F.) [نیشنناج] birinin yerine geçen, halef. câzib (A.) [1 [بناج] ilginç. 2.çekici. câzibe (A.) [مبناج] çekicilik.

cazibedar (A.-F.) [راد مبناج] çekici, cazibeli. câzibiyyet (A.) [تیبناج] çekicilik.

cebâbire (A.) [مَرَبَابِج] zorbalar. cebânet (A.) [تَنْابِج] korkaklı k.

cebbâr (A.) [1 [رَابِج .zorba. 2.güçlü. 3.Tanrı . 4.tuttu ğ unu koparan, becerikli. cebbârî (A.-F.) [1 [يَرَابِج .zorbal ı k. 2.beceriklilik, tuttu ğ unu koparma. cebel (A.) [لَبِج] da ğ .

cebhe (A.) [1 [مَبِج .cephe. 2.al ı n. 3.yüz. cebîn (A.) [نَبِج] korkak.

cebr (A.) [1 [رَج .zorlama. 2.cebir. cebr etmek zorlamak.

cebren (A.) [اَرَبِج] zorla.

cebrî (A.) [يَرَبِج] zoraki, zorla.

cedâvil (A.) [لَوَادِج] cetveller, çizelgeler. cedd (A.) [دَج] ata.

cedel (A.) [1 [لَدَج .tart ı ş ma. 2.mücadele.

cedelî (A.) [لَدَج] tart ı ş maya dayalı , münaka ş a üstüne oturmuş . cedî (A.) [1 [دَج .o ğ lak. 2.o ğ lak burcu. cedîd (A.) [دَدِج] yeni. cedîde (A.) [دَدِج] yeni.

cedvel (A.) [1 [لَوَدِج .cetvel. 2.çizelge. cefâ (A.) [فَج] üzme, eziyet etme. cefâ çekmek cefaya katlanan, üzülen. cefâcû (A.-F.) [وَجَفَج] üzen, cefa eden.

cefâdîde (A.-F.) [دَدِيفَج] üzülmüş , cefa çekmiş .

cefâkâr (A.-F.) [1 [راکفاج .cefa eden, üzen. 2.cefa çeken, üzülen. cefâkârî (A.-F.) [1 [یراکفاج .cefa etme, üzme. 2.cefa çekme. cefâke ş (A.-F.) [شکفاج] üzülen, cefa çeken, eziyete katlanan.

cefâpî ş e (A.-F.) [1 [هشیپافج .üzmeyi huy edinmi ş , cefa eden. 2.a ş 1 ğ 1 n 1 üzen sevgili.

cefcâf (F.) [1 [فاجفج .hoppa kad ı n. 2.orospu. ceffelkalem (A.) [مقل افج] çalakalem. cefr (A.) [رفج] gaipten haber veren bilim. cehâlet (A.) [تلهاج] cahillik, bilgisizlik. cehd (A.) [دهج] çal ı ş ma, çabalama. cehd etmek çal ı ş ı p çabalamak. cehele (A.) [لهج] cahiller.

cehennemî (A.-F.) [1 [منهج .cehennemlik. 2.cehennem gibi s ı cak. cehl (A.) [لهج] cahillik, bilgisizlik. cehren (A.) [رهج] aç ı kça. celâdet (A.) [تدلاج] yi ğ itlik. celâl (A.) [للاج] ululuk.

celb (A.) [بلج] kendine çekme.

celb edilmek 1.kendine çekilmek. 2.yaz ı ile ça ğ ı r ı lmak. celb etmek 1.kendine çekmek. 2.yaz ı ile ça ğ ı rmak. celbnâme (A.-F.) [همان بلج] ça ğ ı r ı mektubu. celeb (A.) [بلج] s ı ğ ı r tüccar ı . celesât (A.) [تاسلاج] oturumlar.

celîl (A.) [ليلج] ulu.

celîs (A.) [سيلج] arkada ş . cellâd (A.) [دلج] cellat.

cellâdî (A.-F.) [يدلاج] cellatlı k. celse (A.) [سلج] oturma.

cem' (A.) [جم] 1. toplama. 2. ço ğ ul. cem' edilmek toplan ı lmak.

cem' etmek toplamak, derlemek, bir araya getirmek. cem'an (A.) [اعجم] toplam.

cem' iyyât (A.) [تايجمع] cemiyetler, dernekler.

cem' iyyet (A.) [جم] 1. cemiyet, dernek. 2. topluluk. cem' iyyet -i akvâm [ماوقا تايجمع] Birle ş mi ş Milletler. cemâat (A.) [جم] 1. topluluk. 2. camide ibadet edenler. cemâd (A.) [دامج] cans ı z varlı k.

cemâdât (A.) [تادامج] cans ı z varlı klar. cemâhîr (A.) [ريهامج] cumhuriyetler. cemâl (A.) [لامج] yüz güzelli ğ i. cemel (A.) [لمج] deve. cemî' (A.) [عيجم] tümü.

cemî'an (A.) [اع يمج] tümüyle.

cemil (A.) [جم] 1. güzel. 2. yüzü güzel. cemîle (A.) [هليمج] iyilik.

cemiyet (A.) [تايجمع] topluluk, toplum.

cemm (A.) [م ج] kalabal 1 k. cenâb (A.) [بانج] hazret.

cenâbet (A.) [1 [تبانج] pis, murdar. 2.cünüplük hali. cenâh (A.) [حانج] kanat. cenb (A.) [بنج] taraf.

cendere (A.) [1 [یردنچ] pres. 2.bas 1 nç, bask 1 . 3.oklava. ceng (F.) [گنج] sava ş .

ceng etmek 1.sava ş mak. 2.dövü ş mek. cengâver (F.) [رولگنج] sava ş ç 1 .

cengâverî (F.) [یروالگنج] sava ş ç 1 l 1 k.

cengcû (F.) [1 [وجگنج] sava ş ç 1 . 2.kavgac 1 . cengel (F.) [لگنج] orman.

cennât (A.) [1 [تانج] cennetler. 2.bahçeler. cennet (A.) [1 [تانج] cennet. 2.bahçe. cennet -i a'lâ [یلعا تانج] cennet.

cennetmekân (A.) [ناکم تانج] mekan 1 cennet olan. cenûb (A.) [بونج] güney.

cenûb -i garb [برغ بونج] güneybat 1 . cenûb -i garbî [یبرغ بونج] güneybat 1 . cenûb -i ş ark [قرش بونج] güneydo ğ u. cenûb -i ş arkî [یقرش بونج] güneydo ğ u. cenûbî (A.) [یبونج] güneye ait. cerâd (A.) [دارج] çekirge.

cerâhat (A.) [تـحـارـج] yara. cerâid (A.) [دئـارـج] gazeteler. cerâim (A.) [مئـارـج] suçlar.

cerbeze (A.) [هـزـبـرـج] beceriklilik. ceres (A.) [1 [سـرـج .çan. 2.ç 1 ng 1 rak.

cereyân (A.) [1 [نـاـیـرـج .ak 1 ş . 2.olu ş . 3.ak 1 m. cereyân etmek olmak, gerçekte ş mek. cerge (F.) [مـگـرـج] küme.

cerh (A.) [1 [حـرـج .yaralama. 2.çürütme. cerh edilmek 1.yaralanmak. 2.çürütülmek. cerh etmek 1.yaralamak. 2.çürütmek. cerîde (A.) [1 [هـدـیـرـج .gazete. 2.tutanak. cerîha (A.) [هـحـیـرـج] yara.

cerîme (A.) [1 [مـمـیـرـج .suç. 2.para cezas 1 , cereme. 3.ceza ödeme. cerrâh (A.) [حـارـج] operatör.

cerrâhî (A.) [حـارـج] operatörlük. cesâmet (A.) [تـمـاسـج] irilik. cesâret (A.) [تـراسـج] cesurluk. cesîm (A.) [مـیسـج] iri, büyük.

cesîmülcüsse (A.) [مـثـجـلا مـیسـج] iri yap 1 l 1 , iriyar 1 . cesûr (A.) [رـوسـج] cesaret sahibi. cev (F.) [وـج] arpa.

cevâb (A.) [1 [بـاـوـج .yan 1 t. 2.kar ş 1 l 1 k.

cevâben (A.) [لباوج] yan ı t olarak. cevâd (A.) [داوج] cömert.

cevâhir (A.) [1 [رهواج] mücevherler. 2.mücevher. cevâmi' (A.) [عمواج] camiler.

cevâmid (A.) [دمواج] cans ı z varl ı klar. cevâmîs (A.) [سيمواج] mandalar. cevân (F.) [ناوج] genç.

cevânib (A.) [بنواج] yanlar, yönler. cevârî (A.) [يراوج] halay ı klar.

cevâz (A.) [زاوج] izin, uygun verme.

cevâz vermek uygun vermek, olur vermek, müsaade etmek. cevdet (A.) [1 [تديوج] 2.olgunluk. 3.tazelik. cevelân (A.) [نلاوج] dola ş ma, gezinti.

cevelân etmek 1.dola ş mak, akmak. 2.gezinmek.

cevelângâh (A.-F.) [1 [ملاگنلاوج] gezinti yeri, mesire yeri. 2.dola ş ı m yeri. cevf (A.) [فوج] bo ş luk.

cevher (A.) [1 [رهوج] mücevher. 2.öz. 3.elmas. cevherfürû ş (A.-F.) [شورفرهوج] mücevherci.

cevherî (A.) [1 [رهوج] mücevherle ilgili. 2.mücevherli. 3.öz ile ilgili. cevîn (F.) [نيوج] arpadan yap ı lm ı ş .

cevir (A.) [روج] haks ı zl ı k, üzülme, üzme, zulüm. cevir çekmek ac ı çekmek, zulüm görmek.

cevr (A.) [روج] haks ı zl ı k, üzme, üzülme, zulüm.

cevr etmek haks ı z l ı k etmek, üzme k, ac ı çektirmek. cev ş en (F.) [نشو ج] z ı rhl ı giysi. cev v (A.) [1 [وج .hava. 2.bo ş luk.

cevvâl (A.) [لاو ج] çok hareketli, ko ş an. cevvî (A.) [یو ج] hava ile ilgili. cevzâ (A.) [ءازوج] ikizler burcu. ceyb (A.) [بیج] cep. cey ş (A.) [سیج] asker.

ceyyid (A.) [دیج] iyi, güzel.

cezâ (A.) [1 [ءازج .kar ş ı l ı k. 2.ceza. cezâir (A.) [رئاوج] adalar.

cezâlet (A.) [تللاج] ak ı c ı l ı k, düzgünlük. cezb (A.) [بذج] kendine çekme. cezb edilmek kendine çekilmek. cezb etmek kendine çekmek.

cezbe (A.) [1 [بذج .co ş ku. 2.kendinden geçi ş . cezer (A.) [رزج] havuç. cezîre (A.) [هریزج] ada.

cezm (A.) [مزج] kesin karar.

cezm etmek kesin karar vermek, kesin olarak niyetlenmek. cezzâb (A.) [باذج] çekici, cazibeli. cibâl (A.) [لياج] da ğ lar.

cibillet (A.) [تللیج] karakter, yarat ı l ı ş .

cibilliyet (A.) [تیلج] karakter, yarat ı l ı ş .

cibilliyetsiz (A.-T.) [زستلج] karaktersiz, kötü yarat ı l ı ş l ı . cidâl (A.) [لادج] mücadele.

cidâlcû (A.-F.) [وج لادج] mücadeleci. cidâr (A.) [رادج] 1 [رادج.duvar. 2.zar. cidden (A.) [ادج] ciddi olarak.

ciddî (A.) [اديج] 1 [اديج.a ğ ı rba ş l ı . 2.önemli.

ciddiyyet (A.) [اديج] 1 [اديج.ciddilik. 2.a ğ ı rba ş l ı l ı k. cîfe (A.) [مفيج] le ş .

ciger (F.) [ريگج] ci ğ er.

cigergû ş e (F.) [اديج] 1 [اديج.مش وگرگج.ci ğ erkö ş e, evlat. 2.sevgili. cigerpâre (F.) [اديج] 1 [اديج.ci ğ er parças ı . 2.evlat. cigersûz (F.) [زوس ريگج] yürek yakan. cihâd (A.) [داهج] din u ğ runda sava ş . cihâd etmek din u ğ runda sava ş mak. cihân (F.) [اديج] 1 [اديج.dünya. 2.âlem.

cihânâferîn (F.) [اديج] [اديج] dünyay ı yaratan, Tanr ı . cihandar (F.) [رادن اديج] büyük hükümdar, imparator. cihandîde (F.) [اديج] [اديج] görmü ş geçirmi ş .

cihangîr (F.) [ريگن اديج] büyük hükümdar, imparator.

cihangîrî (F.) [اديج] [اديج] büyük hükümdarl ı k, imparatorluk. cihângü ş â (F.) [اديج] [اديج] dünyay ı feth eden, fatih hükümdar. cihânî (F.) [اديج] 1 [اديج] [اديج] dünya ile ilgili. 2.insan.

cihannüma (F.) [1 [دنيامن ناهج .dünya atlas 1 . 2.taraça. cihâr (F.) [رناهج] dört.

cihâren (A.) [ارناهج] aç 1 kça.

cihât (A.) [1 [تناهج .yönler. 2.sebepler. 3.yerler. cihâz (A.) [1 [زناهج .çeyiz. 2.ayg 1 t. 3.sistem.

cihet (A.) [1 [تناهج .yön, taraf. 2.bak 1 m, nokta. 3.sebep. cilâ (A.) [1 [لناهج .parlakl 1 k. 2.cila.
cilâdar (A.-F.) [رادناهج] cilal 1 .

cild (A.) [1 [دنلاهج .deri, cilt. 2.kitap.

cilve (A.) [1 [ولناهج .görünme. 2.k 1 r 1 tma. cilvegâh (A.-F.) [ماگ ولناهج] görünme yeri.

cilvegâh olmak yatak te ş kil etmek, yurt olmak. cilveger (A.-F.) [1 [رگ ولناهج .görünen. 2.k 1 r 1 tan.

cilvesâz (A.-F.) [زانس ولناهج] k 1 r 1 tan, cilve yapan. cimâ' (A.) [عامناهج] cinsel ili ş ki.

cimâ' etmek cinsel ili ş kide bulunmak. cinâ'î (A.) [نانهج] cinayetle ilgili.

cinân (A.) [1 [نانهج .cennetler. 2.bahçeler.

cinayetskâr (A.-F.) [رانكتى نانهج] câni, cinayet i ş leyen. cinâze (A.) [نانهج] tabut.

cindar (A.-F.) [رادنناهج] cinci, afsuncu.

cindarl 1 k (A.-F.-T.) cincilik, afsunculuk, muskac 1 l 1 k. cinnet (A.) [تنناهج] ç 1 ld 1 rma.

cins (A.) [1 [سنج] tür. 2.soy. cinsî (A.) [سنج] cinsel.

cirm (A.) [مرج] cismin kaplad ı ğ ı yer, hacim. cism (A.) [1 [مسج] cisim, madde. 2.vücut, beden. cismânî (A.) [1 [مسج] cisim ile ilgili. 2.bedensel. cismen (A.) [مسج] bedenen. cistr (A.) [مسج] köprü. civan (F.) [ناوج] genç.

civânân (F.) [ناناوج] gençler.

civanbaht (F.) [تخب ناوج] talihli. civânî (F.) [ناناوج] gençlik.

civânmerd (F.) [1 [درمن ناوج] cömert. 2.soylu. civâr (A.) [راوج] yak ı n çevre. cîve (F.) [هويچ] c ı va.

cizye (A.) [عىزج] gayrimüslim vergisi. cû (F.) [1 [وج] arayan. 2.arama. cû (F.) [وج] çay, ı rmak. cû' (A.) [شوج] aç ı k.

cûce (F.) [عوج] civciv. cûd (A.) [دوج] cömertlik. cu ğ d (A.) [دغج] bayku ş .

cûlâh (F.) [1 [لاوج] dokumac ı . 2.çulha. cum'a (A.) [عمج] cuma.

cumhûr (A.) [1 [روهمج .halk. 2.kalabal ı k. cumhûrî (A.) [يروهمج] cumhuriyetle ilgili. cumhûriyyet (A.) [تيروهمج] cumhuriyet. cû ş (F.) [1 [شوج .co ş ku. 2.kaynama. cû ş eylemek co ş mak, co ş up ta ş mak.

cû ş âcû ş (F.) [شوجاشوج] co ş kun, co ş kulu. cû ş ân (F.) [1 [ناشوج .co ş an. 2.kaynayan. cû ş i ş (F.) [ششوج] co ş ku.

cûy (F.) [1 [یوج .arayan. 2.arama. cûy (F.) [یوج] çay, ı rmak. cûybâr (F.) [رابیوج] ı rmak. cûyende (F.) [هدنیوج] arayan. cübñ (A.) [نبج] korkaklı k. cüdâ (F.) [ادج] ayrı .

cüda kalmak ayrı dü ş mek, uzak kalmak. cüdâyî (F.) [ییادج] ayrı l l k. cüdrân (A.) [ناردج] duvarlar. cüft (F.) [تفج] çift. cüfte (F.) [متفج] çifte.

cühelâ (A.) [علاهج] cahiller. cühhâl (A.) [لاهج] cahiller.

cüllâh (A.) [هلاج] dokumacı , çulhacı .

cülûs (A.) [1 [سولج .oturma. 2.tahta geçme.

cüz'î (A.) [ىئزج] çok az.

cüz'ıyyât (A.) [تاينزج] küçük ş eyler, önemsiz ş eyler. cüzâm (A.) [ماذج] cüzzam.

cüzdân (A.-F.) [1 [نادئزج] para çantası 1 . 2.evrak çantası 1 .

çâbük (F.) [کباج] k 1 vrak, çevik, çabuk.

çâbükî (F.) [کباجی] k 1 vrakl 1 k, çeviklik, çabukluk. çâbükpâ (F.) [پکباج] aya ğ 1 na çabuk.

çâbükrev (F.) [وركباج] h 1 zl 1 giden. çâbüksüvar (F.) [راوز کباج] usta binici.

çâder (F.) [1 [رداچ.çad 1 r. 2.örtü, kad 1 nlar 1 n giydi ğ i örtü. çâderni ş in (F.) [نیشن رداچ]

göçebe, çad 1 rda ya ş ayan. çad 1 r (F.) [1 [رداچ.çad 1 r. 2.örtü, kad 1 nlar 1 n giydi ğ i örtü. ça ğ z

(F.) [زغچ] kurba ğ a.

çâh (F.) [1 [ماچ.kuyu. 2.çukur.

çâk (F.) [1 [کچ.y 1 rt 1 k. 2.y 1 rtmaç. çâk etmek y 1 rtmak. çâk olmak y 1 rt 1 lmak.

çâkâçâk (F.) [کچاکچ] k 1 l 1 ç ş ak 1 rt 1 s 1 . çâker (F.) [1 [رکچ.kul. 2.hizmetkâr.

çâkerî (F.) [1 [رکچ.kulluk. 2.hizmetkârl 1 k. çâkûç (F.) [چوکچ] çekiç.

çâlâk (F.) [کلاچ] çevik, k 1 vrak.

çâlâkî (F.) [کلاچی] çeviklik, k 1 vrakl 1 k. çâlik (F.) [کیلاچ] çelik çomak.

çâlpâre (F.) [مرپراچ] çalpara. çâme (F.) [مچ] ş iir. çâne (F.) [منچ] çene.

çâpâr (F.) [1 [رپاچ .ulak. 2.postac 1 . çâplûs (F.) [سولپاچ] dalkavuk. çâr (F.) [رچ] çare. çâr (F.) [رچ] dört.

çârçûbe (F.) [مچرچاچ] çerçeve. çardak (F.) [قاطرچاچ] çardak. çârdeh (F.) [مدرچاچ] ondört.

çâre (F.) [1 [رچ .tedbir. 2.çare. 3.ilaç, derman. çârecû (F.) [وج رچ] çare arayan. çâresâz (F.) [زاس رچ] çare bulan. çâresâz olmak çare bulmak.

çâresâzî (F.) [يزاس رچ] çare bulma.

çârgâh (F.) [ماگراچ] Türk musikîsinde bir makam. çârgû ş e (F.) [مشوگ رچ] dört kö ş e.

çarh (F.) [1 [خرچ .tekerlek. 2.çark 1 felek. 3.felek. 4.tef. 5.ç 1 kr 1 k. çarm 1 h (F.) [خيم رچ] çarm 1 h.

çârnâçâr (F.) [رچان رچ] ister istemez, çaresiz, mecburen. çârpâ (F.) [اپراچ] dört ayakl 1 . çârsû (F.) [وس رچ] dört yön. çârsû (F.-A.) [وس رچ] çar ş 1 .

çâr ş eb (F.) [بشراچ] çar ş af.

çâr ş enbe (F.) [بهنشراچ] çar ş amba.

çârtâk (F.) [1 [قاطرراچ .çardak. 2.kare ş ekinde çad ı r. çârüm (F.) [مراچ] dördüncü.

çâryâr (F.) [راييراچ] dört halife, Ebubekir, Ömer, Osman ve Ali. çâ ş ni (F.) [ىنشراچ] çe ş ni.

çâ ş nigîr (F.) [ريگىنشراچ] çe ş nici. çâ ş t (F.) [تشراچ] ku ş luk vakti. çe ğ âle (F.) [ملانچ] ça ğ la.

çeh (F.) [1 [چى.kuyu. 2.çukur. çehâr (F.) [رهچ] dört. çehre (F.) [رهچ] yüz.

çehreperdâz (F.) [زادرپ رهچ] ressam. çekâçâk (F.) [كچاكچ] k ı l l ı ç ş ak ı rt ı s ı . çekîde (F.) [هديكچ] damlam ı ş . çekûç (F.) [چوكچ] çekiç. çelîpâ (F.) [اپيلچ] haç.

çem (F.) [1 [چى.sal ı nma. 2.süslü.

çemen (F.) [1 [چىمنلىك, çay ı rl ı k. 2.ye ş illik. çemenzâr (F.) [رازنمچ] çimenlik. çenâr (F.) [رانچ] ç ı nar.

çenber (F.) [1 [ربنچ .çember. 2.kasnak.

çend (F.) [1 [دنچ .kaç. 2.birkaç. 3.ne zamana kadar.

çendan (F.) [نادنچ] o kadar, onca. çendin (F.) [نىدنج] bu kadar, bunca.

çeng (F.) [1 [گنج .pençe. 2.el. 3.harp, çeng. çengâl (F.) [1 [لگنج .pençe. 2.çengel.

çengî (F.) [1 [ىگنج .çeng çalan. 2.dansöz, çengi. çep (F.) [پچ] sol.

çerâ (F.) [ارچ] otlama.

çerâgâh (F.) [هاگارچ] otlak.

çerâ ğ (F.) [1 [غارچ .mum. 2.kandil.

çerâ ğ ân (F.) [ناغارچ] ayd 1 nlatma, donatma. çerâkese (A.) [هسكارچ] çerkesler. çerb (F.) [برچ] semiz.

çerbzebân (F.) [1 [نابز برچ .yaltakç 1 . 2.a ğ z 1 laf yapan.

çerh (F.) [1 [خرچ .çark. 2.felek. 3.tekerlek. 4.ç 1 kr 1 k. 5.çark 1 felek. 6.tef. çerm (F.) [مرچ] deri.

çe ş m (F.) [مَشچ] göz.

çe ş mân (F.) [نامشچ] gözler.

çe ş mderîde (F.) [هديرد مشچ] ars 1 z. çe ş me (F.) [1 [همشچ .p 1 nar. 2.çe ş me. çetr (F.) [[رتچ]
1.gölgelik. 2. ş emsiye. çevgân (F.) [ناگوچ] çevgen.

çeyrek (F.) [كيراهچ] dörtte bir, çeyrek. çîgûne (F.) [هنوگچ] nas 1 l.

çigûnegî (F.) [یگن و گچ] nitelik. çihâr (F.) [راهچ] dört.

çihar yâr (F.) [رایر راهچ] dört halife. Ebubekir, Ömer, Osman, Ali. çihârüdü (F.) [ود و راهچ] dört ve iki. çihârüse (F.) [مس و راهچ] dört ve üç. çihârüyek (F.) [کی و راهچ] dört ve bir. çihil (F.) [ل هچ] k 1 rk.

çihilpâ (F.) [اپل هچ] k 1 rkayak. çihre (F.) [رهچ] yüz. çil (F.) [ل چ] k 1 rk.

çile (F.) [1 [لچ .k 1 rk günlük ibadet. 2.s 1 k 1 nt 1 , azap. 3.iplik demeti. çileke ş (F.) [شک لچ] çile çeken, ac 1 çeken. çimen (F.) [نمچ] çimenlik. çîn (F.) [نیچ] k 1 r 1 ş 1 k.

çirâ ğ (F.) [1 [غارچ .mum. 2.kandil. 2.ç 1 rak. çîredest (F.) [تسد هریچ] yetenekli, becerikli. çirk (F.) [1 [کرچ .kir. 2.irin. çirkâb (F.) [بآ کرچ] pis su.

çirkîn (F.) [1 [نیکرچ .kirlenmi ş . 2.çirkin. çîz (F.) [زیچ] ş ey.

çûb (F.) [1 [بوچ .sopa. 2.odun. 3.tahta. çûbân (F.) [نابوچ] çoban.

çûbek (F.) [1 [کبوچ .tokmak, tokaç. 2.çomak.

çun (F.) [1 [ن.وچ] gibi. 2.mademki. 3.nas ı l. 4.için. 5.çünkü. çün (F.) [1 [ن.وچ] gibi. 2.mademki. 3.nas ı l. 4.için. 5.çünkü. çünkü (F.) [مكن.وچ] çünkü.

çüst (F.) [تسچ] çevik, k ı vrak.

çüstî (F.) [تسچى] çeviklik, k ı vrakl ı k. çüvâl (F.) [لاوچ] çuval.

çüvaldûz (F.) [زودل.اوچ] çuvald ı z.

dâ'î (A.) [1 [عداى.dua eden, duac 1 . 2.davet eden.

dâ'uss 1 la (A.) [اءلصلءاد] yurdunu özleme, köyünü özleme. dâd (F.) [1 [داد.adalet. 2.iyilik, ihsan. dâd (F.) [1 [داد.verme. 2.verdi. 3.vergi. dâdgâh (F.) [ماگداد] mahkeme. dâdhâh (F.) [هاوخداد] davac 1 .

dâdres (F.) [سرداد] imdada ko ş an. dâdû (F.) [وداد] dad 1 .

dâdüferyâd (F.) [دایرفوداد] feryat figan. dâdüsited (F.) [دتس و داد] al 1 ş veri ş .

dâfi' (A.) [عفاد] uzakla ş t 1 ran, defeden.

dâ ğ (F.) [1 [غاد.yara. 2.k 1 zg 1 n demirle vurulmu ş i ş aret. da ğ al (F.) [ل غد] hile, hilehurda, alavere dalavere. da ğ albâz (F.) [زابل غد] hileci.

da ğ da ğ a (A.) [ه غد غد] tela ş , gürültü pat 1 rt 1 . dâhî (A.) [هاد] deha sahibi. dâhil (A.) [ل خاد] iç, içeri. dâhil olmak içeri girmek.

dâhile (A.) [ملخاد] iç, iç yüz. dâhilen (A.) [ل اخاد] içten.

dâhilî (A.) [يـلـخـاد] iç ile ilgili, iç yüze ait. dâhiliye (A.) [مـيـلـخـاد] iç ile ilgili, iç yüze ait. dahl (A.) [لـخـد] müdahale etme, kar ı ş ma.

dahme (F.) [1 [مـمـخـض .mezar. 2.mezarl ı k. 3.lahit. dâim (A.) [مـئـاد] sürekli, devaml ı . dâimî (A.) [مـئـاد] sürekli, devaml ı .

dâir (A.) [1 [رـئـاد .ili ş kin, hakk ı nda. 3.dönen.

dâire (A.) [1 [مـرئـاد .daire. 2.büro, ofis. 3.devlet dairesi. 4.tef, zilli tef. dâirenmâdâr (A.) [رـادـامـ ارئـاد] çepeçevre. dâirevî (A.) [يـورئـاد] dairemsi.

dâirezen (A.-F.) [نـز مـرئـاد] daire çalan. dâiye (A.) [1 [مـيـعـاد .arzu, istek. 2.iddia.

dakây ı k (A.) [1 [قـيـاقـد .incelikler. 2.dakikalar.

dakîk (A.) [1 [قـيـقـد .ince, hassas. 2.dakika ş a ş mayan. dakîka (A.) [1 [مـقـيـقـد .incelik. 2.dakika. dalâlet (A.) [تـلـلاض] sapk ı nl ı k. dâll (A.) [لـاد] delalet eden.

dâlle (A.) [مـلـلاض] sap ı k, yoldan ç ı km ı ş .

dâm (F.) [1 [مـاد .tuzak, kapan. 2.besi hayvan ı . dâmâd (F.) [دـامـاد] damat, güveyi. dâmân (F.) [نـامـاد] etek. dâmen (F.) [نـمـاد] etek.

dâmenâlûde (F.) [مـدولـأ نـمـاد] iffetsiz.

dâmenbûs (F.) [سوبد ناماد] etek öpen. dâmene (F.) [ناماد] yamaç, da ğ ete ğ i.

dâmengîr (F.) [1 [ریگ ناماد], ş ikayetçi. 2.ete ğ e sar ı lan. dâmgâh (F.) [ماگماد] tuzak kurulmu ş yer. dâh (F.) [ناد] bilen. dâh (F.) [ناد] kap.

dânâ (F.) [اناد] bilgili, iyi bilen.

dâne (F.) [1 [ناماد].tohum. 2.yem. 3.tane. dânenide (F.) [هندناد] bilen.

dâng (F.) [گناد] alt ı dabirlik dirhem. dâni ş (F.) [1 [شناد].bilgi. 2.bilim. dâni ş âmûz (F.) [زومآ] ö ğ renci. dâni ş gâh (F.) [ماگشناد] üniversite.

dâni ş mend (F.) [1 [دنمشناد].bilgin, alim. 2.stajiyer kad ı . dâni ş ver (A.) [روشناد] bilgin. dâr (A.) [1 [راد].yurt. 2.ev. dâr (F.) [راد] dar a ğ ac ı .

dâr (F.) [راد] sahip olan, bulunduran, tutan. dâr - ı bekâ [اقب راد] ahiret. dâr - ı fenâ [انف راد] dünya.

dârâ (F.) [1 [اراد].sahip. 2.büyük hükümdar. darabân (A.) [1 [نابرض].çarp ı nt ı . 2.vuru ş . darabât (A.) [1 [تابررض].darbeler, vuru ş lar.

darb (A.) [1 [ضرب.vuru ş . 2.para bas 1 m 1 . 3.dövme. darbe (A.) [1 [ضرب.vuru ş , darbe.
2.bela.

darbhâne (A.) [ناه برض] darphane, para bas 1 mevi. darb 1 mesel (A.-F.) [لثم برض] atasözü.
dârçîn (F.) [نچراد] tarç 1 n. dârende (F.) [دنراد] sahip.

darîr (A.) [رىرض] do ğ u ş tan kör. dârû (F.) [ورااد] ilaç.

dârûhâne (F.) [ناهورااد] eczane.

dârûlaceze (A.) [هزجعلاراد] dü ş künler evi. dârûlbedâyi (A.) [عيادبلاراد] konservatuvar.
dârûlelhân (A.) [ناهلاراد] konservatuvar. dârüleytâm (A.) [مهاتىلاراد] yetimhane. dârülfünun (A.)
[نونفلاراد] üniversite.

dârûlhilâfe (A.) [1 [مفلاخلاراد . İ stanbul. 2.halifelik merkezi. dârûlkütüb (A.) [بتكلاراد]
kütüphane.

dârûlmuallimât (A.) [تاملمعملاراد] k ı z ö ğ retmen okulu. dârûlmuallimîn (A.) [نيملمعملاراد] erkek ö
ğ retmen okulu. dârûlmülk (A.) [كللملاراد] ba ş kent. dârûlvilâde (A.) [هدلاولاراد] do ğ umevi.
dârüssaltana (A.) [نهنطلسلاراد] İ stanbul.

dârüsselam (A.) [1 [ماسلاراد .Ba ğ dat. 2.cennet. dâs (F.) [ساد] orak.

dâstân (F.) [1 [ناستان.destan. 2.hikaye. 3.masal.

dâstânî (F.) [ناستانى] destânî, kahramanlıkla ilgili, epik. davâ (A.) [1 [دى.وعد.dava. 2.teorem. 3.mesele. dâver (F.) [1 [رواد.yargıç. 2.hükümdar. 3.Tanrı. davet (A.) [توعد] çağırılı. dâye (F.) [دىاد] dedik.

dâyin (A.) [دىاد] alacaklı. deâvî (A.) [دىواعد] davalar. debbağ (A.) [دىابذ] sepici.

debdebe (A.) [دىدبذ] gösteriş. debir (F.) [دىبىد] katip.

ded (F.) [دد] yırtıcı hayvan. def (F.) [فد] tef.

def (A.) [دىفد] uzaklaştırma.

def edilmek 1.uzaklaştırılmak. 2.giderilmek. def etmek 1.uzaklaştırmak. 2.gidermek. def'a (A.) [دىعفد] kez, kere, defa. def'aten (A.) [دىةعفد] bir defada.

defaât (A.) [دىتاعفد] kereler, defalar. defâin (A.) [دىنئافد] gömüler, defineler. defâtir (A.) [دىرىتافد] defterler. defîne (A.) [دىنىفد] gömü.

defn (A.) [دىنفد] gömme, defin.

defter (A.) [رتفد] defter.

defterdâr (A.-F.) [1 [رادرتفد.ildeki en üst düzey maliye yetkilisi. 2.maliye bakan ı . defzen (A.-F.) [نرزد] tef çalan. deh (F.) [هد] on.

dehâ (A.) [اهد] dahilik.

dehâlet (A.) [1 [تلتاخذ.kar ı ş ma. 2.s ı ğ ı nma. dehâlîz (A.) [زيلاهد] dehlizler. dehân (F.) [ناهد] a ğ ı z.

dehânbeste (F.) [متسب ناهد] suskun. dehen (F.) [نهد] a ğ ı z.

dehliz (A.) [زيلهد] koridor.

dehr (A.) [1 [رهد.dünya. 2.devir, zamane. dehrî (A.) [ىرهد] materyalist.

dehriyye (A.) [ىرهد] materyalistlik.

deh ş etâver (A.-F.) [رواتشهد] deh ş et verici.

deh ş etengîz (A.-F.) [زيگناشهد] ürkünç, deh ş et verici. dekâkîn (A.) [نيكاكد] dükkanlar. delâil (A.) [لذلاذ] kan ı tlar, deliller.

delâlet (A.) [تلتلاذ] delillik, yol gösterme.

delâlet etmek 1.yol göstermek. 2.anlam ı na gelmek. delîl (A.) [1 [ليلد.kan ı t. 2.rehber. 3. ş ahit. delk (F.) [قلد] dervi ş h ı rkas ı . dellâk (A.) [كلاد] tellak.

dellâl (A.) [ل لاد] komisyoncu, tellal. delv (A.) [1 [ولد.kova. 2.kova burcu. dem (A.) [مد] kan.

dem (F.) [1 [مد.zaman. 2.nefes. 3.içki. demâdem (F.) [مدام] her an. dembedem (F.) [مدمدم] her an.

demsâz (F.) [1 [زاسمد.yak 1 n arkada ş .2.s 1 rda ş . denâet (A.) [تئاند] alçakl 1 k. dendân (F.) [نادند] di ş .

dendanmüzd (F.) [دزم نادند] di ş kiras 1 . denî (A.) [ندى] alçak. der (F.) [رد] kap 1 .

derâhim (A.) [مهارد] dirhemler.

derakab (F.-A.) [بقعدرد] ard 1 ndan, hemen, derhal, hemen ard 1 ndan. derâmed (F.) [دمآرد] kazanç, gelir. derâz (F.) [زارد] uzun.

derbân (F.) [نابرد] kap 1 c 1 . derbâr (F.) [رابرد] saray.

derbeder (F.) [ردبرد] aylak, avare.

derbend (F.) [1 [دنبرد.dar geçit. 2.s 1 n 1 r kalesi. 3.hudut. derc (A.) [جرد] içine alma, biriktirme. derc edilmek içine al 1 nmak. derc etmek içine almak.

derd (F.) [1 [درد.dert. ac 1 . 3.a ğ r 1 .

derdâ (F.) [ادرد] ne yaz ı k ki, eyvahlar olsun.

derdest (F.) [1 [دستدرد.yakalama. 2.el alt ı nda olma. derdest edilmek yakalanmak. derdest etmek yakalamak.

derdiser (F.) [رس درد] ba ş belas ı , ba ş a ğ r ı s ı , sorun, problem. derdmend (F.) [دنمدرد] dertli. derecât (A.) [تاجرد] dereceler.

derece (A.) [1 [درجه.derece. 2.a ş ama. 3.kat. 3.miktar. derekât (A.) [1 [تاجرد.katlar. 2.basamaklar. dereke (A.) [1 [کرده.kat. 2.basamak. derende (F.) [دندرد] y ı rt ı c ı .

dergâh (F.) [1 [ماگرد.dergah. 2.saray. 3.tekke. 4.tap ı , huzur. derhâl (F.-A.) [لاحرد] hemen.

derhâst (F.) [1 [استاوخرد.istek, talep, rica. 2.dilekçe. derhât ı r (F.-A.) [1 [رطاخرد.hat ı rlama. 2.hat ı rda tutma. derhât ı r ettirmek hat ı rlatmak, akla getirmek. derhât ı r eylemek hat ı rlamak. derhor (F.) [روخرد] lay ı k.

derîçe (F.) [1 [چپرد.pencere. 2.küçük kap ı . derk (A.) [1 [کرده.anlama, idrak etme. 2.alma. derk etmek anlamak, idrak etmek.

derkenâr (F.-A.) [رانکرد] kenar yaz ı s ı .

dermân (F.) [1 [نامرد .ilaç. 2.çare. 3.güç. dermânde (F.) [1 [هدمرد .aciz. 2.zavallı . dermeyân (F.) [نامرد] ortada.

dermeyân edilmek ortaya konulmak, ele al ınmak. dermeyân etmek ortaya koymak, ele almak. derpî ş (F.) [شپیرد] göz önünde.

derpî ş edilmek göz önünde bulundurulmak. derpî ş etmek göz önünde bulundurmak. derrâk (A.) [کرد] anlay ın ş l ını . derre (F.) [مرد] dere.

dersaadet (F.-A.) [تداعسرد] İstanbul. dersihân (A.-F.) [ناوخسرد] ö ğ renci.

deruhde edilmek üste al ınmak, görev bilinmek. deruhde etmek üstüne almak.

derûn (F.) [1 [نورد .iç, içerisi. 2.gönül. derûnî (F.) [نورد] içten gelen, içe ait.

dervâze (F.) [1 [هزاورد .ana kap ını . 2.kale kap ını s ını . 3. ş ehir kap ını s ını . dervî ş (F.) [شپورد] 1.yoksul. 2.tarikat ş eyhine ba ğ l ı mürit. dervî ş ân (F.) [ناشپورد] dervi ş ler. deryâ (F.) [ایرد] deniz.

deryâdil (F.) [1 [دایرد .gönlü zengin. 2.büyük himmetli. deryâneverd (F.) [درونایرد] denizci. derzî (F.) [یزرد] terzi.

desâis (A.) [سئاسد] hileler, oyunlar. desîse (A.) [هسيسد] hile, oyun.

desîsekâr (A.-F.) [راکهسيسد] hileci, düzenbaz. dessâs (A.) [سئاسد] hileci, düzenbaz. dest (F.) [تسد] el.

destân (F.) [1 [نئاسد hikaye. 2.destan. 3.masal. destâr (F.) [راتسد] sar ı k.

destâvîz (F.) [زيواتسد] küçük hediye. destbedest (F.) [تسدب تسد] elden ele. destbûs (F.) [سوب تسد] el öpen. destbûsî (F.) [یسوب تسد] el öpme.

deste (F.) [1 [هتسد .grup. 2.demet. 3.kulp. destere (F.) [هرتسد] testere, b ı çk ı .

destgâh (F.) [1 [هاگتسد .tezgah. 2.atölye. 3.hal ı dokuma tezgah ı . destgîr (F.) [ريگتسد] elden tutan, yard ı m eden. destî (F.) [ی تسد] testi.

destkâr (F.) [راکتسد] il i ş i.

destmâl (F.) [1 [لامتسد .mendil. 2.el bezi.

destmüzd (F.) [1 [دزم تسد .ücret, el eme ğ i. 2.bah ş i ş . destres (F.) [سرتسد] ula ş ma, elde etmek. destres olmak ula ş mak, elde etmek. destres olunmak ula ş ı lmak.

destûr (F.) [1 [روتسد .izin. 2.zerdü ş t rahibi. 3.uzak dur. 4.izin ver.

de ş ne (F.) [منشد] hançer.

de ş t (F.) [1 [تشد.k 1 r. 2.ova. 3.çöl. devâ (A.) [1 [ءاود.ilaç. 2.çare.

devâbb (A.) [1 [باود.yük hayvanlar 1 . 2.binek hayvanlar 1 . devâir (A.) [رئاود] daireler.

devâm (A.) [1 [ماود.süreklilik. 2.kal 1 c 1 l 1 k. 3.devam.

devâsâz (A.-F.) [1 [زاساود.çare olan. 2.tedavi eden, ş ifa veren. devât (A.) [تاود] divit.

devâvîn (A.) [نياود] divanlar.

deverân (A.) [نارود] dönme, dola ş ma, dola ş ı m. deverân etmek dönmek, dolanmak.

devlet (A.) [1 [تلوود.devlet. 2.talih. 3.mevki. devr (A.) [1 [روود.devir. 2.dönme. devrân (A.) [نارود] felek, zamane. devre (A.) [مروود] dönem. dey (F.) [يد] k 1 ş .

deyn (A.) [نيد] borç.

deyr (A.) [ريد] manast ı r. d ı l' (A.) [علض] kenar. d ı râz (F.) [زارد] uzun. dî (F.) [يد] dün.

dîbâ (F.) [ابيد] ipekli kuma ş .

dîbâce (F.) [هجايبيد] giri ş , önsöz.

dicâce (A.) [حجاج] tavuk.

dîdâr (F.) [1 [راديد .görü Ő me, bulu Ő ma. 2.yüz. dîde (F.) [هديد] görmü Ő . dîde (F.) [هديد] göz.

dîdegân (F.) [ناكديد] gözler. dîg (F.) [گيد] tencere.

diger (F.) [ريد] di ğ er, ba Ő ka. dîgergûn (F.) [نوگريد] ba Ő ka.

dîgerkâm (F.) [ماكريد] ba Ő kalar ı n ı dü Ő ünen. dih (F.) [ه] köy.

dihât (F.) [تاهد] köyler.

dihhodâ (F.) [1 [ادخهه .köy a ğ as ı . 2.köy kahyas ı . dihkân (F.) [1 [ناههه .köy a ğ as ı .

dikkat (A.) [1 [تفهه .dakiklik. 2.incelik. 3.dikkat. dil (F.) [له] gönül.

dilârâ (F.) [ارآ له] gönül süsleyen.

dilâ Ő ûb (F.) [بوشآ له] gönül kar ı Ő t ı ran, sevgili. dilâver (F.) [رولاه] yürekli, yi ğ it.

dilâvîz (F.) [زيولاه] güzel, gönül çekici. dilâzâr (F.) [رازآ له] gönül k ı ran, inciten. dilâzürde (F.) [هدرزآ له] kalbi k ı r ı k. dilbâz (F.) [زابلهه] gönül Ő enlendiren.

dilbend (F.) [دنبلهه] gönül ba ğ lanan, sevgili.

dilber (F.) [ربلد] gönül alan, güzel, sevgili. dilbeste (F.) [متسبلد] gönlü ba ğ lanm ı ş , a ş ı k.
dilcû (F.) [وجلد] gönlün arad ı ğ ı , güzel, sevgili. dildâde (F.) [هدادلد] gönlünü vermi ş , a ş ı k.
dildâr (F.) [رادلد] gönül tutan, sevgili. dildüzd (F.) [دزدلد] gönül h ı rs ı z ı .

dilefgâr (F.) [راگفالد] gönlü yaral ı , a ş ı k.

dilefrûz (F.) [زورفالد] gönül ayd ı nlatan, sevgili. dilfigâr (F.) [راگفالد] gönlü yaral ı , a ş ı k.

dilfirîb (F.) [بىرفالد] gönül aldatan, sevgili. dilgîr (F.) [ريگلد] k ı rg ı n, al ı nm ı ş .

dilgüdâz (F.) [زادگلد] gönül eriten, yürek törpüsü. dilgü ş â (F.) [اشگلد] iç aç ı c ı , ferahl ı k
verici. dilhâh (F.) [هاوخلد] gönlün istedi ğ i. dilhaste (F.) [هتساوخلد] gönlü yaral ı .

dilh ı râ ş (F.) [شارخالد] yürek parçalayan.

dilhûn (F.) [نوخلد] yüre ğ i kanl ı , içi kan a ğ layan. dilîr (F.) [ريلد] yürekli, yi ğ it.

dilke ş (F.) [شكلد] cazibeli, gönül çekici. dilni ş în (F.) [نيشنلد] makbul, ho ş .

dilnüvaz (F.) [زاوونلد] gönül ok ş ayan. dilpesend (F.) [دنسپلد] gönlün be ğ endi ğ i. dilrübâ (F.) [ابرلد] gönül h ı rs ı z ı , gönül çalan.

dilsûhte (F.) [هتخوس لد] ba ğ r 1 yan 1 k, gönlü yaral 1 . dilsûz (F.) [زوسلد] yürek yakan. dil ş âd (F.) [داشلد] gönlü ş en.

dil ş âd etmek gönlünü ş enlendirmek, mutlu etmek. dil ş âd olmak gönlü ş enlenmek, mutlu olmak. dil ş ikâr (F.) [راکش لد] gönül avc 1 s 1 . dil ş iken (F.) [نکش لد] kalp k 1 ran. dil ş ikeste (F.) [هتسکش لد] kalbi k 1 r 1 k.

dilteng (F.) [گنت لد] yüre ğ i daralm 1 ş , s 1 k 1 nt 1 l 1 . dilte ş ne (F.) [هنتشت لد] can atan.

dimâ ğ (A.) [1 [غامد .beyin. 2.bilinç, ş uur. dindârî (A.-F.) [يرادنيذ] dindarl 1 k.

dînen (A.) [انيد] dince, din bak 1 m 1 ndan. dînî (A.) [ىنيذ] dinsel. dîr (F.) [ريد] geç.

dirah ş ân (F.) [ناشخرد] parlak, parlayan. diraht (F.) [تخرد] a ğ aç.

dirâyetli (A.-T.) bilgili ve kavrama yetene ğ i olan. diref ş (F.) [1 [شفرد .sancak. 2.bayrak.

direm (F.) [مرد] dirhem, akçe, gümü ş para. dirî ğ (F.) [غيرد] esirgeme. dirî ğ etmek esirgemek.

dirî ğ â (F.) [اغيرد] ne yaz 1 k ki, vah vah, eyvahlar olsun.

dîrîn (F.) [نىرىد] eski. dîrîne (F.) [ەنىرىد] eski.

dî ş eb (F.) [بشيد] dün gece.

dîvân (A.) [1 [نويد .meclis. 2.padi ş ah meclisi. 3. ş airin ş iirlerinin bir araya getirildi ğ i eser.

dîvâne (F.) [ەن اويد] deli, ç 1 lg 1 n.

dîvâneĝî (F.) [ەگن اويد] delilik, ç 1 lg 1 nl 1 k. dîvâr (F.) [راويد] duvar.

diyâr (A.) [رايد] ÷lke, topraklar, memleket. dizdâr (F.) [رادزد] kale muhaf ı z ı .

dost (F.) [1 [تسود .sevgili. 2.yak ı n arkada ş . 3.Tanr ı . dostâne (F.) [ەن اتسود] dostça. dostî (F.) [ە تسود] dostluk.

dostkâm (F.) [م اکتسود] dost canl ı s ı . duâĝû (A.-F.) [وگاعد] duac ı , dua eden.

dûçâr (F.) [ر اچد] u ğ ram ı ş , yakalanm ı ş , maruz kalm ı ş . dûçâr etmek u ğ ratmak, müptela etmek. dûçâr olmak u ğ ramak, müptela olmak. dûd (A.) [دود] böcek, kurtçuk, kurt. dûd (F.) [دود] duman. dûde (F.) [ەدود] is.

dûdmân (F.) [نامدود] soy sop. dû ğ (F.) [غود] ayran.

duhân (A.) [1 [ن.تütün. 2.duman. duht (F.) [تخذ] k 1 z. duhter (F.) [رتخذ] k 1 z.

duhûl (A.) [لوخذ] giri ş , içeri girme. duhûl etmek girmek, içeri girmek. duhûliye (A.) [ميلوخذ] giri ş ücreti. dumûr (A.) [رومد] körelme.

dûn (A.) [1 [نود.ا ş a ğ 1 , alt. 2.a ş a ğ 1 l 1 k, adi.

dûnperver (A.-F.) [رورپ نود] a ş a ğ 1 l 1 k kimseleri koruyan. dûr (F.) [رود] uzak.

dûrbîn (F.) [نيبيرود] dürbün.

dûrdest (F.) [ت سدروود] 1 rak, çok uzak.

dûrendî ş (F.) [شىدنارود] ileri görü ş lü, ileriye dü ş ünen. dûrî (F.) [يروود] uzakl 1 k.

durûb-i emsâl (A.-F.) [لائما بورض] atasözleri. durûd (F.) [1 [دورد.övgü. 2.selam.

dûst (F.) [1 [بتسود. 2.sevgili. 3.Tanr 1 . dû ş (F.) [شود] dün gece. dû ş (F.) [شود] omuz.

dû ş îze (F.) [هزيشود] k 1 z, matmazel. dûzah (F.) [خزود] cehennem. dü (F.) [ود] iki.

dübâre (F.) [هرابود] tekrar, yeniden.

dübb (A.) [بد] ay 1 .

dübür (A.) [1 [ربد .makat. 2.arka. dücâce (A.) [هجاجد] tavuk.

düçar- 1 ink 1 tâ olmak kesintiye uğramak. düdil (F.) [لدود] ikircikli, tereddütlü. dühûr (A.) [روهد]
1 [.devirler. 2.dünyalar. dühül (F.) [لهد] davul. düm (F.) [مد] kuyruk.

dümbâl (F.) [1 [لابند .kuyruk. 2.pe ş , art. dümel (A.) [لمد] kan ç 1 ban 1 . dümûy (F.) [ومود] k
1 rç 1 l.

dünbâl (F.) [1 [لابند .kuyruk. 2.pe ş , art. dünbek (F.) [كبند] dümbelek.

dünîm (F.) [مينود] ikiye bölünmüş .

dünyâperest (A.-F.) [تسرپايند] dünya düşkünlüğü. dünyevî (A.) [ويوند] dünya ile ilgili.

dürc (A.) [1 [جرد .kutu. 2.mücevher kutusu. 3.sevgilinin küçük a ğ z 1 . dürd (F.) [درد] tortu.

dürdâne (A.-F.) [1 [نادرده .inci tanesi. 2.sevgili. dürdke ş (F.) [شكدرد] tortulu ş arap içen. dürer
(A.) [ررد] inciler. dürr (A.) [رد] inci.

dürrâ'a (A.) [معا رد] ferace.

eâcîb (A.) [ب ج اعا] ş a ş 1 las 1 ş eyler.

eamm (A.) [م عا] genelde, yayg ı n haliyle. eâz ı m (A.) [م ظ اعا] büyükler, ileri gelenler. eazz (A.) [ز عا] çok de ğ erli.

eb (A.) [1 [با.baba. 2.ata, ced.

eb'âd (A.) [1 [داعبا.boyutlar. 2.uzunluklar. eb'ad (A.) [دعبا] çok uzak. ebâbil (A.) [ل يبابا] k ı rlang ı ç.

ebâtil (A.) [ل ط ابا] saçma sapan sözler, ipe sapa gelmez ş eyler. ebced (A.) [د ج با] say ı sal de ğ er verilmi ş arap alfabesi.

ebcedhân (A.-F.) [1 [ناو خ د ج با .okula yeni ba ş lam ı ş ö ğ renci. 2.acemi, deneyimsiz.

ebdâl (A.) [ل ا د با] dervi ş , abdal. ebdân (A.) [ن ا د با] bedenler.

ebed (A.) [د با] sonsuz gelecek zaman. ebeden (A.) [ا د با] asla, hiçbir zaman. ebedî (A.) [د با] sonsuz.

ebediyyen (A.) [ا د با] sonsuza kadar, asla, hiçbir zaman ebediyyet (A.) [ت د با] sonsuzluk.

ebeveyn (A.) [ن ي و با] anababa.

ebhâr (A.) [راحبا] denizler.

ebhâs (A.) [ثاحبا] bahisler, tart 1 ş malar. ebî (A.) [عبا] baba.

ebkem (A.) [مكبا] dilsiz. eblak (A.) [قلبا] alacal 1 . ebleh (A.) [ملبا] bön.

eblehâne (A.-F.) [مناهلدا] bön bön. eblehî (A.-F.) [عهلبا] bönlük. ebnâ (A.) [انبا] o ğ ullar.

ebniye (A.) [مئبنا] binalar. ebr (F.) [ربا] bulut.

ebrâlûd (F.) [دولآربا] bulutlu.

ebrâr (A.) [راربا] iyi insanlar, dürüst insanlar. ebred (A.) [دربا] dondurucu so ğ uk, çok so ğ uk.

ebre ş (A.) [1 [شربا.alacal 1 at. 2.alaca. ebri ş üm (F.) [مشىربا] ipek, bükülü ipek. ebrû (F.) [وربا] ka ş .

ebsâr (A.) [راصبا] gözler.

ebülbe ş er (A.) [رشبلاوبا] Âdem.

ebvâb (A.) [1 [بابا.kap 1 lar. 2.bölümler, bâblar. ebyât (A.) [تايبا] beyitler.

ebyaz (A.) [ضيبا] bembeyaz. ecânib (A.) [بناجا] yabanc 1 lar.

ecdâd (A.) [دادجا] atalar, cedler. ecel (A.) [لجا] hayat ı n sonu.

ecell (A.) [لجا] çok büyük, ulular ulusu. echel (A.) [لهجا] z ı rcabil.

echelüminkaragöz (A.-T.) [زوج ورقة نم لهجا] z ı rcabil. ecir (A.) [1 [رج.ödül. 2.ücret. ecnâs (A.) [ساذجا] türler, cinsler. ecnebî (A.) [ىبنجا] yabanc ı . ecr (A.) [1 [رج.ödül. 2.ücret.

ecrâm (A.) [مارجا] cans ı z varl ı klar.

ecrâm - ı semâviyye [همى وامس مارجا]gök cisimleri. ecsâd (A.) [1 [داسجا.cesetler. 2.bedenler.

ecsâm (A.) [1 [ماسجا.cisimler. 2.vücutlar. ecvef (A.) [1 [فوجا.kof. 2.dangalak. ecvibe (A.) [هبوجا] cevaplar.

eczâ (A.) [1 [ازجا.parçalar. 2.ilaç hammaddeleri. eczâhâne (A.-F.) [هناخازجا] eczane. ed'iyeye (A.) [هيدعا] dualar.

edâ (A.) [1 [ادا.ödeme. 2.yapma, yerine getirme. 3.tarz, tav ı r. 4.çal ı m. edeb (A.) [1 [بدا.terbiye. 2.utanma duygusu. 3.edebiyat. edepli (A.-T.) terbiyeli, edep sahibi.

edevât (A.) [تاودا] avadanl ı k, araçlar, aletler. edîb (A.) [1 [بيدا.edebiyatç ı . 2.edepli.

edîbe (A.) [1 [مبيدا .bayan edebiyatç 1 . 2.edepli bayan. edille (A.) [1 [ملدا .deliller. 2.rehberler.

edîm (A.) [ميديا] tabaklanm 1 ş deri. 2.yüzey, yüz. ednâ (A.) [1 [ندى .en a ş a ğ 1 . 2.alçak m 1 alçak. edvâr (A.) [راودا] devirler, ça ğ lar. edviye (A.) [مبيودا] ilaçlar, devalar. edyân (A.) [نايديا] dinler.

edyâr (A.) [رايديا] manast ı rlar.

ef'âl (A.) [1 [لعفا .fiiller. 2.hareketler, eylemler. ef'î (A.) [عفا] engerek y ı lan ı .

efâz ı l (A.) [1 [لعفا .seçkin insanlar. 2.bilginler. efdal (A.) [لعفا] en üstün, en iyi.

efgân (F.) [ناعفا] feryat etme, figan etme. efkâr (A.) [راعفا] fikirler, dü ş ünceler. efkâr - ı âmme [مماء راعفا] kamuoyu. eflâk (A.) [كعفا] gökler, felekler. efrâd (A.) [دارفا] fertler, bireyler. efrenc (A.) [چنرفا] Bat ı l ı , Avrupal ı . efsâne (F.) [1 [مناسفا .masal. 2.efsane. efsâr (F.) [راسفا] yular. efser (F.) [رسفا] subay. efser (F.) [رسفا] taç.

efsun (F.) [نوسفا] afsun, büyü.

efsunger (F.) [1 [رگنوسفا] afsuncu. 2.büyüleyici. efsûs (F.) [سوسفا] yaz 1 k, çok yaz 1 k, eyvahlar olsun.

efsürde (F.) [1 [هدرسفا] donuk. 2.üzgün, moral çöküntüsü içinde. 3.duygusuz. ef ş üre (F.) [مرشفا] s 1 k 1 lm 1 ş meyva suyu. efvâc (A.) [جاوفا] bölükler. efvâh (A.) [هاوفا] a ğ 1 zlar. efyûn (F.) [نويفا] afyon.

efzâr (F.) [رازفا] alet, araç gereç. efzâyi ş (F.) [شيازفا] art 1 ş . efzûn (F.) [نوزفا] fazla. eger (F.) [رگا] e ğ er.

ehad (A.) [1 [دحا] bir, tek. 2.Tanr 1 . ehâdîs (A.) [ثيداحا] hadisler.

ehadiyyet (A.) [1 [تىدحا] birlik. 2.Tanr 1 'n 1 n birli ğ i. ehâlî (A.) [لىلها] ahali, halk. ehass (A.) [صخا] ba ş l 1 ca. ehdâf (A.) [فادها] hedefler. ehemm (A.) [مها] en önemlisi.

ehemmiyet atfetmek önem vermek, önemsemek ehemmiyet kesb eylemek önem kazanmak.

ehemmiyyet (A.) [تيمها] önem. ehîbbâ (A.) [ابجا] dostlar.

ehl (A.) [1 [لها .maharet sahibi. 2.evcil. 3.bir yerde ikamet eden. 4.bir yere mensup.

ehl (A.) [1 [لها .maharet sahibi. 2.evcil. 3.bir yerde ikamet eden. 4.bir yere veya görü Ő e mensup.

ehl -i din [نيد لها] bir dine inananlar. ehl -i hâl [لادلها] halden anlayan ehl -i hubre [مر بخلها] bilirki Ő i.

ehl -i îman [ناميالها] iman edenler, inananlar. ehl -i salib [بيلصلها] haçlı lar. ehl -i vukûf [فوقوله] bilirki Ő i.

ehliyyet (A.) [1 [تيلها .beceri sahipli ğ i, yeterlilik, yetki. 3.yeterlilik belgesi. ehrâm (A.) [مارها] piramit.

ehrimen (F.) [نمرها] kötülük tanrı s ı , Ő eytan. ehsâs (A.) [ساسحا] duygular, hisler.

ehven (A.) [1 [نوها .çok ucuz. 2.çok kolay.

ehzâb (A.) [1 [يازحا .hizipler. 2.partiler. 3.gruplar. eimme (A.) [همئا] imamlar, önderler.

eizze (A.) [1 [زعا .azizler, ermi Ő ler. 2.sayg ı n ki Ő iler. ejder (F.) [1 [ردژا .büyük y ı lan. 2.ejderha. ejderhâ (F.) [1 [اهردژا .büyük y ı lan. 2.ejderha. ekâbir (A.) [رباكا] büyükler, ileri gelenler.

ekâlîm (A.) [1 [ميلاقا .ülkeler. 2.büyük toprak parçalar ı . ekall (A.) [لقا] en az.

ekalliyet (A.) [تيلقا] az ı nlı k.

ekârib (A.) [بر اقا] yak ı nlar, akrabalar. ekâvîl (A.) [لىواقا] sözler. ekber (A.) [ربكا] en büyük.

ekdâr (A.) [رادكا] kederler, üzüntüler. ekfân (A.) [نafka] kefenler. ekhâl (A.) [لاحكا] sürmeler. ekîd (A.) [دىكا] kesin.

ekîden (A.) [ادىكا] kesinlikle. ekl (A.) [لكا] yeme. ekl edilmek yenilmek.

ekmel (A.) [لمكا] mükemmel, tam.

eknâf (A.) [فانكا] yerler, yöreler, taraflar. eknûn (F.) [نونكا] ş imdi.

ekrem (A.) [مركا] çok cömert. ekser (A.) [رثكا] en çok.

ekserî (A.) [1 [ىرثكا] ço ğ u. 2.ço ğ u kez. ekseriyyâ (A.) [اىرثكا] ço ğ u zaman, s ı k s ı k. ekseriyyet (A.) [تىرثكا] ço ğ unluk.

ekseriyyet -i ârâ [ارا تىرثكا] oy çoklu ğ u. ekseriyyet -i mutlaka [مقلطم تىرثكا] ço ğ unluk. ektâf (A.) [1 [فاتكا] omuzlar. 2.kürek kemikleri. ekûl (A.) [لوكا] pisbo ğ az.

ekvân (A.) [1 [ناوكا] dünyalar. 2.varl ı klar.

ekyâl (A.) [1 [لايكا] kileler. 2.ölçekler. ekzeb (A.) [بذكا] kuyruklu yalan. el'an (A.) [نلأ] ş imdi.

elaman (A.) [ناملا] aman dileme, imdat, yard ı m elbise (A.) [مسبلا] giysiler. elem (A.) [ملا] ac 1 , üzüntü.

elemzede (A.-F.) [هدز ملا] elemli. elf (A.) [فلا] bin.

elfâz (A.) [ظافلا] sözler, laf ı zlar. elhâc (A.) [جاحلا] hac ı .

elhâlet hâzihi (A.) [هذه للاحلا] ş imdiki, günümüzdeki elhân (A.) [ناحلا] ş ark ı lar, melodiler.

elhâs ı l (A.) [للاحلا] sonuçta. elifba (A.) [ابفلا] alfabe. elîm (A.) [ميللا] ac ı , ac ı kl ı . elîme (A.) [هميلا] ac ı , ac ı kl ı .

elk ı ssa (A.) [مصقلا] k ı sacas ı , sonuç olarak. elsine (A.) [منسلا] diller, lisanlar. eltâf (A.) [فاطلا] iyilikler, lütuflar. elvâh (A.) [حا ولا] levhalar, tablolar. elvân (A.) [ناولا] renkler. elvedâ (A.) [عادولا] elveda. elviye (A.) [هي ولا] sancaklar.

elyâf (A.) [فایلا] lifler.

elyevm (A.) [موپلا] bugün.

elzem (A.) [مزلا] çok gerekli. em'â (A.) [اعما] ba ğ ı rsaklar. emâkin (A.) [نكام] mekanlar.
emân (A.) [نام] aman dileme.

emânât- 1 mübâreke (A.-F.) [مكرام تانام] kutsal emanetler. emânet (A.) [1 [تانام] eminlik.
2. emanet. emânetdâr (A.-F.) [راد تانام] emanetçi. emâneten (A.) [ة نام] emanet olarak. emârât
(A.) [تارام] i ş aretler, belirtiler. emâre (A.) [مرام] i ş aret, belirti.

emaret (A.) [ترام] beylik, emirlik.

emced (A.) [دجا] çok onurlu, çok ş erefli. emel (A.) [لم] arzu.

emhâl (A.) [لاهما] mühletler. emhâr (A.) [راهما] mehirler.

emîn (A.) [1 [نيم] güvenilir. 2. emniyetli. emir (A.) [رم] buyruk, emir.

emîr (A.) [ريم] bey, emirlik ba ş kan ı , emir. emir ı sdâr edilmek (A.-T.) emir ç ı kart ı lmak.

emirnâme (A.-F.) [مهمانرم] ferman, emir belgesi. emkine (A.) [منكما] mekanlar, yerler.

emlâk (A.) [كلام] mülkler. emmâre (A.) [هرام] emredici.

emn (A.) [نم] güvenlik, emniyet.

emniyyet (A.) [1 [تينم] güvenlik. 2.emniyet te ş kilat ı . emr (A.) [1 [رم] emir, buyruk. 2.i ş .

emrâz (A.) [ضارم] hastal ı klar.

emred (A.) [درم] b ı y ı klar ı yeni terlemi ş genç. emsâl (A.) [1 [لاثم] hikayeler. 2.masallar.

emsâl (A.) [1 [لاثم] örnekler. 2.benzerler. emsile (A.) [ملتئم] örnekler. emtia (A.) [معتم] mallar.

emvâc (A.) [جاوم] dalgalar. emvâl (A.) [لاوم] mallar.

emvâl - ı gayr-i menkûle [ملوقتم ريغ لاوم] ta ş ı nmaz mallar. emvât (A.) [تاوم] ölümler.

emzice (A.) [هجزم] mizaçlar, karakterler. enâm (A.) [1 [مان] canl ı lar. 2.insanlar. enbân (F.) [نابن] heybe. enbâr (F.) [رابن] ambar. enbîk (A.) [قيينا] imbik.

enbiyâ (A.) [ايينا] peygamberler.

enbûh (F.) [1 [هوبن] kalabal ı k. 2.gür. 3.yo ğ un. encâm (F.) [ماجنا] son.

encîr (F.) [ريجنا] incir.

encüm (A.) [مچنا] y 1 ld 1 zlar.

encümen (F.) [1 [ن.مچنا topluluk. 2.dernek. 3.heyet. 4.komisyon. endâm (F.) [مادنا] boy bos.

endâze (F.) [60 [مزادنا cm.lik uzunluk ölçüsü. endek (F.) [كدنا] az.

ender (A.) [ردنا] çok az bulunan.

enderûn (F.) [1 [نوردنا iç, içerisi. 2.harem dairesi. 3.gönül, kalp. enderü'l-vukû (A.) [عوقول اردنا]

az rastlan ı r. endî ş e (F.) [1 [هشى دن . 2.kayg ı . endi ş eli (F.-T.) kayg ı l l ı .

endî ş enâk olmak kayg ı lanmak.

endî ş nâk (F.) [1 [كانشى دن . 2.kayg ı l l ı . endûh (F.) [هودنا] keder. ene (A.) [لنا]
ben.

enf (A.) [فنا] burun.

enfâs (A.) [سافنا] nefesler, soluklar. enfes (A.) [سفنا] çok nefis.

enfüs (A.) [1 [سفنا .nefisler. 2.ruhlar. engâr (F.) [رانگنا] san.

engûr (F.) [روگنا] üzüm. engübin (F.) [نىگنا] bal.

engü ş t (F.) [تشگنا] parmak.

engü ş ter (F.) [رتشنا] yüzük.

engü ş tnümâ (F.) [امن تشننا] parmakla gösterilen. enhâr (A.) [رهننا] nehirler, ı rmaklar. enîn (A.) [نیننا] inleme, inilti.

enîs (A.) [1 [سیننا .dost. 2.sevgili. enkâz (A.) [ضاقنا] y ı k ı nt ı .

enmûzec (A.) [جزومنا] örnek, numûne. ensâb (A.) [باسنا] nesepler, soylar. ensâc (A.) [جاسنا] dokular.

ensâl (A.) [لاسنا] nesiller, ku ş aklar. ensâr (A.) [راصنا] yard ı mc ı lar.

ensice (A.) [1 [هجسننا .dokular. 2.kuma ş lar. envâ' (A.) [عوننا] çe ş itler, neviler. envâr (A.) [راوننا] ı ş ı klar.

enver (A.) [روننا] çok parlak.

enzâr (A.) [راضنا] bak ı ş lar, gözler.

erâcîf (A.) [فیحارنا] saçmal ı klar, uydurmalar. erâmil (A.) [لمارنا] dullar. erâzî (A.) [یضارنا] arazi.

erâzil (A.) [لذارنا] reziller, a ş a ğ ı l ı klar. erba' (A.) [عبراننا] dört. erba'a (A.) [هعبراننا] dört.

erbâb (A.) [1 [بابراننا .sahip. 2.ba ş kan. 3.usta.

erbain (A.) [نيعبرا] k 1 rk. hadîs-i ~ k 1 rk hadis. erc (F.) [جرا] de ğ er.

ercmend (F.) [دنمچرا] de ğ erli, sayg ı n. ercümend (F.) [دنمچرا] de ğ erli, sayg ı n. erfa' (A.) [عفا] çok yüce, çok yüksek. erganun (F.) [نونغرا] org.

ergevân (F.) [ناوغرا] erguvan. erguvân (F.) [ناوغرا] erguvan.

erguvânî (F.) [یناوغرا] erguvan rengi. erîke (A.) [مکیرا] taht. eri ş (F.) [شرا] ar ş ı n.

erkâm (A.) [1 [ماقرا] rakamlar. 2.yaz ı lar.

erkân (A.) [1 [ناکرا] direkler. 2.temeller, esaslar. 3.ileri gelenler, üst düzeyde bulunanlar. 4.önderler.

erkân- ı harbiyye-i umûmiyye [ایمومءءهیبیرد ناکرا] genel kurmay ba ş kanl ı ğ ı . erme ğ ân (F.) [نانغمرا] arma ğ an. erneb (A.) [بنرا] tav ş an. erre (F.) [هرا] testere.

ervâh (A.) [حاورا] ruhlar.

erz (F.) [زرا] de ğ er, k ı ymet.

erzâk (A.) [قازرا] yiyecek, erzak.

erzân (F.) [1 [نازرا] ucuz. 2.yara ş ı r, lay ı k.

erzânî (F.) [1 [ینازرا] ucuzluk. 2.liyakat, yeterlilik.

erzel (A.) [ل ذ ر ا] en rezil, en a ş a ğ ı l ı k. erzen (F.) [ن ز ر ا] dar ı .

erzi ş (F.) [ش ز ر ا] de ğ er, k ı ymet, itibar. erzîz (F.) [ز ی ز ر ا] kalay.

es'ad (A.) [د ع س ا] çok mutlu. es'âr (A.) [ر ا ع س ا] fiyatlar. es'ile (A.) [ا ل ن س ا] sorular. esâmî (A.) [ع م ا س ا] isimler. esâret (A.) [ت ر ا س ا] tutsaklı k.

esâs (A.) [س ا س ا] as ı l, kök, temel. esâsât (A.) [ت ا س ا س ا] as ı llar, esaslar. esâsen (A.) [ا س ا س ا] aslı nda.

esâtîr (A.) [ا] [ر ی ط ا س ا] mitoloji. 2.uydurma sözler. esâtîz (A.) [ا] [ذ ی ت ا س ا] ustalar. 2.üstadlar. esb (F.) [ب س ا] at.

esbâb (A.) [ب ا ب س ا] sebepler.

esbâb - ı mûcibe [م ب ج و م ب ا ب س ا] gerekçe, gerekçeler. esbâb - ı mücbire [م ر ب ج م ب ا ب س ا] zorlay ı c ı sebepler. esbâb - ı zarûriyye [م ی ر و ر ض ب ا ب س ا] zorunlu sebepler. esbak (A.) [ق ب س ا] önceki, daha önceki, eski. esed (A.) [د س ا] arslan.

esef (A.) [ف س ا] üzülme, hay ı flanma.

esefâ (A.) [ا ف س ا] vah vah, eyvahlar olsun, yaz ı k!

esefnâk (A.-F.) [كائفسا] üzücü.

eser (A.) [1 [رئا.iz. 2.eser, yap ı t. 3.kitap. esfâr (A.) [رافسا] seferler, yolculuklar.

esfel (A.) [1 [لفسا.en a ş a ğ ı . 2.a ş a ğ ı l ı klar ı n en a ş al ı ğ ı . eshâb (A.) [باحصا]
1.sahipler. 2.ashab. eshâm (A.) [1 [ماهسا.hisseler. 2.senetler. eshâr (A.) [راحسا] seherler. eshel
(A.) [لهسا] en kolay. eshiyâ (A.) [ايخسا] cömertler. esîr (A.) [ريسا] tutsak.

esîrân (A.-F.) [ناريسا] tutsaklar.

eslâf (A.) [فلاسا] selefler, geçmi ş ler. esliha (A.) [محلسا] silahlar. esmâ (A.) [امسا] isimler.

esmân (A.) [نامتا] de ğ erler, k ı ymetler, bedeller. esmâr (A.) [رامتا] meyvalar.

esmer (A.) [رمسا] karaya ğ ı z, esmer, koyu tenli. esnâ (A.) [انتا] s ı ra, an.

esnâf (A.) [1 [فانصا.s ı n ı flar. 2.esnaf. esnâm (A.) [مانصا] putlar. esnân (A.) [نانسا] di ş ler.

esra' (A.) [عرسا] en çabuk, en h ı zl ı . esrâr (A.) [رارسا] s ı rlar, gizler.

esrârengîz (A.-F.) [زيگنارارسا] gizemli.

esrarke ş (A.-F.) [شكرارسا] esrar içen, esrarc ı . ester (F.) [رتسا] kat ı r.

esvâb (A.) [باوئا] giysiler. esvât (A.) [تاوصا] sesler. esved (A.) [دوسا] siyah. esyâf (A.) [فاييسا] k ı l ı çlar. e ş 'âr (A.) [راعشا] ş iirler. e ş câr (A.) [راجشا] a ğ açlar. e ş hâs (A.) [صاخشا] ki ş iler. e ş hür (A.) [رهسا] aylar.

e ş i'a (A.) [معشا] ı ş ı klar, ı ş ı nlar. e ş k (F.) [كشا] gözya ş ı . e ş kâl (A.) [لاكشا] ş ekiller

e ş kâlûd (F.) [دولآ كشا] gözya ş ı l ı .

e ş kiyâ (A.) [ايقتشا] haydutlar, yol kesenler. e ş na' (A.) [عنشا] en kötü, en çirkin.

e ş râf (A.) [فارشا] seçkinler, ileri gelenler, sosyete. e ş ref (A.) [فرشا] en ş erefli.

e ş ref -i mahlûkât [تاقولخم فرشا] varlı klar ı n en ş ereflisi, insan. et'ime (A.) [معطا] yiyecekler.

etemm (A.) [متا] tam, mükemmel, eksiksiz. etfâl (A.) [لافطا] çocuklar.

et 1 bbâ (A.) [ابطا] doktorlar, tabipler. etrâf (A.) [فارطا] yöre, çevre. etrâk (A.) [كارتا] Türkler.
etvâr (A.) [راوطا] tav 1 rlar.

evâhir (A.) [رخاوا] sonlar, son günler. evâil (A.) [لئاوا] ba ş lar, ilk günler. evâmir (A.) [رماوا]
emirler, buyruklar. evân (A.) [ناوا] ça ğ .

evânî-i turâbe (A.-F.) [مبارت ىناوا] toprak çanak çömlek. evâs 1 t (A.) [طساوا] ortalar,
ortadakiler.

evbâ ş (A.) [شابوا] ayak tak 1 m 1 , külhanbeyler. evc (A.) [جوا] doruk, zirve.

evdiye (A.) [مېدوا] vadiler, dereler. evhad (A.) [دحوا] bir tane, biricik.

evhâm (A.) [ماھوا] vehimler, kuruntular. evkâf (A.) [فاقوا] vak 1 flar. evkât (A.) [تااقوا] vakitler.

evlâ (A.) [ىلوا] en iyi, en uygun. evlâd (A.) [1 [دلاوا].çocuklar. 2.soy. evleviyyet (A.) [تىولوا]
öncelik.

evliyâ (A.) [1 [ايلوا].velîler. 2.önderler. 3.yetkililer. evrâd (A.) [داروا] dualar.

evrâk (A.) [1 [قاروا].ka ğ 1 tlar. 2.belgeler. 3.ar ş iv.

evreng (F.) [گنروا] taht.

evsâf (A.) [فاصوا] vas ı flar, özellikler. evsat (A.) [طسوا] orta, ortadaki. evtâd (A.) [داتوا] kaz ı klar.

evvel (A.) [1 [لوا.ilk. 2.ba ş lang ı ç. 3.önce. evvelâ (A.) [لاوا] ilkin, ilk önce.

evvelâh ı r (A.) [رخآلوا] alt taraf ı , öñü sonu. evvelbahar (A.-F.) [راهبلاوا] ilkbahar.

evvelemirde (A.-T.) i ş in ba ş ı nda, her ş eyden önce. evveliyyât (A.) [تايلوا] daha öncesi, eski durumu. evzân (A.) [1 [نازوا.ölçüler. 2.vezinler. 3.a ğ ı rl ı klar. eyâlât (A.) [1 [تلالايا.eyaletler. 2.memleketler, topraklar. eytâm (A.) [ماتيا] yetimler, öksüzler.

eyvân (F.) [1 [ناويا.ayvan. 2.sundurma. 3.çardak. eyyâm (A.) [مايا] günler.

eyzan (A.) [اضيا] ve yine, ayn ı ş ekilde. ezânî (A.) [عن اذا] ezan ile ilgili. ezdâd (A.) [دادضا] kar ş ı tlar, z ı tlar.

ezel (A.) [لزا] öncesizlik, geçmi ş e do ğ ru sonsuzluk. ezelbeezel (A.-F.) [لزا بهلزا] ezelden beri. ezeli (A.) [علززا] ezele ili ş kin.

ezeliyyet (A.) [تيلزا] ezellik durumu. ezhân (A.) [ناهذا] zihinler.

ezhâr (A.) [راهزا] çiçekler. eziyyet (A.) [تيدا] üzme.

ezkâr (A.) [1 [راكنا .zikirler. 2.anmalar. ezkazâ (F.-A.) [اضقرا] tesadüfen. ezkiyâ (A.) [ايكنا] zekiler.

ezmân (A.) [نامزا] zamanlar.

ezmine (A.) [نمزا] zamanlar, ça ğ lar. ezmine -i cedîde [هدىج نمزا] yeni ça ğ .

ezmine -i kadîme [همىدق نمزا] eski zamanlar, eski ça ğ lar. ezmine -i mütekaddime [همدقتم نمزا] eski ça ğ lar. ezrak (A.) [قرزا] mavi. ezvâc (A.) [جاوزا] çiftler. ezvâk (A.) [قاودا] zevkler.

ezyâl (A.) [1 [لايذا .ekler, zeyiller. 2.kuyruklar.

fâ'âl (A.) [فاعل] hareketli, çal ı ş kan.

fâ'âliyyet (A.) [تفاعل] hareketlilik, çal ı ş ma. fâcia (A.) [1 [معجزة .ac ı kl ı olay. 2.felaket. 3.dram.

fâciât (A.) [1 [تاعجزة .ac ı kl ı olaylar, facialar. 2.felaketler. fâcir (A.) [1 [رجاء .günah i ş leyen. 2.kar ş ı cinse dü ş kün olan. fa ğ fur (F.) [روفغف] Çin imparatoru. fa ğ fûrî (F.) [يروفغف] çini.

fahâmet (A.) [1 [تمامخفة .yücelik, ululuk. 2.k ı ymet. fahhâr (A.) [راخف] övüngen.

fâhir (A.) [1 [رخاف .de ğ erli. 2. ş erefli, onurlu. fâhi ş (A.) [1 [شحاف .a ş ı r ı . 2.büyük. çirkin, kötü. fâhi ş e (A.) [مشحاف] fuhu ş yapan kad ı n. fâhi ş ehane (A.-F.) [من اخ مشحاف] genelev. fahr (A.) [رخف] övünç, k ı vanç.

fahrî (A.) [1 [رخف .onursal. 2.ücret almadan, kendi iste ğ iyle fah ş â (A.) [اشحف] fuhu ş .

fâhte (A.) [متخاف] güvercin, yaban güvercini. fahûr (A.) [روفف] övüngen.

fâide (A.) [هدئاف] yarar, kazanç, fayda.

fâidebah ş (A.-F.) [شخب هدئاف] yararlı , faydal ı .

fâik (A.) [قئاف] üstün.

fâikiyyet (A.) [تيقئاف] üstünlük.

fâil (A.) [1 [لءاف .yapan. 2.özne. 3.etkili. fâiliyyet (A.) [تيلءاف] etkenlik, aktivite.

fâiz (A.) [1 [ضئاف .ta ş an. 2.freiz, paradan elde edilen kazanç. fâka (A.) [هءاف] yoksulluk.

fakâhet (A.) [تءافء] fakat (A.) [طءف] ancak, yalnız.

fakd (A.) [دءف] yokluk, yoksunluk. fakîd (A.) [ديقءف] e ş i az bulunur.

fakîh (A.) [يقءف] islam hukukçusu, fakih. fâkiha (A.) [هءكاف] meyva.

fakîr (A.) [1 [ريقءف .yoksul. 2.bendeniz. 3.dilenci. 4.dervi ş . fakirhâne (A.-F.) [هئاخر يقءف] bendenizin evi. fakr (A.) [رءف] yoksulluk. fâl (F.) [لءاف] fal.

falaka (A.) [هءكاف] falaka, aya ğ a sopa atarak ac ı çektirmek için haz ı rlanan düzenek.

fâlic (A.) [جءلف] felç.

fâlnâme (F.) [هئءانلءاف] fal kitab ı . fâm (F.) [هءاف] renk.

fânî (A.) [1 [ئءاف .ölümlü. 2.yok olucu. 3.geçici. fânûs (A.) [سئءاف] fener.

fâr (A.) [راف] fare.

farazâ (A.) [اضرف] diyelim ki. faraziyye (A.) [ميضرف] varsay ı m. fâr ı ka (A.) [مقراف] ay ı r ı c ı

fâri ğ (A.) [1 [غراف .bo ŝ . 2.rahat, huzurlu. 3.vazgeçen. fâris (A.) [سراف] atl ı .

fârisî (F.) [1 [سراف .Farsça. 2.Fars, İ ranl ı . farîza (A.) [1 [مضىرف .farz. 2.borç. fark (A.) [قرف] ayr ı cal ı k, ayr ı l ı k. fart (A.) [طرف] a ŝ ı r ı , a ŝ ı r ı l ı k.

farz (A.) [1 [ضرف .Tanr ı emri. 2.borç, ödev. 3.zorunlu. farz edilmek say ı lmak, tutulmak, tasavvur edilmek. farz etmek saymak, tutmak, tasavvur etmek.

farz olunmak 1.tasavvur edilmek. 2.Tanr ı taraf ı ndan yap ı lmas ı zorunlu k ı l ı nmak. farzâ (A.) [اضرف] tut ki, diyelim ki. farziyye (A.) [ميضرف] varsay ı m. fâs ı k (A.) [قسراف] kötülük dü ŝ ünen.

fâs ı la (A.) [1 [لاصراف .ara. 2.aralay ı c ı . 3.uzakl ı k. fâsid (A.) [دسراف] bozulmu ŝ , bozuk. fasîh (A.) [حيصرف] güzel konu ŝ an. fasîle (A.) [ملىصف] aile.

fasl (A.) [1 [لصف .mevsim. 2.bölüm. 3.çözümleme. fassâd (A.) [داصرف] hacamat yapan.

fâ ş (F.) [شاف] if ş a olmu ş , a ş ikar olmu ş . fâtih (A.) [حتاف] fetheden

fatih (A.) [نيطف] zeki, kavray ı ş l ı .

fayda (A.) [هدىاف] yarar, fayda, kazanç. fâz ı l (A.) [لضاف] erdemli.

fazîha (A.) [حيضف] rezillik, skandal. fazîlet (A.) [تليضف] erdem.

faziletkâr (A.-F.) [راكتليضف] erdemli.

faziletperest (A.-F.) [تسرپتليضف] erdem yanl ı s ı . fazl (A.) [لاضف] 1.erdem. 2.üstünlük. fazla (A.) [لاضف] 1.çok. 2.art ı k. fecâ'at (A.) [ت عا ج ف] feci durum.

fecere (A.) [لاضف] 1.günahkarlar. 2.kötü insanlar. fecî' (A.) [عي ج ف] çok kötü, korkunç. fecî'a (A.) [عي ج ف] facia, felaket. fecir (A.) [ر ج ف] tan a ğ art ı s ı . fecr (A.) [ر ج ف] tan a ğ art ı s ı .

fecr -i kâzib [بذاکر ج ف] gerçek tan a ğ art ı s ı ndan önceki geçici ayd ı nl ı k fecr -i sâd ı k [قداص ر ج ف] tan a ğ art ı s ı , ş afak sökmesi.

fedâ (A.) [لاضف] 1.yoluna can koyma. 2.kurban. 3.u ğ runa verme. fedâ edilmek 1.u ğ runa harcanmak. 2.kurban edilmek. fedâ etmek 1.u ğ runa harcamak. 2.kurban etmek. fedâ'î (A.) [ى ئادف] yoluna can ı n ı hiçe sayan.

fedâkâr (A.-F.) [راکادف] özverili.

fedâkârâne (A.-F.) [مناراکادف] özveri ile, özverili. fedâkârî (A.-F.) [یراکادف] özveri. fehâris (A.) [سراهف] fihristler. fehîm (A.) [ميهف] anlay ı ş l ı . fehm (A.) [م هف] anlama. fehm eylemek anlamak. fehvâ (A.) [اوحف] içerik.

fekâhet (A.) [تحاكف] ş akac ı l ı k, muziplik. fekk (A.) [كف] 1 . çene. 2. ay ı rma.

felâh (A.) [حلاف] kurtulma, rahata erme. felâket (A.) [تكلاف] büyük bela, musibet.

felâketzede (A.-F.) [هذ تكلاف] felakete u ğ rayan. felâsife (A.) [هفسلاف] filozoflar, felsefeciler. felc (A.) [جلف] inme, felç.

felek (A.) [كلف] 1 . gökyüzü. 2. talih. 3. kader. felekiyyât (A.) [تايفكف] astronomi.

felelzede (A.-F.) [هذ كلف] kader kurban ı , felek vurgunu. fellâh (A.) [حلاف] çiftçi.

felsefî (A.) [ففسلف] felsefe ile ilgili. fem (A.) [مف] a ğ ı z.

fenâ (A.) [فنف] 1 . yokluk. 2. kötü.

fenâpezîr (A.-F.) [رىذيانف] yok olucu, fani.

fend (F.) [دنف] hile.

fenn (A.) [1 [ن. bilim. 2..tür. 3.teknik. fennen (A.) [انف] teknik aç 1 dan. fennî (A.) [نى] teknik.

fenniyyât (A.) [تاينف] teknoloji. fer (F.) [رف] parlakl 1 k.

fer' (A.) [1 [عرف .yan. 2.dal.

fer'î (A.) [عى عرف] yan dal, tâli, ikincil.

ferâgat (A.) [1 [ت غارف .b 1 rakma, terketme. 2.rahatl 1 k. 3.zenginlik. ferâ ğ (A.) [1 [غارف .b 1 rakma, terk etme, vazgeçme. 2.bo ş durma. ferâ ğ etmek b 1 rakmak

ferah (A.) [حرف] sevinç. ferâh (F.) [خارف] geni ş .

ferahbah ş (A.-F.) [شخب حرف] ferahl 1 k veren, iç aç 1 c 1 . ferâine (A.) [نعارف] firavunlar.

ferâiz (A.) [1 [ضئارف .farzlar. 2.ödevler. ferâmîn (A.<F.) [نيمارف] fermanlar. ferâmû ş (F.) [شومارف] unutmama. ferâmu ş etmek unutmamak. ferâset (A.) [تسارف] sezgi. ferbih (F.) [مبرف] semiz.

ferc (A.) [1 [جرف .yar 1 k. 2.vajina. fercâm (F.) [ماحرف] son, ak 1 bet.

ferd (A.) [1 [درف.tek. 2.birey. ferdâ (F.) [ادرف] yar 1 n. ferdî (A.) [یدرف] ki ş isel.

ferdiyyet (A.) [تیدرف] bireylik. ferec (A.) [جرف] rahatlama. feres (A.) [سرف] at.

ferhân (A.) [ناحرف] sevinçli, ne ş eli.

ferheng (F.) [1 [گندهرف.kültür. 2.sözlük. ferhunde (F.) [مدنخرف] kutlu. ferîd (A.) [دیرف] biricik, tek.

ferikân (A.-F.) [ناقیرف] tüm veya korgeneraller. ferîk-i evvel (A.-F.) [لواقیرف] korgeneral. ferîk-i sâni (A.-F.) [نناثقیرف] tümgeneral. feri ş te (F.) [متشرف] melek. fermân (F.) [نامرف] buyruk.

fermandih (F.) [هد نامرف] komutan.

fermânfermâ (F.) [1 [نامرف نامرف.padi ş ah. 2.komutan. 3.buyrukçu, buyruk veren. fermâyi ş (F.) [شی نامرف] buyruk.

ferrâ ş (A.) [1 [شارف.dö ş emeci. 2.hizmetkâr. ferruh (F.) [خرف] kutlu.

fersûde (F.) [1 [هدوسرف.solgun. 2.y 1 pranm 1 ş . 3.eprimi ş . fer ş (A.) [1 [شرف.dö ş eme. 2.yayg 1 . fertût (F.) [توترف] bunam 1 ş ihtiyar.

ferverdîn (F.) [نیدرورف] İ ran takvimine göre bahar 1 n ilk ay 1 . feryâd (F.) [1 [دایرف] ba ğ 1 rma, ç 1 ğ 1 1 k. 2.imdat isteme. feryâd etmek ba ğ 1 rmak, ç 1 ğ 1 1 k atmak feryâdres (F.) [سردایرف] imdada ko ş an. ferzâne (F.) [منازرف] bilge. ferzend (F.) [دنزرف] evlat.

fesâd (A.) [1 [داسف] fesat, bozukluk. 2.kötülük. fesahat (A.) [تصادف] fasihlik, dilde düzgünlük. fesâne (F.) [مناسف] efsane, masal. fesat (A.) [داسف] bozukluk, kötülük.

fesh (A.) [خسف] iptal etme, kald ı rma, bozma. fetâ (A.) [1 [یفت] genç. 2.cömert. fetâvâ (A.) [یوائف] fetvalar.

feth (A.) [1 [حتف] fetih, tamamen ele geçirme. 2.açma. 3.aç ı lma. fetîle (A.) [هلیتف] fitil.

fetret (A.) [1 [تترتف] duraklama. 2.iki olay aras ı ndaki zaman. fettâh (A.) [1 [حتاتف] fetheden. 2.açan. 3.Tanr ı .

fettan (A.) [1 [ناتف] i ş veli, oynak, cilveli. 2.fitne koparan. fetvâ (A.) [یوتف] kad ı n ı n verdi ğ i ş er'î karar. fevâhi ş (A.) [شحاوف] fahi ş eler.

fevâid (A.) [دئاوف] yararlar, faydalar, kazançlar. fevâkih (A.) [1 [هكاوف] meyvalar. 2.yemi ş ler. fevâris (A.) [سراوف] atl ı lar.

fevc (A.) [1 [جوف .grup, cemaat, zümre. 2.bölük, tak 1 m. feverân (A.) [1 [ناروف .f 1 ş k 1 rma.

2.kaynama. feverân etmek f 1 ş k 1 rmak. fevk (A.) [قوف] üst, üstü.

fevkalâde (A.) [مداعلا قوف] ola ğ anüstü, ola ğ an d 1 ş 1 , al 1 ş 1 lm 1 ş 1 n ötesinde. fevkalbe ş er

(A.) [رشبلا قوف] insan üstü. fevkalferd (A.) [درفلا قوف] birey üstü.

fevkalhad (A.) [دحلا قوف] haddinden fazla. fevkânî (A.) [عناقوف] üstteki, yukar ı daki. fevkattabîa

(A.) [معيبطلا قوف] do ğ a üstü. fevren (A.) [اروف] hemen, derhal, çarçabuk. fevrî (A.) [يروف] âni.

fevt (A.) [1 [فتو .geçip gitme. 2.ölüm. fevvâre (A.) [مراروف] f 1 skiye. feyezân (A.) [ناضيف] ta ş k

1 n.

feyiz (A.) [1 [ضيف .bereket, bolluk. 2.ilim. feylesof (A.) [فوسليف] filozof, felsefeci.

feyyâz (A.) [1 [ضايف .verimli, bereketli. 2.Tanr ı . feyz (A.) [1 [ضيف .bereket, bolluk. 2.ilim.

feyzbah ş (A.-F.) [1 [شخب ضيف .verimli, bereketli. 2.feyiz veren. fezâ (A.) [1 [اصف .uzay. 2.geni ş

düzlük. fezâil (A.) [لئاضف] erdemler.

fezleke (A.) [1 [مكلذف .soru ş turma özeti. 2.özet.

f 1 dda (A.) [مضف] gümü ş .

f 1 karât (A.) [1 [تارقف .f 1 kralar. 2.bölümler. 3.omurlar. f 1 kdân (A.) [نادقف] yoksunluk, bulunmama, yokluk. f 1 kh (A.) [مقف] islam hukuku, f 1 k 1 h.

f 1 kra (A.) [1 [مرقف .f 1 kra. 2.bölüm. 3.omur.

f 1 rak (A.) [1 [قرف .f 1 rkalar, partiler. 2.bölükler. 3.zümreler. f 1 rka (A.) [1 [مقرف .parti. 2.bölük. 3.zümre. f 1 rsat (A.) [تصرف] uygun an, f 1 rsat.

f 1 sk (A.) [1 [قسف .kötülük, sefihlik. 2.dinsizlik. 3.Tanr ı 'ya kar ş ı isyan. f 1 skiyye (A.) [مقسف] f 1 skiye.

f 1 tnat (A.) [تنطف] kavray ı ş , zekîlik. f 1 tra (A.) [1 [مرطف .fitre. 2.kuru üzüm. f 1 trat (A.) [ترطف] yarat ı l ı ş .

f 1 traten (A.) [انترطف] yarat ı l ı ş tan. f 1 trî (A.) [ىرطف] yarat ı l ı ş tan gelen. fî (A.) [ىف] fiyat, de ğ er, k ı ymet, eder.

fi'1 (A.) [1 [لحف .hareket, davran ı ş , eylem. 2.fiil. fi'len (A.) [لاعف] yaparak, i ş leyerek, bilfiil. fi'liyyât (A.) [تايعف] eyleme dökülen i ş ler. fiât (A.) [1 [تائف .fiyat. 2.fiyatlar.

figân (F.) [ناعف] feryat etme, ah çekme.

figân eylemek ba ğ ı rmak, feryat etmek, inlemek. fihris (A.) [1 [سرهف .içindekiler. 2.indeks, dizin.

fikir (A.) [ر ك ف] fikir, dü ş ünçe. fikr (A.) [ر ك ف] dü ş ünçe, fikir.

fikren (A.) [ا ر ك ف] dü ş ünçe bak ı m ı ndan. fikrî (A.) [ى ر ك ف] dü ş ünçe ile ilgili.

fikriyyât (A.) [ت ا ى ر ك ف] dü ş ünçe ile ilgili çal ı ş malar. fil (A.) [ل ي ف] fil.

filâhat (A.) [ت ح ل ا ف] çiftçilik. filasl (A.) [ل ص ل ا ى ف] asl ı nda.

filhakîka (A.) [م ق ي ق ح ل ا ى ف] gerçekte, asl ı nda, do ğ rusu. filhâl (A.) [ل ا ح ل ا ى ف] ş imdi, derhal. filiz (A.) [ز ل ف] maden külçesi.

filmesel (A.) [ل ث م ل ا ى ف] örne ğ in, örnekte oldu ğ u gibi. filvâki (A.) [ع ق ا و ل ا ى ف] asl ı nda, gerçekte. fîmâba'd (A.) [د ع ب ا م ى ف] bundan böyle.

fînefsilemr (A.) [ر م ل ا س ف ن ى ف] i ş in asl ı nda, gerçekte. fir'avn (A.) [ن و ع ر ف] firavun.

firâk (A.) [1 [ق ا ر ف] ayr ı l ı k. 2.ayr ı l ı k ac ı s ı . firâr (A.) [ر ا ر ف] kaç ı ş , kaçma. firâr etmek kaçmak.

firârî (A.) [ي ر ا ر ف] kaçak.

firâvân (F.) [ن ا و ا ر ف] bol, çok.

firâz (F.) [1 [ز ا ر ف] üst, yukar ı . 2.yoku ş . firdevs (A.) [1 [س و د ر ف] cennet. 2.bahçe.

fireng (F.) [فنگر] Bat 1 , Avrupa.

firîfte (F.) [فترفة] aldanm 1 ş , aldat 1 lm 1 ş . firîfte olmak aldanmak.

firistâde (F.) [فترسرة] elçi. firi ş te (F.) [فترشرة] melek.

firi ş tehû (F.) [فترشرة] melek gibi, melek huylu, güzel huylu. firkat (A.) [فترفة] ayr 1 l 1 k.

firûz (F.) [فروز] 1 [فروز] talihli, kutlu. 2.muzaffer. firûze (F.) [فروز] turkuaz, firuze ta ş 1 .

firûzefâm (F.) [فروزفام] turkuaz, aç 1 k mavi.

fisebîlillah (A.) [فسر لله لفس] Tanr 1 r 1 zas 1 için, Tanr 1 yolunda. fiten (A.) [فتن] fitneler.

fitne (A.) [فتن] 1 [فتن] bölücülük, karga ş a ç 1 kartma. 2.s 1 k 1 nt 1 . fityân (A.) [فتنان] gençler. fuâd (A.) [فؤاد] yürek. fuh ş (A.) [فوش] fuhu ş . fuhu ş (A.) [فوش] fuhu ş .

fukahâ (A.) [فقه] f 1 k 1 hç 1 lar, islam hukukçular 1 . fukarâ (A.) [فقر] yoksullar. fûlâd (F.) [فولاد] çelik.

furkân (A.) [فركان] 1 [فركان] Kur'ân. 2.iyi ile kötünün ayr 1 ld 1 ğ 1 yerleri gösteren. fursat (A.) [فرص] f 1 rsat, uygun an. fursatcû (A.-F.) [فرصت] f 1 rsatç 1 .

fusahâ (A.) [اخصف] fasih konu ş anlar.

fusûl (A.) [1 [لوصف .fas ı llar, bölümler. 2.mevsimler. fuzalâ (A.) [1 [لاضف .erdemliler. 2.bilginler.

fuzûl (A.) [1 [لوضف .fazla, çok. 2.gereksiz, fuzuli.

fuzûlî (A.) [1 [لوضف .zevzek, bo ş bo ğ az. 2.gereksiz, bo ş una, fazladan. füceten (A.) [ةئجف]
apans ı z, ans ı z ı n.

fücûr (A.) [1 [روجف .yak ı n akraba evlili ğ i. 2.günahkarlı k, sefihlik. fûlân (A.) [نلاف] falan,
filan, falanca. fûlfûl (A.) [لفلف] biber, karabiber. fûls (A.) [سلف] mang ı r.

fûlûs (A.) [سولف] mang ı rlar.

fünûn (A.) [1 [نونف .teknikler. 2.bilimler.

fürs (F.) [1 [سرف .Farsça. 2.Fars ülkesi, İ ran. 3.Fars, İ ranlı . fûrû' (A.) [عورف] yan dallar, ş
ubeler. fûrû ğ (A.) [1 [غورف . ı ş ı k. 2.par ı lt ı . fûrûht (F.) [تخورف] sat ı ş .

fürûmâye (F.) [هیامورف] a ş a ğ ı l ı k, alçak. fûrûzân (F.) [نازورف] parlak. fûshat (A.) [تحسفف]
geni ş lik. fûsûn (F.) [نوسفف] afsun, büyü.

füsûnger (F.) [1 [رگنوسفف .afsuncu, büyücü. 2.büyüleyici. füsürde (F.) [هدرسفف] donuk, solgun.

fütâde (F.) [1 [هداتف .dü ş kün. 2.dü ş mü ş . 3.a ş ı k. 4.tutkun.

fütûhât (A.) [تاحوتف] fetihler.

fütûr (A.) [1 [روتف .gev ş eklik. 2.b 1 kk 1 nl 1 k.

fütüvvet (A.) [1 [توتف .gençlik. 2.yi ğ itlik. 3.eskiden Anadolu'da kurulup geli ş en esnaf te ş kilat 1

füyûz (A.) [ضوف] feyizler, bolluklar, bereketler. füzûn (F.) [نوزف] fazla.

gabâvet (A.) [توابع] bönlük, dangalakl ı k, kal ı nkafal ı l ı k. gabî (A.) [ىبغ] bön, dangalak, kal ı nkafal ı . gabn (A.) [نبغ] kaz ı klama, al ı ş veri ş te aldatma. gaddâr (A.) [رادغ] zalim, ac ı mas ı z. gadr (A.) [ردغ] haks ı zl ı k, zulüm. gaffâr (A.) [رافغ] ba ğ ı ş lay ı c ı Tanr ı . gâfil (A.) [لفاغ] habersiz.

gaflet (A.) [تلفغ] habersizlik, dikkatsizlik, dalg ı nl ı k. gafleten (A.) [ةلفغ] dalg ı nl ı kla. gafûr (A.) [روفغ] ba ğ ı ş lay ı c ı .

gâh (F.) [ىماگ] kâh. 2.yer ve zaman bildiren kelimeler türetir. gâhî (F.) [ىماگ] kimi zaman, bazen, aras ı ra. gâhvâre (F.) [هراوماگ] be ş ik.

gâib (A.) [بئاغ] bulunmayan, ortada görünmeyen, kay ı p. gâile (A.) [ىماغ] u ğ ra ş ı , tela ş , me ş akkat. 2.sava ş . gâita (A.) [مطئاغ] d ı ş k ı . galat (A.) [طلاغ] yanl ı ş .

galebe (A.) [ىماغ] bask ı n ç ı kma, a ğ ı r basma. 2.kalabal ı k. galeyân (A.) [نايلاغ] kaynama.

gâlib (A.) [ىماغ] a ğ ı r basan. 2.galip.

gâliba (A.) [ابل اغ] san ı r ı m, belki.

gâlibiyet (A.) [تيبلاغ] zafer, a ğ ı r basma, yenme. galîz (A.) [ظيلغ] koyu, yo ğ un, kaba. galle (A.) [لغل] tah ı l.

gam (A.) [مغل] keder, üzüntü. gâm (F.) [1 [مگم.اد ı m. 2.ayak.

gâm ı z (A.) [ضمماغ] çapra ş ı k, güç anla ş ı l ı r. gammâz (A.) [زامغ] ispiyoncu.

gamnâk (A.-F.) [كانمغ] kederli, üzgün.

gamze (A.) [1 زمغ.yanak çukuru. 2.çene çukuru. 3.süzgün bak ı ş . ganâim (A.) [مئانغ] ganimetler.

ganem (A.) [مذغ] koyun. ganî (A.) [ىذغ] zengin.

ganîmet (A.) [1 [تمينغ.sava ş ta dü ş mandan al ı nan her türlü e ş ya. 2.bedelsiz kazanç.

gâr (A.) [راغ] ma ğ ara.

garâbet (A.) [تبارغ] gariplik. garâib (A.) [بنارغ] gariplikler. garâm (A.) [مارغ] tutku, a ş k.

garaz (A.) [ضرغ] maksat.

garazâlûd (A.-F.) [دولأ ضرغ] maksatl ı .

garazkâr (A.-F.) [راکضرغ] garazl ı , maksatl ı . garb (A.) [1 [برغ.bat ı . 2.Bat ı dünyas ı .

garben (A.) [ابرغ] bat 1 dan.

garbî (A.) [ىبرغ] garbî bat 1 , bat 1 ile ilgili. garbiyyûn (A.) [نويبرغ] bat 1 l 1 lar, Avrupal 1 lar.
gâret (A.) [تراغ] ya ğ ma.

gâretger (A.-F.) [رگت تراغ] ya ğ mac 1 .

garîb (A.) [1 [ىبرغ .gurbette ya ş ayan. 2.yabanc 1 . 3.kimsesiz. 4.tuhaf. garibü'd-diyâr (A.) [راي دلا بىرغ] gurbette. garîk (A.) [قىرغ] bo ğ ulmu ş . garîze (A.) [هزىرغ] içgüdü.

garizî (A.) [ىزىرغ] içgüdüsel.

gark (A.) [1 [قرغ .bo ğ ulma, suda bo ğ ulma. 2.bat 1 rma. garrâ (A.) [ارغ] parlak.

gars (A.) [سرغ] a ğ aç dikme.

gasb (A.) [بصدغ] el koyma, zorla elinden alma. gaseyan (A.) [1 [نايصدغ .kusma. 2.kusmuk. gâs 1 b (A.) [بيصدغ] gasp edici. gasl (A.) [لسدغ] ölü y 1 kama.

gassâl (A.) [لاسدغ] ölü y 1 kay 1 c 1 .

gâ ş iye (A.) [1 [پيش باغ .perde, örtü. 2.zar.

ga ş y (A.) [ىشدغ] bay 1 lma, kendinden geçme. gâv (F.) [1 [وائگ .inek. 2.öküz.

gavgâ (F.) [1 [اغوغ .kavga. 2.sava ş . gavvâs (A.) [صاوغ] dalg 1 ç.

gâyât (A.) [تىاغ] gayeler.

gayb (A.) [1 [تىاغ. gözle görülmeyen, gizli. 2. kay ı p. gaybûbet (A.) [تبويدغ] bulunmama, yokluk. gâye (A.) [تىاغ] amaç.

gâyet (A.) [1 [تىاغ. son. 2. çok. 3. son derece.

gayr -i mahsûs [سوسحم ريغ] hissedilmeyecek ş ekilde. gayr (A.) [1 [ريغ. ba ş ka. 2. yabanc ı . 2. olmayan, de ğ il. gayr -i idrakî [تىكاردا ريغ] idrak d ı ş ı .

gayr -i ihtiyarî [تىرايتخا ريغ] elinde olmadan.

gayr -i kâbil [لباق ريغ] mümkün olmayan, imkans ı z. gayr -i kâbil-i fehm [مهفلباق ريغ] anla ş ı lmaz.

gayr -i kâbil-i izâle [ملازا لباق ريغ] yok edilemez, giderilemez. gayr -i kâbil-i mukavemet [تمواقم] kar ş ı konulmaz. gayr -i kâbil-i tebdil [لىدبت لباق ريغ] de ğ i ş tirilmez. gayr -i kâbil-i tefrik [قىرفت لباق ريغ] ay ı rdedilmez.

gayr -i kâbil-i telif [فىلأت لباق ريغ] birle ş tirilemez, uzla ş t ı r ı lamaz. gayr -i mahdûd [دودحم] s ı n ı rs ı z. gayr -i mer'û [تىئرم ريغ] görülmez.

gayr -i me ş rû [عورشم ريغ] yasal olmayan. gayr -i muayyen [نيعم ريغ] belirsiz.

gayr -i muhtemel [لمتحم ريغ] ihtimal verilmeyen.

gayr -i muntazam [مظنتم ريغ] düzgün olmayan, düzenli olmayan, düzensiz. gayr -i müslim [ملىسم ريغ] müslüman olmayan.

gayrendî ş (A.-F.) [شىدن ا ريغ] ba ş kalar 1 n 1 dü ş ünen. gayret (A.) [1 [تريغ .çaba. 2.k 1 skançl
1 k.

gayretke ş (A.-F.) [1 [شىكتريغ .gayretli. 2.k 1 skanç. gayretmend (A.-F.) [دنم تريغ] gayretli.
gayriyyet (A.) [تىريغ] gayr 1 l 1 k.

gayyâ (A.) [ايغ] cehennemdeki kuyulardan birinin ad 1 . gayz (A.) [ظيغ] öfke. gazâ (A.) [ازغ]
sava ş .

gazab (A.) [بضعغ] hiddet, k 1 zg 1 nl 1 k. gazâl (A.) [لازغ] ceylan.

gazanfer (A.) [رفنضعغ] arslan.

gazavât (A.) [تاوزغ] sava ş lar, harpler. gazel (A.) [لوزغ] lirik ş iir.

gazelhân (A.-F.) [ناوخلوزغ] gazel okuyan. gazeliyyât (A.) [تايلوزغ] gazeller.

gazelserâ (A.-F.) [ارس لوزغ] gazel ş airi. gazî (A.) [يزاغ] sava ş m 1 ş , gaza yapm 1 ş . gazve
(A.) [هوزغ] sava ş , din sava ş 1 . gebr (F.) [ربگ] ate ş perest, ate ş e tapan. gedâ (F.) [ادگ]
1.dilenci. 2.yoksul. geh (F.) [گه] kimi zaman, baz 1 . gehvâre (F.) [هراوهگ] be ş ik. gele (F.) [ملگ]
sürü.

gelû (F.) [ولگ] bo ğ az. genc (F.) [چنگ] hazine.

gencîne (F.) [هنجنگ] hazine.

gendîde (F.) [هدىدنگ] koku ş mu ş , kötü kokmu ş . gendûmgûn (F.) [نوگمدنگ] bu ğ day rengi.

gendûm (F.) [مدنگ] bu ğ day. ger (F.) [رگ] e ğ er.

gerçi (F.) [چرگ] her ne kadar, ise de, gerçi. gerd (F.) [درگ] toz.

gerdâlûd (F.) [دولآدرگ] tozlu. gerdân (F.) [نادرگ] dönen. gerden (F.) [ندرگ] boyun.

gerdenbend (F.) [دنبندرگ] kolye, gerdanl ı k. gerdenferâz (F.) [زارفندرگ] ma ğ rur.

gerdenke ş (F.) [شکندرگ] ba ş kald ı ran, asi, dikba ş l ı . gerdi ş (F.) [شدرگ] dönü ş .

gerdûn (F.) [1 [نودرگ].felek. 2.dünya. gerdûne (F.) [هنودرگ] at arabas ı . germ (F.) [مرگ] s ı cak.

germâ (F.) [1 [امرگ].s ı cak. 2.s ı cakl ı k.

germâbe (F.) [1 [هبامرگ].hamam. 2.kapl ı ca. germî (F.) [مرگ] s ı cakl ı k.

ge ş t (F.) [تشگ] dola ş ma, gezinti.

ge ş tügüzâr (F.) [رازگ و تشگ] dola ş ma, gezinti, gezip tozma. gevher (F.) [1 [ر.ه.وگ] elmas.
2.mücevher. 3.öz. gevherî (F.) [ر.ه.وگ] mücevherci. gevz (F.) [زوگ] ceviz.

gezend (F.) [1 [دن.زگ] zarar. 2.bela. g 1 bta (A.) [مطبغ] imrenme. g 1 dâ (A.) [ادغ] besin, g 1 da. g
1 lâf (A.) [فلاغ] k 1 n, k 1 l 1 f. g 1 llüg 1 ş (A.) [شغ و لغ] kin.

g 1 lmân (A.) [1 [ن.املغ] köle. 2.genç, yeni yetme. g 1 lzet (A.) [1 [ت.ظلاغ] yo ğ unluk. 2.kabal 1 k.
3.kal 1 nl 1 k. g 1 nâ (A.) [1 [انغ] zenginlik. 2.b 1 kk 1 nl 1 k. g 1 rbâl (A.) [ل.ابريغ] elek, kalbur. g 1
rîv (F.) [وىرگ] hayk 1 r 1 ş , ç 1 ğ l 1 k.

g 1 ş â (A.) [1 [اشغ] örtü. 2.perde. 3.zar. g 1 şş (A.) [شغ] hile, kötülük.

g 1 yâb (A.) [بايغ] bulunmama, yokluk.

g 1 yâben (A.) [ابايغ] yoklu ğ unda, yokken, ard 1 ndan. g 1 yâs (A.) [ثايغ] yard 1 m.

g 1 ybet (A.) [1 [ت.بيغ] çeki ş tirme. 2.bulunmama, yokluk. gil (F.) [1 [ل.گ] çamur, balç 1 k. 2.kil.

gile (F.) [ملك] s 1 zlanma, yan 1 p yak 1 lma. gilemend (F.) [دنم ملك] ş ikayetçi, s 1 zlanan.

girâmî (F.) [گىمارگ] de ğ erli, k 1 ymetli, sayg 1 n, say 1 n. girân (F.) [1 [نارگ .a ğ 1 r. 2.pahal 1 .
3.koku ş mu ş . 4.kat 1 . giranbehâ (F.) [گىمارگ] de ğ erli, k 1 ymetli. girankadr (F.-A.) [ردى نارگ] k
1 ymetli.

girank 1 ymet (F.-A.) [تميقة نارگ] k 1 ymetli, de ğ erli, pahal 1 . girânrmâye (F.) [همىام نارگ] de ğ erli.

girânser (F.) [رس نارگ] ma ğ rur, kendini be ğ enmi ş , kas 1 nt 1 . gird (F.) [درگ] yuvarlak.

girdâb (F.) [بادرگ] anafor, girdap.

girdâgird (F.) [درگادرگ] çepeçevre, f 1 rdolay 1 . girdbâd (F.) [دابدرگ] kas 1 rga. girdû (F.) [ودرگ]
ceviz. girîbân (F.) [نابىرگ] yaka.

girift (F.) [تفرگ] karma ş 1 k, çapra ş 1 k.

giriftâr (F.) [راتفرگ] yakalanm 1 ş , tutulmu ş , müptela. girih (F.) [مرگ] dü ğ üm.

girihgîr (F.) [ريگ مرگ] dola ş 1 k.

girihgü ş â (F.) [1 [اشگ مرگ .dü ğ üm çözen. 2.sorunlar 1 halleden. girîve (F.) [1 [هوىرگ .ç 1 kmaz,
sorun. 2.geçit. gîrûdâr (F.) [رادورىگ] karga ş a, kavga. giryân (F.) [نايىرگ] a ğ layan. giryân etmek
a ğ latmak. giryân olmak a ğ lamak.

girye (F.) [گىرىگ] a ğ lama, a ğ lay 1 ŝ . giryeengîz (F.) [گىرىگنا زيگنا] a ğ lat 1 c 1 .

giryenâk (F.) [گىرىگان] a ğ lamakl 1 , a ğ layan. ğîsû (F.) [وسىگ] saç.

ğîsûbend (F.) [دنبوسىگ] saç ba ğ 1 . ğîtî (F.) [ىتىگ] dünya. ğiyâh (F.) [ماىگ] bitki.

gonca (F.) [گىزغ] açmam 1 ŝ tomurcuk, gonca.

goncaruhsâr (F.) [راسخر گىزغ] yana ğ 1 goncaya benzeyen. gonce (F.) [گىزغ] gonca.

goncedehân (F.) [ناهد گىزغ] küçük a ğ 1 zl 1 , gonca a ğ 1 zl 1 . gubâr (A.) [رابغ] toz.

gubârâlûd (A.-F.) [دولأ رابغ] tozlu. gudde (A.) [هذغ] bez, salg 1 bezi. guded (A.) [دذغ] salg 1 bezleri. gufrân (A.) [نارفغ] ba ğ 1 ŝ lama. ğûgerd (F.) [درگوگ] kükürt. ğûk (F.) [كوغ] kurba ğ a. ğûl (A.) [لوگ] gulyabani.

gulâm (A.) [1 [ملاغ.köle. 2.genç.

gulât (A.) [تلاغ] dinde a ŝ 1 r 1 ya kaçanlar. gulgule (F.) [ملغاغ] kayna ŝ ma.

gumûm (A.) [مومغ] gamlar, kederler.

gûnâgûn (F.) [نونگانوگ] rengarenk. gûne (F.) [نونوگ] biçim, tarz.

gunûde (F.) [1 [هونذوگ . uyumu ş . 2.ölü. gûr (F.) [1 [روگ . mezar. 2.yaban e ş e ğ i. gurâb (A.) [بارغ] karga.

gurbet (A.) [1 [تبرغ . gariplik. 2.yabanc ı diyar. gurbetzedede (A.-F.) [هذتبرغ] gurbet elde ya ş ayan. gurebâ (A.) [ابرغ] garipler.

gûristân (F.) [نونسترونوگ] mezarlı k. gûrken (F.) [نونرونوگ] mezarc ı .

gurrân (F.) [1 [نارغ . kükreyen. 2.gürleyen.

gurre (A.) [1 [هرغ . arap aylar ı n ı n ilk günü. 2.ak ı tma. gurûb (A.) [بورغ] bat ı ş .

gurûr (A.) [1 [رورغ . ma ğ rurluk. 2.aldan ı ş . gûsâle (F.) [ملناسونوگ] buza ğ ı . gûsâle (F.) [ملناسونوگ] dana.

gûsfend (F.) [دنفسونوگ] koyun. gusl (A.) [لسغ] yı kanma. gusn (A.) [نصغ] dal.

gussa (A.) [مصغ] üzüntü, keder. gû ş (F.) [شونوگ] kulak. gû ş e (F.) [مشونوگ] kö ş e.

gû ş eni ş ân (F.) [نیشن مشونوگ] kö ş esine çekilen, inziva hayat ı süren.

gû ş t (F.) [تشوگ] et.

gû ş vâre (F.) [مروشوگ] küpe.

gûy (F.) [یوگ] çevgen topu, polo topu. gûyâ (F.) [ایوگ] sözümona. güdâhte (F.) [متخادگ] erimi ş . güftâr (F.) [راتفگ] söz.

güfte (F.) [1 [تفتگ .söz. 2. ş ark 1 sözü. güftügû (F.) [وگ و تفتگ] dedikodu.

güher (F.) [1 [رهگ .elmas. 2.mücevher. güherfurû ş (F.) [شورفرهگ] mücevheratç 1 . gül (F.) [لگ] 1.çiçek. 2.gül. gülâb (F.) [بلاگ] gül suyu.

gülâbdan (F.) [نادبلاگ] gülüptan. gülbang (F.) [گنابلگ] ilahi.

gülbang - 1 muhammedî [یدمحم گنابلگ] ezan. gülberg (F.) [گربلگ] gül yapra ğ 1 .

gülbün (F.) [1 [نبلگ .gül a ğ ac 1 . 2.güllük. gülçehre (F.) [مرهچ لگ] gül yüzlü. gülçin (F.) [نیچلگ] gül deren. güldan (F.) [نادلگ] vazo.

güldeste (F.) [متسدلگ] çiçek demeti. gülendâm (F.) [مادنا لگ] gül boylu. gülfâm (F.) [مافلگ] gül renkli.

gülgonce (F.) [مجذغ لگ] gül goncas 1 .

gülgûn (F.) [1 [نونوگگ .gül renkli. 2.pembe. gülistân (F.) [نونسلگ] gül bahçesi, güllük.

gülizar (F.-A.) [راونعلگ] gül yanakl 1 , pembe yanakl 1 . güllaç (F.) [جلاگ] güllaç.

gülmih (F.) [خيم لگ] kabara. gülnâr (F.) [رانلگ] nar çiçe ğ i.

gülnihal (F.) [لاهن لگ] gül fidan 1 .

gülreng (F.) [گنر لگ] gül rengi, pembe. gülriz (F.) [زيرلگ] gül saçan. gülrû (F.) [ور لگ] gül yüzlü. gülrüh (F.) [خر لگ] gül yüzlü. gül ş en (F.) [نشلگ] gül bahçesi. gülden (F.) [نت لگ] gül vücutlu.

gülüptan (F.) [نادبلاگ] gülsuyu kab 1 . gülzâr (F.) [رازلگ] güllük, gül bahçesi. gümân (F.) [نامگ] zan, san 1 .

gümnâm (F.) [مانمگ] ad 1 unutulmu ş . gümrâh (F.) [هارمگ] yoldan ç 1 km 1 ş .

günah (F.) [1 [مانگ .suç, kabahat. 2.dinî suç. günahkâr (F.) [راکمانگ] günah sahibi, suçlu. günbed (F.) [دنبگ] kümbet. günci ş k (F.) [کشجنگ] serçe.

güneh (F.) [گنه] günah. gürbe (F.) [گبرگ] kedi.

gürbüz (F.) [1 [گبرگ] .yi ğ it. 2.kahraman. gürg (F.) [گبرگ] kurt. güriz (F.) [زیرگ] kaç 1 ş .

gürîzân (F.) [نازیرگ] kaçan.

gürûh (F.) [مورگ] topluluk, zümre, bölük. güstâh (F.) [1 [خاتسگ] .küstah. 2.cesur.

gü ş âderû (F.) [ور هداشگ] güleç, güleryüzlü. gü ş âyi ş (F.) [شىاشگ] aç 1 l 1 ş . güvâh (F.) [هاوگ]
tan 1 k, ş ah 1 t.

güzâf (F.) [فازگ] saçma sapan, ipe sapa gelmez, bo ş , beyhude. güzergâh (F.) [هاگردگ] geçit.

güze ş t (F.) [1 [تىشذگ] .geçi ş . 2.ho ş görü. güzîde (F.) [هدىزگ] seçkin.

güzîn (F.) [1 [ىزگ] .seçen. 2.seçilmi ş . güzîr (F.) [1 [ىزگ] .çare. 2.derman.

h [1 [ح ه] . Osmanl ı alfabetesinin sekizinci harfi. 2.Ebced alfabetesine göre say 1 sal de ğ eri: 8.

hâ (F.) [اخ] çi ğ neyen.

hâ (F.) [اه] ço ğ ul eki: -ler, -lar. hâb (F.) [1 [باوخ .uyku. 2.rüya. habâb (A.) [بابد] hava kabarc ı ğ ı . habâbe (A.) [هبابد] hava kabarc ı ğ ı . habâis (A.) [ثثابخ] kötülükler. hâbâlûd (F.) [دولآ باوخ] uykulu. hâbâlûde (F.) [هدولآ باوخ] uykulu.

habâset (A.) [ثثابخ] kötülük, alçakl ı k. habb (A.) [1 [بد .çekirdek, tohum. 2.hap.

habbât (A.) [1 [تابد .hava kabarc ı klar ı . 2.haplar. habbâz (A.) [زابخ] ekmekçi. habbe (A.) [هببد] taneler.

habbe-i hadrâ [ارصد هببد] çitlembik. habbe-i sevdâ [ادوس هببد] çörekotu. habbezâ (A.) [انبد] ne güzel.

habbülbulû ğ (A.) [غولبل ا بد] ergenlik sivilcesi. hâbcâme (F.) [1 [ماح باوخ .gecelik. 2.pijama.

haber (A.) [ربح] haber.

haberdar (A.-F.) [رادربخ] haberli.

habe ş e (A.) [1 [هشبده. Habe ş istan. 2.Habe ş . hâbgâh (F.) [مانگباوخ] yatak odası .

habîb (A.) [1 [بيبده.sevgili. 2.dost. 3.Hz. Muhammed habîr (A.) [ريبد] haberli. habis (A.) [ثيبده] kötü, pis. habl (A.) [لبد] ip.

hablülmesâkin (A.) [نكاسملا لبد] sarma ş ı k. hâbnâk (F.) [كانباوخ] uykulu.

hâbnâme (F.) [هممان باوخ] rüya tabiri kitab ı . habr (A.) [ربد] bilgin.

habs (A.) [1 [سدبده.hapis. 2.tutma.

habshâne (A.-F.) [هنادسدبده] hapishane, tutukevi. habt (A.) [طبده] yanlı ş hareket.

habtühata (A.) [ااطده و طبده] yanlı ş yapma. hac (A.) [جاده] hac ı .

hacâlet (A.) [تلجده] utanma.

hacâletâver (A.) [روا تلجده] utanç verici. hacamat (A.) [تمجده] kan alma. hacamat yapmak kan almak.

hacâmet (A.) [تمجده] kan alma, hacamat. hâcât (A.) [1 [تاجاده. ihtiyaçlar. 2.istekler.

haccâm (A.) [هاجد] hacamatç 1 .

haccar (A.) [راجد] ta ş i ş çisi, ta ş ç 1 . hâcce (A.) [هاجد] bayan hac 1 .

hâce (F.) [1 [هاج اوخ .hoca. 2.efendi. 3.a ğ a. 4.sahip. 5.vezir. hâcegân (F.) [1 [هاج اوخ .hocalar. 2.efendiler.

hâcegî (F.) [1 [هاج اوخ .hocal 1 k. 2.efendilik. 3.a ğ al 1 k. 4.sahiplik. 5.tüccar. hacel (A.) [لجد] utanma. hacer (A.) [رجد] ta ş .

hacer-i esved [دوسا رجد] karata ş . hacer-i semâî [ئامس رجد] gökta ş 1 . hâceserâ (F.) [ارس] harem a ğ as 1 . hâcet (A.) [تاجاد] ihtiyaç.

hâcetmend (A.-F.) [دنمتاجاد] muhtaç. hac 1 (A.) [هاجاد] hac 1 .

hac 1 yân (A.-F.) [نايچاد] hac 1 lar. hâcî (A.) [هاجاه] hicveden, yeren.

hâcib (A.) [1 [بچاد .kap 1 c 1 . 2.perdedar. 3.engel. 4.ka ş . hacîl (A.) [ليجد] utangaç. hâcir (A.) [رجاه] göçmen.

hâciz (A.) [1 [زچاد .ay 1 ran. 2.haczeden. hacle (A.) [هاجد] gerdek odas 1 .

haclegâh (A.-F.) [هاج هاجد] gerdek odas 1 . haclet (A.) [تاجد] utanma.

hacletâver (A.-F.) [روا تلجذ] utanç verici. hacm (A.) [مجد] hacim.

hacmen (A.) [امجد] hacimce. hacz (A.) [زجد] haciz.

hadâik (A.) [قنادد] bahçeler.

hâdd (A.) [1 [داد.keskin. 2.sivri. 3.dar. hadd (A.) [1 [د.s 1 n 1 r. 2. ş er'î ceza. hadd (A.) [دخ] yanak.

haddâ' (A.) [عادخ] düzenbaz. haddâd (A.) [دادد] demirci.

haddâdî (A.-F.) [يدادد] demircilik. hadd-i asgarî [دى رخصا دد] en az. hadd-i azamî [دى مظعا دد] en çok. hadd-i tabiî [دى عبيط دد] normal hal. hadd-i zât 1 nda asl 1 nda.

hadeb (A.) [بدد] kamburluk. hadem (A.) [مدخ] hizmetçiler. hademe (A.) [همدخ] hizmetçiler.

hadeng (F.) [گندخ] ok. hader (A.) [ردخ] uyu ş ma.

hades (A.) [س دد] sezi, tahmin.

hâdî (A.) [يداه] do ğ ru yolu gösteren. hâdi' (A.) [عداخ] düzenbaz.

hadîka (A.) [همدىدد] bahçe. hâdim (A.) [مداخ] hizmetçi. hâdim olmak hizmet etmek.

hâdime (A.) [همداخ] bayan hizmetçi.

hâdis (A.) [1 [همدادا] meydana gelen. 2.yeni. hadîs (A.) [همدىدد] hadis, Peygamber sözü. hâdisat (A.) [همدادا] olaylar. hâdise (A.) [همدادا] olay.

hadnâ ş inas (A.-F.) [سانشاندد] haddini bilmez. hadrâ (A.) [ارضد] ye ş il.

hads (A.) [1 [همدسد] tahmin. 2.sezi ş . had ş e (A.) [همدشدد] ürküntü.

had ş eâver (A.-F.) [روا همدشدد] ürküntü verici. hafâ (A.) [افخ] gizlilik.

hafâfi ş (A.) [شيفافخ] yarasalar.

hafâgâh (A.-F.) [ماگافخ] gizlenilecek yer. hafâir (A.) [1 [همدافد] çukurlar. 2.oyuklar. hafakan (A.) [نفاقخ] yürek çarp ı nt ı s ı . hafâyâ (A.) [ماىافخ] gizli ş eyler.

haf ı z (A.) [1 [همدظفاد] koruyan. 2.ezberleyen. 3.Kur'ân haf ı z ı . haf ı za (A.) [همدظفاد] bellek.

hâf ı z- ı kütüb [بتكظفاد] kütüphaneci. hâfi (A.) [همدىفاد] yal ı nayak ko ş an.

hafî (A.) [حفى] gizli

hafîd (A.) [ديفد] torun.

hafîde (A.) [ديفد] k 1 z torun. hafif (A.) [فيفد] hafif.

hâfîr (A.) [رفاذ] kazan, kaz 1 c 1 .

hafîr (A.) [1 [ريفد.çukur. 2.mezar. hafîyyât (A.) [تايفد] gizli ş eyler. hafîyye (A.) [هيفد] gizli polis. hafîyyen (A.) [ايفد] gizlice. hafr (A.) [رfd] kazma.

hafriyyât (A.) [تايرفد] kaz 1 . haftân (A.) [ناتفد] kaftan. hâh (F.) [هاوذ] isteyen.

hâhân (F.) [ناهاوذ] isteyen, istekli. hâher (F.) [رهاوذ] k 1 zkarde ş .

hâherzâde (F.) [هدازرهاوذ] ye ğ en, k 1 zkarde ş in çocu ğ u. hâhi ş (F.) [شهاوذ] rica, istek. hâhi ş ger (F.) [رگشهاوذ] istekli. hâhi ş kâr (F.) [راكشهاوذ] istekli.

hâhi ş kerde (F.) [هدرکشهاوذ] istekli. hâhnâhâh (F.) [هاوخان هاوذ] ister istemez. hâif (A.) [فناذ] korkak.

hâifen (A.) [افناذ] korkarak.

hâil (A.) [لئاه] korkunç.

hâin (A.) [1 [نئاخ .hain. 2.ac 1 mas 1 z. hâinâne (A.-F.) [منئاخ] haince. hâiz (A.) [زئاد] sahip, bulunduran. hâiz olmak bulundurmak, sahip olmak. hâiz-i ehemmiyet [تيمها زئاد] önemli. hak (A.) [1 [قء.Tanr 1 . 2.do ğ ru. 3.pay. hâk (F.) [كاخ] toprak. hak etmek kazanmak.

hâk ile yeksân edilmek yerle bir edilmek. hâk ile yeksân etmek yerle bir etmek. hâk ile yeksân olmak yerle bir olmak. Hak Teâlâ (A.) [لئاعت قء] Yüce Tanr 1 . hakâik (A.) [قئاقء] gerçekler.

hakâret (A.) [تراقءء] a ş a ğ 1 lama, hakaret. hakaretâmiz (A.-F.) [زيمآ تراقءء] a ş a ğ 1 lay 1 c 1 . hakây 1 k (A.) [قئاقءء] gerçekler. hâkbîz (F.) [زيء كاخ] kalbur. hakem (A.) [مكد] hakem.

hâkezâ (A.) [انكه] ayn 1 ş ekilde. hâkgû (A.-F.) [وگ قءء] do ğ ru sözlü. hâkî (A.) [كئء] hikaye eden.

hâkî (F.) [1 [كئءء.hâki, toprak rengi. 2.toprak ile ilgili.

hakikat (A.) [تقيقد] gerçek.

hakikaten (A.) [ة قيقد] gerçekten.

hakikat- 1 halde asl ı nda, gerçekte, i Ő in asl ı nda. hakikatperver (A.-F.) gerçekçi. hakikî (A.) [قيقد] gerçek. hakikiye (A.) [يقيقد] gerçek.

hakîm (A.) [1 [ميكد .Tanr ı . 2.hakim, yarg ı ç. hâkimiyet (A.) [تيمكاد] egemenlik.

hakîr (A.) [1 [ريقد .de ğ ersiz. 2.küçük. 3.bendeniz, ben. hâkister (F.) [رتسكاخ] kül.

hâkisterî (F.) [ىرتسكاخ] kül rengi.

hakk (A.) [1 [قد .Tanr ı . 2.do ğ ru. 3.hak. hakk (A.) [كد] kaz ı ma. hakkâ [اقد] gerçekten.

hakkâk (A.) [1 [كاكد .mühürçü. 2.kaz ı y ı c ı . hakkaniyet (A.) [تين اقد] do ğ ruluk. hâkkedilmek kaz ı lmak. hâkketmek kaz ı mak.

hâkrûb (F.) [بوركاخ] süpürge.

hak Ő inas (A.-F.) [سانش قد] haktan ı r. hak Ő inâsî (A.-F.) [ىسانش قد] haktan ı rlı k.

hâl (A.) [1 [لاد .hal, durum. 2. Ő imdiki durum, Ő imdiki zaman. hâl (A.) [ل اخ] day ı .

hâl (F.) [1 [ل.اخذ] ben. 2.benek. hal' (A.) [ع.اخذ] tahttan indirme. hal'edilmek tahttan indirilmek.
hal'etmek tahttan indirmek. hâlâ (A.) [لا.اخذ] ş imdi, hâlâ.

halâ (A.) [1 [لا.اخذ] tuvalet. 2.bo ş .

halâik (A.) [1 [ق.اخذ] yarat ı klar. 2.halay ı k. halâl (A.) [لا.اخذ] mesafe, aral ı k, aç ı kl ı k. halâs
(A.) [ص.اخذ] kurtulu ş , kurtulma. halâs bulmak kurtulmak. halâs olmak kurtulmak.

halaskâr (A.-F.) [اص.اخذ] kurtar ı c ı .

hâlâ ş ina (A.-F.) [ا.اخذ] halden anlayan. hâlât (A.) [ت.اخذ] haller.

halâvet (A.) [ا.اخذ] tatlı l ı k. haldâr (F.) [ا.اخذ] benli.

hâle (A.) [1 [ا.اخذ] hala. 2.teyze. hâle (A.) [ا.اخذ] ayça, hâle.

halecan (A.) [ا.اخذ] çarp ı nt ı .

halef (A.) [1 [ا.اخذ] evlat, o ğ ul. 2.halef, yerine geçen, arkadan gelen halel (A.) [ا.اخذ] bozukluk.

halel gelmek bozulmak, lekelenmek, gölge dü ş mek. haleldâr (A.-F.) [ا.اخذ] bozulmu ş , bozuk.

haleldâr etmek bozmak, halel getirmek. haleldâr olmak bozulmak, halel gelmek. halen (A.) [لااد] ş
imdilik, henüz. hâlet (A.) [1 [تالاد .hal. 2.nitelik.

hâlet-i ruhiye [هيجور تالاد] ruhsal durum. halhal (A.) [لالاد] ayak bilezi ğ i, halhal. hâl ı k (A.) [قلالاد] Yaratan, Tanr ı . hâlî (A.) [لالاد] bo ş .

hâlî kalmak geri durmak. halîb (A.) [بيلاد] süt.

halîc (A.) [جيلاد] körfez.

hâlid (A.) [دلاد] sonsuz, ebedî.

halîfe (A.) [1 [هفيلاد .halife. 2.kalfa.

halihaz ır (A.-F.) [رضالاد] ş imdiki durum. hâlik (A.) [1 [قلالاد .Tanr ı . 2.yaratan. hâlikiyet
(A.) [تيقلالاد] yarat ı c ı l ı k. halîm (A.) [ميلاد] yumu ş ak huylu.

hâlis (A.) [1 [صلالاد .kat ı ş ı ks ı z, saf, som. hâlisâne (A.-F.) [هنالاد] içtenlikle. halîta (A.) [1 [هطيلاد .kar ı ş ı m. 2.ala ş ı m. hâliyâ (A.) [ايلاد] ş imdi, ş u anda. halk (A.) [قلالاد] bo ğ az.

halk (A.) [1 [قلالاد .yaratma. 2.yarat ı lma. 3.halk.

halk etmek yaratmak.

halka (A.) [هلك] halka.

halkabegû ş (A.-F.) [شوبگب هلك] köle.

halkiyat (A.) [تايلخ] folklor, halk bilimi. hall (A.) [1 [حل.çözülme, erime. 2.çözme. hallâc (A.) [جلاد] halaç. hallâk (A.) [قلاخ] yarat ı c ı . hallâl (A.) [للاح] çözen.

hallüfasl (A.) [لصف و لاد] halletme, yoluna koyma. halt (A.) [طلخ] kar ı ş t ı rma. halûk (A.) [قولخ] iyi huylu.

halvet (A.) [1 [تولخ.tenha. 2.ba ş ba ş a kalma. halvetgâh (A.-F.) [هاگتولخ] ba ş ba ş a kal ı nacak yer. ham (F.) [ماخ] çi ğ , ham.

ham (F.) [1 [مخ.e ğ ik e ğ ri, bükük. hamâil (A.) [لئامد] k ı l ı ç kay ı ş ı . hamâkat (A.) [تقامد] ahmakl ı k. hamâme (A.) [همامد] güvercin.

hamâse (A.) [همسامد] kahramanl ı k ş iiri.

hamâset (A.) [تسامد] kahramanl ı k ş iiri, hamase. hamd (A.) [دم] ş ükür. hâme (F.) [هماخ] kalem. hamel (A.) [لمد] kuzu.

hamelât (A.) [تلامد] sald ı r ı lar, hamleler. hâmi (A.) [حمى] gözeten, himaye eden. hâmid (A.) [دماذ] hamd eden, ş ükreden. hamîde (F.) [هديمد] e ğ ik, e ğ ri.

hâmil (A.) [1 [حماد.taş ı yan. 2.hamile. 3.sahip. hâmil olmak taş ı mak.

hâmile (A.) [حلماد] gebe, hamile. hamîr (A.) [ريمد] hamur. hâmis (A.) [سماذ] be ş inci.

hâmisen (A.) [اسماذ] be ş incisi. hâmi ş (A.) [شمهاه] mektup ilavesi. hâmiz (A.) [1 [ضماذ.ek ş i. 2.kekre.

haml (A.) [1 [مل.taş ı ma. 2.gebelik. 3.yükleme. hamle (A.) [1 [حلمد.sald ı r ı . 2.atak. hamletmek yüklemek.

hammâl (A.) [لامد] hamal.

hammâm (A.) [1 [مامد.banyo. 2.hamam. hammâr (A.) [رامذ] meyhaneci. hamr (A.) [رمذ] ş arap.

hamrâ (A.) [ارمذ] k ı r m ı z ı , k ı z ı l.

hamrâlanmak k ı zarmak, k ı r m ı z ı la ş mak, al al olmak. hams (A.) [سمذ] be ş .

hamse (A.) [هسمذ] be ş mesnevîlik eser.

hamsin (A.) [نيسمخ] elli.

hamûl (A.) [لومد] dayan 1 kl 1 . hamûle (A.) [ملومد] yük. hâmûn (F.) [نوماه] çöl.

hâmû ş (F.) [شوماخ] suskun, sessiz. hamyâze (F.) [هزايخذ] esneme. hamz (A.) [ضممد] ek ş ilik.
hân (F.) [ناوخ] okuyan. hân (F.) [ناوخ] sofrâ.

hanâzir (A.) [ريزانخ] domuzlar. hancer (A.) [رجنخ] hançer.

hancere (A.) [هرچند] g 1 rtlak, hançere. handan (F.) [نادنخ] güleç, gülen. handan etmek güldürmek.
hande (F.) [هدنخ] gülü ş .

handek (A.) [قدنخ] hendek.

handerûy (F.) [يور هدنخ] güleryüzlü. hâne (F.) [هنانخ] ev.

hanedan (F.) [نادنانخ] sülale, hanedan.

hâneharâb (F.) [1 [بارخنهناخ] .peri ş an. 2.evsiz yurtsuz. 3.cahil. hânende (F.) [1 [هدنناوخ] . ş ark 1 c
1 . 2.okuyucu.

hanif [فيند] İ slâmiyetten önce Tanrı 'ya inanan. hânkah (A.) [ماقنخ] tekke.

hânman (F.) [نامناخ] ev bark, yurt. hannas (A.) [سانخ] ş eytan.

hânsâlar (F.) [رلااس ناوخ] kilerci. hânüman (F.) [نامناخ] ev bark, yurt.

hapis (A.) [سبد] bir yere kapatma veya kapanma. hapishane (A.-F.) [مناخ سبد] tutukevi, mahpushane. hâr (F.) [راخ] diken. har (F.) [رخ] e ş ek.

hâr (F.) [راوخ] a ş a ğ 1 1 1 k, adi. hâr (F.) [راوخ] yiyen.

harâb (A.) [1 [بارخ .y 1 k 1 k, harap. 2.fitil gibi sarho ş . harâb etmek y 1 kmak, bozmak, tahrip etmek. harâb olmak y 1 k 1 lmak, bozulmak, k 1 r 1 lmak. harâbat (A.) [تبارخ] meyhane. harâbe (A.) [هبارخ] y 1 k 1 nt 1 , harabe. harâc (A.) [جارخ] haraç. haram (A.) [مارح] haram. harâmi (A.) [مارد] e ş k 1 ya.

haramzâde (A.-F.) [هزاز مارح] piç. harâret (A.) [1 [ترار ح .s 1 cakl 1 k. harâtin (A.) [نيطارخ] solucan. harb (A.) [برد] harp, sava ş . harbe (A.) [هبرد] süngü.

harb-i umûmî [ىمومء بىرد] Birinci Dünya Sava ş ı . harbiye (A.) [ىبىرد] harp okulu.

harbiye nezareti savunma bakanl ı ğ ı . harbiyeli Harp Okulu ö ğ rencisi. harbüze (F.) [ىزىرد] kavun.

harc (A.) [1 [ىرد. vergi. 2.masraf.

harc ı âlem [ىلء ىرد] herkese aç ı k, herkese uygun. harc ı rah [ىار ىرد] yol paras ı . harçeng (F.) [ىگنچىرد] yengeç. hardal (A.) [ىلرد] hardal.

hâre (F.) [ىراخ] granit, sert ta ş . harekât (A.) [ىتاكرد] hareketler.

hareket (A.) [1 [ىتاكرد.hareket. 2.davran ı ş . hareketsizlik hareket etmeme.

harem (A.) [ىمرد] harem, herkesin giremeyece ğ i yer.

haremlik (A.-T.) harem dairesi, evde harem k ı smy, herkesin uluorta giremeyece ğ i yer.

haremserrây (A.-F.) [ىيارس مرد] harem dairesi. harf (A.) [1 [ىفرد.harf. 2.söz. hargâh (F.) [ىماگرخ] ota ğ .

hargû ş (F.) [ىشوگرخ] tav ş an. hârî (F.) [ىپراوخ] dü ş künlük. hârîb (A.) [ىبراه] kaçan.

hâric (A.) [جراخ] d 1 ş , d 1 ş ar 1 .

hâricen (A.) [اجراخ] d 1 ş tan, d 1 ş ar 1 dan. hâricî (A.) [یجراخ] d 1 ş ile ilgili.

hariciye (A.) [1 [یجراخ .d 1 ş a ba ğ l 1 , d 1 ş ar 1 ya ili ş kin. 2.d 1 ş i ş leri bakanl 1 ğ 1 . harîd (F.) [دیرخ] sat 1 n alma.

harîdâr (F.) [رادیرخ] mü ş teri, al 1 c 1 .

harîf (A.) [1 [فیرد .rakip. 2.meslekta ş . harîk (A.) [قیرد] yang 1 n. hârîka (A.) [مقراخ] harika.

hârikulâde (A.) [هداعل اقراخ] ola ğ anüstü. harîm (A.) [1 [میرد .kutsal. 2.harem. 3.avlu. harîm-i ismet (F.) [تمصء میرد] kutsal saha. harîr (A.) [ریرد] ipek.

harîrî (A.) [یریرد] ipekli. hâris (A.) [ثراد] çiftçi. hâris (A.) [سراد] bekçi. harîs (A.) [صیرد] h 1 rsl 1 .

hâristan (F.) [ناتسراخ] dikenlik. harita (A.) [هطیرخ] harita. harmen (F.) [نمرخ] harman.

harmengâh (F.) [هاگنمرخ] harman yeri. harmühre (F.) [هرهمرخ] kat 1 r boncu ğ u. harnub (A.) [بونرخ] keçi boynuzu.

hârp u ş t (F.) [تشپراخ] kirpi. hârr (A.) [راد] k 1 z g 1 n, yak 1 c 1 . harrât (A.) [طارخ] do ğ ramac 1 . hars (A.) [ثرد] k 1 ültür.

harsî (A.) [یثرد] k 1 ültürel.

harvâr (F.) [راورخ] e ş ek yükü. hârzâr (F.) [رازراخ] dikenlik.

hâs (A.) [1 [صاخ.özgü, has. 2.saf. 3.özel. has (F.) [سخ] çöp.

hasâdet (A.) [تداسد] k 1 skançl 1 k.

hasâil (A.) [لئاصد] hasletler, tabiatlar. hasâis (A.) [صئاصد] nitelikler, özellikler. hasâr (A.) [راسد] zarar, hasar. hasarât (A.) [تارسد] zararlar.

hasardîde (A.-F.) [هديراسد] hasarl 1 . hasâret (A.) [تراسد] zarar, hasar. hasâset (A.) [تساسد] pintilik. hasb (A.) [بسد] göre.

hasbe (A.) [هبصد] k 1 zam 1 k.

hasbelkader (A.) [ردقلا بسد] kaderden ileri gelen, kadere bak. hasbetenlillah (A.) [الله بسد] Allah r 1 zas 1 için. hasbihal (A.-F.) [لاد بسد] halle ş me, dertle ş me. hasbihal etmek halle ş mek, dertle ş mek.

hasbü'l-mâhiye (A.) [هيمامل ا بسد] yap 1 bak 1 m 1 ndan. hasebe (A.) [هبصد] k 1 zam 1 k. hased (A.) [دسد] k 1 skançl 1 k. hased etmek k 1 skanmak. hasen (A.) [نسد] güzel.

hasenât (A.) [تانسد] iyilikler. hasene (A.) [هنسد] güzel, iyi.

hasenülhulk (A.) [قخل ا نسد] huyu güzel. hasf (A.) [فسذ] ay tutulmas 1 .

hâs 1 d (A.) [دصاد] ekin biçen, hasatç 1 . hâs 1 l (A.) [لصاد] ortaya ç 1 kan, var olan.

has 1 l etmek meydana getirmek, ortaya ç 1 karmak. hâs 1 l olmak ortaya ç 1 kmak, var olmak. hâs 1 lat (A.) [تلاصاد] kazanç, gelir.

hâs 1 lâat- 1 gayr-i sâfiye [هيفاص ريغ تلاصاد] brüt gelir. hâs 1 lâat- 1 sâfiye [هيفاص تلاصاد] net gelir. has 1 l- 1 kelâm [ملاك لصاد] sözün k 1 sas 1 . hâs 1 l 1 k 1 sacas 1 , sonuç olarak. has 1 m (A.) [مصذ] dü ş man.

hasîb (A.) [1 [بسد .de ğ erli. 2.muhasebeci. hâsid (A.) [دساد] k 1 skanç.

hasîn (A.) [نيصد] sa ğ lam, müstahkem. hasîr (A.) [ريصد] has 1 r.

hâsir (A.) [رساخ] zarar eden, hüsrana uğrayan. hasis (A.) [سيسخ] pinti.

hasîsa (A.) [هصيصخ] karakter.

hasiy (A.) [يصىخ] iğdiş, hadım edilmiş.

haslet (A.) [تلصخ] tabiat, yaratılıştan gelen huy. hasm (A.) [مصخ] düşman, hasım.

hasmâne (A.-F.) [هنامصخ] düşmanca. hasmî (A.-F.) [يمصىخ] düşmanlık.

hasnâ (A.) [انسد] güzel kız, güzel kadın.

hasr (A.) [رصد] tahsis etme, ayırma, vakfetme, adama. hasret (A.) [ترسد] özlem. hasret çekmek özlem duymak.

hasretkeş (A.-F.) [شكترسد] hasret çeken. hasretmek adamak, ayırmak, tahsis etmek. hassa (A.) [هصاخ] özellik. hassâd (A.) [داصد] orakçı.

hassas (A.) [ساسد] duygulu, hassas. hassâsiyyet (A.) [تيساسد] hassaslık. hâsse (A.) [هصاخ] duyu.

hâsseten (A.) [هصاخ] özellikle, hele hele. hâssuâmm [ماءوصاخ] herkes.

hâste (F.) [هتساخ] kalkmış, ayağa kalkmış. haste (F.) [هتسوخ] hasta.

hâste (F.) [1 [هتس اوخ] . 2.istek. hastegî (F.) [یگتسذ] hastal 1 k. hâstgâr (F.) [راکتس اوخ] görücü.

hâstgârî (F.) [یراکتس اوخ] görücülük. hasûd (A.) [دوسد] k 1 skanç.

hasûdâne (A.-F.) [هنادوسد] k 1 skanarak, k 1 skançl 1 kla. hasûdî (A.-F.) [یدوسد] k 1 skançl 1 k. hâ ş â (A.) [اشاد] uzak dursun, hâ ş a. hâ ş âk (F.) [کاشاخ] çerçöp. ha ş eb (A.) [بشخ] odun. ha ş em (A.) [مشد] maiyet.

ha ş erat (A.) [تارشد] ha ş ereler, börtü böcek. ha ş ere (A.) [هرشد] böcek, ha ş ere. ha ş ha ş (A.) [شاشخ] ha ş ha ş . ha ş î (A.) [نیشخ] kaba, sert.

hâ ş iye (A.) [1 [هیشاد] .kenar. 2. ş erh kitab 1 . ha ş met (A.) [1 [تمشد] .görkem. 2.hiddet.

ha ş metmeab (A.) [بأم تمشد] görkemli, ha ş metli. ha ş mgîn (F.) [نیگمشذ] öfkeli, h 1 ş 1 ml 1 . ha ş r (A.) [رشد] k 1 yamet, ha ş 1 r.

ha ş v (A.) [1 [وشد] .doldurulmuş , yarars 1 z söz. 2.kuru ot. ha ş yet (A.) [تیشخ] korkma.

ha ş yetengiz (A.-F.) [زیگن اتیشخ] korku salan, korkunç.

hatâ (A.) [1 [اخط] yanl 1 ş , hata. 2.kusur.

hataâlûd (A.-F.) [دول اخط] hatal 1 , yanl 1 ş dolu. hatab (A.) [بظ] odun.

hatâbah ş (A.-F.) [شخب اخط] hatalar 1 affeden. hatâen (A.) [اخط] yanl 1 ş l 1 kla.

hatâiyyât (A.) [تاينا طخ] hatalar, yanl 1 ş l 1 klar. hatakâr (A.-F.) [ركاظ] hatal 1 , hata yapan.

hatâpû ş (A.-F.) [شوپاخط] hatalar 1 örten. hatar (A.) [رظ] tehlike.

hatarât (A.) [تارظ] tehlikeler.

hatarnâk (A.-F.) [كانرظ] tehlikeli. hatâyâ (A.) [اياظ] yanl 1 ş lar, hatalar. hâtem (A.) [[متاخذ]
1.mühür. 2.yüzük. hât 1 f (A.) [فتاه] gaipten gelen ses. hât 1 r (A.) [رطاخ] hat 1 r, gönül.

hât 1 ra (A.) [مرطاخ] hat 1 ra, hat 1 ra gelen. hat 1 ra getirmek akl 1 na getirmek, dü ş ünme. hât 1 ra
hutûr etmek hat 1 rlamak, an 1 msamak. hât 1 rat (A.) [1 [تارطاخ] hat 1 ralar. 2.an 1 kitab 1 .

hât 1 râzâr (A.-F.) [رازا رطاخ] gönül inciten, hat 1 r k 1 ran. hât 1 râzürde (A.-F.) [هدرزا رطاخ]
kalbi k 1 r 1 k. hât 1 r ş inâs (A.-F.) [سانش رطاخ] hat 1 rbilir. hafîa (A.) [هنيظ] kabahat.

hatîb (A.) [بيطخ] hatip. hâtîme (A.) [همتاخ] son.

hâtîme vermek son vermek.

hatîr (A.) [1 [ريطخ.tehlikeli. 2.yüce.

hatm (A.) [1 [مته.hatim, hatim indirme. 2.mühürleme. hatn (A.) [نته] sünnet.

hatt (A.) [1 [طخ.çizgi. 2.yol. 3.yeni terlemi ş b 1 y 1 k. hattâ (A.) [ته] üstelik, hatta. hattâb (A.) [باطد] oduncu.

hattat (A.) [طاخذ] hattat, güzel yaz 1 yazan. hatve (A.) [هوطخ] ad 1 m. havâ (A.) [اوه] hava.

havadar (F.) [راداو ه] aç 1 k mekanl 1

havâdis (A.) [1 [ثداود.yeni haberler. 2.olaylar. havaî (A.) [هئاوه] havaya ait.

havâkin (T.>A.) [نيقاوخ] hakanlar. havale (A.) [هلاود] 1 smarlama, havale. havalî (A.) [هلاود] yöre.

havârik (A.) [قراوخ] harikalar.

havâss (A.) [1 [صاوخ.seçkin ki ş iler. 2.nitelikler. havâtîn (T.>A.) [نيتاوخ] hatunlar, sayg 1 n han 1 mlar. havâyic (A.) [چياود] ihtiyaçlar, gereksinimler. hâven (A.) [نواه] havan.

hâver (F.) [رواخ] do ğ u.

hâveran (F.) [نارواخ] do ğ u ve bat ı .

hâver ş inas (F.) [سانشرواخ] do ğ ubilimci, oryantalist, müste ş rik. havf (A.) [ف و خ] korku. havf eylemek korkmak.

havfnâk (A.-F.) [كانفوخ] korkulu. hâvî (A.) [يواد] içeren, ihtiva eden. havl (A.) [لود] güç. 2.çevre.

havsala (A.) [ملصود] kavrama gücü, havsala. havz (A.) [ضود] havuz.

hayâ (A.) [ايد] utanma, haya, ar. hayâl (A.) [لايد] hayal, dü ş .

hayâlât (A.) [تلايد] hayaller, dü ş ler. hayâlen (A.) [لايد] hayali olarak. hayâlet (A.) [تلايد] hayalet.

hayalî (A.) [لاي] hayalî, hayal ürünü. 2.Karagöz oynatan. hayalperest (A.-F.) [تسرپلايد] hayalci. hayat (A.) [تايد] ya ş am.

hayatbah ş (A.-F.) [شخبتايد] hayat veren. hayât- ı cinsiye [ميسنج تايد] cinsel ya ş am. hayât- ı diniye [مينيد تايد] dinsel ya ş am.

hayât- ı rûz-i merre [هرم زور تايد] gündelik ya ş am. hayatî (A.) [يتايد] hayatla ilgili, ya ş amsal.

hayâtiyyât (A.) [تایتاید] biyoloji, ya ş ambilim.

haydud (Macarca>A.) [دودید] e ş kiya, haydut, yolkesen. hâye (F.) [هایاد] yumurta, haya. hayf (A.) [فید] yaz ı k, vah vah. hay ı r (A.) [ریخ] iyilik, hay ı r.

hay ı rhah (A.-F.) [هاوخرید] iyiliksever. hay ı z bk. hayz.

hayl (A.) [1 [لیخ.y ı lk ı , at sürüsü. 2.zümre. hayli (F.) [یلیخ] çok, fazla. hayme (A.) [همیخ] çad ı r.

haymegâh (A.-F.) [هاگ همیخ] çad ı r kurulan yer.

haymeni ş in (A.-F.) [نیشن همیخ] göçebe, çad ı rda ya ş ayan. hayr (A.) [ریخ] iyilik, hay ı r.

hayran (A.) [1 [نارید. ş a ş k ı n. 2.hayran, tutkun. hayrendi ş (A.-F.) [شیدناریخ] iyi dü ş ünceli. hayret (A.) [ترید] ş a ş k ı nl ı k.

hayretbah ş (A.-F.) [شخب ترید] hayret verici. hayretkâr (A.-F.) [راک ترید] hayret eden.

hayretzede (A.-F.) [هدز ترید] ş a ş k ı n. haysiyyet (A.) [تیئید] şeref, onur.

hayvan (A.) [1 [ناوید.canl ı . 2.hayvan. hayvanî (A.) [یناوید] hayvansal.

hayvaniye (A.) [یناوید] hayvana özgü, hayvansal.

hayy (A.) [حى] diri.

hayyât (A.) [طايخ] terzi. hayye (A.) [هيد] y ı lan.

hayyir (A.) [ريخ] çok iyilik eden. hayz (A.) [ضيخ] regl, ayba ş ı . hazâin (A.) [ننازخ] hazineler.

hazân (F.) [ننازخ] güz, sonbahar. hazar (A.) [رضد] güvenlik. hazer (A.) [زند] sak ı nma.

hazerat (A.) [تارضد] hazretler.

hazf (A.) [فذد] silme, kald ı r ı p atma. hâz ı k (A.) [قذاذ] usta, yetenekli, ehil.

haz ı r (A.) [1 [رضاد.huzurda. 2.haz ı r, mevcut. hâz ı rûn (A.) [نورضاد] bulunanlar, haz ı r

olanlar. hâzi (A.) [عضاخ] alçakgönüllü. hazîn (A.) [نىزد] hüznü dolu. hâzin (A.) [ننازخ]

haznedar. hazine (A.) [هنىزخ] hazine.

haznedar (A.-F.) [راد هنىزخ] haznedar, hazinenin birinci derecede sorumlusu. hazîre (A.) [هريظد]

etraf ı çevrili yer (mezarlık vs.) hazm (A.) [مضد] sindirim.

hazret (A.) [ترضد] say ı n, hazret. hazz (A.) [ظد] sevinç, haz.

hebâ (A.) [ابه] bo ş .

hebâ etmek yitirmek, yaz ı k etmek, elden kaç ı rmak. hebâ olmak yitmek, yaz ı k olmak, yok olmak. hebâya gitmek bo ş a gitmek, yaz ı k olmak. hecâ (A.) [1 [هجه. 2.yerme, hiciv. hecâgû (A.-F.) [وگجه] hicveden, yeren. hecîn (A.) [نیجه] iki hörgüçlü deve. hecr (A.) [رجه] ayr ı l ı k.

hedâyâ (A.) [ایداه] arma ğ anlar, hediyeler. hedef (A.) [فده] amaç, hedef.

heder (A.) [رده] yaz ı k olma, bo ş a gitme.

heder etmek yaz ı k etmek, yitirmek, bo ş a harcamak. heder olmak yaz ı k olmak, yitmek, kaybolmak. hediyye (A.) [هیده] arma ğ an, hediye. heft (F.) [تفه] yedi.

heftâd (F.) [داتفه] yetmi ş . hefte (F.) [هتفه] hafta.

heftvrenğ (F.) [گنروا تفه] yedi y ı ld ı z. helâhil (A.) [لهلاه] zehir, a ğ ı , bo ğ anotu. helâk (A.) [1 [كلاه.yok olma. 2.ölme.

helâk etmek 1.yok etmek, ortadan kald ı rmak. 2.öldürmek.

helâk olmak 1.yok olmak, ortadan kalkmak. 2.ölmek. 3.ç ı rp ı nmak. helal (A.) [1 [للاح.helal. 2.e ş , han ı m.

helalzâde (A.-F.) [1 [هداد للاح .helal süt emmi ş . 2.evli anne baban ı n çocu ğ u. helezon (A.) [1 [نوزلد .sümüklüböcek. 2.y ı lankavî. helva (A.) [اولد] helva.

helvafurû ş (A.-F.) [شورف اولد] helvac ı . helvâyî (A.) [یاولد] helvac ı .

hem (F.) [1 [مه . -de ş , -da ş anlam ı n ı verecek ş ekilde kelimeye türetmeye yarayan ön ek.
2.hem, üstelik.

hemâgû ş (F.) [شوگا مه] sarma ş dola ş , kucak kuca ğ a. hemâgû ş olmak sarma ş dola ş olmak, kucakla ş mak. hemâheng (F.) [گنده مه] uyumlu. hemâhenk bk. hemâheng.

heman (F.) [نامه] derhal, hemen. hemânâ (F.) [انامه] adeta, t ı pk ı . hemandem (F.) [مدن امه] o anda. hemânend (F.) [دنن امه] gibi.

hemasr (F.-A.) [رصء مه] ça ğ da ş . hemâvâz (F.) [زاوا مه] bir a ğ ı z. hambâz (F.) [زابمه] ortak.

hemcevherlik (F.-T.) ayn ı cevherden olma, ayn ı as ı ldan gelme. hemcins (F.-A.) [سنج مه] ayn ı cinsten. hemcivâr (F.-A.) [رواج مه] kom ş u. hemçü (F.) [وچمه] gibi.

hemdem (F.) [مدمه] arkada ş , yak ı n dost, sohbet arkada ş ı .

hemderd (F.) [درد مه] dert orta ğ 1 . hemdîger (F.) [رڭگ ى دمه] birbiri. heme (F.) [همه] tümü, hepsi.

hemegân (F.) [نانگمه] tümü, hepsi, herkes. hemfikir bk. hemfikir.

hemfîkr (F.-A.) [ركفمه] ayn ı dü ŝ üncede, hemfikir. hemfîkr olmak ayn ı fikri payla ŝ mak.

hemginân (F.) [نانگمه] herkes.

hemhudûd (F.-A.) [دودد مه] s 1 n 1 rda ŝ . hemhudut bk. hemhudûd.

hemin (F.) [نيمه] bu, i ŝ te bu.

hemî ŝ e (F.) [هشيمه] daima, her zaman.

hemkadd (F.-A.) [دق مه] boyda ŝ , ayn ı boyda. hemkâr (F.) [رانگمه] meslekta ŝ . hemkî ŝ (F.) [ش يكمه] dinda ŝ . hemm (A.) [مه] kayg ı .

hemnâm (F.) [مانمه] ada ŝ .

hempâ (F.) [اپمه] arkada ŝ , kafadar.

hemrâh (F.) [هارمه] yolda ŝ , yol arkada ŝ ı . hemrâz (F.) [زارمه] s 1 rda ŝ . hemrî ŝ (F.) [ش ى رمه] bacanak. hemsâl (F.) [لاسمه] ya ŝ ı t.

hemsâye (F.) [هى اسمه] kom ŝ u.

hemsefer (F.-A.) [رفسمه] yolda ş .

hemser (F.) [رسمه] e ş , kar 1 kocadan her biri. hemsinn (F.-A.) [نس مه] ya ş 1 t.

hemsohbet (F.-A.) [تبحص مه] sohbet arkada ş 1 . hem ş ehrî (F.-A.) [1 [ى رهش مه] hem ş eri.
2.yurtta ş . hem ş eri bk. hem ş ehrî.

hem ş îre (F.) [هريشمه] k 1 zkarde ş . hemtâ (F.) [اتمه] e ş , benzer, denk. hemvâr (F.) [راومه] düz.

hemvâre (F.) [هراومه] daima. hemyân (F.) [نايمه] heybe.

hemzâd (F.) [1 [دازمه] do ğ u ş la birlikte gelen. 2.birlikte do ğ an. hemzebân (F.) [نابزمه] ayn 1
dili konu ş an. henâzir (A.) [ريزانذ] domuzlar.

hendese (Peh.>A.) [مسدنه] geometri. hendesî (A.) [ى سدنه] geometrik. hengâm (F.) [ماگنه] vakit,
zaman. hengâme (F.) [همگنه] karga ş a. henüz (F.) [زونه] ancak, daha. her (F.) [ره] her.

her halde 1.mutlaka, her durumda. her vakit her zaman, daima.

herâyîne (F.) [هنيى ره] mutlaka.

herbâr (F.) [رابره] her defas 1 nda.

hercâî (F.) [1 [ئاچره . ş 1 psevdi. 2.karars 1 z. hercâyî bk. hercâî.

hercümerc (F.) [جرم و جره] karga ş a, da ğ 1 n 1 kl 1 k, düzensizlik. herçend (F.) [دنچره] ise de, her ne kadar.

herçibâdâbâd (F.) [داب ادابه چره] ne olursa olsun. herdem (F.) [مدره] her an, daima. herem (A.) [مره] ehram.

hergele (F.) [1 [ملگرخ .sürünün ba ş 1 nda giden k 1 lavuz e ş ek. 2.e ş ek sürüsü. 3.haylaz, yaramaz adam. hergiz (F.) [زگره] asla. herze (F.) [هزره] saçma.

herzegû (F.) [وگ هزره] saçmalayan. herzegûyî (F.) [یی وگ هزره] saçmalama. hesâb (A.) [باسد] hesap. hestî (F.) [یی تسه] varl 1 k. he ş t (F.) [تشه] sekiz.

he ş tâd (F.) [داتشه] seksen. hetk (A.) [کته] y 1 rtma. hettâk (A.) [کاته] y 1 rtan.

hevâ (A.) [اوه] istek, nefis iste ğ i.

hevâdâr (A.-F.) [راداوه] istekli, taraftar. hevâdâr (F.) [راداوه] haval 1 , havadar.

hevâperest (A.-F.) [تـسـرپاوه] nefsinin istekleri pe ş inde ko ş an. heves (A.) [سوه] istek, heves.

hevesât (A.) [تاسوه] istekler, hevesler. hevesdâr (A.-F.) [رادسوه] hevesli.

heveskâr (A.-F.) [راکسوه] hevesli, istekli. hevl (A.) [لوه] korku.

hevlnâk (A.-F.) [کائلوه] korkunç.

hey'et (A.) [1 [تئيه. ekip. 2. d 1 ş görünüş . 3. kurul. 4. topluluk. 5. astronomi. hey'et ş inâs (A.-F.) [سانش تئيه] astronom. heyâkil (A.) [لکايه] heykeller.

heyecân (A.) [1 [ناجيه] co ş ku. 2. heyecan. heyelân (A.) [نلايه] toprak kayması , heyelan. heyet bk. hey'et

heyet-i ictimâiye [هيعام تجا تئيه] toplum. heyet-i mecmua [هعومجم تئيه] genel, tüm.

heyet-i muallimîn [نيملمع تئيه] öğ retmenler kurulu heyhât (A.) [تاهيه] yaz ı k.

heykel (A.) [1 [لکيه. heykel. 2. gövde.

heykelt ı ra ş (A.-F.) [شارت لکيه] heykelci, heykelt ı ra ş .

heyûlâ (A.) [1 [لاويه. ana madde. 2. zihinde tasarlanm ı ş varlı k. heyzüm (F.) [مزيه] odun.

hezâr (F.) [1 [رازه. bin. 2. bülbül. hezârân (F.) [نارازه] binlerce.

hezârân (F.) [نارازه] bülbül.

hezârdestân (F.) [ناتسدرازه] bülbül. hezârpâ (F.) [اپرازه] k ı rkayak.

hezeyân (A.) [1 [نایزه] say ı klama. 2.saçmalama. hezîmet (A.) [تمیزه] bozgun.

hezîmete u ğ ramak bozguna u ğ ramak. hezl (A.) [لزه] ş aka, ş akala ş ma. hezlgû (A.-F.) [وگلزه] ş akac ı . h ı div (F.) [ویدخ] M ı s ı r valisi.

h ı fz (A.) [1 [ظفد.koruma. 2.ezberleme. h ı fzetmek 1.ezberlemek. 2.korumak.

h ı fz ı ss ı hha (A.) [حاصلظفد] sa ğ l ı k koruma.

h ı lt (A.) [طلخ] safra, sevda, dem (kan) ve balgam olmak üzere insan vücudundaki dört ana maddenin herbiri. h ı nâ (A.) [اند] k ı na.

h ı nzîr (A.) [ریزنخ] domuz.

h ı râmân (F.) [1 [نامارخ] sal ı nan. 2.sal ı narak. h ı red (F.) [درخ] ak ı l.

h ı redmend (F.) [دنمدرخ] ak ı ll ı . h ı rka (A.) [فقرخ] h ı rka.

h ı rkapû ş (A.-F.) [1 [شوپد فقرخ] h ı rka giyen. 2.dervi ş . h ı rkapû ş olmak 1.h ı rka giymek. 2.dervi ş olmak. h ı rmân (A.) [نامرد] mahrumluk.

h 1 rs (A.) [صرد] h 1 rs. h 1 rs (F.) [سرخ] ay 1 .

h 1 rz (A.) [1 [زرد.s 1 ğ 1 nak. 2.nazar boncu ğ u. h 1 sâl (A.) [لاصد] huy, haslet. h 1 sn (A.) [نصد] kale. h 1 ş 1 m (F.) [مشخ] öfke.

h 1 ş 1 mlanmak öfkelenmek.

h 1 ş m (F.) [مشخ] öfke, h 1 ş 1 m.

h 1 ş mgîn (F.) [نیگمشخ] öfkeli, h 1 ş 1 ml 1 . h 1 ş t (F.) [1 [ت.شخ.kerpiç. 2.tu ğ la. h 1 tat (A.) [ططد] ülkeler, diyarlar. h 1 tta (A.) [مطد] ülke, diyar. h 1 yâbân (F.) [نابایخ] cadde. h 1 yânet (A.) [تنایخ] hainlik.

h 1 yânetkâr (A.-F.) [راکتنایخ] hain. h 1 yâr (A.) [رایخ] seçme hakk 1 .

h 1 yre (F.) [1 [ریخ.kama ş m 1 ş . 2.fersiz.

h 1 yreçe ş m (F.) [1 [ریخ.مشیچ.ars 1 z, hayas 1 z. 2.cesur, gözüpek. h 1 yreser (F.) [رس ریخ] sersem.

hibâb (A.) [1 [بابد.haplar. 2.tohumlar. hibâle (A.) [1 [ل.ابد.ba ğ . 2.tuzak. hibe (A.) [هبه] ba ğ 1 ş lama, hibe.

hibr (A.) [1 [ربد.Yahudi bilgini. 2.mürekkep.

hibre (A.) [هربخ] deneyim. hicâ (A.) [اجه] yerme.

hicâb (A.) [1 [باجد.perde. 2.utanma.

hicaz (A.) [1 [زاجد.Arabistan'da Hicaz bölgesi. 2.hicaz makam ı . hiciv (A.) [وجه] yergi, ta ş
lama. hicr (A.) [رجه] ayr ı l ı k.

hicrân (A.) [1 [نارجه.ayr ı l ı k. 2.ayr ı l ı k ac ı s ı . hicret (A.) [ترجمه] göç.

hicv (A.) [وجه] yergi, ta ş lama. hicviye bk. hicviyye.

hicviyye (A.) [هیوجه] ta ş lama, hicivle ilgili ş iir veya düzyaz ı . hîç (F.) [چیه] hiç.

hîçkes (F.) [سیکچیه] hiç kimse. hidâ' (A.) [عاده] düzen, komplo.

hidayet (A.) [تپاده] do ğ ru yolu gösterme. hidâyet etmek do ğ ru yolu göstermek. hiddet (A.) [1 [تدد.öfke. 2.keskinlik. hiddetlenmek öfkelenmek.

hidemat (A.) [تامدخ] hizmetler. hidiv (F.) [ویدخ] M ı s ı r valisi. hidmet (A.) [تمدخ] hizmet.

hidmetkâr (A.-F.) [رامکتمدخ] hizmetçi. hiffet (A.) [1 [تفخ.hafiflik. 2.hoppal ı k.

hijdeh (F.) [هدژه] onsekiz. hîk (F.) [كيد] tulum.

hikâyât (A.) [تاىلكد] hikayeler, öyküler. hikâyet (A.) [تىلكد] öykü, hikaye. hikem (A.) [مكد] hikmetler.

hikmet (A.) [1 [تمكد .bilgelik. 2.sebep.

hikmet ş inâs (A.-F.) [سانش تمكد] hakîm, felsefeci. hil'at (A.) [تلعد] kaftan. hilâf (A.) [فلاخ] ayk ı r ı , z ı t. hilâf ı na ayk ı r ı olarak. hilaf ı nda ayk ı r ı olarak.

hilâl (A.) [1 [لاد .aral ı k. 2.kürdan. hilâl (A.) [للاه] yeni ay, ilkay. hîle (A.) [هليد] düzen, oyun, hile.

hîlebaz (A.-F.) [زاب هليد] hilekâr, düzenbaz. hîlekâr (A.-F.) [راک هليد] düzenbaz, hileci. hilkat (A.) [1 [تفلد .yarat ı l ı ş . 2.Tanr ı . hilm (A.) [مد] yumu ş akl ı k.

hilye (A.) [1 [هيلد .süs. 2.güzel yüz. 3.güzel özellikler. himâr (A.) [رامد] e ş ek.

himaye (A.) [هيامد] koruma, esirgeme. himayekârl ı k (A.-F.-T.) himaye etme. hîme (F.) [هميه] odun.

himem (A.) [همه] himmetler, çabalar. himmet (A.) [تمه] çaba.

himmet etmek çaba göstermek.

hîn (A.) [نيد] zaman, vakit, esna. hinduvâne (F.) [هئاودنه] karpuz.

hîn-i hâcette ihtiyaç duyuldu ğ u zaman. hirâs (F.) [ساره] korku. hired (F.) [درخ] ak 1 l.

hiref (A.) [فرد] meslekler. hirem (A.) [مره] piramit. hîrfet (A.) [تفرد] meslek.

hirmân (A.) [نامرد] mahrumluk. his bk. hiss.

hisâb (A.) [باسد] hesap. hisân (A.) [ناصد] at, ayg 1 r. hisar (A.) [راصد] kale, hisar. hiss (A.) [سد] duygu. hisse (A.) [هصد] pay.

hissedar (A.-F.) [راد هصد] pay sahibi. hissedar olmak pay 1 n 1 almak. hisset (A.) [تسد] pintilik. hissetmek duymak, alg 1 lamak.

hisseyâb (A.-F.) [باى هصد] pay alan.

hisseyâb olmak pay 1 n 1 almak. hissî (A.) [حسى] duygulu.

hiss-i kablelvukû (F.-A.) [عوقولال بق س د] önsezi. hissiyât (A.) [تايسد] duygular. hissiye (A.) [هيسد] duygu.

hissolunmak duyulmak, hissedilmek. hî ş (F.) [1 [شىوخ. kendi. 2. akraba.

hitâb (A.) [باطخ] konu ş ma, hitap etme. hitâb etmek muhatap al ı p konu ş mak. hitâbe (A.) [مباطخ] konu ş ma. hitabet (A.) [تباطخ] hatiplik.

hitâm (A.) [ماتخ] son. 2. son bulma. hitam bulmak son bulmak, bitmek.

hitâma erdirmek bitirmek, sona erdirmek. hitâma ermek sona ermek.

hitan (A.) [ناتخ] sünnet, sünnet etme. hiyel (A.) [ليد] hileler. hizâ (A.) [اند] s ı ra.

hizâb (F.) [بازىخ] dalga. hizâne (A.) [منازخ] hazine.

hizâya gelmek 1. boyun e ğ mek, itaat etmek, kabullenmek. 2. s ı ray ı bozmadan durmak.

hizâya girmek s ı ra olmak.

hizb (A.) [1 [بجزد .parti. 2.grup.

hizmet (A.) [تمدخ] hizmet, görev yapma. hizmet etmek görev yapmak.

hizmet-i vataniye [1 [مينطو تمدخ .askerlik. 2.vatan hizmeti, vatan borcu. hoca (F.) [1 [هجاوخ .hoca. 2.sahip. 3.efendi. 4.üstad. hod (F.) [دوخ] kendi.

hodbehod (F.) [دوخبدوخ] kendi kendine. hodbin (F.) [نبيدوخ] bencil.

hodkâm (F.) [مكدوخ] kendini beğenmiş, kendini düşünen. hodkâmlık (F.-T.) kendini düşünenme. hodrey (F.-A.) [ياردوخ] başı nabuyruk. hodsitâ (F.) [اتسدوخ] övünge.

hokka (A.) [1 [مقده .mürekkep kabı . 2.tükürük kabı . hokkabaz (A.-F.) [زاب مقده] düzenbaz. hoşab (F.) [باشوخ] hoşaf, komposto. hoşaf (F.) [باشوخ] hoşaf, komposto.

hoşâmedgû (F.) [وگدمآشوخ] hoş geldiniz diyen. hoşâvâz (F.) [ز اوآشوخ] tatlı ses, güzelses. hoşbû (F.) [وبيشوخ] hoş kokulu.

hoşgüvâr (F.) [1 [راوگشوخ .leziz. 2.hazmy kolay. hoşlanmak hoşuna gitmek, sevmek. hoşnûd (F.) [دونشخ] memnun, razı . hoşnut bk. hoşnûd.

ho ş rû (F.) [ور شوخ] sevimli.

ho ş sohbet (F.-A.) [تبصص شوخ] tatlı sözü, sohbeti tatlı . hû (A.) [وه] Tanrı .

hûb (F.) [1 [خوب.güzel. 2.iyi. hubb (A.) [بد] sevgi.

hubbü'l-vatan mine'l-îmân (A.) [نامی لا نم ن طول ا بد] vatan sevgisi imandan gelir.

hubeb (A.) [ببد] taneler. hûbî (F.) [یبوخ] güzellik.

hûbrûy (F.) [یوربوخ] güzel yüzlü. hûbter (F.) [رتبوخ] daha güzel.

hubûb (A.) [1 [بوبد.taneler. 2.haplar. hububat (A.) [تابوبد] tahıl . hubz (A.) [زبخ] ekmek.

huccâc (A.) [جاجد] haclı lar.

huccet (A.) [تجد] delil, kanıt .

huceste (F.) [هتسجد] kutlu, uğurlu. hûd (F.) [دوخ] miğfer.

hud'a (A.) [هعدخ] düzen, dalavere. hudâ (F.) [ادخ] Tanrı .

hudâdâd (F.) [1 [دادادخ.Allah verdi. 2.Allah vergisi.

hudânekerde (F.) [هدرکنادخ] Allah göstermesin, Allah etmesin. hudârâ (F.) [ارادوخ] Allah aşkı .

hudâ ş inas (F.) [سانش ادخ] tanr 1 tan 1 r.

hudâvend (F.) [1 [دن وادخ .Tanr 1 . 2.padi ş ah. 3.efendi. hudâvendigâr (F.) [راگدن وادخ] padi ş ah.

hudâyâ (F.) [ايادخ] Tanr 1 m.

huddâm (A.) [مادخ] hizmetçiler. hudperest (F.) [تسريدوخ] bencil.

hudperestlik (F.-T.) bencillik, kendini dü ş ünme. hudûd (A.) [دودد] s 1 n 1 rlar.

hudûs (A.) [سودد] meydana gelme, vukubulma. huffâ ş (A.) [شافخ] yarasa. huffâz (A.) [ظافد] haf 1 zlar.

hufre (A.) [1 [چukur.çukur. 2.oyuk, delik. hufte (F.) [هتفخ] uyuyan, uyumu ş . hûk (F.) [كوخذ] domuz. hukne (A.) [هتفد] ş 1 r 1 nga.

hukuk (A.) [1 [قوقد.hukuk. 2.haklar.

hukuk-i siyasiye [هيسايس قوقد] siyasi hukuk. hukuk ş inas (A.-F.) [سانش قوقد] hukukçu. hulâsa (A.) [هصلاخ] özet.

hulâsa-i kelâm [ملاكءهصلاخ] k 1 sacas 1 , sözün k 1 sas 1 . hulâsaten (A.) [هصلاخ] özetle, k 1 saca. huld (A.) [دلخ] cennet.

hulefa (A.) [افلخ] halifeler.

hulk (A.) [قلخ] huy.

hulkum (A.) [موقلد] bo ğ az.

hulûl (A.) [لولد] gelme, gelip çatma. hulûl etmek gelmek, gelip çatmak. hulûs (A.) [صولد] içtenlik.

hulûskâr (A.-F.) [رلكصولد] ya ğ c 1 , dalkavuk. hulyâ (Yun.>A.) [ايلوخ] hülya, hayal. hum (F.) [مخ] küp.

humâr (A.) [رامخ] mahmurluk. humekâ (A.) [اقمده] ahmaklar.

humhâne (F.) [1 [مئادخ . ş arap mahzeni. 2.meyhane. humk (A.) [قمد] ahmakl ı k.

hummâ (A.) [1 [مئاد .nöbet, ate ş nöbeti. 2.s ı tma. humret (A.) [ترمده] k ı rm ı z ı l ı k, k ı z ı l l ı k. hums (A.) [سمخ] be ş te biri.

humûzet (A.) [تضومده] ek ş ilik. hûn (F.) [نوخ] kan.

hûnâlûd (F.) [دول آنوخ] kanl ı , kana bulanm ı ş . hunbehâ (F.) [لهيد نوخ] diyet. hunhâr (F.) [راوخنوخ] kan içen. hunnâk (A.) [قانده] bo ğ maca. hunrîz (F.) [زى رنوخ] kan dökücü. hunyâger (F.) [رگائنده] ş ark ı c ı .

hûr (A.) [رود] huri.

hurâfât (A.) [تافارخ] hurafeler, bat ı l inançlar. hurafe (A.) [هفارخ] bat ı l inanç.

hurafeperver (A.-F.) [رورپ هفارخ] hurafelere inanan. hurafeperverlik (A.-F.-T.) hurafelere inan ı ş .

hurd (F.) [درخ] küçük, ufak.

hurdebin (F.) [1 [نید هدرخ .büyüteç. 2.mikroskop. hurdegîr (F.) [ریگ هدرخ] kusur bulan. hûri (A.) [پرود] huri, cennet k ı z ı .

hurûc (A.) [1 [جورخ .ç ı k ı ş . 2.ayaklanma. hurû ş (F.) [شورخ] co ş ku, co ş ma.

husemâ (A.) [امصد] dü ş manlar, has ı mlar. husûf (A.) [فوسد] ay tutulmas ı .

husûl (A.) [لوصد] ortaya ç ı kma, gerçikle ş me, var olma. husûle getirmek meydana getirmek, gerçikle ş tirmek. husûmet (A.) [تموصد] dü ş manl ı k. husûs (A.) [صوصد] konu.

husûsat (A.) [تااصوصد] hususlar, konular. hususî (A.) [یصوصد] özel.

husûsiyet (A.) [تیصوصد] özellik.

husûsiyetle (A.-T.) özellikle, hele hele. husûsiyle (A.-T.) özellikle, hele hele. hû ş (F.) [شوه] ak ı l.

hû ş e (F.) [1 [کشوخ .salk ı m. 2.ba ş ak. hu ş k (F.) [کشخ] kuru.

hu ş ksâlî (F.) [ىل اس کشخ] kurakl ı k.

hu ş û (A.) [1 [عوشخ .alçakgönüllülük. 2.Tanr ı 'ya kar ş ı korku ve sayg ı duyma. hu ş ûnet (A.) [تنوشخ] ha ş inlik, sertlik. hu ş yâr (F.) [رایشه] ak ı ll ı .

hutût (A.) [1 [طوطخ .hatlar, yollar. 2.çizgiler. hûy (F.) [یوخ] huy.

huzme (A.) [همزد] demet.

huzûr(A.) [1 [روضد .haz ı r olma, bulunma. 2.rahatl ı k. huzzâr (A.) [راضد] haz ı r olanlar, bulunanlar. hüccet (A.) [تجد] delil, belge.

hücec (A.) [ججد] deliller, belgeler. hüceyrat (A.) [تاريجد] hücrecikler. hüceyre (A.) [هريجد] hücrecik.

hücre (A.) [1 [هرجد .odac ı k. 2.hücre, canl ı organizmalar ı n en küçük yap ı ta ş ı . hücum (A.) [موجه] sald ı r ı , ak ı n. hücurât (A.) [تارجد] hücreler.

hüdhüd (A.) [دده] çavuş kuş u, ibibik. hükemâ (A.) [امكد] bilgiler, hakîmler. hükkâm (A.) [ماکد] hakimler.

hükm (A.) [مكد] hüküm, emir, kesin karar. hükmünde yerinde, gibi.

hükümünü almak yerine geçmek, gibi olmak. hüküm vermek kesin karar vermek. hükümat (A.) [تاموكد] hükümetler.

hükümdar (A.-F.) [رادمكد] padi ş ah, sultan, hüküm sahibi. hükümdârî (A.-F.) hükümdarl ı k.

hükümet (A.) [1 [تاموكد.hükümet. 2.hakimiyet. 3.devlet. hükümet sürmek hakim olmak, hükmetmek, hüküm sürmek. hükümet-i müstebide [هدبتسم تاموكد] istibdat hükümeti. hükümran (A.-F.) [نارمكد] hüküm süren, hakim olan. hükümran olmak hakim olmak.

hükümrânî (A.-F.) [ی نارمكد] hüküm sürme, padi ş ahl ı k. hülâsa (A.) [هصلاد] özet. hülâsa etmek özetlemek.

hülâsatan (A.) [ةصلاد] özetle, k ı saca.

hümâ (F.) [1 [زؤمرؤتؤانكا.امه. 2.devletku ş u.

hümâyûn (F.) [1 [نوىامه.kutlu. 2.padi ş ah ile ilgili. hüner (F.) [رنه] sanat, ustal ı k, beceri.

hünermend (F.) [دنمرنه] marifetli, becerili, hüner sahibi. hünkâr (F.) [راکنذ] padi ş ah.

hünsâ (A.) [1 [یثنذ.erkek ve di ş i organlar ı üstünde bulunduran. 2.nötr. hür (A.) [رد] özgür.

hürmet (A.) [تمرد] sayg ı .

hürmetkâr (A.-F.) [راکتمرد] sayg ı duyan.

hür (A.) [ر د] özgür.

hürriyet (A.) [تىرد] özgürlük. hüsâm (A.) [ماسد] k 1 l 1 ç. hüsn (A.) [نسد] güzellik.

hüsn-i ahlak (A.-F.) [قلاخا نسد] güzel ahlak.

hüsn-i idare (A.-F.) [مرادا نسد] iyi yönetim, iyi idare. hüsn-i kabul görmek iyi kar ş ı lanmak.

hüsn-i kabul göstermek ilgi göstermek, iyi kar ş ı lamak.

hüsn-i sûret (A.-F.) [1 [تروص نسد] yüz güzelli ğ i. 2.en iyi biçim. hüsnü kabul göstermek bk.

hüsn-i kabul göstermek. hüsr (A.) [رسد] zarar.

hüsran (A.) [1 [نارسد] zarar. 2.hayal k 1 r 1 kl 1 ğ ı .

hüsranhîz (A.-F.) [زيذ نارسد] zarar dolu, hüsran dolu. hüsrev (F.) [ورسد] hükümdar, padi ş ah.

hüveydâ (F.) [ادىوه] aç ı k, a ş ikâr, besbelli. hüviyyet (A.) [تىوه] as ı l, kimlik. hüzn (A.) [نسد] hüzn, üzüntü.

hüznengîz (A.-F.) [زيگنا نسد] hüzn veren.

hüzzam (A.) [مازد] Türk musikîsinde bir makam.

1 hlamur (Yun.>A.) [روملاخا] 1 hlamur. 1 k'âd (A.) [داعقا] oturtma.

1 kd (A.) [1 [دقع.dizi. 2.kolye, gerdanl 1 k. 1 klîm (A.) [ميقلا] iklim. 1 kt 1 dâ (A.) [ادتقا] uyma.

1 rdâ (A.) [عاضرا] emzirme, süt verme. 1 rk (A.) [1 [قرع.soy, 1 rk. 2.damar. 3.kök. 1 rk - 1 ahmer [رمحا قرع] k 1 z 1 lderili 1 rk 1 . 1 rk - 1 ebyaz [ضربيا قرع] beyaz 1 rk. 1 rken (A.) [اقرع] 1 rk bak 1 m 1 ndan. 1 rkî (A.) [يقرع] 1 rk ile ilgili. 1 rz (A.) [ضرع] namus, iffet.

1 rzâ (A.) [عاضرا] emzirme, süt verme. 1 sdâr (A.) [رادصا] ç 1 kartma. 1 sf 1 râr (A.) [رارفصا] sararma. 1 skât (A.) [طاقسا] dü ş ürme.

1 slâh (A.) [حلاصا] düzeltme, iyile ş tirme, reform. 1 slâh etmek düzeltmek, iyile ş tirmek.

1 slâhât (A.) [تاحلاصا] düzeltmeler, iyile ş tirmeler, reformlar. 1 slâhpezîr (A.-F.) [رىذپ حلاصا] 1 slah edilebilir, iyile ş tirilebilir.

1 srar (A.) [رارصا] direktme, üsteleme. 1 st 1 bâr (A.) [رابطصا] sabretme.

1 st 1 fâ (A.) [افطصا] seçme, ay 1 klama. 1 st 1 fâî (A.) [ىئافطصا] seçimle ilgili. 1 st 1 lâh (A.) [حلاطصا] terim, tabir.

1 st 1 lâhât (A.) [تاحلاطصا] terimler, tabirler. 1 st 1 nâ' (A.) [عانطصا] seçme.

1 st 1 rab (A.) [بارطضا] ac 1 , 1 zd 1 rap. 1 ş k (A.) [قشء] a ş k.

1 ş ka (A.) [مقشء] sarma ş 1 k.

1 tk (A.) [قءء] âzâd etme, köle âzâd etme. 1 tknâme (A.-F.) [مهمان قءء] âzâdl 1 k belgesi. 1 tlak (A.) [قلاطا] b 1 rakma, salma. 1 tnâb (A.) [بانطا] sözü uzatma. 1 tr (A.) [رطء] koku, 1 t 1 r.

1 trî (A.) [ىرطء] 1 t 1 rl 1 , kokulu.

1 triyyât (A.) [تىرطء] kokular, 1 t 1 rlar, parfümler. 1 tt 1 lâ' (A.) [علاطا] bilgi sahibi olma. 1 tt 1 lâât (A.) [تاعلاطا] bilgiler. 1 tt 1 rad (A.) [دارطا] ritm.

1 yâdet (A.) [تداىء] hasta ziyareti. 1 yâl (A.) [لىاىء] e ş , han 1 m.

1 z'âf (A.) [فاعضا] zay 1 f dü ş ürme, zay 1 flatma.

1 zd 1 rap (A.) [بارطضا] ac 1 .

1 zlâl (A.) [لالضا] yoldan ç 1 karma. 1 zlâl (A.) [لالظا] gölgede b 1 rakma.

1 zrâr (A.) [رارضا] zarar verme, zarara sokma. 1 zrâr etmek zarar vermek, zarara sokmak. 1 zt 1 râb (A.) [بارطضا] 1 zd 1 rap, ac 1 .

1 zt 1 râbâver (A.) [روا بارطضا] ac 1 verici. 1 zt 1 râr (A.) [رارطضا] zorunluluk. 1 zt 1 râî (A.) [يرارطضا] zorunlu.

i'câz (A.) [1 [زاجعا] aciz b 1 rakma. 2. ş a ş 1 rtma. i'dâdî (A.) [يدادعا] lise.

i'dâm (A.) [مادعا] yok etme, öldürme. i'lâ (A.) [لاعا] yükseltme, yüceltme. i'lâ edilmek yükseltilmek, yüceltilmek. i'lâm (A.) [ملاعا] bildirme. i'lâm edilmek bildirilmek. i'lân (A.) [نلاعا] ilan.

i'mâl (A.) [لامعا] yapma, i ş leme.

i'mâr (A.) [رامعا] bay ı nd ı rla ş t ı rma, mamûr etme. i'râz (A.) [1 [ضارعا] yüz çevirme. 2.uzak durma.

i'tâ (A.) [1 [اطعا] verme. 2.verilme. 3.ödeme. 4.ödenme. i'tâ edilmek 1.verilmek. 2.ödenmek. i'tâ etmek 1.vermek. 2.ödemek. i'tâ olunmak verilme.

i'tâk (A.) [قاتعا] âzâd etme, özgür b 1 rakma.

i'tikâf (A.) [فالكثعا] bir yere kapanma, kö ş esine çekilerek ya ş ama. i'tilâ (A.) [[لاتعا] 1.yükselme. 2.yüksek rütbeye ula ş ma. i'tizâl (A.) [لازتعا] kö ş esine çekilme. i'tizâr (A.) [رادنتعا] özür dileme.

i'vicâc (A.) [جاجوعا] e ğ rilme, burkulma.

i'zâm (A.) [1 [مازعا] gönderme. 2.gönderilme. i'zâm edilmek gönderilmek, yollanmak. i'zâm etmek göndermek, yollamak.

i'zâz (A.) [1 [زازعا] de ğ er verme. 2.a ğ ı rlama. iâde (A.) [داعا] geri verme, geri gönderme. iâde edilmek geri verilmek, geri gönderilmek, iâde etmek geri vermek, geri göndermek. iâde eylemek geri vermek.

iâde -i âfiyet etmek sa ğ l ı ğ ı na kavu ş mak. iâde -i itibâr edilmek itibar ı geri verilmek. iâde -i ziyâret etmek ziyarete kar ş ı l ı k vermek. iâdeten (A.) [داعا] geri verilmek üzere. iânât (A.) [تاناعا] yard ı mlar, ba ğ ı ş lar. iâne (A.) [ناعا] yard ı m, ba ğ ı ş . iâ ş e (A.) [مشاعا] geçindirme. ib'âd (A.) [داعبا] uzakla ş t ı rma.

ibâ' (A.) [ابا] çekinme, uzak durma, kaç ı nma. ibâ' etmek çekinmek, uzak durmak, kaç ı nmak. ibâd (A.) [داع] kullar.

ibâdât (A.) [تاداع] ibadetler.

ibâdet (A.) [تاداع] klluk, tap ı nma. ibâdet etmek kulluk etmek, tap ı nmak.

ibadetgâh (A.-F.) [ماگتداع] ibadet yeri, mabet.

ibâdethâne (A.-F.) [من اذ تداءع] ibadet edilecek yer. ibâdullah (A.) [1 [الله داءع .Tanrı'nın kulları . 2.çok, bol. ibâhat (A.) [تحابا] helal sayma, mübah görme. ibâhî (A.) [حابا] helal sayan, mübah gören. ibârât (A.) [1 [تاراءع .cümleler. 2.paragraflar. ibâre (A.) [1 [راءع .cümle. 2.paragraf. ibâret (A.) [تراءع] meydana gelen, oluş an.

ibâte (A.) [عتابا] gece yatırma, geceyi geçirtme, barındırma. ibdâ' (A.) [عاءبا] yeni bir şey getirme, yaratma, geliştirme. ibdâ' etmek yeni bir şey getirmek, yaratmak, geliştirmek. ibdâ'kâr (A.-F.) [راءعءابا] yaratıcı, yenilik getiren. ibhâm (A.) [ماهبا] belirsizlik.

ibhâmât (A.) [تاماهبا] belirsizlikler.

ibkâ (A.) [1 [اقببا .devamlılık kazandırmak. 2.sınıfta bırakmak. ibkâ etmek devamlılık kazandırmak, yaşıtmak. ibkâen (A.) [اقببا] eski yerinde bırakarak. ibl (A.) [لبا] deve.

iblâğ (A.) [1 [غلابا .bildirme. 2.ulaştırma. iblîs (A.) [1 [سيلبا] şeytan. 2.hileci. iblîsâne (A.-F.) [من اسيلبا] şeytanca. ibn (A.) [نبا] oğul.

ibrâ' (A.) [ارببا] aklanma.ibrâ' etmek aklanmak.

ibrâm (A.) [ماربأ] zorlama.

ibrânâme (A.-F.) [مماناربا] aklanma belgesi.ibrâz (A.) [زاربا] gösterme.ibrâz edilmek gösterilmek.ibrâz etmek göstermek.

ibre (A.) [1 [ماربأ.i ğ ne. 2.gösterge. ibret (A.) [تربء] hayat dersi.

ibretâmîz (A.-F.) [زيمآ تربء] ibret verici, ders verici. ibretbah ş (A.-F.) [شخب تربء] ibret verici.

ibreten (A.) [ة ربء] ibret olsun diye, ibret olarak.

ibrîk (A.) [قىربأ] ibrik, 1 br 1 k, su, ş arap gibi s 1 v 1 konulan kap. ibri ş im (F.) [مشىربأ] ipek, ibri ş im.

ibtâl (A.) [لاطبأ] geçersiz k 1 lma, kald 1 rma, bozma.ibtâl edilmek geçersiz k 1 l 1 nmak, kald 1 r 1 lmak, bozulmak.ibtâl etmek geçersiz k 1 lmak, kald 1 rmak, bozmak.

ibtidâ (A.) [1 [ادتبا.ilkin, önce. 2.ba ş lang 1 ç. 3.ba ş lama.ibtidâ' etmek ba ş lamak.

ibtidâ'î (A.) [1 [ئادتبا.ilkel. 2.ilkokul.ibtidâr (A.) [رادتبا] ba ş lama, giri ş me.ibtidâr edilmek ba ş lanmak, giri ş ilmek.ibtidâr etmek ba ş lamak, giri ş mek.ibtihâc (A.) [جاهتبا] sevinme.

ibtilâ (A.) [لاتبا] tutkunluk, müptelal 1 k, dü ş künlük.

ibtinâ (A.) [1 [انتبا .bina etme. 2.dayanma. 3.bina edilme. ibtinâ etmek 1.kurmak. 2.dayanmak.
ibtinâ'en (A.) [ءانتبا] dayanarak. ibzâr (A.) [رازبا] gösterme.

îcâb (A.) [باجيا] gerekme, gerek.

îcâbât (A.) [تاباجيا] gereklilikler, gerekler. icâbet (A.) [1 [تباچا .kabul edilme. 2.uyma. icâbet etmek uymak, muvafakat etmek.

îcâd (A.) [1 [داجيا .var etme, yaratma. 2.icat.

îcâd edilmek 1.var edilmek, yarat ı lmak. 2.icat edilmek, buluş yap ı lmak. îcâd etmek 1.var etmek, yaratmak. 2.icat etmek, buluş yapmak. icâleten (A.) [ءة لاجء] aceleyle, acele olarak.

îcâr (A.) [1 [راجيا .kiralama. 2.kiraya verme. 3.kira. îcâr edilmek kiraya verilmek. îcâr etmek kiraya vermek.

icâre (A.) [راجا] kira geliri.

îcâz (A.) [زاجيا] veciz anlatma, özlü söyleme.

icâzet (A.) [1 [تراچا .izin. 2.mezuniyet belgesi, diploma. icâzetnâme (A.-F.) [ءهان تراچا] diploma.

icbâr (A.) [رابچا] zorlama. icbâr edilmek zorlanmak. icbâr etmek zorlamak.

iclâl (A.) [لاجا] ululama.

icmâ' (A.) [عامج] bir araya getirme.

icmâl (A.) [1 [لامج] özetleme. 2.özet. 3.toplam. icmâl edilmek özetlenmek. icmâl etmek özetlemek.

icmâlen (A.) [لامج] özetle, özetleyerek. icmâlî (A.) [لامج] derli toplu, özet halinde.

icrâ (A.) [1 [ارج] yürütme, yapma, yerine getirme. 2.yap ı lma, yerine getirilme, yürütülme.

icrâ edilmek yürütülmek, yap ı lmak, yerine getirilmek. icrâ etmek yürütmek, yapmak, yerine getirmek. icrâât (A.) [تارج] yap ı lanlar.

ictihâd (A.) [1 [داهتج] çal ı ş ma, çabalama. 2.görü ş . 3.dinî kaynaklar ı ş ı ğ ı nda görü ş bildirme.

ictimâ' (A.) [1 [عامتج] toplanma, bir araya gelme, toplant ı . 2.toplum. ictimâ' etmek toplanmak, bir araya gelmek.

ictimâât (A.) [تاعامتج] toplant ı lar, bir araya geli ş ler. ictimâî (A.) [عامتج] toplumsal, sosyal, toplumbilimsel. ictimâîle ş me (A.-T.) sosyalle ş me, sosyalizasyon. ictimâîle ş mek sosyalle ş mek.

ictimâiyyât (A.) [تايعامتج] sosyoloji, toplumbilim. ictimâiyyâtç ı (A.-T.) sosyolog, toplumbilimci.

ictimâiyyûn (A.) [نويعامتج] sosyologlar, toplumbilimciler. ictinâb (A.) [بانتج] kaç ı nma, uzak durma, çekinme. ictinâb etmek kaç ı nmak, uzak durmak, çekinmek.

ictisâr (A.) [راستجا] yüreklenme, cesaret bulma. ictisâr etmek cesaretlenmek, cesaret bulmak. îd (A.) [ديع] bayram.

îd -i adhâ [يحضا ديع] kurban bayram ı .

îd -i f 1 tr [رطف ديع] ramazan bayram ı , ş eker bayram ı . idâme (A.) [مءادا] devam ettirme, sürdürme. idâme edilmek sürdürülmek, devam edilmek.

idâre (A.) [1 [مرادا .döndürme. 2.çekip çevirme, yönetme. 3.devlet dairesi. 4.yönetim.

idâre -i maslahat etmek i ş leri öyle veya böyle idare etmek. idâre -i örfiyye [ميفرء مرادا] s 1 k 1 yönetim.

idârehâne (A.-F.) [مناخ مرادا] yönetim bürosu. idârî (A.) [يرادا] yönetsel. idbâr (A.) [رابدا] talihsizlik.

iddiâ (A.) [1 [ادعا .dü ş üncesinde ı srar etme. 2.dava etme. 3.inat.

idhâl (A.) [1 [لاختا .içeri alma, sokma. 2.yurt d ı ş ı ndan getirme, d ı ş al ı m, ithal. idhâl edilmek 1.içeri al ı nmak, sokulmak. 2.d ı ş al ı m yap ı lmak.

idhâl etmek 1.içeri almak, sokmak. 2.yurt d ı ş ı ndan getirmek, d ı ş al ı m yapmak, ithal etmek.

idhâlât (A.) [تلااختا] ithalat, d ı ş al ı m mallar ı . îdiyye (A.) [مءيديء] bayraml ı k, bayram bah ş i ş i. idmân (A.) [1 [نامدا .al ı ş t ı rma. 2.spor, egzersiz. idrâk (A.) [1 [كارد .kavrama, anlama. 2.eri ş me. idrâk edilmek 1.kavranmak, anla ş ı lmak. 2.ya ş anmak.

idrak etmek 1.kavramak, anlamak. 2.ya ş amak, görmek. idrâr (A.) [راردا] sidik.

îfâ (A.) [1 [افيا] yapma, yerine getirme. 2.ödeme. îfâ edilmek 1.yap ı lmak, yerine getirilmek. 2.ödenmek. îfâ etmek 1.yapmak, yerine getirmek. 2.ödemek. îfâ -y ı vazife [مفيظو ى افيا] görev yapma.

îfâ -y ı vazife etmek görev yapmak, görevini yerine getirmek. ifâdât (A.) [تادافا] ifadeler.

ifâde (A.) [هدافا] söylem, anlat ı m, dile getirme.

ifâde edilmek anlat ı lmak, belirtilmek, dile getirilmek. ifâde etmek anlatmak, belirtmek, dile getirmek. ifâkat (A.) [تقا فا] iyile ş me. ifâkat bulmak iyile ş mek.

ifâze (A.) [1 [مض افا] ta ş ma. 2.bereketlendirme. iffet (A.) [تفع] namusluluk, namus dü ş künlü ğ ü. ifhâm (A.) [ماهفا] anlatma. ifhâm etmek anlatmak.

iflâh (A.) [حلافا] rahata erme, kurtulma. iflâh etmek ondurmak, dertten kurtarmak. iflâh olmak iyile ş mek, kurtulmak.

iflâs (A.) [سلافا] her ş eyini yitirme, bitip tükenme. ifnâ (A.) [انفا] yok etme.

ifrâ ğ (A.) [غارفا] dökme, bo ş altma.

ifrât (A.) [طرفا] a ş ı r ı ya kaçma.

ifrâtkâr (A.-F.) [راکطارفا] a ş ı r ı ya kaçan. ifratperestû (A.) [یتسرپ طرفا] a ş ı r ı c ı l ı k.

ifrâz (A.) [1 [زارفا.parçalara bölme. 2.parselleme. 3.salg ı . ifraz edilmek salg ı lanmak, ç ı kar ı lmak.

ifrâzât (A.) [1 [تاضارفا.salg ı lar. 2.parsellemeler. ifrît (A.) [تیرفع] mitolojik canavar.

ifsâd (A.) [1 [داسفا.bozma. 2.bozgunculuk yapma. ifsâd etmek bozmak, fesada sürüklemek. if ş â (A.) [اشفا] aç ı ğ a vurma. if ş â edilmek aç ı ğ a vurulmak. if ş â etmek aç ı ğ a vurmak.

if ş âât (A.) [تآاشفا] aç ı ğ a vurmalar.

iftâr (A.) [1 [راطفا.oruç açma. 2.Ramazan ay ı nda verilen ak ş am yeme ğ i. iftâr etmek oruç açmak.

iftâriyye (A.) [میراطفا] iftarlı k, iftar için haz ı rlanan yiyecek. iftihâr (A.) [راختفا] övünme, k ı vanma, k ı vanç. iftihar etmek övünmek, gurur duymak. iftihâr etmek övünmek, k ı vanç duymak.

iftikâr (A.) [رافتفا]yoksulluk çekme.

iftirâ (A.) [ارتفا] birine i ş lemedi ğ i suçu y ı kma. iftirâk (A.) [قارتفا] ayr ı l ı k.

iftirâs (A.) [سارتفا] parçalama.

iftitâh (A.) [1 [حاتفا] aç 1 l 1 ş . 2.ba ş lama. iftizâh (A.) [حاضنفا] rezillik, skandal.

i ğ birâr (A.) [راربغا] k 1 r 1 lma, al 1 nma, gücenme.

i ğ fâl (A.) [1 [لادفا] .aldatma, kand 1 rma. 2. 1 rza geçme. i ğ fâl edilmek 1.aldat 1 lma, kand 1 r 1 lma. 2. 1 rz 1 na geçilmek. i ğ fâl etmek 1.aldatmak, kand 1 rma. 2. 1 rz 1 na geçmek. i ğ lâk (A.) [قلاغ] üstü kapal 1 konu ş ma. i ğ lât (A.) [طلاغا] yan 1 lma.

i ğ mâz (A.) [ضامغا] görmezden gelme, göz yumma.

i ğ nâ (A.) [ادغا] zengin etme, kimseye muhtaç olmayacak hale getirme. i ğ râk (A.) [1 [قارغا] .bo ğ ma. 2.abartma.

i ğ tinâm (A.) [1 [مانتغا] .ganimet bilme. 2.ganimet alma. i ğ ti ş â ş (A.) [شاشدغا] kar 1 ş 1 kl 1 k, karga ş a, anar ş i. i ğ ti ş â ş â t (A.) [تاشاشدغا] kar 1 ş 1 kl 1 klar, anar ş iler. i ğ vâ (A.) [اوغا] azd 1 rma, ayartma. i ğ vâ etmek azd 1 rma, ayartmak.

ihâle (A.) [ملحا] havale etme, b 1 rakma.

ihâm (A.) [ماهيا] iki anlama gelen kelimenin uzak anlam 1 n 1 kasetme. ihânet (A.) [تنها] hainlik.

ihâta (A.) [1 [هطاحا] .kavrama. 2.ku ş atma, sarma. ihâta edilmek çevrelenmek, sar 1 lma, ku ş at 1 lma. ihâta etmek 1.kavramak. 2.ku ş atmak, sarmak. ihbâr (A.) [رابخا] bildirme, haber verme.

ihbar etmek bildirmek, haber vermek.

ihbâr-nâme (A.-F.) [مهمان رابخا] bildiri ka ğ 1 d 1 . ihdâ (A.) [ادها] hediye etme. ihdâ edilmek hediye edilmek. ihdâ etmek hediye etmek.

ihdâs (A.) [ثادحا] kurma, olu Ő turma, meydana getirme. ihdâs edilmek kurulmak, olu Ő turulmak, meydana getirilmek. ihdâs etmek kurmak, olu Ő turmak, meydana getirmek. ihdas olunmak kurulmak, olu Ő turulmak, konulmak. ihfâ (A.) [افخا] gizleme, saklama. ihfâf (A.) [فافخا] hafife alma. ihkâk (A.) [قاقحا] hakk ı n ı verme.

ihkâk - ı hak [قد قاقحا] hakk ı n ı verme. ihlâ (A.) [لاخا] bo Ő altma.

ihlâk (A.) [كلاها] helak etme, yok etme, öldürme. ihlâl (A.) [ل لاخا] bozma, lekeleme, hanel getirme. ihlâl edilmek bozulmak, hanel getirilmek. ihlâl etmek bozmak, hanel getirmek. ihlâs (A.) [ص لاخا] içtenlik, dürüstlük.

ihmâl (A.) [لامها] önemsememe, savsaklatma. ihmâl-kâr (A.-F.) [راكل امها] ihmalcı.

ihrâc (A.) [1 [جارخا] kartma. 2.d ı Ő sat ı m, yurt d ı Ő ı na gönderme. ihrâc edilmek 1.ç ı kar ı lmak. 2.d ı Ő sat ı m yap ı lmak, ihraç edilmek.

ihrâc etmek 1.ç 1 karmak. 2.d 1 ş sat 1 m yapmak, ihraç etmek. ihrac olunmak ç 1 kar 1 lmak.

ihrâcât (A.) [1 [تاجارخا] ç 1 karmalar. 2.d 1 ş sat 1 mlar. ihrâk (A.) [قارحا] yakma. ihrak edilmek yak 1 lmak. ihrak olunmak yak 1 lmak.

ihrâm (A.) [مارحا] hac zaman 1 giyilen beyaz giysi. ihrâz (A.) [زارحا] kazanma, elde etme. ihraz etmek kazanmak, elde etmek. ihsâ (A.) [اصحا] sayma.

ihsâi (A.) [ئىئاصحا] say 1 m ile ilgili, istatistik. ihsâiyyât (A.) [تائىئاصحا] istatistik. ihsâiyye (A.) [ئىئاصحا] istatistik. ihsân (A.) [1 [ناسحا] ba ğ 1 ş . 2.iyilik. ihsâs (A.) [ساسحا] hissettirme.

ihtâr (A.) [راطخا] uyar 1 , hat 1 rlatma. ihtâr edilmek uyar 1 lmak, hat 1 rlat 1 lmak. ihtâr etmek uyarmak, hat 1 rlatmak. ihticâc (A.) [جاجتخا] kan 1 t gösterme.

ihtidâ (A.) [ادتها] hidayete erme, müslüman olma. ihtidâ etmek hidayete ermek, müslüman olmak.

ihtifâ (A.) [افتخا] gizlenme.

ihtifâl (A.) [لافتحا] anma töreni.

ihtikâr (A.) [راکتھا] vurgun.

ihtilâc (A.) [1 [جالاتھا] rp 1 nma. 2.se ğirme. ihtilâf (A.) [فالاتھا] uyu ş mazl 1 k.

ihtilâfat (A.) [تافاتھا] uyu ş mazl 1 klar.

ihtilâl (A.) [1 [لالاتھا] bozukluk, ar 1 za. 2.ihtilal. ihtilâlât (A.) [1 [تالاتھا] bozukluklar. 2.ihtilaller.

ihtilâm (A.) [مالاتھا] dü ş azma, ş eytan aldatmas ı .

ihtilâs (A.) [سالاتھا] zimmetine para geçirme, para çalma. ihtilât (A.) [1 [طالاتھا] kar 1 ş ma. 2.görü ş me, kayna ş ma. ihtilât etmek kar 1 ş mak.

ihtimâl (A.) [1 [لامتھا] olas ı l ı k. 2.yüklenme. 3.belki. ihtimal ki (A.-F.) [هك لامتھا] belki de, muhtemelen. ihtimal vermek sanmak, tahmin etmek. ihtimâlât (A.) [تلامتھا] olas ı l ı klar. ihtimâm (A.) [مامتھا] özen.

ihtinâk (A.) [قانتھا] bo ğ ulma. ihtirâ (A.) [عارتھا] icat, bulu ş . ihtirâat (A.) [تاعارتھا] bulu ş lar. ihtirak (A.) [قارتھا] yanma.

ihtirâm (A.) [مارتھا] sayg ı duyma, hürmet etme. ihtirâmen (A.) [امامرتھا] sayg ı yla, sayg ı duyarak. ihtirâs (A.) [صارتھا] a ş ı r ı h ı rs.

ihtirâz (A.) [زارتھا] kaç ı nma, çekinme, uzak durma, geri durma.

ihtirâz etmek kaç 1 nmak, çekinmek, uzak durmak, geri durmak. ihtisâr (A.) [راصتخا] k 1 saltma, özetleme. ihtisâr edilmek k 1 salt 1 lmak, özetlenmek. ihtisâr etmek k 1 saltmak, özetlemek.

ihtisâren (A.) [ارصاصتخا] özetle, k 1 saltarak, k 1 saca. ihtisâs (A.) [صصاصتخا] uzmanl 1 k. ihti ş âm (A.) [ماصتخا] görkem. ihtitâm (A.) [ماتتخا] sona erme. ihtivâ (A.) [اوتخا] içirme. ihtivâ etmek içermek.

ihtiyâc (A.) [1 [جاصتخا.gereksinim2.yoksulluk. ihtiyâcât (A.) [تاصاصتخا] gereksinimler. ihtiyâl (A.) [لاصتخا] hile yapma.

ihtiyâr (A.) [1 [راصتخا.seçme. 2.seçilme. 3.seçme hakky. 4.ya ş l 1 . ihtiyârî (A.) [يرصاصتخا] ki ş isel seçime ba ğ l 1 , iste ğ e ba ğ l 1 . ihtiyât (A.) [1 [طاصتخا.tedbirli davran ı ş . 2.yedek.

ihtiyâten (A.) [اطاصتخا] tedbirli davranarak, ihtiyatlı olarak. ihtiyatkâr (A.-F.) [راصطاصتخا] tedbirli, ihtiyatlı . ihtizâr (A.) [رصاصتخا] can çeki ş me. ihtizâz (A.) [زاصتخا] titreme, titreyi ş . ihvân (A.) [ناصتخا] dostlar.

ihyâ (A.) [1 [اصتخا.diriltme, ya ş atma. 2.canlı l 1 k kazandı rma. 3.geceyi ibadet ederek geçirme.

ihyâ olunmak ya ş at ı lmak, canland ı r ı lmak.

ihzâr (A.) [1 [راضحا .ça ğ ı rma, huzura getirme. 2.haz ı rlama. 3.haz ı rlanma. ihzar etmek 1.haz ı rlamak. 2.getirmek. ihzârî (A.) [يراضحا] haz ı rlay ı c ı . ik'âd (A.) [داعقا] oturtma. îkâ (A.) [اقيا] yapma.

îka etmek vermek, b ı rakmak. ikâb (A.) [باقع] ceza.

ikâl (A.) [1 [لباقع .ba ğ . 2.köstek, pranga.

ikâme (A.) [1 [هماقا .kald ı rma. 2.oturma. 3.yerine koyma. ikâme etmek yerine koymak.

ikâmet (A.) [1 [تاماقا .oturma. 2.namaza durma. ikâmetgah (A.-F.) [ماگتقاقا] oturma yeri. îkâz (A.) [1 [ظاقيا .uyand ı rma. 2.uyarma. îkâz edilmek uyar ı lmak. îkâz etmek uyarmak.

ikbâl (A.) [1 [لابقا .talih. 2.mutluluk. ikdâm (A.) [مادقا] giri ş im.

iklîm (A.) [1 [ميلقا .ülke, yer, diyar. 2.co ğ râfi ya ş am ko ş ullar ı . ikmâl (A.) [[لامكا] 1.tamamlama, bitirme. 2.bütünleme. ikmâl edilmek tamamlanmak, bitirilmek. ikmâl etmek tamamlamak, bitirmek. iknâ (A.) [عانقا] raz ı etme.

iknâ etmek raz ı etmek.

ikrâh (A.) [هاركا] tiksınme, i ğ renme. ikrâh etmek tiksınmek, i ğ renmek.

ikrâhen (A.) [اهاركا] tiksınerek, i ğ renerek.

ikrâm (A.) [1 [ماركا.cömertlik. 2.sunma, arma ğ an etme.

ikrâmiyye (A.) [1 [بهيماركا.bah ş i ş . 2.ikrâm olarak verilen para veya e ş ya. ikrâr (A.) [رارقا]
1.itiraf. 2.dile getirme. 3.kabullenme. ikrâr etmek 1.itiraf etmek. 2.dile getirmek. 3.kabullenmek.

ikrâz (A.) [ضارقا] borçland ı rma, borç verme. iksîr (A.) [ريثكا] ola ğ anüstü etkileri olan ş urup.

iktibâs (A.) [سابتقا] al ı nt ı . iktibâs edilmek al ı nmak.

iktibâs etmek al ı nt ı yapmak, ödünç almak. iktibâsât (A.) [تاسابتقا] al ı nt ı lar. iktidâ (A.) [ادتقا]
uyma. iktidâ etmek uymak.

iktidâr (A.) [1 [رادتقا.güçlülük, kudret. 2.görev ba ş ı ndaki yönetim. iktifâ (A.) [افتقا] yetinme.
iktifâ edilmek yetinilmek. iktifâ etmek yetinmek.

iktihâl (A.) [لاحتكا] sürme çekme.

iktirâh (A.) [هارتقا] içinden gelerek konu ş ma. iktirân (A.) [نارتقا] yak ı nla ş ma, yakla ş ma.

iktisâ (A.) [استكا] giyinme, bürünme. iktisâ etmek giymek

iktisâb (A.) [باستكا] kazanma, çal ı ş arak kazanma. iktisâb etmek kazanmak. iktisâb eylemek kazanmak.

iktisâd (A.) [1 [دا صتقا] tutum. 2.ekonomi. iktisâdî (A.) [يداصتقا] ekonomik.

iktisâdiyyât (A.) [تايداصتقا] ekonomi.

iktisâdiyyûn (A.) [نويداصتقا] iktisatç ı lar, ekonomistler. iktisâr (A.) [راصتقا] k ı saltma.

iktitâf (A.) [فاطتقا] derme, dev ş irme, seçme. iktizâ (A.) [1 [اضتقا] gerekme. 2.ihtiyaç. iktizâ etmek gerekmek. ilâ (A.) [لى] –e kadar.

ilâc (A.) [1 [جلاء] ilaç. 2.tedavi. 3.çare.

ilâcnâpezîr (A.-F.) [رىذپان جلاء] tedavi edilmez. ilâh (A.) [خلا] ve benzerleri, ve di ğ erleri. ilâh (A.) [ملا] tanr ı , ilah. ilâhe (A.) [مهلا] tanr ı ça.

ilâhî (A.) [1 [لى] tanr ı sal. 2.ilahî, dinî ş ark ı . ilâhî (A.) [لى] Tanr ı m.

ilâhiyyât (A.) [تايلهلا] tanr ı bilim, teoloji. ilânihâye (A.) [لى] sonuna kadar.

ilâvât (A.) [تاولاء] ilaveler, ekler. ilâve (A.) [هولاء] ek. ilave etmek eklemek.

ilâveten (A.) [ة ولاء] ek olarak, yan ı s ı ra. ilel (A.) [لء] hastal ı klar. 2.sebepler. ilelebed (A.) [دبلالا لء] sonsuza dek. ilgâ (A.) [اغلا] la ğ vetme, kald ı rma. ilgâ eylemek la ğ vetmek, kald ı rma.

ilhâd (A.) [داخل] dinden ç ı kma, dinsizlik.

ilhâk (A.) [لء] katma, kar ı ş t ı rma. 2.kat ı lma. ilhak olunmak kat ı lma. ilhâm (A.) [ماهلا] esin.

ilhâmât (A.) [تاماهلا] ilhamlar, esinler. ilim (A.) [لمء] ilim.

ilkâ (A.) [اقل] atma, b ı rakma. ilkâ etmek atmak.

ilkâh (A.) [حاقل] a ş ı lama, dölleme.

illâ (A.) [لا] -den ba ş ka. 2.ille de, mutlaka. 3.yoksa, aksi takdirde. illet (A.) [لتء] hastal ı k. 2.sebep. illî (A.) [لء] nedensel.

illiyet (A.) [تلاء] nedensellik. ilm (A.) [لمء] bilim.

ilmî (A.) [لمء] bilimsel.

ilmiyye (A.) [عيماء] din bilginleri.

ilsâk (A.) [قاصلا] biti ş tirme, yap ı ş t ı rma, kavu ş turma. iltibâs (A.) [سابتلا] benzerlik. ilticâ (A.) [اجتلا] s ı ğ ı nma.

ilticâgâh (A.-F.) [ه اگاجتلا] s ı ğ ı nak, s ı ğ ı nma yeri.

iltifât (A.) [1 [تافتلا.dönme. 2.ilgi gösterme. 2.gönül alma. iltihâb (A.) [1 [باباهنتلا.alevlenme. 2.yang ı . iltihak (A.) [قاحتلا] kat ı lma. iltihak etmek kat ı lmak.

iltihâm (A.) [ماهنتلا] yara kapanmas ı . iltimâs (A.) [سامتلا] kay ı rma.

iltisâk (A.) [قاصتلا] kavu ş ma, yap ı ş ma. iltisak etmek kavu ş mak.

iltiyâm (A.) [مايئلا] yara iyile ş mesi.

iltizâm (A.) [1 [مازتلا.gerekli görme. 2.taraf tutma. iltizâz (A.) [ذاذتلا] lezzet alma. ilzâm (A.) [مازلا] susturma.

îmâ (A.) [اميا] dolaylı anlat ı m, i ş aret. îmâ etmek i ş aret etmek, göstermek. imâd (A.) [دامء] direk. imâl etmek yapmak.

imâle (A.) [ملءام] k ı sa heceyi uzun okuma.

imâm (A.) [1 [مءام.namaz k ı ld ı ran. 2.önder, lider. 3.Hz. Ali'nin soyundan gelen.

îmân (A.) [نَامِيَا] inanma. iman etmek inanmak.

imâret (A.) [1 [تَرَامَع] a ş evi. 2.bay ı nd ı rl ı k. imdâd (A.) [دَادِمَا] yard ı m isteme, imdat. imhâ (A.) [1 [اِحْمَا] yok etme. 2.yok edilme. imhâ edilmek yok edilmek. imhâ etmek yok etmek.

imkân (A.) [نَاكِمَا] olanak.

imlâ (A.) [1 [لَام] doldurma. 2.yaz ı bilgisi. 3.yaz ı imrâr (A.) [رَارِمَا] geçirme.

imsâk (A.) [كَاسِمَا] orucun ba ş lang ı ç saati.

imsâkiyye (A.) [مِيكَاسِمَا] oruca ba ş lama ve oruç açma saatlerini gösteren çizelge.

imtidad etmek uzanmak.

imtihân (A.) [1 [نَاِحْتِمَا] s ı nav. 2.deneme. imtinâ (A.) [عَانْتِمَا] kaç ı nma.

imtinâ etmek kaç ı nmak, geri durmak.

imtisâl (A.) [1 [لَانْتِمَا] boyun e ğ me. 2.verilen i ş i yapma. imtiyâz (A.) [1 [زَايْتِمَا] ayr ı cal ı k. 2.kapitülasyon. imtizâc (A.) [جَاَزْتِمَا] uyu ş ma, uzla ş ma. imtizâc etmek uyu ş mak, uzla ş mak. în (F.) [نِيَا] bu.

in'âm (A.) [1 [مَاعِنَا] ba ğ ı ş , ihsan. 2.bah ş i ş .

in'ikâd (A.) [1 [داقعنا.ba ğ lanma. 2.toplanma. in'ikâs (A.) [سالكعها] yan ı yma.

in'itâf (A.) [1 [فاطعنا.bükülme. 2.dönme. in'itâf etmek çevrilmek, dönmek. inâd (A.) [دانء] inat.

inân (A.) [ناءء] dizgin.

inâre (A.) [مرانا] ayd ı nlatma. inâyât (A.) [تاءىاءء] iyilikler. inâyet (A.) [تىاءء] iyilik.

incizâb (A.) [باذجنا] cazibeye kap ı lma. ind (A.) [1 [دذء.kat. 2.görü ş . 3.yan.

indî (A.) [ىدذء] ki ş isel, ki ş inin kendi kan ı s ı na dayanan. indifâ (A.) [عافذنا] püskürme.

indifâ etmek püskürmek. ineb (A.) [بذء] üzüm.

infâk (A.) [قافنا] geçindirme, nafakaland ı rma. infâz (A.) [ذافنا] uygulama, yerine getirme, yapma. infiâl (A.) [لاعفنا] k ı r ı lma, gücenme. infikâk (A.) [كالكفنا] ayr ı l ı ş . infilâk (A.) [قلافنا] patlama.

infirâd (A.) [دارفنا] bir ba ş ı na kalma. infirâd ettirilmek bir ba ş ı na b ı rak ı lmak. infisâl (A.) [لاصفنا] ayr ı lma.

inhibât (A.) [طابهنّا] dü ŝ ü ŝ . inhidâm (A.) [مادهنّا] y 1 k 1 lma.

inhilâl (A.) [1 [للاحنا.çözülme, ayr 1 ŝ ma. 2.da ğ 1 lma. inhimâk (A.) [كامهنّا] a ŝ 1 r 1 dü ŝ künlük.

inhinâ (A.) [1 [انحنّا.e ğ ri, yay. 2.k 1 vr 1 lma, bükülme, yay ŝ eklini alma. inhirâf (A.) [فارحنّا] sapma. inhiraf olunmak dönülmek.

inhisâf (A.) [1 [فاسخنّا.ay tutulmas 1 . 2.geli ŝ imini yitirmek, parlakl 1 ğ 1 n 1 kaybetmek.

inhisâr (A.) [راصحنّا] tekel.

inhitat (A.) [طاطحنّا] çökü ŝ , dü ŝ ü ŝ .

inhizâm (A.) [مازهنّا] bozguna u ğ rama. inkâr (A.) [رانكنا] yads 1 ma, reddetme. inkâr edilmek yads 1 nmak. inkâr etmek yads 1 mak.

ink 1 lâb (A.) [1 [بالاقنا.devrim. 2.de ğ i ŝ im, dönü ŝ üm. ink 1 lâb etmek dönü ŝ mek.

ink 1 râz bulmak tükenmek, çökmek.

ink 1 tâ (A.) [عاطقنا] kesilme, kesintiye u ğ rama. ink 1 yâd (A.) [دايقنا] ba ğ lanma, boyun e ğ me.

ink 1 zâ (A.) [اضقنا] geçip gitme. inkibâz (A.) [ضابقنا] kab 1 zl 1 k.

inkirâz (A.) [ضارقنا] çökme, tükeni ŝ .

inkisâm (A.) [ماسقنا] bölünme. inkisâm etmek bölünmek.

inkisâr (A.) [1 [راسكنا.ilenme, beddua etme. 2.k ı r ı lma. inki ş âf (A.) [1 [فاشكنا.ortaya ç ı kma. 2.geli ş im, geli ş me. inki ş af bulmak geli ş mek. inki ş af etmek geli ş mek.

insâf (A.) [فاصنا] ac ı ma.

insânî (A.) [1 [ىناسنا.insanl ı k. 2.insan ile ilgili.

insaniyu'l-merkez (A.) [زكرملا ىناسنا] insan merkezli. insâniyyet (A.) [تيناسنا] insanl ı k. insibab etmek dökülmek.

insicâm (A.) [ماجسنا] düzen, s ı ra. insiyâk (A.) [قاييسنا] içgüdü.

insiyâkî (A.) [ىقاييسنا] içgüdüsel.

insücin (A.) [ن ج و سنا] insanlar ve cinler.

in ş â (A.) [1 [اشنا.yapma. 2.güzel yaz ı yazma. 3.kompozisyon. in ş iâb (A.) [1 [باعشنا.bölünme. 2.dallanma. in ş ikâk (A.) [قاقشنا] yar ı lma, bölünme. in ş ikâk etmek yar ı lma, bölünmek.

in ş irâh (A.) [حارشنا] aç ı lma, ferahlama.

intâc (A.) [1 [جاتنا.sonuçland ı rma. 2.do ğ urma. intâc etmek 1.sonuçland ı rmak. 2.do ğ urmak.

intâk (A.) [قاطنا] konu ş turma.

intânî (A.) [عىناتنا] mikroplu.

intibâ (A.) [1 [عابطنا.izlenim. 2.bas 1 lma. intibâh (A.) [مابتنا] uyan 1 ş . intibâk (A.) [قابطنا] uyum.

intifâ (A.) [افطنا] ate ş in sönmesi. intifâ' (A.) [عافتنا] yararlanma.

intihâ (A.) [1 [اهتنا.son. 2.sona erme.

intihâb (A.) [1 [باختنا.seçme. 2.seçilme. 3.seçim. intihâb edilmek seçilmek. intihab eylemek seçmek.

intihâbât (A.) [تاباتنا] seçimler.

intihâl (A.) [لاحتنا] bir ba ş kas 1 n 1 n eserini sahiplenme. intihâr (A.) [راحتنا] kendini öldürme, can 1 na k 1 yma. intihâr etmek kendini öldürmek, can 1 na k 1 ymak. intikâd (A.) [دافتنا] ele ş tiri, tenkit.

intikâl (A.) [1 [لافتنا.göçme, ta ş 1 nma. 2.kavrama. 3.miras geçmesi. intikal etmek geçmek

intikâm (A.) [ماقتنا] öc. intikam almak öc almak.

intikâmcû (A.-F.) [وج ماقتنا] intikamc 1 .

intisâb (A.) [1 [باستنا.bir yere mensup olma. 2.bir yere ba ğ lanma, bir yerde çal 1 ş maya ba ş lama.

inti ş âr (A.) [1 [راشتنا.yay 1 lma. 2.yay 1 nlanma. 3.üreme.

inti ş âr etmek 1.yay ı lmak. 2.yay ı nlanmak. intizâ' (A.) [عزتنا] söküp alma. intizâm (A.) [مانتنا] düzen.

intizamperver (A.-F.) [رورپ مانتنا] düzeni seven, düzenli, tertipli. intizâr (A.) [رانتنا] bekleme, bekleyi ş . intizâr etmek beklemek.

inzâl (A.) [لانا] indirme.

inzibât (A.) [طابضنا] zapturapt alt ı nda bulunma, düzen. inzimâm (A.) [مامضنا] eklenme.

inzivâ (A.) [اوزنا] kö ş esine çekilme, tek ba ş ı na ya ş ama. inzivagâh (A.-F.) [ماگاوزنا] kö ş eye çekilme yeri, inziva yeri. irâ'e (A.) [انارا] gösterme. irâ'e etmek göstermek.

îrâd (A.) [1 [داريا .getirme, söyleme. 2.gelir, kazanç. irâde (A.) [1 [هدارا .istek. 2.buyruk. irâdet (A.) [تدارا] isteme, istek. îrânî (F.) [اناريا] İ ranlı .

ircâ' (A.) [عاچرا] eski haline döndürme, çevirme. ircâ' etmek döndürmek, çevirmek. irfân (A.) [1 [نافرء .bilme. 2.kültür.

irfanperver (A.-F.) [رورپ نافرء] kültürlü. irs (A.) [1 [ثرا .miras. 2.soyaçekim, kal ı t ı m. irsâl (A.) [لاسرا] gönderme.

irsen (A.) [اثرا] kal 1 t 1 msal, miras yoluyla. irsî (A.) [ىثرا] kal 1 t 1 msal.

irsiyyet (A.) [تيئرا] kal 1 t 1 msall 1 k, irsîlik.

ir ş âd (A.) [داشرا] hidayete erdirme, do ğ ru yolu gösterme. ir ş âd etmek hidayete erdirmek, do ğ ru yolu göstermek. irtiâ ş (A.) [شاعترا] titreme.

irtibât (A.) [طابترا] ba ğ lant 1 , ili ş ki, ilgi.

irticâ (A.) [1 [عاجترا] geriye dönü ş . 2.gericilik. irticakâr (A.-F.) [راکعاجترا] gerici.

irticâlen (A.) [لاجترا] dü ş ünmeden söyleyerek. irtidâd (A.) [دادترا] dinden ç 1 kma. irtifâ (A.) [عافترا] yükseklik.

irtihâl (A.) [1 [لاحترا] göçme. 2.ölüm. irtihâl etmek ölmek.

irtikâ (A.) [1 [اقترا] yükselme. 2.yüksek mevkiye gelme. irtikâb (A.) [بلكترا] suç i ş leme.

irtisam etmek resmedilmek, izi dü ş mek. irti ş â (A.) [اشترا] rü ş vet yeme. irtizâk (A.) [قازترا] r 1 z 1 klanma.

irzâ (A.) [اضرا] ikna etme, raz 1 etme. irzâ' (A.) [عاضرا] emzirme, süt verme. is'âd (A.) [داعصا] yükseltme.

is'âd etmek yükseltmek, ç 1 kartmak.

is'âd olunmak yükseltilmek.

is'af olunmak yerine getirilmek. is'âr (A.) [راعسا] fiyat belirleme.

isâbet (A.) [تباصا] rastgelme. 2.tutarl ı l ı k. isâet (A.) [تناسا] kötülük etme.

îsâl (A.) [لاصيا] kavu ş turma, ula ş t ı rma. isâl etmek ula ş t ı rma.

isâle (A.) [لاسا] ak ı tma.

isbât (A.) [تابثا] kan ı tlama.

isbât - ı vüçûd etmek bir yerde bulunmak, varl ı ğ ı n ı göstermek. îsevî (A.) [ىوسيد] H ı ristiyân.

îseviyyet (A.) [تىوسيد] H ı ristiyân ı k. isfenc (F.) [جنفسا] sünger.

ishâl (A.) [لاهسا] sürgün, c ı rc ı r olma.

iskân (A.) [ى [ناكسا] yerle ş tirme. 2.yerle ş tirilme. iskân edilmek yerle ş tirilmek. iskân etmek yerle ş tirmek. iskat (A.) [طاقسا] dü ş ürme. iskât (A.) [تاكسا] susturma. iskât etmek susturmak.

islâm (A.) [ى [ماسا] müslümanl ı k. 2.müslüman. islâmiyyet (A.) [تيماسا] müslümanl ı k. ism (A.) [مسا] ad.

ismet (A.) [1 [تصدء .masumluk. 2.haramdan kaç 1 nma. isnâ'a ş er (A.) [رءءء ى نئا] oniki.

isnâd (A.) [1 [دانسا .dayama, yükleme. 2.iftira. isneyn (A.) [نىنئا] pazartesi. isrâf (A.) [فارسا] savurganl 1 k.

istî'âb (A.) [باعيتسا] kapasite, al 1 m gücü, s 1 ğ 1 d 1 rma. isti'câl (A.) [لاجعتسا] aceleci davran 1 ş .

isti'fâ (A.) [1 [افعتسا .aff 1 n 1 isteme. 2.görevinden ayr 1 lma. isti'kâf (A.) [فاكعسا] bir yere kapanma. isti'lâm (A.) [ملاعتسا] bilgi isteme.

isti'mâl (A.) [1 [لامعتسا .kullanma. 2.kullan 1 lma. 3.yap 1 lma. isti'mâl edilmek kullan 1 lmak. isti'mâl etmek kullanmak.

istiâne (a.) [مناعتسا] yard 1 m isteme. istiâne olunmak yard 1 m istenmek. istib'âd (A.) [داعبتسا] uzak görme. istibdâd (A.) [دادبتسا] bask 1 rejimi.

istibdâdkâr (A.-F.) [راكدادبتسا] bask 1 c 1 . isticâbet (A.) [تباجتسا] kabul edilme. isticvâb etmek sorgulamak.

istid'â (A.) [1 [اعدتسا .dilekçe. 2.yalvararak isteme. istid'ânâme (A.-F.) [هماناعدتسا] dilekçe. istîdâd (A.) [دادعتسا] yetenek.

istidlâl (A.) [لادتسا] delil ile hüküm ç 1 karma, ak 1 l yürütme, delillerin 1 ş 1 ğ 1 nda yarg 1 da bulunma.

istifâdebah ş (A.-F.) [شخب هداقتسا] yararlı .

istifhâm (A.) [1 [ماہفتسا .sorma. 2.soru i ş areti. istifâ ğ (A.) [غارفتسا] kusma. istifâ ğ etmek kusmak.

istifsâr etmek aç 1 klama istemek.

istigâse (A.) [مٹاغتسا] yardım isteme.

isti ğ nâ (A.) [1 [انغتسا .kimseye muhtaç olmama. 2.eyvallah etmeme. 3.tokgözlülük.

isti ğ râk (A.) [1 [قارغتسا .dalma, gömülme. 2.bo ğ ulma. 3.kendinden geçme. istihâle (A.) [بلاحتسا] 1 [.ba ş kala ş 1 m, de ğ i ş im. 2.imkans 1 zl 1 k.

istihâre (A.) [مراختسا] bir i ş in nas 1 l sonuçlanaca ğ 1 n 1 anlamak için ibadetten sonra uykuya yatma.

istihâse (A.) [مٹاحتسا] fosille ş me.

istihbâr (A.) [رابختسا] duyum, haber alma.

istihbârât (A.) [تارابختسا] duyumlar, haber almalar. istihdâf (A.) [فادہتسا] hedef edinme. istihdaf eylemek hedef edinmek.

istihdâm (A.) [مادختسا] hizmete alma.

istihfâf (A.) [فافختسا] hafife alma, küçümseme.

istihfâfkâr (A.-F.) [راکفافختسا] hafife alan, küçümseyen. istihfâfkârl 1 k (A.-F.-T.) küçümseme, hafife alma. istihkak (A.) [1 [قاقحتسا .hak etme. 2.hak edilmi ş ş ey.

istihkâm (A.) [1 [ماحتسا sa ğ laml ı k. 2.siper. istihkâr (A.) [راقحتسا] a ş a ğ ı lama. istihlâk (A.) [كلاهتسا] tüketim. istihlâk etmek tüketmek, harcamak.

istihmâm (A.) [ماحتسا] banyo yapma, y ı kanma.

istihrâc (A.) [1 [جارختسا .ç ı karma. 2.hüküm ç ı karma. 3.anket. istihrâc etmek ç ı karmak.

istihsâl (A.) [1 [لاصحتسا elde etme. 2.elde edilme. 3.üretim. istihsân (A.) [ناسحتسا] güzel bulma, be ğ enme. istihyâ (A.) [ايحتسا] utanma. istihzâ (A.) [ازهتسا] alay. istihzâ etmek alay etmek.

istihzâr (A.) [1 [راضحتسا haz ı rlama. 2.haz ı rlanma. 2.huzura ça ğ ı rma. istikâmet (A.) [تمباقتسا] 1 [.do ğ ruluk. 2.dürüstlük. 3.yön. istikamet vermek yön vermek. istikbâh (A.) [حاقتسا] ay ı plama.

istikbâl (A.) [1 [لباقتسا .kar ş ı lama. 2.gelecek. 3.k ı bleye dönme. istikbal etmek kar ş ı lamak.

istikbâr (A.) [رابكتسا] büyüklenme. istikfâf (A.) [فافكتسا] yetinme. istiklâl (A.) [للاقتسا] ba ğ ı ms ı zl ı k. istikmâl (A.) [لامكتسا] tamamlama.

istikrâh (A.) [ه اركتسا] i ğ renme, tikslenme.

istikrâh etmek i ğ renmek, tiksirmek. istikrâr (A.) [رارقتسا] kararlılık. istikrâz (A.) [ضارقتسا] borçlanma.

istikşâf (A.) [فاشكتسا] keşifçilik yapma. istîlâ (A.) [لايتسا] yayılma, ele geçirme. istîlâ etmek yayılmak, ele geçirmek.

istilzâm (A.) [مازلتسا] gerekme, gerektirme. istilzâm etmek gerekmek, gerektirmek. istilzâm eylemek gerektirmek.

istimâ' (A.) [عامتسا] dinleme, kulak verme. istimâ' etmek kulak vermek, dinlemek. istimdâd (A.) [دادمتسا] yardım isteme. istinhâl (A.) [لاهمتسا] ek süre isteme. istimlâk (A.) [كلامتسا] kamulaştırma. istimlâk edilmek kamulaştırılmak. istimlâk etmek kamulaştırılmak.

istimnâ' (A.) [ءانمتسا] mastürbasyon. istimrâr (A.) [رارمتسا] süreklilik.

istinâd (A.) [داننتسا] 1. dayanma. 2. güvenme. istinâd etmek dayanmak.

istinâden (A.) [اداننتسا] 1. dayanarak. 2. güvenerek. istinadgâh (A.-F.) [ماگداننتسا] dayanak.

istînâf (A.) [فائتسا] üst mahkemeye ba ş vurarak alt mahkemenin karar ı n ı n feshini isteme.

istinbât (A.) [طابنتسا] anlam ç ı karma, hüküm ç ı karma. istinkâf (A.) [فالكنتسا] çekimserlik. istinkâf etmek çekimser kalmak.

istin ş âk (A.) [قاشنتسا] buruna su çekme. istintâk (A.) [قاطنتسا] sorgulama.

istintâk etmek sorgulamak, sorguya çekmek. istirâhat (A.) [ت حار ت سا] dinlenme. istirâhat etmek dinlenmek.

istirâk- ı sem' etmek kulak misafiri olmak. istirdâd (A.) [دادر ت سا] geri isteme, geri alma. istirdâd edilmek geri al ı nmak. istirdâd etmek geri almak.

istirhâm (A.) [ماحر ت سا] rica etme, yalvararak isteme. istirhâm etmek rica etmek, yalvararak istemek. istirhamkâr (A.-F.) [راکم احر ت سا] yalvar ı rcas ı na. istirkab etmek çekememek.

istiskâ (A.) [1 [اقسنتسا] ya ğ mur duas ı na ç ı kma. 2.vücutta su toplanmas ı . istiskâl (A.) [لاقنتسا] ho ş kar ş ı lamama, yüz vermeme. istisnâ (A.) [اننتسا] kural d ı ş ı .

istisnâ'î (A.) [ئاننتسا] kural d ı ş ı . isti ş âre (A.) [مر اشتسا] dan ı ş ma.

isti ş âre etmek dan ı ş mak.

isti ş hâd (A.) [1 [داهشتسا.kan ı t gösterme. 2.örnek verme. isti ş hâd yapmak örnek vermek. istitâat (A.) [ت عاطتسا] güç. istitâr (A.) [راتتسا] örtünme.

istitrâden (A.) [ادارطتسا] s ı ras ı gelmi ş ken. istivâ (A.) [1 [اوتسا.e ş itlik. 2.düzlük.

istiz'âf (A.) [فاعضتسا] zay ı f dü ş ürme, zay ı f görme. istîzâh (A.) [حاضيتسا] gensoru. istîzân (A.) [ناذيتسا] izin isteme. isyân (A.) [نايصد] ba ş kald ı r ı .

î ş (A.) [1 [شيد.ya ş ama. 2.e ğ lenme, gününü gün etme. i ş 'âr (A.) [راعشا] bildirme, gösterme. i ş âa (A.) [هعاشا] duyurma, yayma. i ş ârât (A.) [تاراشا] i ş aretler.

i ş âret (A.) [1 [تراشا.gösterme. 2.alamet. 3.iz. i ş âreten (A.) [ة راشا] i ş aret ederek.

i ş bâ' (A.) [1 [عابشا.doyurma. .doldurma.

i ş gâl (A.) [1 [لاعشا.me ş gul etme. 2.ele geçirme. i ş gal etmek 1.me ş gul etmek. 2.ele geçirmek. i ş hâd (A.) [داهشا] tan ı k getirme.

i ş kence (F.) [هجنكشا] ac ı verme, eziyet etme.

i ş mi'zâz (A.) [1 [زازئمشا.surat ek ş itme. 2.ürperme.

i ş râk (A.) [1 [قارشا.do ğ ma. 2.ayd ı nlatma. i ş râkî (A.) [یقارشا] Pisagorcu.

i ş ret (A.) [1 [تشرده.ıçki. 2.ıçki aleml. i ş rîn (A.) [نىرده] yirmi.

i ş tiâl (A.) [لاعتشا] alevlenme, yalazlanma, parlama, tutu ş ma. i ş tibâh (A.) [مابتشا] ku ş kuya dü ş me. i ş tigâl (A.) [لاغتشا] u ğ ra ş ı .

i ş tigâl etmek u ğ ra ş mak, me ş gul olmak. i ş tihâ (A.) [اهتشا] i ş tah.

i ş tihâengîz (A.) [زيگنا اهتشا] i ş tah aç ı c ı , i ş tah verici. i ş tihâr (A.) [راهتشا] me ş hur olma. i ş tihâr etmek me ş hur olmak. i ş tikâk (A.) [قانتشا] türeme. i ş timâl (A.) [لامتشا] kapsama. i ş tirâ (A.) [ارتشا] sat ı n alma. i ş tirâ etmek sat ı n almak.

i ş tirâk (A.) [1 [کارتشا.kat ı l ı m. 2.ortakl ı k. i ş tirâkiyye (A.) [ميکارتشا] komünizm.

i ş tiyâk (A.) [قاينتشا] ş evklenme, ş evk duyma. î ş ü nû ş etmek yiyip içmek, gününü gün etmek. i ş ve (A.) [هوشده] cilve, naz, eda. i ş vebâz (A.-F.) [زابده] i ş veli. i ş veġer (A.-F.) [رگده] i ş veli.

i ş vekâr (A.-F.) [راک هوشد] i ş veli, ş ivekâr. it'âm (A.) [معطا] doyurma, yemek verme. itâat (A.) [تعاطا] uyma, boyun e ğ me. itâat etmek uymak, boyun e ğ mek.

itâb (A.) [بآء] azarlama, paylama, ç 1 k 1 ş ma. itâle (A.) [مل اطا] uzatma. itbâ (A.) [عابتا] tabi k 1 lma. itfâ (A.) [افطا] söndürme. itfâ etmek söndürmek.

itfâiyye (A.) [ميئافطا] yang 1 n söndürme te ş kilat 1 .

ithâf (A.) [1 [فاحتا .hediye etme. 2.eser sahibinin eserini birine veya bir kurulu ş a manen hediye etmesi.

ithâm (A.) [ماهتا] suçlama, töhmet alt 1 nda b 1 rakma. itham etmek suçlamak.

itibâr (A.) [رابتعا] sayg 1 nl 1 k.

itibar etmek 1.de ğ erlendirmek, dikkate almak. itibâren (A.) [ارابتعا] –den beri.

itibârî (A.) [1 [يرابتعا .göz karar 1 . 2.var say 1 lan. itibariyle (A.-T.) bak 1 m 1 ndan.

itidâl (A.) [لادتعا] denge, ölçülü olma. itikâd (A.) [داقتعا] inanç. itikâd etmek inanmak.

itikâdât (A.) [تاداقتعا] inançlar.

itikâdiyât (A.) [تايذاقتعا] inançla ilgili ş eyler. itikadperverlik (A.-F.-T.) inanç besleme.

itilâf (A.) [1 [فلاتنا.uzla ş ma, görü ş birli ğ ine varma. 2.al ı ş ma. itilafkâr (A.-F.) [راکفلاتنا] uzla ş t ı r ı c ı , birle ş tirici. itimâd (A.) [دامتعا] güven. itimâd edilmek güvenilmek. itimâd etmek güvenmek.

itimâden (A.) [ادامتعا] güvenerek.

itimâdnâme (A.-F.) [مهماندامتعا] güven mektubu. itinâ (A.) [انتعا] özen.

itinâ edilmek özen gösterilmek. itinâ etmek özen göstermek.

itinakâr (A.-F.) [راکانتعا] özen gösteren, itinal ı .

itirâf (A.) [1 [فارتعا.saklad ı ğ ı ş eyi söyleme. 2.hakk ı n verme. itisâf (A.) [فاستعا] yolsuzluk.

itiyâd (A.) [دايئعا] al ı ş kanl ı k.

itiyâd kesb etmek al ı ş kanl ı k kazanmak.

itizâm - ı mâ lâ yelzem [مزلى لام مازتلا] abesle i ş tibal etmek. itkân (A.) [1 [ن.emin olma. 2.sa ğ lamla ş t ı rma.

itlâf (A.) [فلاتا] öldürme, telef etme, ortadan kald ı rma. itmâm (A.) [مامتا] tamamlama, bitirme. itmâm edilmek tamamlanmak, bitirilmek. itmâm etmek tamamlamak, bitirmek.

itmînân (A.) [نانيمطا] emin olma, kendine güvenme. ittibâ (A.) [عابتا] uyma, izleme. ittibâ etmek uymak, izlemek.

ittibâen (A.) [اعابتا] uyarak, izleyerek, ard ı ndan giderek. ittifâk (A.) [قافتا] birle ŝ me.

ittifâken (A.) [اقاقتا] tesadüfen, rastgele. ittifâkî (A.) [قافتا] tesadüfi. ittihâd (A.) [داختا] birlik.

ittihâd - ı islâm [ماسا داختا] panislamizm. ittihâm (A.) [ماهتا] töhmet alt ı nda kalma.

ittihâz (A.) [1 [داختا] alma. 2.kabul etme. 3.kullanma. 4.de ğ erlendirme. ittihâz edilmek 1.al ı nmak. 2.kabul edilmek. 3.kullan ı lmak. 4.de ğ erlendirilmek. ittihâz etmek 1.almak. 2.kabul etmek. 3.kullanmak. 4.de ğ erlendirmek. ittikâ (A.) [اکتا] dayanma, yaslanma. ittikâ etmek dayanmak, yaslanmak.

ittisâ (A.) [1 [عاستا] geni ŝ lik. 2.geni ŝ leme.

ittisâl (A.) [1 [لاصتا] birle ŝ me, kavu ŝ ma. 2.bitilme. ityân (A.) [نايता] getirme.

ivaz (A.) [ضوع] kar ŝ ı l ı k, bedel.

ivazan (A.) [اضوع] kar ŝ ı l ı ğ ı nda, kar ŝ ı l ı k olarak. iyâbüzihâb (A.) [باهذ و بايع] gidi ŝ geli ŝ . iyâl (A.) [لايعة] han ı m, e ŝ .

iyân (A.) [نايعة] aç ı k, ayan beyan.

iz'âc etmek rahats ı z etmek.

iz'âf (A.) [فاعضا] zay ı flatma.

iz'ân (A.) [اناعذا] kavray ı ş . 2.terbiye. iz'ân etmek ak ı l etmek. izâbe (A.) [مبادا] eritme.

izâe (A.) [مئاضا] ayd ı nlatma. izâfe (A.) [مفاضا] ekleme.

izâfet (A.) [افاض] ilgi, ba ğ . 2.tamlama. izâfeten (A.) [افة فاضا] ek olarak, yan ı s ı ra. izâfi (A.) [افاض] göreceli.

izâfiyyet (A.) [تيفاضا] görecelilik. îzâh (A.) [احاضيا] aç ı klama. îzâh edilmek aç ı klanmak. îzâh etmek aç ı klamak.

îzâhât (A.) [تاحاضيا] aç ı klamalar.

îzâhât vermek aç ı klamada bulunmak, aç ı klama yapmak. îzâhen (A.) [احاضيا] aç ı klayarak.

izâle (A.) [ازا] yok etme. 2.giderme. izâle edilmek 1.yok edilmek. 2.giderilmek. izâle etmek 1.yok etmek. 2.gidermek. izâm (A.) [ماطء] büyükler, ulular. izâr (A.) [رازا] pe ş temel. izâr (A.) [راء] yanak.

izdihâm (A.) [ماحدزا] a ş ı r ı kalabal ı k, a ş ı r ı y ı ğ ı lma. izdivâc (A.) [جاودزا] evlilik.

izdiyâd (A.) [دايدزا] art ı ş , ço ğ alma. îzed (F.) [دزيا] Tanr ı .

izhâr (A.) [راهظا] gösterme.

izhâr etmek göstermek, belli etmek, aç ı ğ a vurmak. izin (A.) [ندا] izin.

izkâr (A.) [راكذا] zikretme, dile getirme, hat ı rlatma. izlâl (A.) [لالادا] alçaltma.

izmihlâl (A.) [للاحمضا] yok olma. izn (A.) [ندا] izin.

izz (A.) [1 [ز.ء.de ğ er. 2.yücelik.

izzet (A.) [1 [بتز.ء.de ğ er. 2.yücelik. 3.sayg ı .

jâj (F.) [ژاژ] anlamsız söz, zıvra.

jâjhây (F.) [یاخژاژ] boşboğaz, zevzek. jâle (F.) [ملاژ] çiy, şebnem. jeng (F.) [گنژ] pas.

jengâr (F.) [رانگنژ] pas. jerf (F.) [فرژ] derin.

jerfâ (F.) [افرژ] derinlik.

jerfbîn (F.) [نیدفرژ] ayrıntılı düşünün, dikkatli. jinde (F.) [1 [یندن. 2.yamal] hırlık, eski. 2.yamal] hırlık.

jindepûş (F.) [1 [شوپندن. 2.derviş . jiyân (F.) [1 [نایژ.kükremiş . 2.kızgın. jülîde (F.) [هدیلوژ] dağınık, karışık.

ka'b (A.) [1 [كعب .a ş 1 k kemi ğ i. 2.tavla zar ı . 3.küp. ka'r (A.) [1 [رعة .derinlik. 2.çukur. 3.dip.

kabâ (A.) [ابة] cübbe.

kabahat (A.) [تحابة] suç, kusur.

kabâih (A.) [حنابة] suçlular, kabahatlılar. kabâil (A.) [لنابة] kâbileler.

kabîh (A.) [حبيقة] çirkin, ho ş olmayan. kâbil (A.) [1 [لباقة .mümkün. 2.yetenekli. kabîl (A.) [لبيقة] gibi, benzeri.

kâbil olmak mümkün olmak, elvermek. kâbile (A.) [ملباقة] ebe.

kabîle (A.) [ملبيقة] boy, kâbile.

kâbil-i k ı yas [سايق لباقة] k ı yaslanabilir, kar ş ı la ş t ı r ı labilir. kâbiliyet (A.) [تيلباقة] yetenek.

kâbiliyyât (A.) [تايلباقة] yetenekler. kâbin (F.) [نيباك] mehir. kabir (A.) [ربة] mezar. kabl (A.) [لبة] önce.

kablemîlad (A.) [دلايملا لبة] milattan önce. kablettârih (A.) [خير اتلا لبة] tarih öncesi.

kablettarihî (A.) [یخیراتل لبص] tarih öncesi. kabr (A.) [ر بق] mezar kabir.

kabristan (A.-F.) [ناتس ربق] mezarlı k. kabul (A.) [1 [لوبق .kabul etme. 2.alma. kâbûs (A.) [سوباك] karabasan. kabz (A.) [ض بق] tutma, kavrama. kabza (A.) [مض بق] sap. kâc (F.) [ج اك] çam. kad (A.) [دق] boy. kadd (A.) [دق] boy.

kadeh (A.) [1 [ح دق .bardak. 2.içki kadehi. kadem (A.) [1 [م دق .ad ı m. 2.ayak.

kademe (A.) [1 [م دق .basamak. 2.derece. kader (A.) [ر دق] ilahî takdir.

kadh (A.) [ح دق] kötüleme, k ı nama. kad ı (A.) [ی ض اق] dinî yarg ı ç.

kadid (A.) [1 [د ی دق .kurutulmuş et, kadit. 2.canlı cenaze. kâdilkudât (A.) [تا ض ق ل ا ی ض اق] baş kad ı . kadim (A.) [م ی دق] eski.

kadîmen (A.) [ا م ی دق] eskiden. kâdir (A.) [ر د اق] güçlü.

kadîr (A.) [ر ی دق] çok güçlü.

kadirdân (A.-F.) [ن ا د ر دق] de ğ erbilir.

kadir ş inâs (A.-F.) [سانشردق] de ğ erbilir. kadir ş inasl ı k (A.-F.-T.) de ğ erbilirlik.

kadr (A.) [1 [ردىق.de ğ er. 2. ş eref. 3.derece. kadrđân (A.-F.) [نادردىق] de ğ erbilir. kadr ş inâs (A.-F.) [سانشردق] de ğ erbilir. kafâ (A.) [افق] ba ş .

kafes (F.) [1 [سفق.kafes. 2.pencere kafesi. kâffe (A.) [مفاك] tümü, hepsi. kâfi (A.) [فىفاك] yeterli.

kâfile (A.) [1 [ملفاق.kervan. 2.topluluk, kafile. kafiyeperdâz (A.-F.) [زادرپهيفاق] ş air. kâ ğ ı d (F.) [دغاك] ka ğ ı t.

kâh (F.) [خاك] kö ş k, kas ı r. kâh (F.) [كاه] saman.

kahbe (A.) [1 [فاهىبحق.fahi ş e, 2.alçak, namussuz. kâhgil (F.) [لگهكاه] s ı va.

kahhar (A.) [راهق] kahredici.

kah ı r (A.) [1 [رهق.yok etme. 2.çok üzülme. kâhil (A.) [لهكاه] tembel.

kâhin (A.) [نهكاه] gaipten haber veren, kehanette bulunan. kâhir (A.) [رهق] kahreden, yok eden.

kahpe (A.) [1 [فاهىبحق.fahi ş e. 2.alçak, namussuz. kahr (A.) [1 [رهق.yok etme. 2.çok üzülme.

kahraman (F.) [ناهمهق] yi ğ it kahrübâ (A.) [ابرهاك] kehribar. kaht (A.) [طحق] k ı t l ı k. kahve (A.) [هوهق] kahve. kâid (A.) [دناق] komutan.

kâide (A.) [1 [هدهعاق .kural. 2.temel, esas.

kâideten (A.) [هدهعاق] kural olarak, esas itibar ı yla. kâil (A.) [1 [لئاق .söyleyen. 2.raz ı olan. kâil olmak raz ı olmak.

kâim (A.) [1 [مئاق .ayakta. 2.yerine geçen. 3.dik. kâim olmak (A.-T.) yerine geçmek.

kâime (A.) [1 [همئاق .ka ğ ı t para. 2.ferman.

kâimmakam (A.) [1 [مئاق .kaymakam. 2.yerine geçen. kâin (A.) [نئاك] bulunan, yer alan. kâinât (A.) [1 [تانئاك .evren. 2.dünya. kâkül (F.) [لكاك] perçem. kâl (A.) [لئاق] söz, laf.

kal' (A.) [عئاق] koparma, sökme. kal'a (A.) [هعئاق] kale

kâlâ (F.) [1 [لئاك .mal. 2.kuma ş . kalb (A.) [1 [بلئاق .yürek. 2.gönül. kalb (A.) [بلئاق] de ğ i ş tirme.

kalb etmek dönü ş türmek, de ğ i ş tirmek.

kalbî (A.) [1 [قلبى.yürekten. 2.kalp ile ilgili.

kalbüd (F.) [1 [دبل.بدن. 2.kal ı p. 3.kireç kal ı p ı . kalbzen (A.-F.) [نز بلق] kalpazan.

kalem (A.) [1 [قلم.kalem. 2.keski. 3.büro.

kalemkârî (A.-F.) [1 [يراكملة.nakka ş l ı k. 2.kalem i ş i. kalemrev (A.-F.) [ورملة] ülke, diyar, topraklar. kâl ı b (A.) [1 [بل.قال ı p. 2.beden. kalil (A.) [ليلق] az.

kallâ ş (A.) [شلاق] kalle ş . kalyân (F.) [نايلق] nargile.

kâm (F.) [1 [ما.داماك. 2.arzu. kamer (A.) [رمق] ay.

kameriyye (A.) [مىرمق] çardak. kâmet (A.) [تماق] boy.

kâmil (A.) [1 [تام.تاماك. 2.olgun. 3.bilgili.

kâmilen (A.) [لاماك] tamamen, büsbütün, tümüyle. kamîs (A.) [صيمق] gömlek. kâmkâr (F.) [راكماك] mutlu. kamus (A.) [سوماق] sözlük. kâmyâb (F.) [بايماك] mutlu.

kân (F.) [1 [ن.مادن oca ğ ı . 2.yurt, ocak. kanâat (A.) [تعانق] yetinme. kanaat etmek yetinmek.

kanât (A.) [تانق] yeralt ı su kanal ı . kand (A.) [دنق] ş eker.

kâni (A.) [عنق] yetinen, kanaat eden. kâni etmek ikna etmek. kâni olmak ikna olmak.

kannâd (A.) [دانق] ş ekerci. kantar (A.) [راطنق] baskül.

kanun (A.) [1 [نونق .yasa. 2.yol yordam.

kânûn (A.) [1 [نونق .ocak. 2.mangal. 3.Aral ı k ve Ocak aylar ı . kanunî (A.) [1 [نونق .yasal.
2.kanun çalan. 3.yasa koyucu. kâr (F.) [راک] i ş .

kâr etmek i ş lemek, tesir etmek.

karâbet (A.) [تبارق] yak ı nl ı k, akrabal ı k. karâin (A.) [نئارق] ipuçlar ı , karineler.

karar (A.) [1 [رارق .durma. 2.devaml ı l ı k. 3.yeterli ölçü. karargîr (A.-F.) [ريقرارق] karar verilmi
ş . karargîr olmak karara ba ğ lanmak. kârbân (F.) [نابرک] kervan. kârd (F.) [دراک] b ı çak.

kârdân (F.) [نادرک] i ş bilir.

kârgâh (F.) [هاقرک] i ş lik, i ş yeri. kârger (F.) [رقرک] i ş çi. karha (A.) [محرق] yara.

kârhane (F.) [1 [من احرآك .fabrika. 2.i Ő lik. kâr- 1 kadim [مءءق رآك] eski el i Ő i. kâri' (A.) [عرآق] okuyucu.

kâri'in (A.) [نءئرآق] okuyucular. kâria (A.) [مئرآق] bayan okuyucu. karîb (A.) [بءرقة] yak 1 n.

karîben (A.) [ابءرقة] yak 1 nda.

karîha (A.) [مءءرقة] dü Ő ünme gücü. karin (A.) [1 [نءرقة .yak 1 n. 2.e Ő dost. karîne (A.) [مئرقة] ipucu.

kâriz (F.) [زءرآك] yeralt 1 su kanal 1 . karn (A.) [1 [نرقة .boynuz. 2.yüzy 1 l.

kâr Ő inâs (F.) [سانشرآك] uzman, i Ő ten anlayan. karûre (A.) [هرورآق] idrar Ő i Ő esi, ördek. kârvan (F.) [ناورآك] kervan.

karvanserây (A.) [ءارس ناو رآك] kervansaray. karye (A.) [مءرقة] köy. karz (A.) [ضرقة] borç.

kârzâr (F.) [رازرآك] sava Ő .

kasab (A.) [1 [بصة . Ő eker kam 1 Ő 1 . 2.nefes borusu. 3.ince keten. kasaba (A.) [مءبصة] kasaba.

kasâid (A.) [دنآصق] kasideler.

kasâvet (A.) [1 [كآت وآسق .kat 1 l 1 k, sertlik. 2.keder.

kasd (A.) [1 [دصق.kas 1 t. 2.dövme. kasden (A.) [ادصق] kas 1 tl 1 olarak. kâse (F.) [[مساك]
1.çanak, kâse. kâse-i ser [رس ءمساك] kafatas 1 .

kâselîs (F.) [سيل مساك] çanak yalay 1 c 1 . kasem (A.) [مسق] yemin. kas 1 r (A.) [رصق] kö ş k.

kâsib (A.) [بساك] kazanan.

kâsid (A.) [1 [دصق. ulak. 2.kasteden. kaside (A.) [هديصق] kaside.

kasîdeserâ (A.-F.) [ارس هديصق] kaside ş airi. kasîr (A.) [ريصق] k 1 sa.

kasr (A.) [رصق] kas 1 r, kö ş k. kassab (A.) [باصق] kasap.

kassar (A.) [راصق] çama ş 1 rc 1 , ç 1 rp 1 c 1 .

kasvet (A.) [1 [توصق.kat 1 l 1 k. 2.gönül darl 1 ğ 1 . kasvet basmak gönlü daralmak. kâ ş (F.) [شاك]
ke ş ke.

kâ ş âne (F.) [1 [من اشاك.yuva. 2.mâlikâne. kâ ş î (F.) [يشاك] çini, fayans. kâ ş if (A.) [فشاك] ke
ş feden. kâ ş ki (F.) [يشاك] ke ş ke.

kat' (A.) [1 [عطق. kesme. 2.kesilme.

kat'an (A.) [اعطق] kesinlikle. kat'en (A.) [اعطق] kesinlikle. kat'î (A.) [يعطق] kesin.

kat'î sûrette kesin olarak, kesinlikle. kat'iyet (A.) [تعيطق] kesinlik.

kat'iyyen (A.) [1 [اعيطق].kesinlikle. 2.asla. katarât (A.) [تارطق] damlalar. katf (A.) [فطق] dev şirme.

kât ı beten (A.) [اة بطاق] asla, kesinlikle. kâti' (A.) [عطاق] kesen, kesici. kâtib (A.) [بتاك] yaz ı c 1 . kâtil (A.) [لتاق] öldüren. katil (A.) [لتق] öldürme. kâtip (A.) [بتاك] yaz ı c 1 .

katl (A.) [لتق] öldürme, katil. katre (A.) [مرطق] damla.

kavâfil (A.) [لفاوق] kafiyeleler.

kavâid (A.) [دعاوق] kurallar, kâideler. kavânîn (A.) [نين اوق] kanunlar. kavî (A.) [يوق] güçlü.

kavim (A.) [موق] topluluk, ulus. kavis (A.) [سوق] yay.

kaviyü'l-bünye (A.) [مينبلا يوق] sa ğ lam yap ı l ı .

kavl (A.) [لوق] söz.

kavm (A.) [موق] kavim, topluluk. kavmî (A.) [موقى] kavme dayalı . kavmiyet (A.) [تيموق] kavimlik. kavs (A.) [سوق] yay.

kay' (A.) [عىق] kusma.

kayd (A.) [1 [ديقى.ba ğ . 2.zincir. 3.kayı t.

kazâ (A.) [1 [اضق.ilahî takdir. 2.kadı l l k. 3.kaza. 4.ilçe. kazâî (A.) [ئاضق] yargı ile ilgili.

kazârâ (A.-F.) [اراضق] tesadüfen.

kazâyâ (A.) [اىاضق] meseleler, problemler. kâzî (A.) [ضاق] kadı .

kâzib (A.) [بناك] yalancı .

kaziyye (A.) [1 [مبيضق.mesele. 2.önerme.

ke'enlemyekün (A.) [نكى مل نأك] olmamı ş çası na, yok sayarak. ke's (A.) [1 [سأك.çanak. 2.kadeh. kebed (A.) [دبك] karaci ğ er. kebîr (A.) [رييك] büyük. keş (A.) [شبك] koç. kebûd (F.) [دويك] mavi.

kebûter (F.) [دويك] güvercin. kec (F.) [چك] e ğ ri.

kecbîn (F.) [نييجك] ş a ş lı .

keçel (F.) [لچک] kel. kedd (A.) [دك] emek.

keder (A.) [1 [دك.üzüntü. 2.bulan 1 kl 1 k.

kedernâk (A.-F.) [كانردك] üzüntülü, kederli. kedhüda (F.) [ادخدك] kâhya. kedû (F.) [ودك] kabak.

kef (F.) [فك] köpük.

kefâlet (A.) [تللافك] kefillik. kefçe (F.) [مچفك] kepçe. kefel (A.) [لفك] kalça.

kefere (A.) [هرفك] kafirler. keff (A.) [1 [فك.aya. 2.avuç. keffe (A.) [هفك] kefe.

kefgîr (F.) [ريگفك] kevgir.

kefil (A.) [ليفك] kefil, kefalet eden. kef ş (F.) [شفك] ayakkab 1 . keftâr (F.) [راتفك] s 1 r tlan. kefter

(F.) [رتفك] güvercin.

kehânet (A.) [تناهك] falc 1 l 1 k, kahinlik. kehene (A.) [منهك] kahinler. kehf (A.) [فهك] ma ğ ara.

kehhâl (A.) [1 [لاحك.göze sürme çeken. 2.göz hekimi. kehke ş an (F.) [ناشكهك] samanyolu.

kej (F.) [كَج] e ğ ik, e ğ ri. kejdüm (F.) [مدژك] akrep.

kelâ ğ (F.) [كَلَاغ] karakarga, kuzgun. kelâm (A.) [كَلَام] söz.

kelâm- 1 kadim [كَلَامِ قَدِيم] Kur'ân.

kelâm- 1 kibâr [كَلَامِ كِبَار] büyük insanlar ı n özlü sözleri. kelb (A.) [كَلْب] köpek.

kelimât (A.) [كَلِمَات] kelimeler, sözcükler. kelime (A.) [كَلِمَة] sözcük. kelle (F.) [كَلَّة] ba ş .

kem (F.) [كَم] az, eksik.

kemâbî ş (F.) [كَمَّابِيَش] az çok, a ş a ğ ı yukar ı .

kemâfissâb ı k (A.) [كَمَّافِيسَّاب] eskiden oldu ğ u gibi. kemâkân (A.) [كَمَّاكَان] eskiden oldu ğ u gibi. kemâl (A.) [كَمَّال] olgunluk, mükemmellik. kemal-i dikkatle (A.-F.-T.) büyük bir dikkatle.

kemâl-i ihtimâm ile büyük bir özenle. kemân (F.) [كَمَّان] 1 [كَمَّان] yay. 2.keman.

kemânebrû (F.) [كَمَّانِبْرُو] ka ş ı yay gibi olan sevgili. kemanke ş (F.) [كَمَّانِكَيْش] okçu, yay çeken.

kemâyenba ğ î (A.) [كَمَّانِبَاغِي] gerekti ğ i gibi. kemend (F.) [كَمَّانِد] kement.

kemend-i zülf (F.) [كَمَّانِدِ زَوْف] saçlar ı n ı n kemendi.

kemer (F.) [ركم] bel.

kemberbend (F.) [دنبرمك] bel kay 1 ş 1 . kemîn (F.) [نيمك] pusu, tuzak. kemmiyet (A.) [تيمك] nicelik. kemmiyet (A.) [تيمك] nicelik.

kemter (F.) [1 [رتمك.daha az. 2.de ğ ersiz. kemyâb (F.) [بايمك] az bulunur.

kenâr (F.) [1 [رانك.k 1 y 1 . 2.kenar, yan.

kenef (A.) [1 [فنك.çevre. 2.s 1 ğ 1 nacak yer. kenîse (A.) [سينك] kilise. kenîz (F.) [زينك] cariye.

kenz (A.) [زنك] hazine. ker (F.) [رك] sa ğ 1 r.

kerâhet (A.) [تهارك] i ğ renme tiksizlik.

kerâmet (A.) [1 [تمارك.cömertlik, kerem. 2.velîlerin gösterdikleri ola ğ and 1 ş 1 hal.

kerân (F.) [نارك] uç, k 1 y 1 . kere (A.) [هرك] kez.

kerefs (F.) [سفرك] kereviz. kerem (A.) [مرك] cömertlik.

kerem k 1 lmak kerem etmek, iyilik etmek. keremkâr (A.-F.) [راكمرك] cömert.

kerhen (A.) [امرك] istemeyerek, i ğ renerek.

kerîh (A.) [کیره] i ğ renç.

kerîm (A.) [1 [کرم. cömert. 2.yüce. kerîme (A.) [کرمی] k ı z çocuk. kerkes (A.) [سکرک] akbaba. kerrât (A.) [تارک] defalar. kerre (A.) [هرک] defa.

kerûbî (A.) [کورک] büyük melek. kervan (F.) [ناورک] kafil, kervan. kervansaray bk. karvanserây. kes (F.) [سک] ki ş i, kimse.

kesâd (A.) [داسک] sürümsüz, kesat.

kesâfet (A.) [1 [تفتاک .yo ğ unluk. 2.çokluk. kesâlet (A.) [تلاسک] tembellik, gev ş eklik. kesb (A.) [بسک] çal ı ş arak kazanma. kesbî (A.) [یبسک] çal ı ş arak elde edilen. kese (F.) [سیک] torba, küçük torba.

kesîf (A.) [1 [فیتک .yo ğ un. 2.kal ı n. 3.koyu. kesîr (A.) [ریتک] çok, bol.

kesîrû'l-istimâl (A.) [لامعتس لاریتک] çok kullan ı lan. kesret (A.) [ترثک] çokluk, bolluk. kesretle : (A.-T.) çokça, bolca. kesretli (A.-T.) çok, fazla.

ke ş f (A.) [فشک] ke ş if, bulma, ortaya ç ı karma.

ke ş if (A.) [فشك] ke ş fetme, bulma.

ke ş kûl (F.) [1 [لوكشك] dilenci çana ğ 1 . 2.ke ş kül, bir tür tatlı . ke ş meke ş (F.) [شكمشك]
karga ş a, çeki ş me. ke ş tî (F.) [ىتشك] gemi.

ke ş tîbân (F.) [نايبتشك] kaptan.

ketif (A.) [1 [فتك] omuz. 2.kürek kemi ğ i. ketm (A.) [متك] gizleme, saklama. kettân (A.) [ناتك]
keten.

ketûm (A.) [موتك] s ı r saklayan, a ğ z ı s ı k ı . kevâkib (A.) [بكاوك] y ı ld ı zlar. kevkeb (A.) [بكوک]
y ı ld ı z. kevkebe (A.) [كهكوك] gösteri ş . kevn (A.) [نوک] varlı k.

kevser (A.) [1 [رثوك] cennet. 2.cennetteki bir havuz. keyd (A.) [ديك] hile, düzen. keyf (A.) [فيك]
keyif, afiyet.

keyfe mâ ittafak (A.) [قفتا ام فيك] rastgele. keyfiyet (A.) [تيفيك] nitelik keyfiyyet (A.) [تيفيك]
nitelik. keyhân (F.) [ناهيك] dünya.

keyvan (F.) [ناويك] Satürn, Zuhâl. kezâ (A.) [انك] ayn ı ş ekilde, böylece. kezâlik (A.) [كلانك]
ayn ı ş ekilde.

kezzâb (A.) [باذك] çok yalanc ı . k ı bâb (A.) [بابك] kubbeler. k ı bel (A.) [لبق] taraf, yön.

k ı ble (A.) [1 [بلبة .Kâbe taraf ı . 2.güney. 3.güney rüzgar ı . k ı btî (A.) [ى طبق] çingene. k ı dem (A.) [مدق] eskilik. k ı dve (A.) [مودق] önder. k ı lâ' (A.) [علاق] kaleler. k ı llet (A.) [تلق] azl ı k.

k ı râat (A.) [تئارق] okuma. k ı râat etmek okumak.

k ı râathâne (A.-F.) [1 [من اخ تئارق . kahvehane. 2.okuma salonu. k ı ran (A.) [1 [نارق .yak ı nla ş ma. 2.iki gezegenin ayn ı burçta birbirine yakla ş mas ı .

k ı rba (A.) [مبرق] deriden yap ı lm ı ş su kab ı . k ı rtâsiye (A.) [ميس اطرق] ka ğ ı t i ş leri. k ı sas (A.) [مصق] k ı ssalar, hikayeler. k ı sm (A.) [مسق] k ı s ı m, bölüm. k ı smen (A.) [امسق] bir k ı sm ı .

k ı smet (A.) [1 [تمسق .nasip, pay. 2.bölme. k ı ssa (A.) [1 [مصق .öykü, f ı kra. 2.olay. k ı st (A.) [1 [طسق .taksit. 2.parça.

k ı stas (A.) [1 [ساطسق .ölçü. 2.terazi.

k ı ş r (A.) [رشف] kabuk. k ı t'a (A.) [معطقة] parça.

k ı tal (A.) [1 [لاتف .sava ş . 2.birbirini öldürme. k ı yafet (A.) [تفافية] k ı l ı k, görünüm.

k ı yâm (A.) [1 [مايق .kalkma. 2.ayaklanma.

k ı yam etmek ba ş kald ı rmak, isyan etmek, ayaklanmak. k ı yamet (A.) [1 [تمايق .mah ş er günü.
2.gürültü pat ı rt ı . k ı yas (A.) [سايق] kar ş ı la ş t ı rma, mukayese. k ı ymet (A.) [تميق] de ğ er.

k ı ymet vermek de ğ er vermek.

k ı ymetbilmez (A.-T.) de ğ er bilmeyen. k ı ymetdar (A.-F.) [رادتميق] de ğ erli. k ı yr (A.) [ريق]
katran, zift. k ı yye (A.) [يق] okka.

kibar (A.) [رابك] büyükler.

kibr (A.) [ربك] büyüklük taslama, ş i ş inme. kifayet (A.) [1 [تىافك .yeterli olma. 2.yararl ı l ı k.
kifâetsizlik (A.-T.) yetersizlik.

kihâlet (A.) [1 [تلحك .göz hekimli ğ i. 2.sürmecilik. kîl (A.) [ليق] söz.

kilâb (A.) [بلاك] köpekler. kîle (A.) [ليك] kile.

kilîsa (F.) [اسيلك] kilise.

kilk (F.) [كلك] kam ı ş kalem.

kîlûkâl (A.) [لاق و ليق] dedikodu. kilye (A.) [كيلك] böbrek.

kimyâger (A.-F.) [رگایمیک] kimyac ı . kimyevî (A.) [یویمیک] kimyasal.

kinâyeâmîz (A.-F.) [زیمآ هیانک] kinayeli. kindar (F.) [رادنیک] kinci. kînecû (F.) [وج هنیك] kinci.

kirâm (A.) [1 [مارک.yüce ki ş iler. 2.cömertler. kirâren (A.) [ارارک] defalarca. kirbâs (A.) [سابرك] bez.

kirm (F.) [مرک] kurt, kurtçuk.

kirm-i ebrî ş em [مشى ربا مرک] ipek böce ğ i. kirm-i ş ebefruz [ز ورفا بش مرک] ate ş böce ğ i. kîse (F.) [1 [سيك.torba, kese. 2.para kesesi. kisve (A.) [هوسك] giysi.

kisvet (A.) [1 [توسك.giysi. 2.güre ş çi kisbeti. kî ş (F.) [شيك] din.

ki ş t (F.) [تشك] ekin.

ki ş tzar (F.) [رازتشك] tarla. ki ş ver (F.) [روشك] ülke.

ki ş verkü ş â (F.) [اشكروشك] fatih, ülkeler alan. kitâb (A.) [باتك] kitap.

kitâbe (A.) [1 [مباتك .mezar ta ş 1 yaz 1 s 1 . 2.yaz 1 t. kitabhâne (A.-F.) [من اخباتك] kütüphane. kitmân (A.) [نامتك] s 1 r saklama, ketumluk. kitmân etmek saklamak.

kiyâset (A.) [تسايك] zekilik, uyan 1 kl 1 k. kizb (A.) [بذك] yalan. köhne (F.) [منهك] eski.

kubh (A.) [حبة] çirkinlik. kubûr (A.) [روبق] mezarlar. kûçe (F.) [هچوك] sokak.

kudât (A.) [تااضق] kad 1 lar. kûdek (F.) [كدوك] çocuk. kudemâ (A.) [امدة] eskiler. kudret (A.) [ترده] güç. kudsî (A.) [ىسدة] kutsal.

kudsiyân (A.-F.) [ن ايسدة] melekler. kudsiyet (A.) [تيسدة] kutsall 1 k.

kudsiyet ş iken (A.-F.) [نكش تيسدة] kutsall 1 ğ 1 bozan; kutsal olan ş eylere kar ş 1 sayg 1 s 1 z.

kudûm (A.) [1 [مودة .gelme. 2.kudüm.

kudûmzen (A.-F.) [نز مودة] kudüm çalan. kûfe (F.) [مفوك] küfe. kufl (A.) [لفة] kilit.

kûfte (F.) [1 [متفوك .ezik. 2.köfte. kûh (F.) [هوك] da ğ .

kûhân (F.) [ناموك] hörgüç.

kûhistan (F.) [ناتسموك] da ğ l ı k. kuhl (A.) [لحك] göz sürmesi.

kulel (A.) [1 [لة .kuleler. 2.doruklar. kullâb (A.) [بلاق] kanca, çengel. kulle (A.) [1 [لة .kule.
2.doruk. kulûb (A.) [بولق] kalpler. kumâr (A.) [رامق] kumar. kumâ ş (A.) [شامق] kuma ş . kumrî
(A.) [ىرمق] kumru. kûr (F.) [روك] kör.

kur'a (A.) [عرق] kur'a, ad çekme. kurâ (A.) [عارق] köyler.

kurâze (A.) [مضارق] k ı r ı nt ı , döküntü. kurb (A.) [1 [برق .yak ı nl ı k. 2.yak ı n. kûre (F.) [هروك]
] kuyumcu oca ğ ı . kûrî (F.) [يروك] körlük.

kurrâ (A.) [عارق] Kur'ân okuyucular. kurs (A.) [صرف] yuvarlak.

kurûn (A.) [1 [نورق .yüzy ı llar. 2.ça ğ lar.

kurûn-i kadîme (F.) [همىدق نورق] eski ça ğ lar.

kurûn-i ûlâ [ىلوا نورقة] ilkça ğ .

kurûn-i vüstâ [ىطسو نورقة] ortaça ğ . kûs (F.) [سوک] kös, büyük davul. kûse (F.) [مسوک] köse.

kusûr (A.) [1 [روصقة .kas 1 rlar. 2.eksiklik, hata, ihmal. kusur eylemek ihmalde bulunmak, hata yapmak. kû ş e (F.) [مشوك] kö ş e. kû ş i ş (F.) [ششوك] çaba. kû ş k (F.) [كشوك] kö ş k.

kût (A.) [توق] az 1 k, yiyecek. kûtah (F.) [ماتوك] k 1 sa.

kûtahnazar (F.-A.) [رظن ماتوك] k 1 t görü ş lü, basiretsiz. kutb (A.) [بطق] kutup. kutn (A.) [نطق] pamuk. kutr (A.) [رطق] çap.

kuûd (A.) [دوعقة] oturma.

kuvâ (A.) [اوق] güçler, kuvvetler. kuvve (A.) [هوق] güç, kuvvet.

kuvve-i muhayyile [مليخم هوق] hayal gücü. kuvve-i müeyyide [هدىؤم هوق] yapt ı r ı m gücü.

kuvvet (A.) [1 [توق.güç. 2.askerî güç.

kûy (F.) [1 [ىوك.köy. 2.sokak. 3.sevgilinin evinin bulundu ğ u yer. kuyûd (A.) [1 [دويق.ba ğ lar. 2.kay ı tlar.

kuyûdat (A.) [تادويق] kay ı tlar. kuzât (A.) [تااضق] kad ı lar. kûze (F.) [هزوك]] testi.

kübrâ (A.) [اربك] en büyük. küdür (A.) [رودك] kederler.

küdûret (A.) [1 [تروذك] bulan ı kl ı k. 2.tasa. küffar (A.) [رافك] kafirler.

küfr (A.) [1 [ريفك] kafirlik. 2.küfür. küfrbâz (A.-F.) [زابريفك] küfürbaz. kühen (F.) [نهك] eski. külah (F.) [ملاك] ş apka. külbe (F.) [بلك] kulübe.

küleh (F.) [ملك] külah, ş apka.

külfet (A.) [1 [تفلكت] zahmet. 2.merasim. küll (A.) [كل] tüm, bütün.

küllî (A.) [1 [كلى] genel. 2.çok.

külliyen (A.) [ايلك] tamamen, tümü. künc (F.) [جنك] kö ş e.

küngüre (F.) [هرگنك] ş erefe. künh (A.) [نك] as ı l, öz. künûn (F.) [نونك] ş imdi.

künûz (A.) [زونك] hazineler. küre (A.) [هرك] küre.

küre-i arz [ضراءهرك] yerküre, dünya. kürevî (A.) [يورك] küresel. kürre (F.) [1 [1 pa. 2.tay.

kürsî (A.) [1 [1 [1 .kürsü, taht. 2.ba ş kent.

küsûf (A.) [1 [1 [1 .güne ş tutulmas 1 . 2.tutulma. küsûr (A.) [1 [1 [1 .kesirler. 2.parçalar. kü ş ad
(F.) [1 [1 [1 .açma. 2.aç 1 lma, aç 1 l 1 ş . kü ş âd etmek aç 1 l 1 ş yapmak, açmak. kü ş tî (F.) [1 [1 [1 .
[1 [1 [1] güre ş .

küttâb (A.) [1 [1 [1] kâtipler, yaz 1 c 1 lar. kütüb (A.) [1 [1 [1] kitaplar.

kütübhâne (A.-F.) [1 [1 [1] kütüphane.

lâ (A.) [1 [لا.hay 1 r. 2.yoktur.

la'1 (A.) [1 [لعل.al. 2.lal ta ş 1 . 3.k 1 rm 1 z 1 dudak. lâakal (A.) [لقالا] en az 1 ndan, hiç olmazsa.
lâbe (F.) [لبالا] yalvarma. lâbis (A.) [لبلا] giyen. lâbis olmak giymek.

lâbüd (A.) [دبلا] gerekli, laz 1 m. lâcerem (A.) [مرجلا] ku ş kusuz. lâcverd (F.) [دروجلا] lacivert.
lâdînî (A.) [لىندلا] laik, din d 1 ş 1 . lâf (F.) [فلا] söz.

lafazan (F.) [نزللا] geveze. laf 1 z (A.) [ظفل] söz.

lâfügüzâf (F.) [فازگ و فلا] bo ş söz, z 1 rva. lafz (A.) [ظفل] söz, laf 1 z.

lafzî (A.) [لىظفل] laf 1 z ile ilgili, söz ile ilgili. lâgar (F.) [رغلا] zay 1 f, c 1 l 1 z.

la ğ v (A.) [1 [وغل.kald 1 rma. 2.bo ş una.

la ğ vedilmek (A.-T.) 1.kald 1 r 1 lmak. 2.hükümsüz k 1 l 1 nmak. la ğ vetmek (A.-T.) 1.kald 1 rmak.
2.hükümsüz k 1 lmak.

la ğ volmak (A.-T.) 1.kald ı r ı lmak. 2.hükümsüz kalmak. la ğ volunmak (A.-T.) 1.kald ı r ı lmak. 2.hükümsüz k ı l ı nmak. la ğ z (A.) [زغل] sürçme.

la ğ zi ş (F.) [شزغل] sürçme, kayma. lahd (A.) [دحل] mezar, lahit. lahika (A.) [مقحلا] ek. lahm (A.) [محل] et.

lahn (A.) [1 [حل.uyum. 2.tav ı r. 3.dil. laht (F.) [تخل] parça.

lâhûtî (A.) [ىتوهلا] ilahî. lahza (A.) [مظحل] an, lahza. laîn (A.) [نيعل] lanetlenmi ş . lakab (A.) [بقل] lakap.

lâkayd (A.) [ديقل] kay ı ts ı z.

lâkaydî (A.) [ىديقلا] kay ı ts ı zl ı k. lâkin (A.) [نكل] ancak, ne var ki. laklâk (A.) [قلاقل] leylek. laklaka (A.) [مققل] bo ş laf. lâl (F.) [لا] dilsiz.

lâle (F.) [مللا] lale çiçe ğ i.

lâlekâ (F.) [1 [لاكللا.pabuç. 2.taç, ibik. lâlettayin (A.) [نبيعتلا ىلءلا] geli ş igüzel. lâlezar (F.) [راز مللا] lale bahçesi.

lâmehâle (A.) [مل احملا] ister istemez, çaresiz. lâmekan (A.) [نلكملا] mekans 1 zl 1 k. lâmi' (A.) [عملا] parlayan. lâmia (A.) [معملا] parlayan.

lâmise (A.) [سملا] dokunma duyusu. lâne (F.) [نلا] yuva.

lanet (A.) [تنعل] lanet, beddua. lâsiyyema (A.) [اميسلا] özellikle. lâ ş e (F.) [شلا] le ş .

lâ ş ehâr (F.) [راوخ شلا] le ş yiyen. latif (A.) [فيطل] ho ş , yumu ş ak. latife (A.) [مفيطل] ş aka.

latife etmek (A.-T.) ş aka yapmak. latifegû (A.-F.) [وگ مفيطل] ş akac ı . latme (A.) [ممطل] tokat.

lâubali (A.) [لىل ابالا] kay ı ts ı z, gams ı z. lâubalîlik (A.-T.) kay ı ts ı zl ı k, gams ı zl ı k. lây (F.) [لا] [1 [لا .çamur. 2.tortu.

lâya'kil (A.) [لفعىلا] kendinde olmayan. lâyemut (A.) [تومىلا] ölümsüz.

lâyenkat ı (A.) [عطقنىلا] kesintisiz, sürekli.

lâyetecezza (A.) [ازجتىلا] parçalanmaz, ayr ı lmaz. lâyetegayyer (A.) [ريغتىلا] de ğ i ş mez.

lâyetenâhi (A.) [لىمانتى لا] sonsuz.

lâyetezelzül (A.) [لزلزتى لا] sars ı lmaz. lâyiha (A.) [لىلا] tasar ı . lâyuad (A.) [لىلا] say ı s
ı z.

lâzevâl (A.) [لاوزلا] yok olmaz, ölümsüz. lâz ı m (A.) [لىلا] gerekli. 2.geçi ş siz. lâz ı me (A.) [لىلا] gerekli. leâli (A.) [لىلائل] inciler. leb (F.) [بل] dudak.

lebâleb (F.) [بلابل] a ğ z ı na kadar dolu. leben (A.) [نبل] süt.

leb-i derya (F.) [لىرد بل] sahil, deniz kenar ı . lecâcet (A.) [لىلا] inat. lecûc (A.) [لىلا]
inatç ı .

ledünnî (A.) [لىندل] Tanr ı s ı rlar ı yla ilgili. leffen (A.) [لىفل] ili ş ikte.

leh (A.) [لىل] yan, yana, yarar ı na.

lehv (A.) [لىل] oyun. 2.yarar ı olmayan i ş ler. leîm (A.) [لىمىل] alçak.

leîmâne (A.-F.) [لىنمىل] alçakça. leked (F.) [لىلكل] tekme. 2.çifte. lekedâr (F.) [لىلكل] lekeli.
lem'a (A.) [لىمىل] par ı lt ı .

lemeân (A.) [ناعمل] par 1 ldama. lemeât (A.) [تاعمل] par 1 lt 1 lar. lems (A.) [سمل] dokunma.

lemyezel (A.) [1 [لىزى. yok olmayan, kal 1 c 1 . 2.Tanr 1 . leng (F.) [گنل] aksak, topal. lerzân (F.) [نازل] titrek. lerzi ş (F.) [شزرل] titreme.

le ş ker (F.) [1 [ركشل .asker. 2.ordu.

letâfet (A.) [1 [تفاظل .ho ş luk. 2.yumu ş akl 1 k. 3.güzellik. letâif (A.) [فئاطل] ş akalar, f 1 kralar, latifeler. levâh 1 k (A.) [قحاول] ekler. levâyih (A.) [حياول] tasar 1 lar.

levâz 1 m (A.) [مزاول] gereçler, gerekli ş eyler.

levend (F.) [1 [دنول .Osmanl 1 deniz eri. 2.ayya ş . 3.zampara. 4.kabaday 1 . levh (A.) [حول] levha.

levha (A.) [محول] plaka, tabela. levn (A.) [1 [نول .renk. 2.tür. levs (A.) [ثول] pislik.

levze (A.) [1 [ذول .badem. 2.bademcik. leyâlî (A.) [لىايل] geceler. leyl (A.) [ليل] gece. leyle (A.) [ليل] gece. leylî (A.) [ليل] yat 1 l 1 .

leylünehâr (A.) [رَاهِن و لَيْل] gece gündüz. leyyin (A.) [نَيْل] yumu ş ak. lezâiz (A.) [تَاذِل] lezzetler. lezîz (A.) [ذِيذِل] lezzetli.

lezzât (A.) [1 [تَاذِل] lezzetler. 2.zevkler. lezzet (A.) [1 [تَاذِل] lezzet, tad. 2.zevk. libas (A.) [سَابِل] giysi. licâm (F.) [مَاجِل] gem. lifâfe (A.) [مِفَاغِل] sarg 1 .

ligâm (F.) [1 [مَاهِغِل] gem. 2.dizgin. lihâf (A.) [فَاغِل] yorgan. lihye (A.) [مِيحِل] sakal.

lîk (F.) [كَيْل] ama ancak.

likâ (A.) [1 [بُلُوŞ] bulu ş ma. 2.yüz. lîme (F.) [مَيْل] parça. lîmû (F.) [وَمَيْل] limon. lisân (A.) [نَاسِل] dil.

lisanî (A.) [نَاسِل] dil ile ilgili. lisâniyyat (A.) [تَايِنَاسِل] dilbilim. lise (A.) [مَيْتِل] di ş eti.

livâ (A.) [اَوِل] sancak, bayrak.

livata (A.) [مَطَاوِل] kulamparal 1 k, o ğ lanc 1 l 1 k. liyakat (A.) [تَقَايِل] yara ş ma.

lu'bet (A.) [تبعل] oyuncak.

lu'betbaz (A.-F.) [زاب تبعل] kuklac ı . luâb (A.) [باعل] salya.

lugât (A.) [1 [تاغل .sözlük. 2.kelimeler. lugalat (A.) [1 [تاغل .söz. 2.sözlük. 3.kelime. lugaz (A.) [زغل] bilmece. lukme (A.) [همقل] lokma.

lûle (F.) [1 [بلول .boru. 2.lüle, ka ğ ı t külah. lutf (A.) [1 [فطل .iyilik, lütuf. 2.güzellik. lutfeylemek ilgi göstermek, iyilik etmek. lutfkâr (A.-F.) [رلكفطل] lütuf sahibi.

lutufdîde (A.-F.) [هديد فطل] iyilik görmüş , lütuf görmüş . lutufkâr (A.-F.) [رلكفطل] lütuf sahibi. lü'lü (A.) [ولؤل] inci. lübb (A.) [بل] öz.

lucce (A.) [1 [هجل .kalabal ı k. 2.gümü ş . 3.deniz, engin su. lüknet (A.) [تنكل] dil tutuklu ğ u.

lüle (F.) [1 [بلول .boru. 2.lüle, ka ğ ı t külah. lüzum (A.) [موزل] gereklilik, laz ı m olma. lüzum görmek gerekli bulmak.

mâ (A.) [م] su. mâ (F.) [م] biz.

ma'âyib (A.) [بىاعم] kusurlar, ay ı plar. ma'ber (A.) [ربعم] geçit. ma'ni (A.) [ىنعم] anlam.
ma'raz (A.) [ضرعم] sergi.

ma'reke (A.) [كهكرم] sava ş alan ı . ma' ş erî (A.) [ىرشعم] kollektif.

maâbid (A.) [دباعم] mabetler, ibadet yerleri. maâbir (A.) [رباعم] geçitler.

maâd (A.) [1 [داعم. dönü ş yeri. 2. ahiret.

mâadâ (A.) [ادعام] d 1 ş 1 nda, -den ba ş ka, ba ş ka, öte, yan ı s ı ra. maâdin (A.) [نداعم]
madenler.

maalesef (A.) [فس لأعم] ne yaz ı k ki.

maalmemnûniye (A.) [مين ونممل اعم] seve seve. maânî (A.) [ىناعم] anlamlar.

maârif (A.) [1 [فراعم. bilimler. 2. kültür. 3. Millî E ğ itim Bakanl ı ğ ı . maarif nezareti millî e ğ itim
bakanl ı ğ ı . maâ ş (A.) [1 [شاعم. geçim. 2. ayl ı k.

maatteessüf (A.) [فسأتلأ عم] ne yaz ı k ki, üzülerək, maalesef. maazâlik (A.) [كلذ عم] bununla birlikte. maâzallah (A.) [الله ذاعم] Allah esirgesin.

mâba'dut-tabîa (A.) [معيبطل ادعبام] fizik ötesi, do ğ a ötesi. mâba'duttabîiyye (A.) [معيبطل ادعبام] metafizik, do ğ a ötesi. mâbad (A.) [دعبام] sonraki.

mâbad ı var (A.-T.) devam edecek, sürecek, arkas ı var. mabed (A.) [1 [دبعم] tap ı nak.
2. ibadethane. mâbeyn (A.) [1 [نيبام] aras ı . 2. padi ş ah saray ı . mabud (A.) [د وبعم] ibadet edilen,

mâcera (A.) [1 [ارچام] cereyan eden. 2. serüven. mâceraperest (A.-F.) [تسرپارچام] macerac ı .

maceraperestî (A.-F.) [تسرپارچام] macerac ı l ı k, maceraperestlik. mâdâmülhayat (A.) [تايجلام ادام] ömür boyu.

madde be madde (A.-F.) [هدامب هدام] madde madde. maddî (A.) [1 [يدام] madde ile ilgili.
2. materyalist. maddiyet (A.) [تيدام] maddîlik.

maddiyye (A.) [1 [يدام] madde ile ilgili. 2. matetaryalist. mâde (F.) [هدام] di ş i.

mâdelet (A.) [تل داعم] adalet.

madeniyyât (A.) [تاين داعم] madencilik bilimi, mineraloji. mâder (F.) [ردام] anne.

maderî (F.) [ير دام] anne ile ilgili, ana taraf ı .

mâderzâd (F.) [دازردام] anadan do ğ ma. mâdiyân (F.) [نایدام] k 1 srak. madûd (A.) [دودعم] say 1 l 1 . madûd olmak say 1 lmak.

mâdum (A.) [مودعم] yok olmu ŝ . mâdumiyet (A.) [تیمودعم] yokluk. mâdun (A.) [نودام] ast, a ŝ a ğ 1 da, alt. mâfevk (A.) [قوفام] üst, üstü, yukar ı s 1 . mafsâl (A.) [لصفم] eklem. magâre (A.) [مراغم] ma ğ ara.

ma ğ âk (F.) [1 [كاغم.çukur. 2.mezar.

ma ğ âzî (A.) [1 [يزاغم.sava ŝ lar, gazalar. 2.sava ŝ öyküleri. ma ğ bûn (A.) [نوبغم] aldat ı lm ı ŝ .

ma ğ dûr (A.) [رودغم] haks ı zl ı ğ a u ğ ram ı ŝ .

ma ğ dur etmek haks ı zl ı ğ a u ğ ratarak zor durumda b ı rakmak. ma ğ dur olmak haks ı zl ı ğ a u ğ ramayarak zor durumda kalmak. ma ğ duriyet (A.) [تيرودغم] haks ı zl ı ğ a u ğ rama, ma ğ dur olma. ma ğ firet (A.) [ترغغم] yarlı gama. ma ğ firet etmek yarlı gamak.

ma ğ fur (A.) [روفغم] yarlı ganm ı ŝ .

ma ğ lata (A.) [هطلغم] laf salatas ı , yan ı ltmaca. ma ğ lub (A.) [بولغم] yenik.

ma ğ mûm (A.) [مومغم] gamlı , kederli.

ma ğ rib (A.) [1 [برغم .bat 1 . 2.ak ş am namaz 1 . 3.Kuzeybat 1 Afrika. 4.Fas. ma ğ rur (A.) [رورغم] gururlu, kendini be ğ enmi ş . ma ğ rûr olmak gururlanmak.

ma ğ rûrane (A.-F.) [منارورغم] gururlanarak, kendini be ğ enerek. ma ğ sub (A.) [بوصغم] gaspedilmi ş . ma ğ ş u ş (A.) [شوشغم] kar ı ş m ı ş .

ma ğ z (F.) [1 [زغم .beyin. 2.iç, öz. 3.ilik. ma ğ zûb (A.) [بوضغم] gazaba u ğ rat ı lm ı ş . mâh (F.) [مام] ay.

mahabbet (A.) [تبحم] sevgi. mahabbet eylemek sevmek.

mahâfil (A.) [1 [لفاحم .mahfiller. 2.toplant ı yerleri. mahâkim (A.) [مكاحم] mahkemeler. mahal (A.) [لحم] yer. mahall (A.) [لحم] yer.

mahallî (A.) [1 [لحم .yerel. 2.yerli. mahalliye (A.) [هيلحم] yerel. mâhâne (F.) [منامام] ayl ı k. mahâret (A.) [تراهم] beceri. mâhasal (A.) [لصادام] sonuç.

mahâsin (A.) [نساحم] iyilikler, güzellikler. mâhazar (A.) [رضاحام] haz ı rda olan. mahâzin (A.) [نزاخم] mahzenler.

mahâzîr (A.) [ريذاحم] sak ı ncalar. mahbes (A.) [سبحم] hapishane.

mahbûb (A.) [1 [بوبحم.sevilen. 2.sevgili.

mahbus (A.) [1 [سوبحم.hapsedilmi ş . 2.hapishane. mahcûb (A.) [1 [بوجحم.örtülmü ş . 2.utangaç.
mahcûb etmek utandırmak. mahcûb olmak utanmak.

mahcûbiyet (A.) [تيبوجحم] utangaçlık. mahcûz (A.) [ظوجحم] hacizli. mahcûz olmak
haczedilmek.

mahdud (A.) [دودحم] sınırlı, kasıtlı. mahdum (A.) [مودخم] oğul. mâhe (F.) [هام]
matkap.

mahfaza (A.) [هظفحم] kutu, kap. mahfi (A.) [فخم] gizli.

mahfil (A.) [1 [لفحم.toplantı yeri. 2.cami mahfili. mahfiyyen (A.) [ايفخم] gizlice.

mahfuz (A.) [ظوفحم] korunmuş, saklanmış. mâh-ı nev (F.) [ونهام] hilal, ay.

mâh-ı sipihr [رهپس مام] ay, gökyüzündeki ay. mâhî (F.) [مام] balık.

mahir (A.) [رام] becerili, maharetli. mahiyet (A.) [تيمام] asıl, esas, içyüzü.

mahkûk (A.) [كوكم] kaz 1 lm 1 ş , kaz 1 larak yaz 1 lm 1 ş , yontulmu ş . mahkum (A.) [موكم] hüküm giymi ş . mahkûm etmek hüküm giydirmek. mahkum olmak hüküm giymek. mahlas (A.) [صلخم] takma ad.

mahlû (A.) [عولخم] tahttan indirilmi ş . mahluk (A.) [قولخم] yarat 1 k.

mahlul (A.) [ل ولحم] erimi ş , çözülmü ş , hallolmu ş . mahlut (A.) [طولخم] kar 1 ş 1 k.

mahmûd (A.) [1 [دومحم.övülmü ş . 2.hamd edilmi ş . mahmul (A.) [لومحم] yüklü.

mahmur (A.) [رومخم] uykulu, bayg 1 n.

mâhpâre (F.) [1 [مرآه.ay parças 1 . 2.çok güzel. mahrec (A.) [جرحم] ç 1 k 1 ş yeri.

mahrem (A.) [1 [مرحم.nikah dü ş meyen. 2.gizli. mâhru (F.) [ورمام] ay yüzlü, güzel yüzlü. mahruk (A.) [قورحم] yan 1 k, yanm 1 ş . mahrûkat (A.) [تاقورحم] yakacak. mahrum (A.) [مورحم] yoksun. mahrum etmek yoksun b 1 rakmak. mahrum olmak yoksun kalmak.

mahrumiyet (A.) [تيمورحم] yoksunluk, mahrumluk. mahrut (A.) [طورخم] koni.

mahsûb (A.) [بوسحم] hesap edilen. mahsûl (A.) [لوصحم] ürün, sonuç. mahsur (A.) [روصحم] kuş at 1 lm 1 ş .

mahsus (A.) [صوصخم.özgü, ayr 1 lm 1 ş . 2.bilerek. mahsûs (A.) [صوصخم] hissedilen, hissedilir.

mahşer (A.) [رشحم.k 1 yamet yeri. 2.aş 1 r 1 kalabal 1 k. mâhtâb (F.) [باتممام] mehtap. mahtûm (A.) [موتخم] mühürlü.

mahtût (A.) [طوطخم.yaz 1 l 1 . 2.çizili. mahv (A.) [وحم.yok etme. 2.yok olma. mahvetmek (A.-T.) yok etmek.

mahz (A.) [ضحم] s 1 rf, sade, tam.

mahzar (A.) [رضحم.huzur, kat. 2.görünü ş . mahzun (A.) [نوزحم] hüznü. mahzun etmek hüznlendirmek. mahzun olmak hüznlenmek.

mahzûnane (A.-F.) [منانوزحم] hüznü bir halde. mahzur (A.) [روذحم] sak 1 nca.

mahzur görmek sak 1 ncal 1 bulmak.

mahzûzat (A.) [تاظوظحم] hoş a gidecek şeyler. mâî (A.) [مئام.su ile ilgili. 2.mavi. mâ-i mukattar [رطقمءام] dam 1 t 1 k su. mâide (A.) [هدئام] sofrası.

mâil (A.) [1 [لئام] e ğ ilimli, istekli. 2.e ğ imli, meyilli. 3.çalan. mâil olmak e ğ ilim göstermek.

maî ş et (A.) [تشيعم] geçim, dirlik.

maiyyet (A.) [تيعم] birlik, beraberlik, yan ı nda bulunma. mak'ad (A.) [1 [دعقم .makat, k ı ç.

2.minder. makâbir (A.) [رباقم] mezarlar, kabirler. mâkabl (A.) [لبقام] önceki, önü.

mâkablettârih (A.) [خيراتل لبقام] tarih öncesi. makâl (A.) [لاقم] söz.

makam (A.) [1 [ماقم .yer. 2.kat, huzur. 3.musikî makam ı makâmat (A.) [تاماقم] makamlar.

makarr (A.) [1 [رقم .ba ş kent. 2.merkez. makâs ı d (A.) [دصاقم] maksatlar. makber (A.) [ربقم]

mezar. makbere (A.) [مرقم] mezar.

makbul (A.) [لوبقم] kabul edilen, be ğ enilen. makbuz (A.) [1 [وضوبقم .al ı nm ı ş . 2.al ı nd ı

belgesi. makdem (A.) [مدقم] gelme, geli ş .

makdur (A.) [1 [رودقم .güç. 2.elden gelen. makes (A.) [سكعم] yans ı ma yeri.

makes bulmak (A.-T.) yans ı mak, yans ı yacak yer bulmak. makes olmak (A.-T.) yans ı tmak, yans ı

ma yeri olmak.

makhûr (A.) [1 [روهقم .kahrolmu ş , yenilmi ş . 2.gazaba u ğ ram ı ş .

mâkiyan (F.) [نايكام] tavuk. makrun (A.) [نورقم] yak ı n. maksad (A.) [دصقم] amaç.)

maksûd (A.) [دوصقم] istenilen, maksat. makta (A.) [1 [ع.طقم] kesim yeri. 2.kesit.)

maktel (A.) [1 [ل.تقم] öldürme yeri. 2.ünlü birinin ölümü üzerine yaz ı lan ş iir. maktû (A.) [[عوطقم]
1.kesilmi ş , kesik. 2.pazarl ı k yap ı lmaz. maktül (A.) [لوتقم] öldürülen. maktül olmak
öldürülmek.

mâkul (A.) [لوقعم] akla uygun.

makûlat (A.) [تلاوقعم] aklî bilgiler. makûle (A.) [ملوقم] kategori.

makûs (A.) [1 [س.وكعم] ters. 2.u ğ ursuz. mal (A.) [1 [ل.ام] mal. 2.servet. mâlâmâl (F.) [ل.ام.لام]
dopdolu.

mâlî (A.) [1 [ل.ام] mal ile ilgili. 2.maliye ile ilgili. mâlihulya (Yun.-A.) [ايل.وخ.ل.ام] melankoli.
mâlik (A.) [كل.ام] sahip.

mâlikiyet (A.) [تيكل.ام] sahip olma.

maliye (A.) [ميل.ام] devletin gelir ve gider i ş lerini takip eden bakanl ı k ve ona
ba ğ l ı daireler.

malûl (A.) [لولعم] özürlü, hastal ı kl ı .

malûlen (A.) [لاولعم] sakatlanm ı ş olarak, özürlü olarak.

malûlîn (A.) [نيلولعم] hastalar, sakatlar. malûm (A.) [مولعم] bilinen.

malûm olmak anla ş ı lmak, bilinmek. malûmat (A.) [تامولعم] bilgi.

malûmatfurû ş (A.-F.) [شورفتامولعم] bilgiçlik taslayan. malûmatfurû ş luk (A.-F.-T.) bilgiçlik taslama. malûmatfurû ş luk etmek bilgiçlik taslamak. mâmafih (A.) [ميفامعم] bununla birlikte. mâmelek (A.) [كلمام] sahip olunan.

mamûl (A.) [1 [لومعم] yap ı lm ı ş , imal edilmi ş . 2.al ı ş ı lm ı ş . mamûlat (A.) [تلاومعم] imal edilenler. mamûlün fevkinde al ı ş ı lm ı ş ı n ötesinde.

mamûr (A.) [رومعم] bay ı nd ı r, imar edilmi ş .

mamûr edilmek bay ı nd ı rla ş t ı r ı lmak, imar edilmek. mamûr etmek bay ı nd ı rla ş t ı rmak. mamûr olmak bay ı nd ı r olmak.

mamûre (A.) [هرومعم] bay ı nd ı r yer. mamûriyet (A.) [تيرومعم] bay ı nd ı rlı k. mana (A.) [نعم] anlam.

manaland ı rmak anlam kazand ı rmak.

manen (A.) [1 [انعم] mana yolu ile. 2.gönülden. mânend (F.) [دننام] gibi.

manevî (A.) [1 [ونعم] anlam ile ilgili. 2.ruh ile ilgili.

maneviyat (A.) [1 [تىمانىونعم] manaya dayal 1 ş eyler. 2.moral de ğ erler. mani (A.) [نعىنع] engel.
mani olmak engel olmak. mânia (A.) [مءنام] engel.

manidar (A.-F.) [راءىنع] anlaml 1 .

mans ı b (A.) [بىصنم] devlet memuriyetindeki makam. mans ı bdar (A.-F.) [راءبىصنم] makam
sahibi devlet memuru. mansur (A.) [روصنم] Tanr ı 'n ı n yard ı m ı yla zafer kazanan. mant ı kan
(A.) [اءنم] mant ı k bak ı m ı ndan. mant ı kî (A.) [نىقنم] mant ı kl ı .

mant ı kiyyûn (A.) [نوىقنم] mant ı kç ı lar, mant ı k bilginleri. manzar (A.) [1 [رظنم] seyir yeri.
2.görünü ş . 3.yüz. manzara (A.) [رظنم] görünüm.

manzum (A.) [موظنم] nazmedilmi ş . manzûmât (A.) [تاموظنم] manzumeler.

manzûme (A.) [1 [مءموظنم] dizilmi ş . 2.vezinli söz, ş iir. 3.sistem. manzur (A.) [1 [روظنم] bak ı lan.
2.dikkat çeken. manzur olmak görölmek, göze çarpmak. mâr (F.) [رام] y ı lan.

maraz (A.) [مءرم] hastal ı k.

marazî (A.) [نىمءرم] hastal ı kl ı , hastalkla ilgili. mârgîr (F.) [رىءرام] y ı lanc ı , y ı lan tutan.

marifet (A.) [1 [تفرعم] bilme. 2.ustal ı k, beceri. 3.arac ı .

mariz (A.) [مرض] hasta.

mârpîç (F.) [چپيرام] marpuç, nargile marpucu. maruf (A.) [1 [فورعم .bilinen. 2.ünlü, tan ı nm ı ş .
marûf olmak tan ı nmak, bilinmek.

maruz (A.) [1 [ضرعم .arzedilen, sunulan. 2.kar ş ı kar ş ı ya kalma, tutulma. maruz olmak kar ş ı
kar ş ı ya kalmak.

maruzat (A.) [تا ضرعم] sunulanlar, arzedilecek ş eyler. mâsabak (A.) [قبسام] geçen, geçmi ş .
masâri (A.) [ع راصم] dizeler, m ı sralar. masârif (A.) [فراصم] harcamalar.

masdar (A.) [1 [ردصم .ç ı k ı ş yeri, kaynak. 2.masdar. mâsebak (A.) [قبسام] geçen, geçmi ş .
mashara (A.) [مرخسم] soytar ı .

mâsiva (A.) [1 [یوسام .Tanr ı 'n ı n d ı ş ı ndaki varl ı klar. 2.dünyaya özgü her ş ey. masiyet (A.)
[1 [تبصم .günah. 2.isyan. maskat (A.) [1 [طقسم .dü ş ü ş yeri.

maskat- ı re's [سار طقسم] do ğ um yeri.

maslahat (A.) [1 [ت حصم .i ş . 2.dirlik düzenlik.

maslahatgüzar (A.-F.) [رازگ ت حصم] elçi ad ı na devlet i ş lerini yürüten. masnû (A.) [[عونصم]
1.yapma, yapay. 2.sanatl ı . masraf (A.) [فرصم] harcama, gider. masrû (A.) [عورصم] saral ı .

masrûf (A.) [فورصم] harcanm ı ş .

masruf olmak harcanmak. mass (A.) [ص م] emme.

massetmek emmek, çekmek. mâst (F.) [ت س ا م] yo ğ urt.

mastaba (A.) [1 [م ب ط ص م].meyhane. 2.sedir.

masum (A.) [1 [م و ص ع م].suçsuz, günahs ı z. 2.küçük çocuk. masumane (A.-F.) [م ن ا م و ص ع م] masumca.

masume (A.) [1 [م و ص ع م].suçsuz, günahs ı z. 2.küçük k ı z çocu ğ u. masumiyet (A.) [ت ي م و ص ع م]

masumluk, suçsuzluk. masûn (A.) [ن و ص م] korunmu ş , saklanm ı ş . masûn kalmak korunmak, zarar gelmemek. mâ ş e (F.) [م ش ا م] ma ş a.

ma ş er (A.) [ر ش ع م] toplum.

ma ş erî (A.) [ر ش ع م] kollektif, ortakla ş a.

mâ ş ı ta (A.) [م ط ش ا م] kad ı n makyajc ı s ı , kad ı n kuaförü. mâ ş î (A.) [م ش ا م] yürüyen.

mâ ş iyen (A.) [ا ي ش ا م] yürüyerek. ma ş r ı k (A.) [ق ر ش م] do ğ u.

ma ş ûk (A.) [ق و ش ع م] (erkek) sevgili. ma ş uka (A.) [م ق و ش ع م] (bayan) sevgili. matbaa (A.) [م ع ب ط م] bas ı mevi. matbah (A.) [م خ ب ط م] mutfak.

matbû (A.) [1 [م و ب ط م].bas ı l ı . 2.ho ş a giden, ho ş .

matbûat (A.) [1 [تاعوبطم .bas 1 n. 2.bas 1 l 1 ş eyler. mâtem (A.) [متام] yas.

mâtem tutmak yas tutmak.

mâtemdar (A.-F.) [رادمتام] yasl 1 . mâtemî (A.-F.) [ىمتام] yasl 1 . mâtemli (A.-T.) yasl 1 .

mâtemserâ (A.-F.) [ارسمتام] yas tutulan ev. mâtemzede (A.-F.) [هدز متام] yasl 1 .

matla (A.) [1 [علطم .do ğ u ş yeri. 2.kaside ve gazelin ilk beyti. matlab (A.) [1 [بلطم .konu. 2.istek.

matlub (A.) [1 [بولطم .istenilen, aranan. 2.alacak. matlûb etmek istemek.

matrûd (A.) [دورطم] kovulmu ş .

matrû ş (A.) [1 [شورطم .sakals 1 z. 2.t 1 ra ş lanm 1 ş . matuf (A.) [فوطعم] yönelik, çevrili. matûh (A.) [هوتعم] bunak, bunam 1 ş .

matûhe (A.) [هوتعم] bunak, bunam 1 ş (bayan). mâvaka (A.) [عقوام] olup biten.

mâverâ (A.) [1 [اروام .öte, ötesinde. 2.ahiret, öbür dünya. mavt 1 n (A.) [نطوم] yurt tutulan yer.

mâye (F.) [1 [ىام .maya. 2.para. 3.mal. 4.güç.

mâyedar (F.) [1 [راد ىام .mayal 1 . 2.paral 1 . 3.mal sahibi. 4.güçlü. mâyi (A.) [ىام] s 1 v 1 .

mayûb (A.) [1 [بويعم.kusurlu. 2.ay 1 planm 1 ş .

mazanna (A.) [1 [نظم.ermi ş san 1 lan.2.zan alt 1 ndaki. mazarrat (A.) [1 [ترضم.zarar verme. 2.zarar. mazarrât (A.) [تارضم] zararlar. mazbata (A.) [مطبضم] tutanak.

mazbata tanzim etmek tutanak düzenlemek.

mazbut (A.) [1 [طبضم.zaptedilmi ş . 2.kayda geçirilmi ş . 3.derli toplu. 4.sa ğ lam. mazbutat (A.) [تاطوبضم] kayda geçirilenler. mazeret (A.) [ترذعم] özür.

mazerethâh (A.-F.) [هاوذ ترذعم] özür dileyen.

mazhar (A.) [1 [رهظم.ortaya ç 1 k 1 ş yeri. 2. ş ereflenme, nail olma. mazhar olmak kar ş 1 la ş mak, nail olmak. mâzi (A.) [ماضام] geçmi ş , geçmi ş zaman.

mazlum (A.) [1 [مولظم.zulme u ğ ram 1 ş . 2.sesiz sedas 1 z. mazlumâne (A.-F.) [منامولظم] mazlumca.

mazlûmiyet (A.) [1 [تيمولظم.mazlumluk, zulme u ğ ram 1 ş l 1 k. 2.sesiz sedas 1 z olma.

mazmaza (A.) [مضمضم] gargara.

mazmaza yapmak gargara yapmak, a ğ 1 zda su çalkalamak. mazmun (A.) [1 [نومضم.kavram. 2.ince söz. maznun (A.) [نونظم] zanl 1 .

maznun olmak zan alt 1 nda kalmak.

mazrub (A.) [1 [بورضم.dövülen. 2.çarp 1 lan.

mazruf (A.) [1 [فورظم.kaba konulan. 2.zarfl 1 . mâzu (F.) [وزام] maz 1 .

mazûl (A.) [لوزعم] görevden al 1 nm 1 ş , azledilmi ş . mazul olmak görevden al 1 nmak, azledilmek. mazur (A.) [رونعم] özürlü.

me'vâ (A.) [اوأم] s 1 ğ 1 nma yeri. me'yûs (A.) [سوىأم] umutsuz. me'yûs etmek umutsuz b 1 rakmak. me'yûs olmak umudunu yitirmek. meâb (A.) [بأم] s 1 ğ 1 nma yeri.

meâd (A.) [1 [داعم.dönü ş yeri. 2.ahiret. meâhiz (A.) [ذخأم] kaynaklar. meâl (A.) [لأم] anlam.

meâric (A.) [جراعم] merdivenler.

meâsî (A.) [1 [صاعم.isyanlar. 2.günahlar. meâyib (A.) [بىاعم] kusurlar, ay 1 plar.

mebâd (F.) [دايم] sak 1 n, aman sak 1 n, olmaya. mebâdâ (F.) [ادايم] sak 1 n, aman sak 1 n, olmaya. mebâdî (A.) [يدايم] ilkeler, prensipler. mebâhis (A.) [ثحاييم] konular, bahisler.

mebânî (A.) [1 [ناييم.temeller. 2.yap 1 lar, binalar. mebde' (A.) [1 [أدبم.ba ş lang 1 ç noktas 1 . mebde-i tarih [بخيرات أدبم] tarih ba ş lang 1 c 1 .

mebhas (A.) [1 [مبہاس.bölüm, fas ı l. 2.bilim. mebhûs (A.) [مبہوس] bahsedilen. mebhût (A.) [مبہوت] ş a ş k ı n.

mebla ğ (A.) [1 [مبلہ.تutar. 2.para. mebnâ (A.) [مبنی] bina.

mebnî (A.) [1 [مبنی.dayanan. 2.bina edilmi ş . mebsût (A.) [مہسوت] yayg ı n, aç ı k.

mebsûten (A.) [مہسوت] yayg ı n olarak.

mebus (A.) [1 [مہبوس.gönderilmi ş . 2.milletvekili. 3.ölümden sonra dirilen. mebzûl (A.) [مہزول] bol.

mebzûlen (A.) [مہزول] bolca.

mebzûliyet (A.) [مہزولیت] bolluk. mec'ûl (A.) [مہعول] yapay.

mecâl (A.) [1 [مہال.güç, kuvvet. 2.f ı rsat. mecâlis (A.) [مہاليس] meclisler.

mecâmi (A.) [مہامی] toplant ı yerleri.

mecânîn (A.) [مہانین] mecnunlar, ç ı lg ı nlar.

mecbûr (A.) [1 [مہبور.zorunlu. 2.zora ko ş ulmu ş . mecbûrî (A.) [مہبورى] zorunlu.

mecbûriyet (A.) [مہبوریت] zorunluluk. meccânen (A.) [مہعان] paras ı z olarak. meccânî (A.) [مہعانى] paras ı z. mecd (A.) [مہجم] ululuk.

mecelle (A.) [ملجم] dergi.

mechûl (A.) [لوهمج] bilinmeyen.

mechûlât (A.) [تلاوهمج] bilinmeyenler. mechûliyet (A.) [تيلوهمج] bilinmezlik.

mechûlünneşeb (A.) [بسنلا لوهمج] onun bunun çocu ğ u. mecîd (A.) [ديجم] ulu.

meclis (A.) [سلجم] toplant ı yeri.

meclisefrûz (A.-F.) [زورفا سلجم] meclisi ayd ı nlatan, meclisi Ő enlendiren. meclûb (A.) [بولجم]
1.celbedilmi Ő . 2.a Ő ı k, tutkun. mecma' (A.) [معجم] toplant ı yeri. mecmû' (A.) [عومجم] toplam,
tümü.

mecmûa (A.) [1 [عومجم] dergi. 2.küçük risale veya farklı kitaplar ı n bir araya

getirildi ğ i eser.

mecmûan (A.) [اعومجم] toplam olarak.

mecnûn (A.) [1 [نونجم] delice seven. 2.cinli. 3.Leyla'n ı n a Ő ı ğ ı . mecnûnâne (A.-F.) [نونجم]
ç ı l ğ ı nca, delicesine. mecrâ (A.) [1 [ارجم] su yata ğ ı . 2.yol, güzergah. mecrûh (A.) [حورجم]
yaral ı .

mecrûhîn (A.) [نيحورجم] yaral ı lar.

mecûsî (A.) [مسوجم] ate Ő perest, ate Ő e tapan.

meczûb (A.) [1 [بوذجم] cezbedilmi Ő . 2.Tanr ı sevgisiyle cezbeyle kap ı lan. 2.deli. med'uv (A.) [وعدم]
davetli.

med'uvvîn (A.) [نىوعدم] davetliler.

medâfin (A.) [ن ف ا د م] mezarlar.

medâr (A.) [1 [ر ا د م .yörünge 2.dönence. 3.vesile, vas 1 ta. 4.yard 1 mc 1 . medâric (A.) [ج ر ا د م]
merdivenler. medâris (A.) [س ر ا د م] medreseler. medd (A.) [1 [د م .uzatma. 2.çekme.

meddâh (A.) [1 [ح ا د م .çok öven. 2.meddah. meded (A.) [د د م] yard 1 m, medet.

mededhâh (A.-F.) [ه ا و خ د د م] yard 1 m isteyen.

mededkâr (A.-F.) [ر ا ک د د م] yard 1 m eden, yard 1 mc 1 .

mededres (A.-F.) [س ر د د م] yard 1 ma ko ş an, imdada ko ş an. medenî (A.) [1 [م د ن م . ş ehirli.
2.uygar. 3.görgülü. 4.Medineli. medenîle ş mek uygarla ş mak.

medeniyyet (A.) [ت ي ن د م] uygarl 1 k. medfa (A.) [م ف د م] top.

medfen (A.) [م ف د م] mezar, defin yeri.

medfû (A.) [1 [م ف و د م .ç 1 kar 1 lm 1 ş . 2.d 1 ş k 1 . 3.para kasas 1 ndan ç 1 km 1 ş . medfûn (A.) [م ف و د م]
gömülü, defnedilmi ş . medfûn edilmek gömülmek. medh (A.) [م ح د م] övgü.

medhal (A.) [1 [م ح د م .giri ş . 2.giri ş yeri. 3.ba ş lang 1 ç. 4.dehalet. medhaldâr (A.-F.) [ر ا د ل خ د م]
parma ğ 1 olan, müdahale etmi ş olan. medhaldar bulunmak (A.-F.-T.) parma ğ 1 olmak; müdahalesi
bulunmak. medhedilmek övülmek.

medhetmek övmek.

medhiye (A.) [مـيـحـدـم] övgü.

medhiyyât (A.) [تـايـحـدـم] övgüler.

medhû ş (A.) [شـوـهـدـم] deh ş ete kap ı lm ı ş . medîd (A.) [1 [دىـدـم .uzun. 2.çekilmi ş . medîde (A.) [1 [دىـدـم .uzun. 2.çekilmi ş . medîha (A.) [هـحـىـدـم] övgü ş iiri, kaside.

medîhagû (A.-F.) [وگـهـحـىـدـم] övgü ş airi, kaside ş airi. medîne (A.) [1 [مـهـنـىـدـم . ş ehir. 2.Medine. medînetünnebî (A.) [مـبـنـلـاـةـنـىـدـم] Medine. medînetüsselam (A.) [مـلـاـسـلـاـةـنـىـدـم] Ba ğ dat. medlûl (A.) [لـولـدـم] kan ı t olarak gösterilen. medresevî (A.) [مـوسـرـدـم] medrese ile ilgili.

medrûs (A.) [1 [سـورـدـم .eski, y ı rt ı k p ı rt ı k. 2.ders olarak verilen. medyûn (A.) [نـوىـدـم] borçlu.

mefâhîm (A.) [مـيـهـاـفـم] mefhumlar.

mefâhir (A.) [رـخـاـفـم] övünülecek ş eyler. mefâs ı l (A.) [لـصـاـفـم] eklemler. mefâtih (A.) [حـيـتـاـفـم] anahtarlar. mefhar (A.) [رـخـفـم] övünç kayna ğ ı . mefhum (A.) [مـوـهـفـم] kavram. mefhûm olmak anla ş ı lmak.

mefkûd (A.) [1 [دـوقـفـم .kay ı p. 2.yok olmu ş .

mefkûd olmak 1.kaybolmak. 2.yok olmak. mefkûre (A.) [مرفكفم] ülkü, ideal.

mefkûrevî (A.) [مرفكفم] ülkü ile ilgili. meflûc (A.) [مرفل] felçli.

meflûc olmak felç olmak, k ı m ı ldayamaz hale gelmek. meflûciyet (A.) [مرفل] felçlilik. 2.k ı p ı rdayamama. mefrû ş (A.) [مرفرف] dö ş enmi ş . mefrû ş at (A.) [مرفرف] dö ş eme. mefrûz (A.) [مرفرف] ay ı r ı lm ı ş .

mefrûz (A.) [مرفرف] farzedilmi ş .

mefûh (A.) [مرفف] aç ı k. 2.fethedilmi ş . 3.fethal ı . meftûn (A.) [مرفف] tutkun, a ş ı k. meftûn etmek a ş ı k etmek.

mefûn olmak a ş ı k olmak, tutulmak. meftûniyet (A.) [مرفف] tutkunluk. meger (F.) [مرفم] me ğ er. 2.oysa. meges (F.) [مرفم] sinek.

me ğ âk (F.) [مرفم] çukur. 2.mezar. meh (F.) [مرفم] ay.

mehâbet (A.) [مرفم] heybetlilik.

mehâlik (A.) [مرفم] tehlikeli yerler. mehâr (F.) [مرفم] yular, dizgin. mehaz (A.) [مرفم] kaynak.

meknûn (A.) [1 [نونکم .dizili. 2.gizli. mekr (A.) [رکم] hile.

mekrûh (A.) [مورکم] i ğ renç.

meks (A.) [ثکم] duralama, duraklama. meksur (A.) [روسکم] k ı r ı k.

mek ş ûf (A.) [فوشکم] ke ş fedilmi ş . mekteb (A.) [1 [بتکم .okul. 2.ekol. mekteb-i âlî [لاءى
بتکم] yüksekokul.

mekteb-i harbiye [مبيرد بتکم] harp okulu. mekteb-i i'dâdî [يدادعا بتکم] lise. mekteb-i ibtidâî [ئادتب
بتکم] ilkokul. mekteb-i rü ş dî [ىدشر بتکم] ortaokul.

mekteb-i sultânî [ىن اطلس بتکم] Galatasaray Lisesi. mektep (A.) [بتکم] okul.

mektub (A.) [1 [بوتکم .yaz ı l l ı . 2.mektup. mektûbat (A.) [تابوتکم] mektuplar.

mektûbî (A.) [ى بوتکم] valilik özel kalem müdürü. mektûm (A.) [موتکم] gizli. melabe (A.) [مبعلم]
oyuncak. melâbis (A.) [س بلام] giysiler. melah (F.) [خلم] çekirge.

melahat (A.) [تحلام] yüz güzelli ğ i.

melâhide (A.) [مدحلام] dinsizler, tanr ı tan ı mazlar.

melâik (A.) [كئلام] melekler. melâike (A.) [ملكئلام] melekler.) melâl (A.) [للام] s 1 k 1 nt 1 ,
usanma. melalli (A.-T.) s 1 k 1 nt 1 l 1 .

melanet (A.) [تنعلم] melunluk.

melce (A.) [أجلم] s 1 ğ 1 nak, s 1 ğ 1 nacak yer. melekât (A.) [تاكلم] yetiler. meleke (A.) [ملكم]
yeti.

meleksîmâ (A.) [اميس كلم] melek yüzlü güzel. melekût (A.) [توكلم] ruhlar alemi. melfûfen (A.) [افوفلم]
ili ş ikte.

melhûz (A.) [ظ وحلم] dü ş ünülen, öngörülen. melik (A.) [كلم] padi ş ah. mellaah (A.) [حلام]
gemici.

melsûk (A.) [قوصلم] yap 1 ş 1 k. melûf (A.) [فولأم] al 1 ş 1 k.

melun (A.) [نوعلم] lanet olas ı .

memâlik (A.) [1 [كلامم.ülkeler. 2.topraklar, diyarlar. memât (A.) [تامم] ölüm.

memduh (A.) [حودمم] övülmü ş . memer (A.) [رمم] geçit.

memhûr (A.) [روهمم] mühürlü.

memleket (A.) [1 [تكلمم.ülke. 2. ş ehir.

memlûk (A.) [كـولمـ] köle. memnû (A.) [عـونـمـ] yasak. memnûa (A.) [هـونـمـ] yasak.

memnûiyet (A.) [تـيـعـونـمـ] yasak olma hali. memnûn (A.) [1 [نـونـمـ .mutlu, raz ı . 2.sevinçli.

memnun etmek 1.mutlu edilmek, raz ı edilmek. 2.sevindirilmek. memnuniyet (A.) [تـيـنـونـمـ]
memnunluk. memûl (A.) [لـومـأمـ] umulan, beklenen.

memur (A.) [1 [رومأمـ .görevli. 2.devlet memuru. memurîn (A.) [نـيـرومأمـ] memurlar, görevliler.
memûriyet (A.) [تـيـرومأمـ] memurluk. memzuc (A.) [جـوزـمـ] kar ı ş ı k. men (F.) [نـمـ] ben.

men' (A.) [عـنـمـ]

1.engel olma, al ı koyma. 2.engel olunma, al ı konulma.

3.yasaklama. 4.yasaklanma. men' edilmek yasaklanmak.

men' etmek 1.engel olmak, al ı koymak. 2.yasaklamak. men' olunmak yasaklanmak.

menâbi' (A.) [عـبـانـمـ] kaynaklar.

menâfi' (A.) [عـفـانـمـ] menfaatler, ç ı karlar, yararlar.

menâk ı b (A.) [بـقـانـمـ] menk ı beler, övgüye de ğ er özellikler. menâm (A.) [1 [مـانـمـ .uyku. 2.rüya.

menâre (A.) [مـرانـمـ] minare.

menâs ı b (A.) [ب ص انم] makamlar. menât ı k (A.) [ق ط انم] bölgeler. menâz ı r (A.) [ر ظ انم] manzaralar.

menâzil (A.) [1 [لز انم].konaklar. 2.a ş amalar. menba (A.) [1 [ع بنم].kaynak. 2.p ı nar. menfâ (A.) [ی فنم] sürgün.

menfaat (A.) [ت ع فنم] ç ı kar, yarar.

menfaatperest (A.-F.) [ت س ر پ ت ع فنم] ç ı karc ı . menfâl ı k (A.-T.) sürgün hayat ı .

menfez (A.) [ذ فنم] nüfuz etme yeri, delik, yar ı k, giri ş veya ç ı k ı ş yolu.

menfî (A.) [ی فنم]

1.olumsuz. 2.hep olumsuz dü ş ünen, her ş eye olumsuz

yakla ş an. 3.sürgüne gönderilmi ş . menfur (A.) [ر و فنم] nefret edilen. menhî (A.) [ی ه نم] yasaklanm ı ş . menhiyat (A.) [ت ا ي ه نم] yasaklar. menhus (A.) [س و ح نم] u ğ ursuz. meni (A.) [ی نم] sperma. menî (F.) [ی نم] benlik.

menî' (A.) [ع ينم] a ş ı lmaz, sarp, geçit vermez.

menkabe (A.) [م ب ق نم] ünlü ki ş ilerin ya ş amlar ı na ili ş kin ve ço ğ u gerçeğe

ba ğ da ş maz öyküler.

menkûha (A.) [م ح و ك نم] nikahl ı han ı m, e ş .

menkul (A.) [1 [ل و ق نم].nakledilen. 2.anlat ı lan, rivayet edilen. menkû ş (A.) [ش و ق نم] nak ı ş l ı , i ş lemeli, desenli.

mensûb (A.) [بوصنم] nispet edilen, ait, ba ğ l ı . mensûbîn (A.) [نبيوصنم] mensuplar.

mensubiyet (A.) [تبيوصنم] mensup olma, ba ğ l ı olma. mensûc (A.) [جوسنم] dokunmu ş .

mensûcât (A.) [1 [تاجوسنم] dokumalar. 2.dokuma sektörü. mensûh (A.) [خوسنم] hükümsüz. mensûr (A.) [روئتم] düzyaz ı . men ş e (A.) [اشنم] köken..

men ş ur (A.) [1 [روشنم] ferman. 2.prizma. menus (A.) [1 [سونأم] al ı ş ı lm ı ş . 2.al ı ş k ı n. menût (A.) [طونم] ba ğ l ı .

menzil (A.) [1 [لزنم] konak. 2.ev. 3.bir günde gidilebilen yol. menzil al ı nmak yol al ı nmak. menzil almak yol almak.

menzilgâh (A.-F.) [ماگلزنم] konak yeri. mer'î (A.) [ئرم] yürürlükte, geçerli. mera (A.) [ىعرم] otlak.

merâkiz (A.) [زكارم] merkezler.

merâm (A.) [مارم] amaç, anlat ı lmak istenen ş ey. merâret (A.) [ترارم] ac ı l ı k.

merâsî (A.) [ئارم] a ğ ı tlar, mersiyeler. merâsim (A.) [1 [مسمارم] törenler. 2.tören. merâtib (A.) [بتارم] rütbeler, mertebeler.

merbut (A.) [طوبرم] ba ğ l 1 .

merbûtiyet (A.) [1 [تيطوبرم .ba ğ l 1 l 1 k. 2.dü ŝ künlük, a ŝ ı r ı ilgi. mercân (A.) [ناجر م]
mercan. merci (A.) [معجر م] ba ŝ vuru yeri. merd (F.) [1 [در م .adam. 2.yi ğ it. merdâne (F.) [مندر م]
] yi ğ itçe.

merdiven (F.) [نابدرن] merdiven.

merdûd (A.) [دودرم] reddedilmi ŝ , kabul edilmemi ŝ . merdum (F.) [1 [مدر م .insan. 2.halk.
3.gözbebe ğ i. merdumharl ı k (F.-T.) insan eti yeme, yamyaml ı k.. merdüm (F.) [1 [مدر م .insan.
2.halk. 3.gözbebe ğ i. merdümek (F.) [کمدر م] gözbebe ğ i.

merdümgiriz (F.) [زیرگرم] insanlardan kaçan. merdümhar (F.) [راوخ مدر م] insan yiyen, yamyam.
merdümî (F.) [1 [مدر م .insanl ı k. 2.yi ğ itlik. meremmet (A.) [تمر م] onar ı m. meremmet etmek
onarmak. merg (F.) [گرم] ölüm.

mergub (A.) [بوغرم] ra ğ bet edilen, aran ı lan, istenilen. merhale (A.) [1 [ملحرم .a ŝ ama.
2.konak, menzil. merhamet (A.) [تمحرم] ac ı ma. merhamet etmek ac ı mak. merhametli (A.-T.) ac
ı yan.

merhametsiz (A.-T.) ac 1 mas 1 z.

merhem (A.) [مہرم] pomad, yara kremi. merhemsâz olmak çare bulmak. merhûm (A.) [موحرم] (erkek) ölü. merhûme (A.) [مہموحررم] (bayan) ölü.

merhun (A.) [1 [نوهرم .rehinli, ipotekli. 2.zamana ba ğ l ı , bir ş eye ba ğ l ı . merih (A.) [مخرم] Mars. merkad (A.) [دقمر] mezar.

merkeb (A.) [1 [بکرم .binit. 2.e ş ek.

merkum (A.) [موقرم] ad ı geçen, an ı lan; yaz ı lm ı ş . merkûz (A.) [زوکرم] dikili, dikilmi ş . mermi (A.) [مرم] kur ş un.

mermûz (A.) [1 [زومرم .gizemli. 2.rumuzlu. merrât (A.) [تارم] defalar. merre (A.) [ہرم] defa.

mersiye (A.) [مہیثرم] a ğ ı t, mersiye.

mertebe (A.) [1 [ہبترم .derece. 2.miktar. merzagî (A.) [یغزرم] batakl ı k.

merzüban (F.) [1 [نابزرم .s ı n ı r muhaf ı z ı . 2.s ı n ı r beyi. mesâ (A.) [اسم] ak ş am.

mesâcid (A.) [دجاسم] mesçitler. mesafe (A.) [مفاسم] uzakl ı k. mesâha (A.) [محاسم] ölçüm.

mesai (A.) [عاسم] çal 1 ş ma, çal 1 ş malar. mesâib (A.) [بئاصم] musibetler. mesâil (A.) [لئاسم] meseleler.

mesâkîn (A.) [1 [نكاسم] yoksullar. 2.miskinler. mesâkin (A.) [نكاسم] konutlar.

mesâme (A.) [هماسم] derideki küçük delikler. mesârif (A.) [فراصم] harcamalar. mesâvî (A.) [يواسم] kötülükler. mescid (A.) [دجسم] meşcit.

mesdûd (A.) [دودسم] kapal 1 , set çekili, t 1 kal 1 .

mesel (A.) [1 [لثم] örnek. 2.özlü söz. 3.ö ğ retici hikaye. meselâ (A.) [لاثم] örne ğ in.

mesele (A.) [1 [هئسم] mesele, konu. 2.sorun. 3.problem. meserrât (A.) [تارسم] sevinçler. meserret (A.) [ترسم] sevinç. mesh (A.) [يخسم] silme, s 1 vama. meshetmek silmek, s 1 vamak.

meshûr (A.) [روحسم] büyülenmi ş . meshûr etmek büyülemek. meshûr olmak büyülenmek. mesîh (A.) [حيسم] İ sa.

mesîhî (A.) [حيسم] H 1 ristiyân.

mesîhiyyet (A.) [تيحيسم] H 1 ristiyân 1 k.

mesîr (A.) [1 [ريسم] seyir yeri. 2.güzergah. mesîre (A.) [مريسم] gezinti yeri. mesken (A.) [نكسم] konut. mesken etmek yurt tutmak.

mesken ittihaz etmek (A.-T.) yurt tutmak, mesken edinmek. meskenet (A.) [تنكسم] miskinlik.

meskûkât (A.) [تاكوكسم] madenî paralar, sikkeler. meskûn (A.) [نوكسم] yerleşim yeri, iskan edilmiş. meslah (A.) [خلسم] mezbaha.

meslek (A.) [1 [كلسم] yol, tarz. 2.sistem. 3.uygulama, meslek. meslûl (A.) [لولسم] verimli.

mesmû (A.) [عومسم] duyulan, işitilen.

mesmûat (A.) [تاوعومسم] duyulanlar, işitilenler. mesmûm (A.) [مومسم] zehirli.

mesned (A.) [1 [دنسم] dayanak. 2.makam.

mesnevîhan (A.-F.) [ناوخيونثم] mesnevi okuyan. mesruk (A.) [قورسم] çalınmış. mesrûr (A.) [رورسم] sevinçli.

mesrûrane (A.-F.) [هنارورسم] sevinçle. messah (A.) [حاسم] ölçümcü. mest (F.) [تسم] sarhoş, mest. mestâne (F.) [هئاتسم] sarhoşça. mestî (F.) [يتسم] sarhoşluk.

mest-i harâb (F.-A.) [بارختسم] körkütük sarho ş . mest-i harâb olmak körkütük sarho ş olmak.

mestûr (A.) [روتسم] örtülü, gizli, kapalı . mestûr (A.) [روطسم] yazılı .

mesud (A.) [1 [دو عسم .mutlu, saadetli. 2.kutlu.

mesûdâne (A.-F.) [منادو عسم] mesutça, bahtiyarlı kla. mesuliyet (A.) [تیل وئسم] sorumluluk. meş'al (A.) [لعشم] meş'ale.

meş'um (A.) [موئشم] uğursuz, şom. meş'ûr (A.) [رو عشم] bilinçli, şuurlu. meş'âgil (A.) [لعاشم] uğurlar. meş'âhîr (A.) [ریماشم] ünlüler. meş'âil (A.) [لعاشم] meş'aleler.

meş'akkat (A.) [تقشم] sıkıntı, güçlük.

meş'akkat çekmek sıkıntı çekmek, güçlüğe katlanmak. meş'âmm (A.) [ماشم] burun. meş'ârık (A.) [قراشم] doğular. meş'âyih (A.) [یخاشم] şeyhler.

meş'bû (A.) [1 [عوبشم .dolu. 2.tok, doygun. meş'cer (A.) [رجشم] ağaçlık. meş'cere (A.) [هرجم] ağaçlık. meş'gale (A.) [لغشم] uğurlar .

meş'gûliyet (A.) [تیل و غشم] iş güç.

me ş hed (A.) [دهشم] ş ehit dü ş ülen yer. me ş her (A.) [رهشم] sergi, sergilenen yer. me ş hûd (A.) [دوهشم] görülmü ş , gözlenmi ş . me ş hûd olmak görülmek, gözlenmek. me ş hûn (A.) [نوحشم] dolu.

me ş hûr (A.) [روهشم] ünlü, tan ı nm ı ş , bilinen.

me ş îhat (A.) [1 [تخيشم . ş eyhlik. 2. ş eyhlik makam ı . me ş k (A.) [1 [قشم.yaz ı örne ğ i. 2.temrin. me ş k (F.) [كشم] k ı rba.

me ş kûk (A.) [كوكمشم] ş üphe götürür.

me ş kûkiyyet (A.) [تيكوكشم] ş üphe götürme. me ş kûr (A.) [روكمشم] övülen, be ğ enilen.

me ş reb (A.) [1 [برشم.yarat ı l ı ş , tabiat. 2.içme yeri. me ş rebe (A.) [برشم] ma ş rapa. me ş rû (A.) [عورشم] yasal.

me ş rûbât (A.) [تابورشم] içilecek ş eyler.

me ş rûh (A.) [حورشم] aç ı klanm ı ş , ş erhedilmi ş . me ş rûhât (A.) [تاحورشم] aç ı klamalar.

me ş rûiyyet (A.) [تيعورشم] yasall ı k. me ş rût (A.) [طورشم] ko ş ullu. me ş rut olunmak ş art ko ş ulmak.

me ş ş âte (A.) [عطاشم] gelin süsleyen. me ş veret (A.) [تروشم] dan ı ş ma.

me ş veret etmek dan ı ş mak. metâ (A.) [عاتم] mal, e ş ya.

metâli (A.) [علطم] do ğ u ş yerleri. metânet (A.) [تناتم] dayan ı kl ı l ı k.

metbû (A.) [عوبتم] uyulan, izinden gidilen, tâbi olunan. metin (A.) [نیتم] sa ğ lam, dayan ı kl ı .
metn (A.) [نتم] yaz ı ya dökülmü ş bilgi. metremik'ab (A.) [ببعکم ورتم] metreküp. metrûk (A.) [کورتم] terkedilmi ş .

metrûkat (A.) [تاكورتم] miras olarak b ı rak ı lanlar, geride b ı rak ı lanlar. metrûkiyete u ğ ramak (A.-T.) terkedilmek, metruk b ı rak ı lmak. mev'ize (A.) [مظعوم] ö ğ üt.

mev'ûd (A.) [1 [دووعوم .vaat edilmi ş . 2.vadeli. mevâd (A.) [داوم] maddeler.

mevârid (A.) [دراوم] konular, hususlar, yerler. mevc (A.) [جوم] dalga. mevce (A.) [هجوم] dalga.

mevcûd (A.) [1 [دووجوم .var. 2.haz ı r. 3.varl ı k. mevcûdât (A.) [تادوجوم] varl ı klar.

mevcûdiyet göstermek varl ı k göstermek.

mevcûdiyyet (A.) [تيدوجوم] var olma, varl ı k. meveddet (A.) [تدوم] sevgi. mevhibe (A.) [هبوم] ba ğ ı ş .

mevhûm (A.) [موهوم] vehmedilmi ş , as 1 ls 1 z, kuruntuya dayal 1 . mevki (A.) [1 [معقوم.durum,
konum. 2.yer. mevkib (A.) [بکوم] alay, kafile.

mevkif (A.) [1 [فقوم.durak. 2.istasyon.

mevki-i rüchan (A.-F.) [ناحجر معقوم] tercih mevkii. mevkûf (A.) [فوقوم] vakfedilmi ş . mevkufleh
(A.) [هل فوقوم] vakfeden.

mevlâ (A.) [1 [لوم.Tanr 1 . 2.efendi. 3.velî. 4.köle azat eden. mevlid (A.) [1 [دلوم.do ğ um yeri,
do ğ u ş yeri. 2.mevlüt. mevsuk (A.) [قوئوم] güvenilir, belgeye dayanan.

mevsûkiyet (A.) [تيقوئوم] güvenilirlik, belgeye dayanma. mevsûm (A.) [موسوم] adland ı r ı lm ı ş
. mevt (A.) [توم] ölüm. mevtâ (A.) [اتوم] ölümler.

mevtâî (A.) [ئاتوم] ölümcül. mevt ı n (A.) [نطوم] yurt. mevzi (A.) [عضوم] yer.

mevzi'î (A.) [عضوم] yerel. mevzû (A.) [عوضوم] konu.

mevzu-i bahis (A.-F.) [ثحبد عوضوم] sözkonusu. mevzun (A.) [1 [نوزوم.biçimli, düzgün. 2.vezinli.
mey (F.) [1 [م. ş arap. 2.içki. meyân ı nda (F.-T.) aras ı nda.

meydân (A.) [ناديم] alan.

meygûn (F.) [نوگيم] ş arap rengi.

meyhâne (F.) [مەناخيم] ş arap içilen yer, içkievi. meyhâr (F.) [راوخيم] içkici. meyil (A.) [ليم] istek, e ğ ilim. meyil vermek e ğ ilim göstermek. meykede (F.) [مەدکيم] meyhane.

meyl (A.) [1 [ليم.e ğ im. 2.e ğ ilim, istek. 3.yatk 1 nl 1 k. meyl etmek (A.-T.) e ğ ilmek.

meymene (A.) [مەنمим] sa ğ kanat. meymûn (A.) [نوميم] u ğ urlu. meysere (A.) [مەرسيم] sol kanat. meyt (A.) [تيم] ölü.

meyus (A.) [سوئام] umutsuz, üzgün. meyvedâr (F.) [راد هويم] me ş veli.

meyyâl (A.) [1 [ليم.e ğ imli. 2.e ğ ilimli. meyyit (A.) [تيم] ölü.

mezâhib (A.) [به اذم] mezhepler. mezâlim (A.) [ملاظم] zulümlerr.

mezâmin (A.) [1 [نامضم.kavramlar. 2.incelikler. 3.semboller. mezargâh (A.-F.) [ماگرام] mezar yeri. mezâri (A.) [عرازم] tarlalar.

mezâyâ (A.) [ايازم] meziyetler, üstünlükler.

mezbele (A.) [ملبزم] çöplük, döküntü alan ı . mezbuh (A.) [حوبذم] bo ğ azlanm ı ş . mezbûr (A.) [روبزم] an ı lan, belirtilen. mezc (A.) [جزم] kar ı ş t ı rma. mezcetmek (A.-T.) kar ı ş t ı rmak. mezellet (A.) [تلذم] dü ş künlük.

mezheb (A.) [1 [ب.هذم] yol. 2.mezhep. 3.ekol. mezîd etmek (A.-T.) artt ı rmak, ço ğ altmak.

meziyyât (A.) [تايزم] meziyetler, üstünlükler. meziyyet (A.) [تيزم] üstünlük.

mezkûr (A.) [روكنم] zikredilen, belirtilen, ad ı geçen. mezmûm (A.) [مومذم] kötülenmi ş , ay ı planm ı ş . mezra (A.) [عرزم] tarla.

mezra'a (A.) [عرزم] tarla. meZRû (A.) [عورزم] ekili.

mezun (A.) [1 [نوذأم] izinli. 2.diplomal ı .

mezunen (A.) [انوذأم] izin alarak, izinli olarak. m ı kraz (A.) [ضارقم] makas.

m ı ntaka (A.) [1 [مقطنم] bölge, m ı nt ı ka. 2.iklim ku ş a ğ ı . m ı sbah (A.) [حابصم] kandil.

m ı sdak (A.) [قادصم] ölçüt, kriter. m ı sra (A.) [عارصم] dize.

m ı trak (A.) [1 [قرطم] de ğ nek. 2.tokmak. 3.çekiç.

m 1 zrab (A.) [برضم] m 1 zrap. m 1 zrak (A.) [قازم] karg 1 .

miâd (A.) [داعيم] bulu ş ma yeri. micmer (A.) [ر مجم] buhurdan.

middevî (A.) [يودعم] mideyi yormayan. midhat (A.) [تحدم] övgü. mie (A.) [مئام] yüz.

miftah (A.) [حاتفم] anahtar. mi ğ fer (A.) [رفغم] tulga. mîh (F.) [خيم] çivi.

mihekk (A.) [كحم] mihenk ta ş 1 . mihen (A.) [نحم] s 1 k 1 nt 1 lar. mihmân (F.) [نامهم] konuk.

mihmannevaz (F.) [زاون نامهم] misafirsever. mihmannevazl ı k (F.-T.) misavirseverlik.

mihmannüvaz (F.) [زاون نامهم] misafirsever. mihmânserâ (F.) [ارس نامهم] misafirhane. mihnet (A.) [تنحم] s 1 k 1 nt 1 , ac 1 , dert. mihr (F.) [1 [رهم.sevgi. 2.güne ş . mihrak (A.) [قارحم] odak.

mihrbân (F.) [نابرههم] sevgi dolu, ş efkatli.

mihter (F.) [1 [رتهم.daha büyük. 2.büyük insan. mihver (A.) [روحم] eksen.

mik'ab (A.) [بعمك] küp.

mîkat (A.) [1 [تاقيم .bulu ş ma yeri. 2.bulu ş ma zaman ı . mikdar (A.) [1 [رادقم .miktar. 2.de ğ er. 3.derece. mikraz (A.) [ضارقم] makas.

mikyas (A.) [سايقم] ölçek, ölçü. mil (A.) [1 [ليم . ş i ş . 2.yol i ş areti. mîlâd (A.) [دلايم] do ğ um günü.

milel (A.) [1 [لم .milletler. 2.dinler. milhafe (A.) [فحلم] yorgan. milk (A.) [كلم] mülk.

millet (A.) [1 [تلم .din. 2.ulus. millî (A.) [لم] ulusal.

milliyetperver (A.-F.) [رورپتيام] milliyetçi, nasyonalist. milliyetperverlik (A.-F.-T.)
milliyetçilik, nasyonalizm. milliyye (A.) [ميلم] ulusal. mîna (F.) [انيم] mine.

minba'd (A.) [دعبنم] bundan sonra.

minelkadim (A.) [مىدقلا نم] eskiden beri. minen (A.) [ننم] minnetler. minkale (A.) [ملقنم] iletki.
minkar (A.) [راقنم] gaga.

minka ş (A.) [شلاقنم] c 1 mb 1 z.

minnetdâr (A.-F.) [رادتنم] minnet alt ı nda kalan.

min ş âr (A.) [راشنم] b 1 çk 1 .

minvâl (A.) [لاونم] tarz, yol. mir'ât (A.) [تآرم] ayna.

mirâc (A.) [جارعم] miraç, gö ğ e a ğ ma. mîrahur (A.-F.) [روخآريم] imrahor. miralay (F.-T.) [ىلاآريم] albay.

mirâren (A.) [ارارم] defalarca, birçok kez. mirashâr (A.-F.) [راوخثآريم] mirasyedi. mirлива (F.-A.) [اولآريم] tu ğ general.

mirsâd (A.) [داصرم] gözlemevi, gözlem yeri. mirvaha (A.) [محورم] yelpaze. mirza (F.) [ازريم] beyzade. mîsak (A.) [قاثيم] sözleş me. misal (A.) [] örnek.

misal almak örnek almak. misâli (A.-T.) gibi. misillü (A.-T.) gibi.

miskin (A.) [1 [نيكسم] zavall 1 , uyuş uk. 2.cüzzaml 1 . miskîn (F.) [نيكسم] misk sürülmüş , miskli. misl (A.) [1 [لثم] gibi. 2.kat. mîş in (F.) [نيشيم] meş in.

mithara (A.) [مرهطم] matara. mîvedar (F.) [راد هويم] meyval 1 .

miyâh (A.) [مایم] sular.

miyân (F.) [1 [نایم.orta. 2.bel. 3.ara. miyâr (A.) [رایعم] ölçü.

mizâc (A.) [جازم] huy, tabiat, mizaç.

mîzan (A.) [1 [نازیم.terazi. 2.ölçü. 3.terazi burcu. 4.mah ş er günü, k ı yamet günü.

mû (F.) [وم] k ı l.

muhafazakâr (A.-F.) [راکمظفاحم] tutucu.

mu'arrif (A.) [1 [فرعم.tan ı tan, sunan, bildiren. 2.hay ı r sahiplerinin adlar ı n ı

okuyan müezzin.

mu'cizât (A.) [نازجم] mucizeler.

mu'cizegû (A.-F.) [1 [وگهزجم.mucizeler anlatan. 2.mucize gibi söyleyen. mu'tâ (A.) [[یطعم
1.veri. 2.verilen, verilmi ş . mu'tâd (A.) [داتعم] al ı ş ı lm ı ş . mu'tâde (A.) [هداتعم] al ı ş ı lm ı ş
. mu'tiyat (A.) [تايطعم] veri.

muabbir (A.) [ربعم] rüya yorumcusu.

muaccel (A.) [1 [لجم.pe ş in. 2.acele edilmi ş . muaddil (A.) [لدعم] denk.

muâdele (A.) [ملداعم] denklem. muâdelet (A.) [تلداعم] denklik. muâdil (A.) [لداعم] denk, e ş de ğ er.

muâfiyet (A.) [1 [تيفاعم.muaf tutulma. 2.ba ğ ı ş ı kl ı k. muâhede (A.) [هدهاعم] ahitle ş me, antla ş ma.

muâhede yapmak antla ş ma yapmak.

muâhedenâme (A.-F.) [ممان هدهاعم] antla ş ma metni. muâheze (A.) [هذخاؤم] ç 1 k 1 ş ma, azarlama, paylama. muahhar (A.) [رخؤم] sonraki, daha sonraki, geç. muakkib (A.) [بقعم] takip eden, izleyen. mualla (A.) [ىلعم] yüce, yüksek. muallak (A.) [قلعم] as 1 l 1 , havada.

muallakiyet (A.) [تيقلعم] havada kalma, as 1 l 1 kalma, hükümsüz olma. muallim (A.) [ملعم] ö ğ retmen.

muallimât (A.) [تاملعم] bayan ö ğ retmenler. muallime (A.) [مملعم] bayan ö ğ retmen. muallimîn (A.) [نيملعم] ö ğ retmenler. muamelat (A.) [تلاماعم] i ş lemler.

muamele (A.) [1 [مللعم.i ş lem. 2.davran ı ş . muamma (A.) [امعم] bilmece.

muanber (A.) [ربنعم] ho ş kokulu, amberli. muânid (A.) [دناعم] inatç 1 . muannid (A.) [دنعم] inatç 1 .

muâraza (A.) [مضراعم] çat ı ş k 1 .

muâr ı z (A.) [ضراعم] kar ş ı t, itirazc ı . muarrâ (A.) [ىرعم] ar ı nm ı ş . muâs ı r (A.) [رصاعم] ça ğ da ş . muas ı rla ş mak ça ğ da ş la ş mak.

muâ ş aka (A.) [معشاعم] sevi ş me.

muâvaza (A.) [معضواعم] de ğ i ş toku ş . muavenet (A.) [متواعم] yard ı m. muavenet etmek yard ı m etmek. muavin (A.) [نواعم] yard ı mc ı .

muayede (A.) [هدىاعم] bayramla ş ma. muayyen (A.) [نيعم] belirli.

muazzam (A.) [مظعم] azametli, ulu.

muazzeb (A.) [بذعم] ac ı çeken, azap çeken. muazzez (A.) [ززعم] de ğ erli, aziz.

mubass ı r (A.) [رصيم] okul düzenini sa ğ layan görevli. mûcez (A.) [زجوم] derli toplu, özlü.

mûcib (A.) [1 [بجوم.gereken. 2.sebep. mûcib olmak sebep olmak.

mûcid (A.) [دجوم] icat eden, mucit. mudhike (A.) [مكحضم] gülünç.

mufassalan (A.) [لاصفم] ayr ı nt ı l ı olarak. mugâlata (A.) [مطلاعم] yan ı ltmaca. mugannî (A.) [ىنغم] ş ark ı c ı .

muganniye (A.) [مينغم] bayan ş ark ı c ı . mugâyeret (A.) [ترىانغم] z ı t l ı k, ayk ı r ı l ı k.

mugayir (A.) [رىانغم] ayk ı r ı , z ı t .

mugîlân (A.>F.) [نلايغم] deve dikenini.

mu ğ ber (A.) [ر ب ع م] k ı r g ı n, gücenik. mu ğ ber olmak k ı r ı lmak, gücenmek. mu ğ fil (A.) [ل ف ع م]
] aldatan, aldat ı c ı . mu ğ lak (A.) [ق ل ع م] karma ş ı k, çapra ş ı k.

mu ğ lakiyet (A.) [ت ي ق ل ع م] karma ş ı kl ı k, çapra ş ı kl ı k. muhabbet (A.) [ت ب ح م] sevgi.

muhabere (A.) [م ر ب ا ح م] haberle ş me. muhabir (A.) [ر ب ا ح م] haberci. muhâceret (A.) [ت ر ج ا ه م]
göç.

muhacim (A.) [1 [م ح ا ه م] .sald ı ran. 2.sald ı rgan. muhacir (A.) [ر ج ا ه م] göçmen.

muhaddir (A.) [ر د ح م] uyu ş turucu. muhaddis (A.) [ث د ح م] hadis bilgini. muhafaza (A.) [م ه ظ ف ا ح م]
koruma.

muhafaza etmek korumak, saklamak.

muhafaza olunmak korunmak, saklanmak. muhafazakâr (A.-F.) [ر ا ك م ه ظ ف ا ح م] tutucu. muhafazakârl ı k
(A.-F.-T.) tutuculuk. muhaffef (A.) [ف ف ح م] hafifletilmi ş . muhaffif (A.) [ف ف ح م] hafifletici. muhâf ı
z (A.) [ظ ف ا ح م] koruyucu.

muhâkemat (A.) [1 [ت ا م ك ا ح م] .hüküm yürütmeler. 2.yarg ı lamalar. muhakeme (A.) [1 [م م ك ا ح م] .hüküm
yürütme. 2.yarg ı lama.

muhakkak (A.) [1 [ققم.do ğ ru. 2.kesin. 3.mutlaka. muhakk ı k (A.) [ققم] ara ş t ı rmac ı ,
tahkik edici. muhâl (A.) [لاحم] imkans ı z.

muhalefet (A.) [تفلاخم] kar ş ı dü ş üncede olma. muhallil (A.) [لحم] hülleci.

muhammen (A.) [نمخم] tahmin edilen. muhammer (A.) [رمخم] mayal ı .

muhammes (A.) [1 [سمخم.be ş li. 2.be ş gen. 3.be ş dizeli ş iir. muhannens (A.) [ثنخم] kalle ş .
muhanet (A.) [طنخم] kalle ş .

muhannetlik etmek kalle ş lik etmek, edilik etmek. muharebat (A.) [تايراحم] harpler, muharebeler.
muharebe (A.) [ميراحم] harbetme, sava ş . muharib (A.) [براحم] sava ş ç ı .

muharremât (A.) [تامرحم] dinî yasaklar. muharrer (A.) [رحم] yaz ı l ı .

muharrib (A.) [برخم] tahrip edici, y ı k ı c ı . muharrik (A.) [قرحم] yak ı c ı . muharrir (A.) [رحم] yazar.

muhasara (A.) [مرصاحم] sarma, ku ş atma. muhasara etmek sarmak, ku ş atmak. muhasib (A.) [بساحم] muhasebeci. muhassala (A.) [ملصحم] sonuç.

muhassas (A.) [ص صخم] tahsis edilmi Ő , özgü. muhât (A.) [طاحم] çevrili, ku Ő at ı lm ı Ő .

muhatarâ (A.) [1 [طاحم .tehlike. 2.zarar, ziyan. muhavere (A.) [هرواحم] konu Ő ma. muhayyel (A.) [ليخم] hayal edilen. muhayyile (A.) [هليخم] hayal gücü.

muhayyirülükûl (A.) [لوقعلاريم] ak ı llara durgunluk veren. muhbir (A.) [ربحم] haber veren, haberci. muh ı k (A.) [قحم] hakl ı . muhib (A.) [ببحم] seven.

mûhi Ő (A.) [شحوم] korkunç, korkutucu. muhit (A.) [1 [طيخم .çevre. 2.saran, ku Ő atan. muhtâc (A.) [1 [جاتخم .ihtiyaç sahibi. 2.yoksul. muhtariyet (A.) [تيراتخم] özerklik. muhtasar (A.) [رصتخم] k ı sa, özlü. muhtasaran (A.) [ارصتخم] k ı saca. muhtekir (A.) [ركتخم] vurguncu.

muhtefünfih (A.) [هيففالتخم] ihtilâfl ı . muhtelif (A.) [فالتخم] türlü. muhtelit (A.) [طلتخم] kar ı Ő ı k.

muhterem (A.) [مرتخم] sayg ı n, sayg ı de ğ er. muhterik olmak yanmak.

muhteriz (A.) [زرتخم] kaç ı nan, uzak duran.

muhteşem (A.) [مُشْتَم] görkemli, ihtişamlı . muhteva (A.) [اَوْتَم] içerik.

muhtevî (A.) [اَوْتَم] içeren, içine alan. muhtevî olmak içermek, içine almak. muhteviyat (A.) [اَوْتَم] içindekiler. muhyî (A.) [اَوْحَم] hayat veren.

mukâbil (A.) [1 [اَلْباقِم .karşılaşma . 2.karşılaşma . mukaddem (A.) [1 [اَلْمُدَقَم .önde. 2.önce, önceki. mukaddemâ (A.) [اَلْمُدَقَم] önceden. mukadderat (A.) [اَلْمُدَقَم] yazgı . mukaddes (A.) [اَلْمُدَقَم] kutsal.

mukaddesat (A.) [اَلْمُدَقَم] kutsal değerler. mukaddime (A.) [1 [اَلْمُدَقَم .giriş . 2.önsöz. mukallid (A.) [اَلْمُدَقَم] taklitçi. mukanna (A.) [اَلْمُدَقَم] peçeli.

mukannin (A.) [اَلْمُدَقَم] yasa koyucu. mukarreb (A.) [اَلْمُدَقَم] yakını .

mukarrer (A.) [1 [اَلْمُدَقَم .kararlaşma . 2.kesin. mukarrerat (A.) [اَلْمُدَقَم] kararlar. mukassır (A.) [اَلْمُدَقَم] kusurlu. mukattar (A.) [اَلْمُدَقَم] damlatılmış .

mukavelat (A.) [اَلْمُدَقَم] sözleşmeler. mukavele (A.) [اَلْمُدَقَم] sözleşme.

mukavelename (A.-F.) [مهمان مل وواقم] sözle ŝ me metni.) mukavemet (A.) [تم وواقم] kar ŝ 1 koyma, direnme. mukavemet etmek kar ŝ 1 koymak, direnmek.

mukavim (A.) [مواقم] kar ŝ 1 koyan, direnen, dirençli. mukavvî (A.) [وقم] güç veren.

mukâyese (A.) [هسى اقم] k 1 yaslama, kar ŝ 1 la ŝ t 1 rma.

mukayyed (A.) [1 [ديقم .ba ğ l 1 , zincire vurulmu ŝ . 2.kay 1 tl 1 . mukayyi (A.) [عى يقم] kusturucu.
muk 1 rr (A.) [رقم] itirafç 1 .

mukîm (A.) [ميقم] oturan, yerle ŝ ik. mukni (A.) [عنقم] ikna edici.

muktebes (A.) [سبنقم] al 1 nt 1 yap 1 lm 1 ŝ . muktedâ (A.) [ادنقم] uyulan. muktedî (A.) [ى دنقم] uyan. muktedî olmak uymak.

muktedir (A.) [ردنقم] güçlü, iktidarlı . muktesid (A.) [دصنقم] tutumlu, iktisatlı . muktezî (A.) [ى صنقم] gereken.

mûmâileyh (A.) [ميل اى موم] an 1 lan, ad 1 geçen. mûmâileyhim (A.) [مهيل اى موم] ad 1 geçenler.
mumza (A.) [ى ضمم] imzal 1 , imzalanm 1 ŝ . munfas 1 l (A.) [لصفنم] ayr 1 .

munis (A.) [سنوم] cana yak 1 n, al 1 ŝ 1 lm 1 ŝ .

munkalib (A.) [بالقم] de ğ i ŝ en, dönü ŝ en. munkalib olmak de ğ i ŝ mek, dönü ŝ mek.

munkar ı z (A.) [ضرقتم] y ı k ı lan, çöken, sönen. munkar ı z olmak y ı k ı lmak, çökmek, sönmek.

munsarif (A.) [فرصم] vazgeçen. munsarif olmak vazgeçmek. munsif (A.) [فصم] insaf l ı .

muntab ı k (A.) [قبطنم] uygun, uyumlu.

muntazam (A.) [مظنتم] düzenli, düzgün, intizaml ı . muntazaman (A.) [امظنتم] düzenli olarak.

muntaz ı r (A.) [رظنتم] bekleyen. munzam (A.) [مضمم] ek. mûr (F.) [روم] kar ı nca.

murabba (A.) [1 [عبرم] dörtgen. 2.kare.

murabbau ŝ ŝ ekl (A.) [لكشلا عبرم] dörtgen ŝ eklinde, kare ŝ eklinde. murâd (A.) [دارم] istek, arzu.

murâfaa (A.) [معفارم] duru ŝ ma. murahhas (A.) [صخرم] delege.

murakabe (A.) [1 [بقارم] denetim. 2.kendi iç dünyas ı na dalma. murak ı b (A.) [بقارم] denetçi.

murakka (A.) [عقرم] yamal ı .

murassa (A.) [عصرم] de ğ erli ta ŝ larla süslenmi ŝ . murg (F.) [غرم] ku ŝ .

murûr etmek geçmek.

murzia (A.) [معضرم] sûtanne.

musâb (A.) [باصم] yakalanmı ş , tutulmu ş , u ğ ram ı ş . musâb olmak yakalanmak, tutulmak.

musadif (A.) [فداصم] rastlayan. musâfaha (A.) [حفاصم] tokala ş ma.

musâfaha etmek tokala ş mak, el s ı k ı ş mak.

musahabe (A.) [به حاصم] konu ş ma, sohbet etme. musahhah (A.) [ححصم] düzeltilmi ş .

musahib (A.) [1 [باصم] arkada ş , sohbet arkada ş ı . 2. padi ş ah ı n özel i ş lerine

bakan.

musalaha (A.) [محل اصم] bar ı ş .

musanna 1.gösteri ş li. 2.usta elinden ç ı km ı ş . musannif (A.) [فانصم] yazar, kitap yazar ı .

musarra (A.) [عرصم] iki m ı sra ı birbiriyle kafiyelendirilmi ş beyit. musattah (A.) [حطسم] düz.

musavver (A.) [1 [روصم] resimli. 2.tasvir edilmi ş . musavvir (A.) [روصم] ressam. mushaf (A.) [فاصم] Kur'ân.

musîbet (A.) [1 [بتيصم] bela. 2. ş irret, u ğ ursuz. mûsikî ş inas (A.-F.) [سانشى قيسوم] müzisyen.

musir (A.) [رصم] ı srarc ı , ı srar eden.

musirrane (A.-F.) [منارصم] ı srarla, ı srar ederek.

mustakim (A.) [ميقتم] do ğ ru, düz, dosdo ğ ru. mû ş (F.) [شوم] fare.

mu ş amma (A.) [عشم] mu ş amba.

mû ş ikâfâne (F.) [من افلاكشوم] k 1 l 1 k 1 rk yarararak. mu ş t (F.) [1 [تشم] yumruk. 2.avuç.

muta'ass ı b (A.) [بصعتم] taassup gösteren, a ş ı r ı tutucu, yobaz. mutab ı k (A.) [قباطم] uyan, uyumlu. mutâlebât (A.) [تابلطم] istekler.

mutâlebe (A.) [1 [بلطم] .istek. 2.isteme, talep. mutâlebe etmek istemek, talep etmek.

mutantan (A.) [1 [نطنطم] .tantanal ı . 2.gösteri ş li. mutarriden (A.) [ادرطم] biteviye.

mutasarr ı f (A.) [فرصتم] sancak beyi. mutasavv ı fâne (A.-F.) [من افوصتم] sûfice.

mutâva'at (A.) [تعواطم] ba ş e ğ me, boyun e ğ me, itaat. mutavatt ı n (A.) [نطوتم] yurt tutmu ş .

mutayebe (A.) [مبيطم] ş akala ş ma, birbirine f ı kra anlatma. mutazammin (A.) [نمضتم] içeren.

mutazarr ı r (A.) [ررضتم] zarar gören. mutazarr ı r olmak zarar görmek.

muteber (A.) [1 [ربتعم] .itibarlı . 2.geçerli.

mutedil (A.) [1 [لدتعم] .yl ı man. 2.mülayim, ho ş görülü. mutekid (A.) [دقتعم] inanan, inanc ı nda olan.

mutemed (A.) [دمتعم] güvenilir.

mutî (A.) [عبطم] itaat eden, boyun e ğ en. mutî olmak itaat etmek, boyun e ğ mek. mutlak (A.) [ق لطم] kesin.

mutlaka (A.) [اقلطم] kesinlikle, zorunlu olarak, kay ı ts ı z ş arts ı z. mutrib (A.) [1 [برطم.çalg ı c 1 . 2. ş ark ı c 1 . muttas ı l (A.) [لصتم] sürekli, durmadan. muvacehe (A.) [ههجاوم] kar ş ı , yüzyüze. muvaffak (A.) [قفوم] ba ş ar ı l ı .

muvaffak olmak ba ş armak, ba ş ar ı l ı olmak. muvaffakiyet (A.) [تيققوم] ba ş ar ı .

muvaffakiyet ihraz etmek ba ş ar ı göstermek. muvaf ı k gelmek uygun olmak.

muvahhi ş (A.) [شحوم] korkutucu. muvakkar (A.) [رقوم] a ğ ı rba ş l ı . muvakkat (A.) [تقوم] geçici.

muvakkaten (A.) [اتقوم] geçici olarak. muvâsalat (A.) [تالصاوم] varma, ula ş ma. muvâsalat etmek ula ş mak, varmak.

muvâzaten (A.) [اتازاوم] paralel olarak. muvazene (A.) [نزاوم] denge.

muvazene-i umûmiye kanunu bütçe kanunu. muvazenesiz (A.-T.) dengesiz.

muvazi (A.) [يزاوم] paralel. muvazzaf (A.) [فظوم] görevli. muzaffer olmak zafer kazanmak.

muzafferiyet (A.) [تىرفظم] zafer kazanma. muzdarip (A.) [برطضم] 1 zd 1 rapl 1 , ac 1 çeken.
muzdarip etmek 1 zd 1 rap vermek, üzme. muz ı r (A.) [رضم] zararlı , muzur. muzlim (A.) [ملظم]
karanlı k.

muztarib (A.) [برطضم] ac 1 çeken, 1 zd 1 rapl 1 . mübadele (A.) [ملدابم] de ğ i ş toku ş , al ı ş
veri ş . mübahesat (A.) [تاتحابم] tart ı ş malar. mübahese (A.) [متحابم] tart ı ş ma. mübahese
olunmak tart ı ş ı lmak.

mübala ğ a (A.) [1 [مغلابم .abartma. 2.abart ı . mübala ğ a edilmek abart ı lmak. mübala ğ a etmek
abartmak.

mübarek (A.) [كرابم] kutlu, bereketli.

mübareze (A.) [1 [هزرابم .u ğ ra ş ı , mücadele. 2.sava ş . mübareze etmek mücadele etmek.

müba ş eret olunmak giri ş ilmek, i ş e ba ş lanmak. mübâyaa (A.) [معىابم] sat ı n alma.

mübâyaa edilmek al ı nmak, sat ı n al ı nmak. mübâyaa etmek almak, sat ı n almak.

mübdi (A.) [عديم] yenilik getiren, yeni bir şey bulan. mübeşşir (A.) [رشيم] müjdeci, müjdeleyen. mübhem (A.) [مہيم] belirsiz.

mübin (A.) [نبيم] aç ı klayan, aç ı klay ı c ı . mübrem (A.) [مریم] kaç ı n ı lmaz, zorunlu. mübremle şey mek kaç ı n ı lmaz bir hal almak.

mübtedi (A.) [1 [ىدنتيم .baş layan. 2.ilkokula baş layan öğrenci. mübtela (A.) [لاتيم] uğ ram ı ş , tutulmuş , yakalanmış . mübtela olmak uğ ramak, tutulmak, yakalanmak. mübtenî (A.) [ىنتيم] dayanan.

mübtezel (A.) [1 [لذنتيم .ele ayağ a düş müş . 2.orta mal ı . 3.çok bulunan. mücadele (A.) [ملداجم] savaş ı m. mücavir (A.) [رواجم] komş u.

mücazat (A.) [1 [تازاجم .cezalandırma. 2.karş ı l ı k verme. mücbir (A.) [رجم] zorlay ı c ı . müceddid (A.) [ددجم] yenilikçi. mücehhez (A.) [زهجم] donanmış . mücellâ (A.) [لاجم] cilalı . mücellid (A.) [دلجم] ciltçi.

mücerreb (A.) [برجم] deneyimli.

mücerred (A.) [1 [درجم .bekar. 2.soyut. mücmelen (A.) [لامجم] özetle. mücrim (A.) [مرجم] suçlu.

müctemi' (A.) [معتمجم] derli toplu. müdafaa (A.) [معفادم] savunma. müdahale (A.) [ملخادم] kar ı ş ma.

müdahene (A.) [منهادم] ya ğ c 1 l 1 k, yarıdakç 1 l 1 k. müdavim (A.) [موادم] devam eden. müddeî (A.) [1 [عدمى.davac 1 . 2.inatç 1 . müddet (A.) [تدم] süre.

müddet-i muvakkata [متقوم تدم] geçici süre. müddet-i tahsiliye [هيليصحت تدم] ö ğ renim süresi. müdevver (A.) [رودم] yuvarlak. müdhi ş (A.) [شهدم] deh ş et verici. müdhi ş e (A.) [شهدم] deh ş et verici. müdrik (A.) [كردم] idrak eden. müdrik olmak idrak etmek.

müebbeden (A.) [ادبؤم] ömür boyu.

müellefat (A.) [تافلؤم] telif edilmi ş yap 1 tlar. müellif (A.) [فلؤم] yazar.

müesses (A.) [سسؤم] kurulu, kurulmu ş .

müessesat (A.) [تاسسؤم] kurumlar, kurulu ş lar, müesseseler. müessesese (A.) [هسسؤم] kurum, kurulu ş . müessif (A.) [فسؤم] üzücü.

müessir (A.) [1[رثؤم. etkileyici, etkili. müessiriyet (A.) [تىرثؤم] etkileme gücü.

müessis (A.) [سسؤم] kurucu. müeyyide (A.) [هدىؤم] yapt ı r ı m.

müfekkire (A.) [مرفكم] dü Ő ünme gücü. müfid (A.) [ديفم] yararlı .

müflis (A.) [1 [سلفم] iflas etmi Ő . 2.sefil. müfreze (A.) [مرفم] askerî birlik. müfrit (A.) [طرفم] a Ő ı r ı .

müfsid (A.) [دسفم] bozucu.

müftehir (A.) [رختقم] iftihar eden.

müftekir (A.) [1 [رقتقم] yoksul. 2.ba ğ l ı , muhtaç. müfteri (A.) [ىرتقم] iftiracı . müheyya (A.) [ايهم] haz ı r.

müheyyc (A.) [جيهم] heyecan verici. mühim (A.) [مهم] önemli.

mühimmat (A.) [تامهم] sava Ő malzemesi. mühimme (A.) [مهمم] önemli.

mühlet (A.) [تاهم] tan ı nm ı Ő süre. mühlet vermek süre tan ı mak. mühlik (A.) [كلهم] öldürücü.

mühr (F.) [رهم] mühür.

mühtedî (A.) [ىدتهم] islam dinini kabul etmi Ő . mühtez (A.) [زتهم] titreki.

mühürdar (F.) [رادرهم] özel kalem mühürü.

müje (F.) [هژم] kirpik.

müjgan (F.) [1 [ناگژم . kirpik. 2.kirpikler. mükâfat (A.) [تافاکم] ödül.

mükâleme (A.) [مهملاکم] konu ş ma. mükâtebe (A.) [مهبتاکم] yaz ı ş ma. mükedder (A.) [ردکم] kederli.

mükemmelen (A.) [لامکم] tam olarak, mükemmel olarak. mükemmeliyet (A.) [تيلمکم] mükemmellik. mükerrer (A.) [ررکم] tekrarlanm ı ş , yinelenmi ş . mükerreren (A.) [اررکم] tekrar tekrar. mükeyyif (A.) [فيکم] keyif verici. mükteseb (A.) [بستمکم] kazan ı lm ı ş .

müktesebat (A.) [تابستمکم] bilgi birikimi. müktesebe (A.) [مهبستمکم] kazan ı lm ı ş .

mülakat (A.) [1 [تاقلام .bulu ş ma. 2.görü ş me. mülâki olmak 1.kar ş ı la ş mak. 2.görü ş mek. mülayim (A.) [ملام] yumu ş ak.

mülazemet etmek 1.devam etmek. 2.staj yapmak. 3.bir i ş le ilgilenmek. mülaz ı m (A.) [مزلام] te ğ men.

mülaz ı m- ı evvel [لوا مزلام] üste ğ men. mülaz ı m- ı sâni [ىناڤ مزلام] te ğ men. mülevven (A.) [نولم] rengarenk. mülevves (A.) [ثولم] kirli.

mülga (A.) [اعلم] kald ı r ı lm ı ş .

mülhakat (A.) [1 [تاقلم .ekler. 2.bir yere ba ğ l ı olan ba ş ka yerler. mülk (A.) [1 [كلم .yurt.
2.kazanç getiren ta ş ı nmaz. mülteci (A.) [ىجتم] s ı ğ ı nmac ı .

mültefit (A.) [تفتلم] iltifat eden, güteryüzlü. mülûk (A.) [كولم] melikler.

mümane'et (A.) [تمنام] engelleme. mümaselet (A.) [تلتام] benzerlik. mümasil (A.) [لتام]
benzer, and ı ran. mümasil olmak birbirine benzemek.

mümâ ş at (A.) [تاشام] uysall ı k, suyuna gitme, alttan alma. mümessil (A.) [1 [لثم .temsilci. 2.s
ı n ı f temsilcisi. mümeyyiz (A.) [1 [زيم .katip. 2.s ı nava giren ö ğ retmen. mümeyyize (A.) [هزيم
] t ı rnak i ş areti. mümin (A.) [نمؤم] inanan, iman eden.

müminîn (A.) [نينمؤم] inananlar, iman edenler. mümkün (A.) [نكم] mümkün. mümsik (A.) [كسم
] elis ı k ı . mümtaz (A.) [زاتم] seçkin.

mümtihin (A.) [نحتم] s ı nav yapan, s ı nayan. mümteni (A.) [عنتم] imkans ı z.

mümzâ (A.) [ىضم] imzal ı , imzalanm ı ş . mün'adim olmak yok olmak.

mün'akid (A.) [دفعنم] yap 1 lm 1 ş , imzalanm 1 ş , kabul edilmi ş . mün'akis (A.) [س كعنم] yans 1 tan.

mün'im (A.) [1 [معنم .Tanr 1 . 2.velînimet. münâcat (A.) [تاجانم] Tanr 1 'ya yakarma.

münâdi (A.) [1 [يدانم .müezzin. 2.tellal, ç 1 ğ 1 rtkan. münaf 1 k (A.) [قفانم] ikiyüzlü, nifak sokucu.

münâkalat (A.) [تلاقادم] ta ş 1 mac 1 l 1 k. münâkasa (A.) [مصقانم] aç 1 k eksiltme. münâka ş a [1 [هشقانم .tart 1 ş ma. 2.irdeleme. münâk 1 z olmak (A.-T.) çeli ş mek.

münakka ş (A.) [شقنم] nak 1 ş l 1 , i ş lemeli, desenli. münasebat (A.) [تابسانم] münasebetler.

münatif (A.) [فطعنم] çevrilmi ş ,yönelik. münatif olmak çevrilmek.

münâvebeten (A.) [ة بوانم] dönü ş ümlü olaram. münaza'ât (A.) [تاعزانم] çat 1 ş malar, çeki ş

meler. münbais (A.) [ثعبنم] ileri gelen, kaynaklanan. münbit (A.) [تبنم] verimli.

müncemid (A.) [دمجنم] donuk. müncer olmak sonuçlanmak.

mündemic (A.) [جمدنم] içinde yer alan, içinde bulunan. mündericât (A.) [تاجردنم] içindekiler.

münderis olmak izi kalmamak.

münebbih (A.) [مبنم] uyar ı c ı , uyand ı r ı c ı . münekkid (A.) [دقتم] ele ş tirmen.

münevver (A.) [1 [رونم] ayd ı nlanm ı ş , parlak. 2.ayd ı n fikirli. münevver eylemek ayd ı nlatmak.
münfail olmak gücenmek, al ı nmak.

münferid (A.) [1 [درفتم] ayr ı , tek ba ş ı na. 2.tektük. münhal (A.) [1 [لحنم] bo ş , aç ı k. 2.çölülmü ş . münhas ı r (A.) [رصحنم] dönük, ait, yönelik. münhas ı ran (A.) [ارصحنم] s ı rf, sadece.
münhedim olmak y ı k ı lmak, yok olmak. münhezim (A.) [مزهنم] bozguna u ğ ram ı ş . münhezim olmak bozguna u ğ ramak.

müneccim (A.) [مجنم] y ı ld ı z bilimci, astrolog. münkas ı m (A.) [مسقتم] bölünmü ş .

münkas ı m olmak bölünmek, bölünmü ş olmak. münker (A.) [ركنم] inkâr edilen. münkesir (A.) [رسكنم] k ı r ı k. münkesir olmak k ı r ı lmak.

münkir (A.) [ركنم] inkâr eden. münselib olmak kalmamak.

müntahab (A.) [بختتم] seçilmi ş , seçkin. müntahabat (A.) [تابختتم] seçki, antoloji. müntakim (A.) [مقتتم] intikam alan.

münteha (A.) [مهتم] son.

müntehi olmak sona ermek, son bulmak.

müntesib (A.) [بستتم] mensup, intisab etmi ş . müntesip bk. müntesib.

münte ş ir (A.) [رشتتم] yayg ı n.

müphem (A.) [م هم] belirsiz, belli belirsiz.

müptelâ (A.) [لاتيم] u ğ ram ı ş , tutulmu ş , yakalanm ı ş . müptelâ olmak tutulmak, yakalanmak, u ğ ramak. mürâat (A.) [تاعارم] gözetme.

müracaat (A.) [تعجارم] ba ş vuru. 2.geri dönü ş . müracaat etmek 1.ba ş vurmak. 2.geri dönmek.

müradif (A.) [فدارم] e ş anlaml ı . mürai (A.) [میئارم] ikiyüzlü.

müraselât (A.) [تالسام] mektupla ş malar. mürasele (A.) [ملسارم] mektupla ş ma. mürde (F.) [مدرم] ölü.

mürebî (A.) [میبرم] e ğ itmen, e ğ itici.

müreccah (A.) [حجرم] tercih sebebi, tercih edilir. müreffeh (A.) [مفرم] refah içinde, bolluk içinde.

mürekkebi (A.) [1 [بکرم] olu ş an, bile ş en. 2.mürekkep.

mürettebi (A.) [1 [بترم] düzenlenmi ş , tertip edilmi ş . 2.dizilmi ş . mürettib (A.) [بترم] dizgici.

mürevvic (A.) [جورم] revaç veren, propagandas ı n ı yapan.

mürg (F.) [غرم] ku ş .

mürgâb (F.) [1 [باغرم.ördek. 2.kurba ğ a.

mürîd (A.) [1 [دىرم.buyuran. 2. ş eyhe ba ğ l ı ki ş i, mürît. mürît bk. murid.

mür ş id (A.) [1 [دشرم. ş eyh. 2.do ğ ru yolu gösteren, ir ş ad eden. mürteci (A.) [عجرم] gerici.

mürted (A.) [دترم] islam dininden ç ı kan. mürtefi (A.) [عفرم] yüksek.

mürtehen (A.) [نهترم] rehinli, ipotekli. mürtei ş (A.) [شعترم] titrek.

mürtekib (A.) [بکترم] kötü bir i ş yapan, i ş leyen. mürte ş î (A.) [ىشترم] rü ş vetçi, rü ş vet yiyen. mürûr (A.) [رورم] geçme, geçip gitme, geçi ş . mürûr -i zaman [نامز رورم] zaman ı n ak ı ş ı . mürûr etmek geçmek.

mürûr eylemek 1.geçmek. 2.u ğ ramak.

mürüvvet (A.) [1 [تورم.insanl ı k. 2.iyilik. müsaade (A.) [1 [هدهعاسم.izin. 2.yard ı m. müsaade edilmek izin verilmek. müsaade etmek izin vermek.

müsaadekâr (A.-F.) [راک هدهعاسم] yard ı mc ı , izin verici. müsaadekârl ı k (A.-F.-T.) yard ı mc ı olma, izin verme. müsabaka (A.) [مقباسم] yar ı ş ma.

müşab 1 k (A.) [قباشم] yar 1 ş mac 1 .

müşademe (A.) [1 [همداصم .çarp 1 ş ma. 2.çat 1 ş ma. müşadere (A.) [هرداصم] mal varl 1 ğ 1 na el koyma. müşadere edilmek mal varl 1 ğ 1 na el konulmak. müşadere etmek mal varl 1 ğ 1 na el koymak. müşâdif (A.) [فداصم] rastlar, rastlayan. müşafir (A.) [1 [رفاسم .yolcu. 2.konuk.

müşâhelekârl 1 k (A.-F.-T.) kolayl 1 k gösterme. müşaid (A.) [دعاسم] uygun.

müşalaha (A.) [محلاصم] bar 1 ş yapma.

müşalemetkâr (A.-F.) [راک تاملاسم] bar 1 ş ç 1 l. müşâmaha (A.) [همحاسم] ho ş görü.

müşâmahakâr (A.-F.) [راک همحاسم] ho ş görülü.

müşamere (A.) [1 [همراسم .gece e ğ lencesi. 2.okul piyesi. müşâvat (A.) [تاواسم] e ş itlik. müşâvats 1 zl 1 k (A.-T.) e ş itsizlik.

müşbet (A.) [تبثم] olumlu, pozitif.

müşebbib (A.) [ببسم] yol açan, sebep olan. müşeccel (A.) [لجسم] tescilli.

müşekkin (A.) [ن كسم] sakinle ş tirici, yat 1 ş t 1 r 1 c 1 . müşekkit (A.) [تكسم] susturucu.

müşellah (A.) [جلسم] silahl 1 .

müşelleme (A.) [هملمسم] herkes taraf 1 ndan kabul edilmi ş .

müselles (A.) [ثلثم] üçgen.

müsellesat (A.) [تائلثم] trigonometri.

müsellesü şş ekl (A.) [لكشلا ثلثم] üçgen şş eklinde. müselmân (A.) [ناملسم] müslüman. müselsel (A.) [لسلسم] zincirleme. müsemma (A.) [مىسم] adlandırılması şş .

müşhil (A.) [1 [لسهم] kolaylaştırıcı. 2.ishal edici. müsîn (A.) [نسم] yaşlı .

müskirat (A.) [تاركسم] sarhoş edici şeyler. müslim (A.) [لمسم] müslüman.

müsmir (A.) [1 [رمثم] verimli. 2.iyi sonuç veren. müsmiriyet (A.) [تىرمثم] verimlilik. müsrif (A.) [فرسم] savurgan.

müsta'mere (A.) [مرمعتسم] sömürge. müstab'ed (A.) [دعبتسم] uzak.

müsta'fi (A.) [مفعتسم] istifa etmiş , istifa eden. müsta ğ nî (A.) [مىنغتسم] doygun, eyvallah etmeyen. müstahak (A.) [قحتسم] hak kazanmış .

müstahdem (A.) [مدختسم] çalış an, hizmet eden.

müstahdemîn (A.) [نيمدختسم] çalış anlar, hizmet edenler. müstaid (A.) [دعنتسم] yetenekli.

müstakil (A.) [لقتسم] ba ğ ı ms ı z.

müstakillen (A.) [لاقتسم] ba ğ ı ms ı z olarak, ayrı ca.

müstakraza (A.) [مضرتسم] borç al ı nan.

müstamel (A.) [1 [لمعتسم .kullan ı lm ı ş . 2.kullan ı lan. müstant ı k (A.) [قطننتسم] sorgu yarg ı c ı . müste'cir (A.) [رجأتسم] kirac ı . müstebân olmak anla ş ı lmak. müstebid (A.) [دبتسم] despot. müstefid olmak yararlanmak.

müstehlik (A.) [كلهتسم] tüketici. müstehzi (A.) [يزهتسم] alayc ı .

müstemleke (A.) [مكلمتسم] sömürge, koloni. müstenid (A.) [دنتسم] dayanan.

müsteniden (A.) [ادنتسم] dayanarak. müsterih (A.) [جىرتسم] gönlü rahat.

müstesnâ (A.) [1 [ننتسم .apayr ı . 2.d ı ş ı nda haricinde. müste ş ar (A.) [راشنتسم] dan ı ş man.

müste ş rik (A.) [قرشتسم] do ğ ubilimci, oryantalist. müsvedde (A.) [هدوسم] taslak.

mü ş a' ş a (A.) [عشعشم] gösteri ş li, ş a ş aal ı . mü ş abehet (A.) [تهباشم] benzerlik. mü ş abih (A.) [هباشم] benzer.

mü ş ahedât (A.) [تادماشم] gözlemler. mü ş âhede (A.) [هدهاشم] gözlem. mü ş âhede edilmek gözlemlenmek.

mü ş âhede olunmak gözlemlenmek. mü ş ahhas (A.) [صخشتم] somut. mü ş arik (A.) [كراشم] ortak.

mü ş arünileyh (A.) [مهيل اراشم] an 1 lan, ad 1 geçen. mü ş avere (A.) [هرواشتم] dan 1 ş ma. mü ş avere etmek dan 1 ş mak.

mü ş ekkel (A.) [لكشم] biçimli, kal 1 pl 1 . mü ş erref olmak ş eref kazanmak. mü ş evve ş (A.) [شوشتم] kar 1 ş 1 k. mü ş fik (A.) [قفشم] ş efkatli. mü ş ir (A.) [ريشم] mare ş al. mü ş kil (A.) [لكشم] güç, zor.

mü ş kilât (A.) [تلاكشم] güçlükler, zorluklar. mü ş kilat çekmek zorluk çekmek, s 1 k 1 nt 1 çekmek. mü ş kilpesend (A.-F.) [دنسپ لكشم] güç be ğ enen. mü ş t (F.) [1 [تشم.yumruk. 2.avuç. mü ş tail (A.) [لعنشم] alevli.

mü ş tak (A.) [قاتنشم] çok isteyen, can atan. mü ş tehir (A.) [رهتشم] ünlü.

mü ş teki (A.) [يكتشم] ş ikayetçi.

mü ş temilat (A.) [تلامتشم] eklentiler, ek yap 1 lar. mü ş tereken (A.) [اكرتشم] ortakla ş a.

mütalaa (A.) [1 [عمل اطم.okuma. 2.görü ş . 3.inceleme.

mütareke (A.) [مكراتم] b 1 rak 1 ş ma, kar ş 1 l 1 kl 1 silah b 1 rakma. müteaddid (A.) [ددعتم] birçok. müteaffin (A.) [نفعتم] koku ş mu ş .

müteahhid (A.) [دهعتم] taahhüt eden, üstlenen. müteakib (A.) [بقاعتم] ard 1 ndan. müteallik (A.) [قلعتم] ilgili, ili ş kin. müteallim (A.) [ملعتم] ö ğ renci. müteammim (A.) [ممعتم] yayg 1 n. müteannid (A.) [دنعتم] inatç 1 .

müteârife (A.) [مفراعتم] kan 1 tlanmak gerektirmeyecek kadar aç 1 k. müteass 1 b (A.) [بصعتم] taassup gösteren. mütebahhir (A.) [رحبتم] derin bilgi sahibi.

mütebahhirane (A.-F.) [منارحبتم] derinlemesine. mütebaki (A.) [يقابتم] kalan, geriye kalan. mütebariz (A.) [زرابتم] aç 1 k seçik, belirgin. mütebasb 1 s (A.) [صببتم] yaltakç 1 , yardakç 1 .

mütebessim (A.) [مسبتم] gülümseyen, tebessüm eden. mütecânis (A.) [سناجتم] ayn 1 cinsten, homojen.

mütecâviz (A.) [1 [زواجتم] a ş k 1 n. 2.sald 1 rgan, tecavüzkâr. 3.sark 1 nt 1 l 1 k eden, tecavüzcü.

müteceddid (A.) [1 [ددجتم] yenilikçi. 2.yenile ş en. mütecellî (A.) [لجتتم] görünen, tecelli eden. mütecessis (A.) [سسجتتم] merakl 1 , merak eden.

mütecessisâne (A.-F.) [من اسسجتتم] merak ederek, meraklı . mütedair (A.) [رنأدتم] ilişkin.

mütedeyyin (A.) [نىدتم] dindar, dinine düşkün. müteehhil (A.) [لمأتم] evli. müteellim (A.) [ملأتم] elemli. müteessif (A.) [فسأتم] üzgün. müteessif olmak üzülmek.

müteessifâne (A.-F.) [من افسأتم] üzgün, esefli. müteessir (A.) [1 [رنأتم.üzgün. 2.etkilenen. müteessir olmak 1.üzülmek. 2.etkilenmek.

müteezzî (A.) [يذأتم] eziyet çekmiş , eza görmüş . müteezzi etmek acı çektirmek.

mütefekkir (A.) [1 [ركفتم.düşünür. 2.düşünceli.

mütefekkirane (A.-F.) [من اركفتم] düşünceli düşünceli. mütefelsifâne (A.-F.) [من افسلفتم] bir filozof gibi.

mütefennin (A.) [ننفتم] fen bilimleri ile uğraşan, teknik ile uğraşan. müteferrik (A.) [قرفتم] dağınık.

mütefessih (A.) [خسفتم] bozulmuş , kokuşmuş , çürümüş . mütegalib (A.) [بالغتم] zorba.

mütegâyir (A.) [رىاغتم] birbirine zıt.

mütehaccir (A.) [رجحتم] tartışmalı , fosilleşmiş . mütehalif (A.) [فلأختم] birbirine uymayan. mütehammil (A.) [لمحتم] dayanan.

müteharrî (A.) [ىرحتم] ara ş t 1 r 1 c 1 , ara ş t 1 ran.

müteharrik (A.) [كرحتم] hareket eden, k 1 p 1 rdayan. mütehas s 1 s (A.) [صصختم] uzman.

mütehassir (A.) [رسحتم] özlem duyan. mütehassis (A.) [سسحتم] duygulu. mütehâ ş i (A.) [ىشاحتتم] çekingen. mütehavvil (A.) [لوحتم] de ğ i ş ken.

mütehayyir (A.) [ريحتم] ş a ş k 1 n, ş a ş 1 rm 1 ş . mütekâbil (A.) [لباقتتم] kar ş 1 l 1 kl 1 .

mütekâbile (A.) [ملباقتتم] kar ş 1 l 1 kl 1 .

mütekâbilen (A.) [لاباقتتم] kar ş 1 l 1 kl 1 olarak. mütekaddim (A.) [مدقتتم] geçmi ş , eski. mütekaid (A.) [دعاقتم] emekli.

mütekamil (A.) [لمباكتتم] olgun, tam, geli ş mi ş .

mütekebbir (A.) [ربكتتم] kendini be ğ enmi ş , ş i ş inen, büyüklenen. mütekeddir (A.) [ردكتتم] kederli.

mütekellim (A.) [1 [ملكتم] konu ş an. 2.birinci tekil ş ah 1 s. mütelebbis (A.) [سبلتم] giyinmi ş , ku ş anm 1 ş .

mütelevvin (A.) [نولتم] renkten renge giren, yanar döner. mütemadi (A.) [يدامتم] sürekli.

mütemadiyen (A.) [ايدامتم] sürekli olarak.

mütemayil (A.) [1 [لىامتم] e ğ imli. 2.e ğ ilimli, yönelik. mütemeddin (A.) [ندمتم] uygar.

mütemellik (A.) [كالمتم] dalkavuk, yordakç ı .

mütemerkiz (A.) [زكرمتم] bir merkezde toplanma. mütemevvic (A.) [جومتم] dalgal ı .

mütemevvil (A.) [لومتم] varlı kl ı , zengin.

mütemmim (A.) [1 [ممتم.tamamlay ı c ı . 2.tümleç. mütenâhi (A.) [ىمانتم] sona eren.

mütenasib (A.) [بسانتم] uygun, uyumlu. mütenavib (A.) [بوانتم] dönüş ümlü.

mütenâz ı r (A.) [1 [رظانتم.birbirine bakan. 2.simetrik.

müteffizân (A.-F.) [ناذفنتم] etkili ki ş iler, nüfuz sahipleri, sözü geçenler. mütenevvi (A.) [عونتم] çe ş itli, türlü türlü. müteradif (A.) [فدارتم] e ş anlaml ı .

müterafik (A.) [1 [قفارتم.refakat eden. 2.kar ı ş ı k, bir arada. mütercem (A.) [مجرتم] çevrilmi ş , tercüme edilmi ş . mütercim (A.) [مجرتم] çevirmen.

mütesadif (A.) [فداصتم] rastlayan, tesadüf eden. mütesâvi (A.) [يواستم] e ş it.

mütesâviyen (A.) [ايواستم] e ş it olarak.

müteselli (A.) [ىلستم] teselli bulan, avunan. müteselli olmak teselli bulmak, avunmak. müteselsil (A.) [لسستم] zincirleme.

müteselsilen (A.) [لاسلستم] zincirleme olarak, birbirinin ard ı s ı ra. müte ş âir (A.) [رعاشتم] ş air geçinen, ş air müsveddesi.

müte ş ebbis (A.) [1 [ثبثتم.giri ş en, te ş ebbüs eden. 2.giri ş imci. müte ş ekkî (A.) [ىكشتم] ş ikayetçi.

müte ş ekkil (A.) [لكشتم] olu ş mu ş , te ş ekkül etmi ş . müte ş ekkir (A.) [ركشتم] ş ükran borçlu. müte ş ettit (A.) [تتشتم] kar ı ş ı k, da ğ ı n ı k. mütetebbi (A.) [عبتتم] ara ş t ı rmac ı . mütevakk ı f (A.) [فقوتم] ba ğ l ı .

mütevaliyen (A.) [ايل اوتم] sürekli olarak.

mütevatt ı n (A.) [نطوتم] yerle ş ik, yurt tutmu ş . mütevâz ı (A.) [عض اوتم] alçakgönüllü.

mütevâz ı yâne (A.-F.) [من ايض اوتم] alçakgönüllülükle. mütevazin (A.) [نزاوتم] oranl ı , uyumlu, dengeli. müteveccih (A.) [هجوتم] dönük, yönelik.

müteveccihen (A.) [1 [اهجوتم .dönük olarak. 2.bir yere gitmek üzere. müteveffâ (A.) [افوتم] ölmü ş , ölü.

mütevekkil (A.) [لكوتم] tevekkül eden her i ş ini Tanr ı 'n ı n iradesine b ı rakan. mütevellî (A.) [ىلوتم] bir vakf ı n üst yöneticisi.

mütevellid (A.) [1 [دل وتم .do ğ an. 2.ileri gelen, kaynaklanan. müteverrim (A.) [مروتم] veremli, verem hastas ı .

müteyakk ı z (A.) [ظقيتم] uyan ı k, teyakkuz durumunda olan. mütezâyid (A.) [ديازتم] artan, ço ğ alan. mütezelzil (A.) [لزلزتم] sars ı lan.

mütezelzil olmak 1.sars ı lmak. 2.bozulmak.

müttefik (A.) [قفتم] birlik olmu Ő , ittifak yapm ı Ő . müttehîd (A.) [دحتم] birle Ő ik.

müvekkil (A.) [لكوم] vekalet veren. müverrah (A.) [خروم] tarihli.

müverrih (A.) [خروم] tarihçi, tarih yazar ı . müverrihin (A.) [نىخروم] tarihçiler. müyesser olmak gerçekte Ő mek.

müzaheret (A.) [ترماظم] destek, yard ı m, arka ç ı kma.

müzahrefât (A.) [1 [تافرخزم] pislikler, süprüntüler, döküntüler. müzakere (A.) [هرکادم] görü Ő me.

müzayede (A.) [هديازم] aç ı k artt ı rma. müzehheb (A.) [بهذم] alt ı n yald ı zl ı . müzekker (A.) [ركذم] eril.

müzevvir (A.) [روزم] arabozucu.

müzeyyen (A.) [نىزم] süslü, ziynetli. müzmin (A.) [نمزم] kronik, süre ğ en.

nâ (F.) [نان] olumsuzluk eki. na'l (A.) [لعن] nal.

na'lbend (A.-F.) [دنبلعن] nalbant. na'lbur (A.-F.) [ربلعن] nalbur. na'lçe (A.-F.) [هچلعن] nalça.
na'nâ' (A.) [عانعن] nane.

na're (A.) [مرعن] nara, hayk ı rma. na'ş (A.) [شعن] naa ş , cenaze.

na't (A.) [1 [تعن.övme. 2.Hz. Muhammed'i övücü ş iir. nââ ş nâ (F.) [انشأان] yabanc ı .

naat (A.) [1 [تعن.övme. 2.Hz. Muhammed'i övücü ş iir. nâb (F.) [بان] saf, halis, kat ı ş ı ks ı z.
nâbecâ (F.) [اجبان] yersiz.

nâbehre (F.) [1 [مرهبان.nasipsiz. 2.soysuz.

nâbekâr (F.) [1 [راکبان.hay ı rs ı z. 2.i ş e yaramaz. nâbîna (F.) [انبيان] kör.

nâbûd (F.) [1 [دوبان.yok. 2.yokluk. 3.peri ş an. nabz (A.) [ضربن] nab ı z.

nabzgîr (A.-F.) [ريگ ضربن] nabza göre ş erbet veren.

nâcî (A.) [نجان] kurtulan.

nâcins (F.-A.) [سنجان] soysuz, cinsi bozuk.

nâçâr (F.) [1 [راجان.çaresiz, sorunda. 2.ister istemez. nâçîz (F.) [زيچان] de ğ ersiz, önemsiz.

nâdân (F.) [1 [نادان.cahil. 2.hödük.

nâdânl ı k (F.-T.) 1.cahillik. 2.hödüklük. nâdî (A.) [يدان] seslenen, ça ğ ı ran. nâdim (A.) [مدان] pi ş man. nâdim etmek pi ş man etmek. nâdim olmak pi ş man olmak. nâdir (A.) [ردان] az bulunur.

nâdirât (A.) [تاردان] az bulunur ş eyler. nâdire (A.) [مردان] az bulunur. nâdiren (A.) [اردان] nadir olarak.

nâehl (F.-A.) [لهان] ehil olmayan, ehliyetli olmayan. nâf (F.) [فان] göbek.

nafaka (A.) [نفقن] geçim paras ı .

nâfe (F.) [1 [فان.ceylan ı n göbe ğ inden ç ı kan misk. 2.sevgilinin saç ı . nâfercâm (F.) [ماجرفان] sonu iyi olmayan, yarars ı z. nâf ı a (A.) [عفان] bay ı nd ı rl ı k i ş leri.

nâf ı a müdüriyeti bay ı nd ı rl ı k müdürlü ğ ü. nâf ı a nâz ı r ı bay ı nd ı rl ı k bakan ı .

nâf ı a nezareti bay ı nd ı rl ı k bakanl ı ğ ı .

nâf 1 a vekâleti bay 1 nd 1 rl 1 k bakanl 1 ğ 1 .

nâfile (A.) [1 [ملفان] bo ş una. 2.nafile namaz 1 , farz d 1 ş 1 nda k 1 l 1 nan namaz. nâfiz (A.) [نفاذ] etkileyici, nüfuz edici, i ş leyici. nâgâh (F.) [ماگان] ans 1 z 1 n.

nâgehan (F.) [ناہگان] ans 1 z 1 n. na ğ amât (A.) [تامغن] na ğ meler. na ğ me (A.) [همغن] ezgi, melodi. na ğ z (F.) [زغن] güzel, ho ş . nâhak (F.-A.) [قحان] haks 1 z.

nâhalef (F.-A.) [فالخان] hay 1 rs 1 z evlat. nahçîr (F.) [ریچن] av hayvan 1 .

nâhencâr (F.) [راجنهان] do ğ ru olmayan, uygun olmayan. nâhid (F.) [دیهان] Venüs, Çulpan, Zühre. nahif (A.) [فیحن] c 1 l 1 z.

nâhiye (A.) [1 [یحان] yöre, bölge. 2.bucak. 3.taraf. nahl (A.) [لخن] hurma a ğ ac 1 . nahl (A.) [لحن] bal ar 1 s 1 .

nahlistan (A.-F.) [ناتسلخن] hurmal 1 k. nâho ş (F.) [شوخان] ho ş olmayan. nahs (A.) [سحن] u ğ ursuzluk. nâhudâ (F.) [ادخان] kaptan. nâhudâ (F.) [ادخان] Allahs 1 z. nâhun (F.) [نخان] t 1 rnak.

nahv (A.) [1 [وحن.sözdizimi. 2.taraf. 3.gibi. nahvet (A.) [توخن] böbürlenme.

nahvî (A.) [وحن] gramerci, nahiv uzman ı . nâib (A.) [1 [بئان.vekil. 2.kad ı , yarg ı ç.

nâil (A.) [لئان] eri ş en, kavu ş an, murada eren. nail olmak murad ı na ermek, kavu ş mak, eri ş mek. nâim (A.) [مئان] uyuyan. nâka (A.) [مئان] di ş i deve.

nakd (A.) [1 [دقن.nakit. 2.madeni para. nakden (A.) [ادقن] pe ş in olarak.

nâkes (F.) [1 [سكان.soysuz, i ş e yaramaz. 2.pinti, nekes. nâk ı s (A.) [1 [صقان.eksik. 2.eksi. nak ı ş (A.) [شقن] desen.

nakib (A.) [1 [بيقن . ş eyh yard ı mc ı s ı . 2.reis vekili. nâkil (A.) [1 [لقان.ta ş ı ma, nakil. 2.anlatan, nakleden. nakîsa (A.) [مصيقن] kusur. nakîse (A.) [مصيقن] kusur.

nakkad (A.) [داقن] ele ş tirmen.

nakkal (A.) [لاقن] nakleden, öykü veya masal anlatan. nakkare (A.) [1 [هراقن.davul. 2.dümbelek.

nakl (A.) [1 [لقن.nakil, anlatma. 2.ta ş ı ma. nakledilmek 1.anlat ı lmak. 2.ta ş ı nmak.

naklen (A.) [لاقن] naklederek, nakil yolu ile.

nakletmek 1.anlatmak. 2.ta ş ı mak. nakliyat (A.) [تايلقن] ta ş ı mac ı l ı k. nakliye (A.) [ميلقن] ta ş ı ma.

nak ş (A.) [1 [nak ı ş , desen. 2.resim. 3.duvar resmi. nak ş edilmek i ş lenmek. nak ş etmek i ş lemek.

nâkus (A.) [سوقان] çan.

nakz (A.) [1 [nak ı ş , yok sayma. 2.bozma, çözme. nâlân (F.) [نلان] inleyen. nâlân etmek inletmek. nâlân olmak inlemek. nâle (F.) [ملان] inilti.

nâlende (F.) [هدنلان] inleyen.

nâm (F.) [1 [nam.ad. 2.ad ı nda, adl ı . 3.ün, ş öhret. nam vermek ad vermek, adland ı rmak. nâmahdud (F.-A.) [دودحمان] s ı n ı rs ı z.

nâmahrem (F.-A.) [مرحمان]

1.mahrem olmayan. 2.nikah dü ş meyen ki ş i.

3.yabanc ı .

nâmahsus (F.-A.) [سوسحمان] hissedilmeyen. nâmakbul (F.-A.) [لوبقمان] makbul olmayan. nâmakul (F.-A.) [لوقعمان] makul olmayan. nâmalûm (F.-A.) [مولعمان] bilinmeyen. nâmâver (F.) [روا مان] ünlü, sanl ı .

namaz (F.) [زمان] namaz.

namazgâh (F.) [ماگزامن] namazl ı k, üstü aç ı k mesçit. nâंबरdar (F.) [رادربمان] ünlü, sanl ı .
nâmcû (F.) [وجمان] yi ğ it.

nâmdar (F.) [رادمان] ünlü, naml ı . nâme (F.) [نامه] 1 [مکتوب. 2.kitap.

nâme'mûl (F.-A.) [لومأمان] umulmayan, beklenmedik. nâme fhûm (F.-A.) [موهفمان] anla ş ı lmaz.

nâmer'î (F.-A.) [یئرمان] görülmeyen, görülmez. nâmerd (F.) [درمان] alçak, a ş a ğ ı l ı k, namert.

nâmesbûk (F.-A.) [قوبسمان] olmam ı ş , geçmemi ş , cereyan etmemi ş . nâm ı na (F.-T.) ad ı na.

nâmî (F.) [یمان] ünlü, naml ı .

nâmurad (F.-A.) [دارمان] murad ı na ermemi ş .

nâmus (A.<Yun.) [ناموس] 1 [سومان. 1 rz. 2.dürüstlük. 3.yasa. nâmuskâr (A.-F.) [راکسومان] namuslu.

namuskârane (A.-F.) [مناراکسومان] namusluca, namuslulara yak ı ş ı r. nâmüsaid (F.-A.) [دعاسمان]
] uygun olmayan. nâmütenahi (F.-A.) [یهانتمان] sonsuz, engin. nâmver (F.) [رومان] ünlü.

namzed (F.) [نامزد] 1 [دزمان. aday. 2.ni ş anl ı . nân (F.) [نان] ekmek.

nâpâyidar (F.) [رادیپان] kal ı c ı olmayan.

nâpervâ (F.) [اورپان] korkusuz, pervas ı z. nâr (A.) [ران] ate ş . nâr (F.) [ران] nar.

nârencî (F.) [جنران] turuncu.

nâres (F.) [سران] ham, olgunla ş mam ı ş .

nâresâ (F.) [1 [اسران.ham. 2.uygun olmayan. nârevâ (F.) [اوران] yak ı ş ı k almaz. narh (F.) [خرن] nark.

nâs (A.) [سان] insanlar.

nasâra (A.) [اراصن] H ı ristiyenler. nasâyih (A.) [جىاصن] ö ğ ütler.

nasib (A.) [1 [بىصن.pay. 2.Tanr ı 'n ı n kula verdi ğ i. nasihat (A.) [تحىصن] ö ğ üt. nâsipas (F.) [ساپسان] nankör. nâsiye (A.) [مىصان] al ı n.

nasrâni (A.) [نىارصن] H ı ristiyen. nass (A.) [صن] kesinlik.

nâsûtî (A.) [نىتوسان] insanl ı k ile ilgili.

nâ ş î (A.) [نىشان] ileri gelen, kaynaklanan, dolay ı . nâ ş inas (F.) [سانشان] yabanc ı . nâ ş ir (A.) [رشان] yay ı nc ı .

nâtamam (F.-A.) [مامتان] tamamlanmam ı ş , yar ı m kalm ı ş . nât ı k (A.) [قطان] konu ş an.

nât ı ka (A.) [مقطان] konu ş ma gücü.

nât ı kaperdâz (A.-F.) [زادریه مقطان] düzgün ve etkili konu ş an. nats (A.) [سطن] nadas.

natûk (A.) [قوطن] düzgün konu ş an. nâtüvân (F.) [ناوتان] güçsüz, zay ı f. nâv (F.) [وان]
1.gemi. 2.kay ı k. nâvdan (F.) [نادوان] oluk. nâvek (F.) [كوان] ok.

nây (F.) [ىان] 1 [ىان] ney. 2.kam ı ş . nâyçe (F.) [هچىان] küçük ney. nâyî (F.) [ىان] neyzen.

nâyzen (F.) [نزىان] neyzen.

naz (F.) [ىان] 1 [ىان] ş ve, cilve. 2.kapris. 3.naz. naza çekmek nazlanmak. nâzan (F.) [نازان] nazl ı .

nazar (A.) [ىان] 1 [ىان] bak ı ş . 2.ilgi gösterme, iltifat etme. 3. bak ı ş aç ı s ı . nazaran (A.) [ارظن]
göre, nispetle, bak ı l ı rsa.

nazargâh (A.-F.) [ىان] 1 [ىان] bak ı ş yeri. 2.bak ı lan yer. nazar- ı ş übhe [هميش رظن] ş üpheli göz,
ş üpheli bak ı ş . nazar ı nda (A.-T.) göre, fikrinde, gözünde. nazarî (A.) [ىرظن] teorik.

nazariyat (A.) [تاي رظن] teoriler, nazariyeler. nazariye (A.) [ىرظن] teori.

nazariyyat (A.) [تئارىزن] teoriler, nazariyeler. nâzende (F.) [نەنزەن] nazl ı .

nâzenin (F.) [نەزەن] nazl ı . 2.narin.

nâz ı m (A.) [نەزەن] düzenleyen. 2.nazmeden. nâz ı r (A.) [نەزەن] bakan. 2.nezaret eden. nâz ı rlı k (A.-T.) bakanlı k. nazif (A.) [نەزەن] temiz.

nâzik (F.) [نەزەن] ince. 2.kibar.

nâzikâne (F.) [نەزەن] kibarca, nazikçe. nâzil (A.) [نەزەن] inen. nâzil olmak inmek.

nazile (A.) [نەزەن] nezle. 2.inmiş . 3.s ı k ı nt ı . nazîr (A.) [نەزەن] benzer.

nazm (A.) [نەزەن] dizme. 2.düzenleme, tertip etme. 3.vezinli ve kafiyeli söz

söyleme.

nazmen (A.) [نەزەن] manzum olarak. nâzperver (F.) [نەزەن] nazl ı , naz eden.

nâzperverde (F.) [نەزەن] nazl ı , naz içinde büyümüş . nebât (A.) [نەبەت] bitki.

nebat (F.) [نەبەت] nöbet ş ekeri.

nebâtât (A.) [نەبەت] bitkiler. 2.botanik. nebatî (A.) [نەبەت] bitkisel. neberd (F.) [نەبەد] sava ş .

nebî (A.) [نبى] peygamber. nebîre (A.) [نرين] torun.

necabet (A.) [تباجن] soyluluk. necâset (A.) [تساجن] pislik.

necîb (A.) [بيجن] soylu, asil, ki ş izade. necîs (A.) [سيجن] pis. necm (A.) [مجن] y 1 ld 1 z.

nedâmet (A.) [تماندن] pi ş manl ı k. nedâmet getirmek pi ş man olmak.

nedim (A.) [ندم] padi ş ahları n ve yüksek rütbeli devlet ricalinin sohbet

arkada ş ı . 2.güzel hikaye anlatan.

nedret (A.) [نردن] azl ı k. nef' (A.) [عفن] ç ı kar, yarar.

nefâis (A.) [سئافن] de ğ erli ve nefis eserler. nefâset (A.) [تسئافن] nefislik. nefer (A.) [نرفن] ki ş i. 2.asker.

nefh etmek nefes vermek, kazandı rmak. nefha (A.) [نهفن] üfürme.

nefir (A.) [ريفن] boynuzdan yapı lmı ş boru. nefrin (F.) [نىرفن] lanet, ilenç.

nefs (A.) [نفس] nefis, can. 2.kendi. 3.iç.

nefs- i emmâre [امرام سفن] kötülükleri emreden nefis. nefis-i (A.-F.) [سفن] içinde.

nefsî (A.) [1 [نفسى.nefis ile ilgili. 2.subjektif. nefî (F.) [1 [نفتى] petrol ye ş ili. nefy (A.) [] sürgün.

nehâr (A.) [1 [رايهن] gündüz.

nehârî (A.) [1 [يراهن] yat 1 l 1 olmayan okul. nehc (A.) [1 [ج.هول. 2.kast te ş kilat 1 . neheng (F.) [1 [گنهين] timsah.

nehiy (A.) [1 [1 [نهى.olumsuzluk. 2.yasaklama. nehr (A.) [1 [رهن] 1 rmak, nehir.

nehy (A.) [1 [1 [نهى.olumsuzluk. 2.yasaklama. nehy etmek yasaklamak. nejad (F.) [1 [داژن] soy, 1 rk.

nekahet (A.) [1 [تهاقن] hastal 1 ktan sonraki tehlikeli geçi ş dönemi. nekbet (A.) [1 [1 [ت.بكن.talihsizlik. 2.felaket. nekes (F.) [1 [1 [ن.س.كن.hay 1 rs 1 z. 2.elis 1 k 1 . nem (F.) [1 [من] rutubet.

nemâ (A.) [1 [1 [ن.امن.geli ş me, büyüme, serpilme. 2.freiz. nemed (F.) [1 [1 [دمن] keçe.

nemedpû ş (F.) [1 [1 [ش.وپدمن] dervi ş . nemek (F.) [1 [1 [كمن] tuz. neml (A.) [1 [1 [لمن] kar 1 nca. nemnâk (F.) [1 [1 [ك.انمن] nemli. neng (F.) [1 [1 [گنن] ar, utanma.

nerd (F.) [درن] tavla.

nerm (F.) [مرن] yumu ş ak.

nermin (F.) [نيمرن] yumu ş ak. nesc (A.) [چسن] doku. neseb (A.) [بسن] soy.

nesh (A.) [1 [خسن] hükümsüz k 1 lma. 2.nesih yaz ı . nesîm (F.) [ميسن] meltem, esinti. nesl (A.) [لسن] ku ş ak, nesil. nesr (A.) [رثن] düzyaz ı .

nesren (A.) [ارثن] düzyaz ı ile. nesrin (F.) [نيرسن] yaban gülü. nessac (A.) [جاسن] dokumac ı .

nesteren (F.) [نرتسن] yaban gülü.

ne ş 'et (A.) [تئشن] kaynaklanma, ileri gelme, do ğ ma, do ğ u ş . ne ş 'et etmek kaynaklanmak, ileri gelmek. ne ş at (A.) [طاشن] sevinç.

ne ş îde (A.) [1 [هديشن] ş iir. 2.besteli ve güfteli eser. ne ş r (A.) [1 [رشن] yayma. 2.yay ı nlama. 3.yay ı nlanma. ne ş r etmek 1.yaymak. 2.yay ı nlamak. ne ş r olunmak yay ı nlanmak. ne ş riyat (A.) [تاي رشن] yay ı n.

ne ş v ü nemâ (A.) [امن و وشن] serpilme, geli ş me, büyüme. ne ş v ü nemâ bulmak geli ş mek, yay ı lmak.

ne ş ve (A.) [هوشن] sevinç.

ne ş vedâr (A.-F.) [راد هوشن] ne ş eli. ne ş veyâb olmak ne ş elenmek. netâic (A.) [چئاتن] sonuçlar. nefîce (A.) [هجيتن] sonuç.

netice ç 1 karmak sonuç ç 1 karmak, sonuca varmak. netîcepezîr olmak sonuçlanmak. nev (F.) [ون] 1.yeni. 2.taze, körpe. nev' (A.) [عون] tür, nevi, çe ş it.

nev'an mâ (A.) [نام اعون] bir bak 1 ma. nevâ (F.) [اون] ses.

nevâde (F.) [هداون] torun.

nevâdir (A.) [رداون] nadir olan de ğ erli e ş yalar. nevâle (A.) [1 [مل اون .k 1 smet. 2.az 1 k. nevâz (F.) [زاون] ok ş ayan.

nevâzi ş (F.) [شزاون] ok ş ama. nevâzi ş eylemek ok ş amak.

nevbahar (F.) [راهبون] ilkbahar. nevbet (A.) [تبون] s 1 ra, nöbet.

nevcivan (F.) [ناوجون] delikanl 1 , genç.

nevdevlet (F.-A.) [تل وودون] sonradan görme. neve (F.) [هون] torun. nevha (A.) [هحون] a ğ 1 t.

nevi (A.) [عون] tür, çe ş it. nevid (F.) [دیون] müjde. nevin (F.) [نیون] yeni. nevm (A.) [مون] uyku.

nevmîd (F.) [دیمون] umutsuz.

nevmîd etmek umutsuzlu ğ a dü ş ürmek. nevmîd olmak umutsuzlu ğ a kap ı lmak. nevnihal (F.) [لاهنون] genç fidan. nevres (F.) [سرون] yeti yeti ş mi ş .

nevruz (F.) [1 [زورون.yeni gün. 2.nevruz.

nevruziye (F.-A.) [یزورون] nevruz için yaz ı lan kaside. nevzad (F.) [1 [دازون.yeni do ğ mu ş .
2.bebek. neyistan (F.) [نانسین] sazlı k, kam ı ş l ı k. neyzâr (F.) [رازین] sazlı k, kam ı ş l ı k.
neyzen (F.) [نزین] ney üfleyen.

nez' edilmek (A.-T.) ay ı r ı lmak, çekip at ı lmak, sökülme. nez' (A.) [1 [عزن.can çeki ş me.
2.sökme, koparma, zorla alma. nez' eylemek ay ı rmak, çekip atmak, sökmek, koparmak. nezâfet
(A.) [تفاظن] temizlik.

nezâket (Osmanlı ca>A.) [1 [تکان.incelik. 2.hassaslı k. nezâret (A.) [1 [تراظن.naz ı rl ı k.
2.gözetme. nezd (F.) [1 [دن.yan, yan ı . 2.kat. nezih (A.) [میزن] temiz.

neẓr (A.) [رذن] adak. neẓr etmek adamak.

n 1 sf (A.) [فصن] yar 1 , yar 1 m.

n 1 sf - 1 ahîr [ريخا فصن] son yar 1 s 1 .

n 1 sfunnehâr (A.) [راهنلا فصن] meridyen. niam (A.) [معن] nimetler. nida etmek seslenmek.

nidâ eylemek seslenmek, duyurmak. nidâ' (A.) [ءادن] ses.

nifâk (A.) [قافن] ikiyüzlülük. nigâh (F.) [ملاگن] bak 1 ş . nigâh eylemek bakmak.

nigâr (F.) [1 [ملاگن.sevgili. 2.resim. nigeḥ (F.) [ملاگن] bak 1 ş .

nigîn (F.) [1 [نینگن.yüzük. 2.yüzük ka ş 1 . 3.mühür. nihâd (F.) [داهن] yarat 1 l 1 ş , tabiat. nihâl (F.) [لاهن] fidan.

nihân (F.) [1 [ناهن.gizli. 2.gizlice.

nihan olmak gizlenmek, saklanmak, kaybolmak. nihayet (A.) [تىاهن] son. nihayet bulmak sona ermek. nijâd (F.) [داژن] soy.

nîk (F.) [كين] iyi, güzel.

nikab (A.) [باقن] peçe.

nikbin (F.) [نبيکين] iyimser. nilgun (F.) [نوگلين] lacivert.

nîm (F.) [1 [مين .yar 1 . 2.yar 1 m. 3.buçuk. nîm muzlim (F.-A.) [ملظم مين] lo ş .

nîm cahilî (F.-A.) [لىلماج مين] yar 1 cahil, yar 1 cahilî. nimet (A.) [1 [تىمعن .iyilik. 2.yiyecek. nîm resmî (F.-A.) [لىمسر مين] yar 1 resmî. nîreng (F.) [1 [گنرين .afsun. 2.hile, düzen. nisâ (A.) [اسن] kad 1 nlar.

nisâb (A.) [1 [باصن .aranan s 1 n 1 r. 2.sermaye. nisâr (A.) [رائن] saçma. nisâr etmek saçmak.

nisbet (A.) [1 [تىبسن .oran. 2.oranla. nisbî (A.) [لىبسن] göreceli. nisvân (A.) [ناوسن] kad 1 nlar.

nisyân (A.) [1 [نايسن .unutma. 2.unutulma.

ni ş an (F.) [1 [نىاشن .iz. 2.belirti. 3.ni ş an yeri. 4.devlet madalyas 1 . ni ş âne (F.) [نىاشن]
belirti, i ş aret.

ni ş angâh (F.) [نىگناشن] ni ş an tahtas 1 . ni ş în (F.) [نيشن] oturan.

niyâbet (A.) [تباين] naiplik, vekillik. niyâm (F.) [مابين] k 1 n.

niyâz (F.) [1 [زاین.yalvarma. 2.dua. niyâz etmek 1.yalvarmak. 2.rica etmek. niyâzmend (F.) [دنمزاین] muhtaç. niyyet (A.) [نیت] niyet.

nizâ (A.) [عازن] kavga, çekiş me. nizâm (A.) [ماضن] düzen.

nizâm bulmak düzene girmek.

nizâmname (A.-F.) [ماضن] tüzük. nîze (F.) [1 [زین.m 1 zrak. 2.süngü. nohudî (F.) [بدوخن] nohut rengi.

noksân (A.) [1 [ناصقن.eksiklik. 2.kusur. 3.eksik. nokta-i nazar [رظنءمطقن] görüş açısı, bakış m. nuhbe (A.) [نبخن] seçkin.

nukât (A.) [طاقن] noktalar, hususlar. nukud (A.) [دوغن] nakitler.

nukûş (A.) [شوقن] nakışlar, işlemeler. nur (A.) [رون] ışık.

nuranî (A.) [نارون] nurlu, ışıklı. nush (A.) [حصن] öğüt, nasihat. nusrat vermek üstünlük vermek.

nusret (A.) [1 [ترصن.Tanrı'nın yardımı . 2.üstünlük. nûş etmek içmek.

nûşin (F.) [نیشون] tatlı .

nutfe (A.) [نطفن] sperma.

nutk (A.) [نطق] 1 [نطق] nutuk, söylev. 2.konu ş ma. nuzzâr (A.) [راضن] naz ı rlar.

nübüvvet (A.) [نوبن] peygamberlik.

nücum (A.) [نجوم] 1 [نجوم] yıld ı zlar. 2.astoroloji. nüfus (A.) [نفوس] 1 [نفوس] nefisler. 2.insanlar.

nüfuz (A.) [نفوذ] 1 [نفوذ] etki etme, i ş leme. 2.etki gücü. nüfuz etmek i ş lemek, etki etmek. nükhet (A.) [نكحت] [نكحت] koku.

nükte (A.) [نكتن] ince anlam.

nüktedan (A.-F.) [نكته] [نكته] zarif insan, nükteli sözler bilen. nümayan (F.) [نيامن] görünen.

nümayan olmak görünmek. nümayi ş (F.) [نشيامن] gösteri. nümune (F.) [نمون] örnek. nüshah (A.) [نسخن] nüshalar.

nüsha (A.) [نسخ] 1 [نسخ] yaz ı l ı belge. 2.muska. 3.sürelî yay ı n say ı s ı . nüve (A.) [نون] çekirdek.

nüvid (F.) [نيدون] müjde.

nüzhet (A.) [نزهت] gezinti, gezip dola ş ma. nüzul (A.) [نزل] 1 [نزل] inme. 2.felç. 3.konaklama.

ömr (A.) [رعم] ömür.

örf (A.) [فرء] gelenek, âdet. örfen (A.) [لفرء] gelene ğ e göre. örfî (A.) [فرءى] geleneksel.

örfî idare [فرءى هرادا] s 1 k 1 yönetim.

örfiyyât (A.) [تايفرء] gelenekle ilgili ş eyler. ö ş r (A.) [1 [رشء.onda bir. 2.ö ş ür vergisi. özr (A.) [1 [رذء.özür. 2.bahane. 3.engel. özrhâh (A.-F.) [ه اوخرذء] özür dileyen.

pâ (F.) [پا] ayak.

pâbend (F.) [دنبانپ] ayak ba ğ 1 .

pâbercâ (F.) [اچربانپ] yerinde, duran, ayakta duran.

pâberikâb (F.-A.) [باکربانپ] gitmek üzere, hareket etmek üzere. pâbeste (F.) [متسبانپ] aya ğ 1 ba ğ 1 1

. pâbirehne (F.) [ممبربانپ] yal 1 nayak. pâbûsî (F.) [یسوبانپ] ayak öpme. pâcâme (F.) [مہاجانپ]

pijama. pâçe (F.) [ہچانپ] paça.

pâd ş âh (F.) [ماشدانپ] padi ş ah.

pâd ş âhî (F.) [یماشدانپ] padi ş ahl 1 k. pâdzehr (F.) [رھزدانپ] panzehir. paha (F.) [پاھ]de ğ er, k 1

ymet. pâk (F.) [کانپ] temiz.

pâkbâz (F.) [1 [زابکانپ] fedai. 2.can 1 n 1 hiçe sayan a ş 1 k. pâkdâmen (F.) [نامادکانپ] iffetli. pâkîze

(F.) [مزیکانپ] temiz. paklanmak temizlenmek.

pâlân (F.) [نلانپ] semer, palan.

pâlânduz (F.) [زود ن لاپ] semerci.

pâmâl (F.) [ل ام اپ] ezilmek, çî ğ nenmek.

pâmâl olmak ezilmek, çî ğ nenmek, ayaklar alt ı nda kalmak. pâpû ş (F.) [ش و پا پ] pabuç.

paralamak parçalamak, parça parça etmek. paralanmak parça parça olmak. pârçe (F.) [چ ر اپ] parça. pâre (F.) [ر اپ] parça.

pâre pâre (F.) 1.parça parça. 2.paramparça. pârelenmek parça parça olmak. pars (F.) [س ر اپ] İ ran, Pers ülkesi. pars (F.) [س ر اپ] panter. pârsâ (F.) [اس ر اپ] sofû. pârsî (F.) [س ر اپ] farsça.

pâsban (F.) [ن اب س اپ] bekçi, gece bekçisi. pâ ş (F.) [ش اپ] saçan, serpen. pây (F.) [پ اپ] ayak. 2.dip. pâyân (F.) [ن ای اپ] son.

pâyâns ı z (F.-T.) sonsuz, bitmez tükenmez, engin. pâybend (F.) [پ ای بند] ayak ba ğ ı . 2.engel. pâybûsî (F.) [س و بی اپ] ayak öpme.

pâydâr (F.) [ر ادی اپ] kal ı c ı , sa ğ lam, sürekli, devaml ı . pâye (F.) [پ ای] rütbe, derece. 2.basamak.

pâyende (F.) [1 [مدنی.پد] kal 1 c 1 , sürekli. 2.payanda, destek. pâyidar (F.) [رادی.پد] kal 1 c 1 , sa ğ lam, sürekli, devaml ı . pâyin (F.) [نی.پد] a ş a ğ ı .

pâyitaht (F.) [تختی.پد] ba ş kent. pâyîz (F.) [زی.پد] güz.

pâykûb (F.) [بوکی.پد] dans eden.

pâzâr (F.) [1 [رازاب.چار ş ı , pazar. 2.al ı ş veri ş . pazar eylemek al ı ş veri ş yapmak. peder (F.) [ردپ] baba.

pederâne (F.) [ناردپ] babaca.

pederî (F.) [1 [یردپ.babal ı k. 2.babaya ait, baba taraf ı . peder ş âhî (F.) [یشردپ] ataerkil.

pehlevân (F.) [1 [ناولهدپ.yi ğ it. 2.pehlivan. pehlivan bk. pehlevân.

pehlû (F.) [ولهدپ] bö ğ ür, yan. pehn (F.) [نهدپ] geni ş .

pehnâver (F.) [1 [روانهدپ.engin. 2.geni ş .

pejmürde (F.) [1 [ەدرمژپ.solgun. 2.da ğ ı n ı k. 3.y ı rt ı k. pelas (F.) [1 [سلاپ.kilim. 2.çul.

peleng (F.) [1 [گنلپ.leopar. 2.kaplan. pelîd (F.) [دیلپ] kirli.

penah (F.) [هاندپ] s ı ğ ı nma.

penahgâh (F.) [هاگمانپ] s ı ğ ı nacak yer, s ı ğ ı nak.

penâhî (F.) [پنهان] s 1 ğ 1 nma.

penbe (F.) [پنبه] 1 [پنبه] pamuk. 2.pembe. penc (F.) [پنبه] be ş .

pence (F.) [پنجه] pençe. pencidü bk. pencüdü. pencise bk. pencüse.

penciyek bk. pencüyek.

pencüdü (F.) [پنبه و ود] be ş ve iki. pencüse (F.) [پنبه و سه] be ş ve üç. pencüyek (F.) [پنبه و كى] be ş ve bir. pençe (F.) [پنجه] pençe. pend (F.) [پند] ö ğ üt.

pendname (F.) [پنهان نامه] ö ğ üt kitab ı . penîr (F.) [پنبه] peynir.

per (F.) [پر] 1 [پر] kanat. 2.kuş lar ı n iri tüyü, yelek.

perakende (F.) [پاره] 1 [پاره] da ğ ı n ı k. 2.toptan olmayan.

perçem (F.) [پرچم] 1 [پرچم] kakül. 2.yele. 3.bayrak. 4.bayrak püskülü. perdedar (F.) [راد هدرد] kap ı görevlisi. perend (F.) [پرنده] atlas.

perende (F.) [پرنده] 1 [پرنده] ku ş . 2.takla. perest (F.) [پست] tapan.

perestâr (F.) [پستار] 1 [پستار] tapan. 2.besleme. 3.dalkavuk.

perestîde (F.) [پستيد] 1 [پستيد] tap ı n ı lan. 2.taparcas ı na sevilen, sevgili.

peresti ş (F.) [1 [شتسرپ .tap 1 nma. 2.taparcas 1 na sevme. peresti ş gâh (F.) [شتسرپ] mabet, tap 1 nak.

peresti ş kâr (F.) [1 [راکشتسرپ .tapan. 2.taparcas 1 na seven. peresti ş kârâne (F.) [راکشتسرپ] taparcas 1 na. perestû (F.) [وتسرپ] k 1 rlang 1 ç. pergâl (F.) [لاگرپ] pergel. pergâr (F.) [راگرپ] pergel.

perhizkâr (F.) [راکزیهرپ] sak 1 nan.

perîçihre (F.) [1 [مریچ یرپ .peri kadar güzel yüzlü. perihan (F.) [ناخ یرپ] peri padi ş ah 1 .

perîpeyker (F.) [رکپ یرپ] peri kadar güzel yüzlü.

perî ş an (F.) [1 [ناشیرپ .da ğ 1 n 1 k. 2.kötü durumda, peri ş an. peri ş an olmak darmada ğ 1 n olmak.

perî ş anhal (F.-A.) [لاد ناشیرپ] hali peri ş an olan. perîve ş (F.) [شو یرپ] peri gibi güzel.

perniyân (F.) [ناینرپ] i ş lemeli atlas. pertavs 1 z (F.) büyüteç. pertev (F.) [وترپ] 1 ş 1 k.

pertevsuz (F.) [زوسوترپ] büyüteç. pervâ (F.) [1 [اورپ .çekinme. 2.korku.

pervâne (F.) [1 [ناورپ .pervane böce ğ i. 2.f 1 r 1 ldak, pervane. 3.ulak. pervâneve ş (F.) [شو ناورپ] pervane gibi.

pervâs 1 z (F.-T.) [1 [زساورپ .çekinmeyen. 2.korkmayan.

pervaz (F.) [1 [زاورپ.uçma. 2.saçak.

perver (F.) [رورپ] yeti ş tiren, e ğ iten, büyüten, besleyen. perverde etmek beslemek, gütmek.

perverdigâr (F.) [راگدرورپ] Tanrı . pervin (F.) [نیورپ] Ülker, Süreyya. pes (F.) [سپ] arka.

pesend (F.) [دنسپ] be ğ enen.

pesendîde (F.) [هدی دنسپ] be ğ enilmi ş , makbul. pesmânde (F.) [هدمام سپ] arta kalan.

peszinde (F.) [هدمز سپ] geriye kalan, ya ş ayan son örnekler. pe ş îman (F.) [نامیشدپ] pi ş man. pe

ş in (F.) [نیشیدپ] önceden. pe ş m (F.) [مشدپ] yün.

pe şş e (F.) [هشدپ] sivrisinek.

pe şş ebend (F.) [دنب هشدپ] cebinlik.

pe ş temal (F.) [لامتشیدپ] pe ş temal, hamam havlusu. peyâm (F.) [ماییدپ] haber.

peyamber (F.) [ربماییدپ] peygamber. peydâ (F.) [ادیدپ] ortada, aç ı kta.

peyderpey (F.) [یپدی ردیپ] pe ş pe ş e, ardy s ı ra. peygam (F.) [ماغیدپ] haber.

peygamber (F.) [1 [ربمغیدپ. peygamber. 2.haberci. peyk (F.) [کیدپ] ulak.

peykân (F.) [ناکچ] temren.

peyke (F.) [مکیچ] sedir, kanepe. peyker (F.) [رکچ] yüz.

peymâ (F.) [امچ] yol alan, kateden, ölçen. peymâne (F.) [منامچ] kadeh. pîl (F.) [لچ] fil.

pinhan (F.) [ناهنچ] gizli, sakl ı .

pîr (F.) [1 [ریچ .ya ş l ı . 2.tarikat kurucusu. pîrahen (F.) [نهارچ] gömlek, mintan. pîrâye (F.) [یاریچ] süs.

pîrezen (F.) [نزه ریچ] ya ş l ı kad ı n. pistan (F.) [ناتسچ] meme. piste (F.) [متسچ] f ı st ı k.

pî ş (F.) [1 [شچ .ön. 2.yan. 3.huzur. 4.önce. pî ş ânî (F.) [یناشچ] al ı n. pî ş dar (F.) [رادشچ] öncü.

pî ş e (F.) [1 [شچ .meslek. 2.sanat. 3.huy.

pî ş ekâr (F.) [1 [راکشچ .sanatç ı . 2.meslek sahibi. 3.ortaoyununda oyunu

ba ş latan sanatç ı .

pî ş gâh (F.) [1 [ماگشچ .ön. 2.huzur. pî ş gîr (F.) [ریگشچ] pe ş kir. pî ş în (F.) [نیشچ] pe ş in.

pî ş va (F.) [اوشچ] önder, lider.

piyâde (F.) [هدایید]

1.yaya, yürüyen. 2.askerlikte piyade s 1 n 1 fy. 3.satranç

ta ş lar 1 ndan paytak.

piyâle (F.) [1 [ایلاید .kadeh. 2. ş arap kadehi.

post (F.) [1 [تاسپ .hayvan derisi. 2.post. 3.makam. postîn (F.) [نیتسپ] kürk.

postni ş in (F.) [1 [نیشن تاسپ .postta oturan. 2.pîre vekaletle postta oturan, tekke

ş eyhi.

pûd (F.) [دوپ] argaç, dokumada enine dokunulan ip. puhte (F.) [هتخپ] pi ş mi ş , pi ş kin, olgun.

pul (F.) [لوپ] para.

pûlâd (F.) [دلاوید] çelik, polat. pulat (F.) [دلاوید] çelik, polat. pur (F.) [رپ] dolu. pûr (F.) [روپ] o ğ ul.

pû ş (F.) [شوپ] giyen, örten.

pû ş îde (F.) [1 [هدیشوید .örtülü. 2.gizli. 3.kapal ı . 4.örtü. pûte (F.) [هتوید] pota.

pûyân (F.) [1 [نایوید .ko ş an, h ı zla giden. 2.geçip giden. pûyân olmak geçip gitmek. pûzi ş (F.) [شزوید] özür. pür (F.) [رپ] dolu.

pürhûn (F.) [نوخرپ] kan dolu, kanl ı .

pürsükût (F.-A.) [توکسرپ] derin sessizlik içinde. pürz (F.) [زرپ] hav, kuma ş hav ı .

püser (F.) [رسيڭ] o ğ ul.

pü ş t (F.) [1 [ت شيڭ .arka. 2.s ı rt. 3.homoseksüel erkek. pü ş tıban (F.) [1 [ن ابيتشڭ .destek. 2.destek veren.

ra'd (A.) [دعر] gökgürültüsü. ra'nâ (A.) [ادعر] güzel, hoş . ra'ş e (A.) [اشدعر] titreme. ra'ş e vermek titretmek.

ra'ş edâr (A.-F.) [راد اشدعر] titrek, titreyen. rabb (A.) [بر] 1. Tanrı , Allah. 2. efendi.

rabbânî (A.) [انابر] 1. tanrısal, ilahî. 2. Tanrı 'dan baş ka bir şey düşünmeyen. rabbî (A.) [بر] Tanrı m.

râb 1 ta (A.) [اطرار] 1. baş , iliş ki, temas. 2. s 1 ra, düzen. râb 1 tadar (A.-F.) [راد اطرار] baş lant 1 l 1 , ilintili. râbi (A.) [ابار] dördüncü.

râbian (A.) [ابار] dördüncüsü. rabt (A.) [اطر] baş lama.

rabt edilmek baş lanmak, tutturulmak. rabt etmek baş lamak, tutturmak.

rabt olunmak baş lanmak, tutturulmak, iliş kilendirilmek. râci (A.) [ار] 1. rica eden. 2. ümitli.

raci olmak (A.-T.) ait olmak, dönük olmak, yönelik olmak. râci' (A.) [ار] 1. hakk 1 nda. 2. dönen.

racîm (A.) [راجر] ta ş lanm ı ş , recmedilmi ş . radde (A.) [رادار] 1 [derece. 2.civar.

ra ğ bet (A.) [راجر] 1 [راجر.istek. 2.ilgi duyma. ra ğ bet etmek ilgi duymak. râh (F.) [راجر] yol.

râhib (A.) [راجر] rahip.

rahîm (A.) [راجر] 1 [راجر.merhametli. 2.merhamet eden Tanr ı . rahl (A.) [راجر] semer.

rahm (A.) [راجر] ac ı ma, merhamet. rahm etmek ac ı mak, merhamet etmek. rahm (A.) [راجر]
rahim, döl yata ğ ı .

rahman (A.) [راجر] merhametli Tanr ı .

rahmet (A.) [راجر] 1 [راجر.ac ı ma, merhamet. 2.ya ğ mur. râhname (F.) [راجر] yol haritas ı .

rahne (F.) [راجر] 1 [راجر.yar ı k, gedik. 2.bozukluk. rahnedar etmek 1.gedik açmak. 2.zarar vermek.

rahnedar olmak 1.yar ı lmak, gedik aç ı lmak. 2.bozulmak, zarar görmek. rahnüma (F.) [راجر] yol
gösteren, k ı lavuz. rah ş an (F.) [راجر] parlak.

rah ş ende (F.) [راجر] parlayan.

raht (F.) [راجر] 1 [راجر.ev e ş yas ı . 2.ko ş um tak ı m ı . rahvar (F.) [راجر] at ı n e ş kin yürümesi.

râhzen (F.) [راجر] yol kesen, haydut.

raiyyet (A.) [تيعر] halk, hükümdar tebas 1 .

râk ı m (A.) [1 [مقار .yazan. 2.deniz seviyesinden yükseklik. rakîb (A.) [بيقر] rakip.

râkib (A.) [1 [بكار .binen. 2.binici. râkib olmak binmek.

râkiben (A.) [ابكار] binerek. râkid (A.) [دكار] durgun.

rakik (A.) [1 [قيقر .ince. 2.hassas. 3.köle. rakkas (A.) [1 [صاقر . 1 . 2.sarkaç. rakkase (A.) [مصاقر] dansöz, çengi. raks (A.) [صقر] dans. raks etmek dans etmek.

râm (F.) [مار] itaat eden, boyun e ğ en. râm etmek boyun e ğ dirmek, itaat ettirmek. râm olmak boyun e ğ mek, itaat etmek.

ramak (A.) [1 [قمر .çok az. 2.son nefeslik hayat. ramak kalmak çok az bir şey kalmak.

ramazaniye (A.) [ميناضمر] ramazan kasidesi.

raptetmek (A.-T.) ba ğ lamak, tutturmak, ili ş kilendirmek. rasad (A.) [1 [دصر .gözlem. 2.gözetleme. rasad edilmek gözlemlenmek.

rasad etmek 1.gözlem yapmak. 2.gözetlemek. rasadhane (A.-F.) [مناخدصر] gözlemevi.

rasadî (A.) [رادص] gözlemle ilgili.

râsih (A.) [1 [رخسار] derin din bilgisi olan. 2.temeli sağlam olan. rassad (A.) [رادص] gözlemci, gözlem yapan. râst (F.) [1 [راست] do ğ ru. 2.düz. 3.sa ğ .

râstbin (F.) [نيدتسار] gerçekçi, do ğ rular ı gören. râstgû (F.) [وگتسار] do ğ ru sözlü.

râstperverâne (F.) [نارورپتسار] do ğ ruluktan yana.

ratbüyâbis (A.) [1 [بسباى و بطر] ya ş ve kuru. 2.dü ş ünmeden konu ş an, bo ş bo ğ az. râtib (A.) [بطار] nemli, rutubetli. râtibe (A.) [ربتار] ayl ı k, maa ş .

ratl (A.) [1 [لطر] hemen hemen bir litrelik s ı v ı ölçe ğ i. 2.kadeh. rauf (A.) [فور] esirgeyici.

râvi (A.) [1 [ريوار] rivayet eden. 2.anlatan, hikaye eden. ravza (A.) [رضور] bahçe.

ravza-i mutahhara [هرهمطم رضور] Hz. Muhammedin mezar ı n ı n bulundu ğ u yer. rây (A.) [[ريار] 1.fikir. 2.oy. râyât (A.) [تيار] sancaklar. rayb (A.) [بير] ku ş ku, ş üphe. râyet (A.) [تيار] sancak.

râygân (F.) [ناگيار] paras ı z, bedava. râyic (A.) [چيار] yayg ı n, revaçta. râyiha (A.) [ريار] koku.

râyihadar (A.-F.) [راد ريار] kokulu.

râz (F.) [زار] s ı r.

râz ı k (A.) [قزار] r ı z ı k veren Tanr ı . râzi (A.) [رضار] r ı za gösteren. re'fet (A.) [تفار] esirgeme.

re's (A.) [1 [سار.ba ş . 2.ba ş kan.

re'sen (A.) [اسار] do ğ rudan do ğ ruya, dan ı ş maks ı z ı n. re'sülmal (A.) [لامل اسار] sermaye, anapara, kapital. re'y (A.) [يار] görü ş . reâya (A.) [اىاعر] halk. rebî' (A.) [عبير] bahar.

recâ (A.) [1 [اجر.ümit. 2.rica.

recm (A.) [مجر] ta ş lama, ta ş a tutma. recm edilmek ta ş lanarak öldürülmek. recül (A.) [لجر] erkek.

recül-i siyasî [ايس لجر] politikac ı . recüliyyet (A.) [تيلجر] erkeklik.

redd (A.) [1 [در.geri çevirme. 2.inkar etme. redd ü cerh etmek reddedip çürütmek.

ref' (A.) [1 [عفر.kald ı rma. 2.giderme. 3.yüceltme. refâh (A.) [مافر] bolluk. refâkat (A.) [تفافر] e ş lik. refâkat etmek e ş lik etmek.

refakatinde e ş li ğ inde, beraberinde.

reff (A.) [فر] raf.

refi' (A.) [عيفر] yüksek, yüce. refik (A.) [قيصر] arkada ş , yolda ş .

refika (A.) [مقيفر] e ş , zevce, hayat arkada ş ı . reft (F.) [تفر] gidi ş .

reffâr (F.) [1 [رانفر] gidi ş . 2.davran ı ş . reg (F.) [گر] damar.

regzen (F.) [نز گر] hacamatç ı . reh (F.) [هر] yol.

rehâ (F.) [اهر] kurtulu ş .

rehâkâr (F.) [راکاھر] kurtar ı c ı .

rehavet (A.) [1 [توآخر] gev ş eklik. 2.tembellik. rehavetkâr (A.-F.) [راکتوآخر] rehavet verici.

rehber (F.) [رهبر] k ı lavuz. rehğüzâr (F.) [رانگھر] geçit.

rehîn (A.) [نهبر] rehinli, ipotekli. rehn (A.) [نھر] rehin.

rehnüma (F.) [امنھر] yol gösterici. reis (A.) [سبئر] ba ş kan.

rekâket (A.) [1 [تکاكر] kekemelik. 2.söz kusuru. rekz (A.) [زكر] dikme. rekz edilmek dikilmek.

rekz etmek dikmek.

remîde (F.) [رمدید] ürkmü ş .

remiz (A.) [1 [زم.sembol, i ş aret, rumuz. reml (A.) [1 [لم.کum. 2.remil, falc 1 l 1 k. remmal (A.) [لامر] falc 1 .

remz (A.) [1 [زم.sembol, i ş aret. 2.imal 1 konu ş ma. renc (F.) [رنر] s 1 k 1 nt 1 , zahmet, me ş akkat.

rencber (F.) [1 [رنر.s 1 k 1 nt 1 çeken. 2.amele, yrgat. rencîde (F.) [رندید] incinmi ş .

rencîde etmek incitmek. rencîde olmak incinmek. rencûr (F.) [رورنر] hasta. reng (F.) [رنر] renk.

rengâreng (F.) [رنرررر] renkli, renk renk. rengin (F.) [1 [رنرررر. renkli. 2.ho ş , haval 1 . resâ (F.) [رر] olgun.

resâil (A.) [1 [ررررر.risaleler. 2.dergiler.

resm (A.) [1 [ررر.resim. 2.çizme. 3.foto ğ raf. 4.tören. 5.usül. 6.vergi. resm -i geçit geçit töreni.

resm-i kü ş âd [ررررر] aç 1 l 1 ş töreni.

resmen (A.) [1 [ررر.resmî olarak.. 2.kesinlikle. resmiyet bk. resmiyyet.

resmiyete dökmek resmîle ş tirmek, resmîlik kazand ı rmak. resmiyyet (A.) [ررررر] resmîlik.

resul (A.) [1 [لوسر .elçi. 2.peygamber. re ş ehat (A.) [تاحشر] s ı z ı nt ı lar.

re ş id (A.) [1 [ديشر .ergin, bülü ğ a ermi ş . 2.do ğ ru yolda giden. re ş k (F.) [كشر] k ı skançl ı k.

re ş kâver (F.) [روا كشر] k ı skand ı r ı c ı .

retküfetk (A.) [قنف و قتر] bir i ş i iyi idare etme. revâ (F.) [اور] uygun, lay ı k.

revâb ı t (A.) [طباور] ba ğ lar, ilgiler, ili ş kiler. revac (A.) [جاور] yayg ı nl ı k, revaç, sürüm. revaç bk. revac.

revak (A.) [1 [قاور .sundurma. 2.çardak. revân (F.) [1 [ناور .giden. 2.akan. 3.ruh. revan olmak gitmek, yola koyulmak. revgan bk. rугan

revi ş (F.) [1 [شور .gidi ş . 2.tarz, yöntem. revnak (A.) [قنور] parlakl ı k.

revnak vermek canl ı l ı k kazand ı rmak.

revnakbah ş (A.-F.) [شخب قنور] parlakl ı k veren, canl ı l ı k kazand ı ran. revnakdar (A.-F.) [رادقنور] revnakl ı . revzen (F.) [نزور] pencere. re'y (A.) [1 [رأ .görü ş . 2.oy. reyhan (A.) [ناحير] fesle ğ en. rez (F.) [زر] asma.

rezâil (A.) [رزائل] rezaletler. rezâlet (A.) [رزالت] rezillik.

rezzak (A.) [رزاق] r ı z ı kland ı ran.

r ı dvan (A.) [ريدوان] 1 [ريدوان.cennet. 2.cennetin kap ı c ı s ı . r ı hlet (A.) [ريدوان] 1 [ريدوان.göçü ş . 2.ölme.

r ı zâ (A.) [رزاء] 1 [رزاء.raz ı l ı k, memnunluk. 2.istek. r ı zk (A.) [رزق] r ı z ı k.

riâyet (A.) [رياء] 1 [رياء.uyuma. 2.sayma. riâyet etmek 1.uyumak. 2.saymak. riâyetskâr (A.-F.) [رياءكار]
[رياءكار] sayg ı l ı .

ribâ (A.) [ربا] tefecinin ald ı ğ ı a ş ı r ı faiz. ribâhar (F.-A.) [رباخاير] tefeci.

ribat (A.) [ريبات] 1 [ريبات.konak. 2.han, kervansaray. 3.tekke. ric'at (A.) [ريكات] 1 [ريكات.geri dönü ş . 2.geri
çekilme. ricakâr (A.-F.) [ريكاجار] ricas ı , yalvar ı rcas ı na.

ricâl (A.) [رياء] 1 [رياء.erkekler. 2.üst düzeyde bulunanlar. ridâ (A.) [ريداء] 1 [ريداء.örtü. 2.h ı rka. 3.dervi ş
postu. rie (A.) [رياء] akci ğ er.

rihlet (A.) [ريهلت] 1 [ريهلت.göç. 2.ölme. rihlet etmek 1.göçmek. 2.ölmek.

rikâb (A.) [ريكاب] 1 [ريكاب.üzengi. 2.huzur, kat.

rikkat (A.) [ريكات] 1 [ريكات.incelik, hassaslı k. 2.ac ı ma. rind (F.) [ريند] dünyay ı umursamayan.

rî ş (F.) [1 [شير.yara. 2.sakal. 3.kök. rî ş e (F.) [شير] kök, saçakl ı kök.

rî ş hand (F.) [دنخشير] b ı y ı k alt ı ndan gülü ş . ri ş vet (A.) [توشر] rü ş vet.

rivâyât (A.) [تاياور] rivayetler, söylentiler.

rivâyet (A.) [1 [تياور.nakletme, hikaye etme. 2.söylenti. riyâ (A.) [اير] ikiyüzlü.

riyâkâr (A.-F.) [راکاير] ikiyüzlü.

riyâkârâne (A.-F.) [مناراکاير] ikiyüzlüce. riyakarlı k (A.-F.-T.) ikiyüzlülük. riyâset (A.) [تساير] ba ş kanlı k. riyâset etmek ba ş kanlı k yapmak. riyâz (A.) [ضاير] bahçeler.

riyâzet (A.) [تضاير] nefsinin isteklerine boyun e ğ meden ya ş ama. riyâzî (A.) [[ضاير]
1.matematikçi. 2.matematiksel. riyâziyat (A.) [تايضاير] matematik. riyâziyatçı (A.-T.)
matematikçi.

riyâziyyûn (A.) [نويضاير] matematikçiler. rû (F.) [ور] yüz.

rub' (A.) [عبر] çeyrek, dörtte bir. rûbah (F.) [مابور] tilki.

rubaiyat (A.) [تايعابر] rubailer. rûbeh (F.) [هبور] tilki.

rûberû (F.) [وربور] yüzyüze. rügan (F.) [نغور] ya ğ . rûh (A.) [حور] can, ruh. ruh (F.) [خر] yanak, yüz. ruham (A.) [ماخر] mermer. ruhbân (A.) [نابهر] papazlar.

ruhbâniyyet (A.) [تينابهر] ruhbanl ı k. rûhefza (A.-F.) [ازفا حور] cana can katan. rûhî (A.) [حورى] 1 [.ruh ile ilgili. 2.ruhsal. rûhiyyat (A.) [تايجور] psikoloji. ruhsâr (F.) [راسخر] yüz. ruhsat (A.) [تصخر] izin.

ruk'a (A.) [1 [معقر .pusula. 2.dilekçe. 3.yama. rumûz (A.) [زومر] i ş aretler, semboller.

rû ş en (F.) [1 [نشور .ayd ı nl ı k. 2.aç ı k, a ş ikar. rû ş en k ı lmak aç ı klamak, söylemek. rutûbet (A.) [تبوتر] nem. rûy (F.) [يور] yüz.

rûy-i zemin (F.) [1 [نيمز يور .yeryüzü. 2.yer. rûz (F.) [1 [زور .gün. 2.gündüz.

rûz -i cezâ [ازج زور] k ı yamet günü. rûze (F.) [هزور] oruç.

rûzgâr (F.) [راگزور] zaman.

rûznâmçe (F.) [رچم ان زور] yevmiye defteri. rûzü ş eb (F.) [بش و زور] gündüz gece. rü'yet (A.) [تيور] görme. rûbab (A.) [بابير] rebap.

rûbai (A.) [رى عابر] dörtlük, rubai. rüchan (A.) [ن ا ح ج ر] üstünlük. rücû (A.) [ع و ج ر] geri dönme.

rüesâ (A.) [لس و ر] ba ş kanlar, reisler. rüfekâ (A.) [افقر] arkada ş lar.

rükn (A.) [1 [ن ك ر .direk, sütun. 2.esas. rüsum (A.) [1 [م و س ر .vergi. 2.tören.

rüsûmat (A.) [ت ا م و س ر] gümrük idaresi. rüsvâ /y (F.) [ي ا و س ر] rezil.

rü ş d (A.) [1 [د ش ر .geli ş me. 2.erginlik. 3.do ğ ru yolda gidi ş . rü ş vet (A.) [ت و ش ر] rü ş vet.

rüya (A.) [ا ي و ر] dü ş .

rüzgâr (F.) [1 [ر ا ك ز و ر .zaman. 2.devir.

sâ'î (A.) [عىعاس] çal 1 ş an, gayret eden. sâ'î olmak çal 1 ş mak, gayret etmek. sa'leb (A.) [بلعدث] tilki.

sa'y (A.) [عىعس] çal 1 ş ma, çaba gösterme. saâdet (A.) [تداعس] mutluluk.

saâdetbah ş (A.-F.) [شخب تداعس] mutluluk veren. saâdetmend (A.-F.) [دنمتداعس] mutlu, bahtiyar.

sabâ (A.) [1 [ابص.meltem, gündo ğ usunden esen yel. 2.sabâ makam 1 . sabâvet (A.) [توابص] çocukluk.

sâb 1 k (A.) [1 [قىباس. eski. 2.bir önceki.

sâb 1 ka (A.) [1 [قىباس.geçmi ş te kalan suç. 2.bir insan 1 n geçmi ş teki hali. sâb 1 küzzikr (A.) [ركذلا قىباس] an 1 lan, zikredilen. sab 1 r (A.) [ربص] dayanma, kendini tutma. sabî (A.) [عىبص] 1.bebek. 2.küçük çocuk. sâbi' (A.) [عىباس] yedinci.

sâbi'an (A.) [اعىباس] yedincisi, yedinci olarak. sâbi'î (A.) [عىئىباص] y 1 ld 1 za tapan. sâbir (A.) [رباص] sab 1 rl 1 .

sâbit (A.) [1 [تباث.kan 1 tlanm 1 ş . 2.yerinde duran. sabr (A.) [ربص] sab 1 r.

sabûh (A.) [حوبص] sabah içilen ş arap. sabun (A.) [نوباص] sabun.

sabûr (A.) [روبص] çok sab ı rl ı . sâcid (A.) [دجاس] secde eden. sad (F.) [دص] yüz. sadâ (A.) [ادص] ses.

sadâkat (A.) [تقادص] ba ğ l ı l ı k.

sadâret (A.) [ترادص] sadrazaml ı k.

sadâretpenah (A.-F.) [مانپ ترادص] sadrazam. sâdât (A.) [تاداس] seyyitler.

sâde (F.) [1 [هداس.basit. 2.yal ı n. 3.süssüz. 4.sadece. saded (A.) [ددص] konu, as ı l mesele.

sâdedil (F.) [1 [لد هداس.saf, temiz yürekli. 2.ebleh, bön. sâdedilâne (F.) [من لاد هداس] safça. sedef (A.) [فدص] sedef.

sâdelevh (F.-A.) [حول هداس] saf, temiz yürekli.

sademat (A.) [1 [تامدص.sadmeler, çarpmalar, darbeler. 2.musibetler. sâd ı k (A.) [[قداص
1.yürekten ba ğ l ı olan. 2.do ğ ru. sâd ı külkavl (A.) [لوقلا قداص] do ğ ru sözlü. sâd ı r (A.) [رداص] ç ı kan.

sâd ı r olmak 1.ç ı kmak, meydana gelmek. 2.imzadan ç ı kmak. sâdire (A.) [مرداص] ç ı kan. sâdis (A.) [سداس] alt ı nc ı .

sâdisen (A.) [اسداس] alt 1 nc 1 s 1 , alt 1 nc 1 olarak.

sadme (A.) [1 [مدمص .çarpma, vurma, toku ş ma. 2.musibet. sadpâre (F.) [هر ایدص] yüz parça.

sadr (A.) [1 [ردمص .gö ğ üs. 2.ba ş . 3.ba ş kö ş e. 4.sadrazam. sadra ş ifa vermek i ş e yaramak, rahatlatmak. sadr- 1 a'zam [مظعا ردمص] sadrazam.

sadr- 1 esbak [قيسا ردمص] eski sadrazam. sadsâl (F.) [لاسدمص] yüzy 1 l.

sâf (A.) [1 [فاص .temiz, ar 1 , halis. 2.aç 1 k. saf (A.) [فص] s 1 ra.

safâ (A.) [1 [فاص .saf 1 k. 2.gönül rahat 1 ğ 1 , gönlün ş en olmas 1 . safâ eylemek ş enlenmek.

safâbah ş (A.-F.) [شخفافص] gönüle rahat 1 k veren. safahât (A.) [تاحفص] a ş amalar.

safbeste (A.-F.) [متسبب فص] s 1 ralanm 1 ş , s 1 ra olmu ş . safder (A.-F.) [ردمص] dü ş man saflar 1 n 1 yaran, sava ş ç 1 .

safderûn (A.-F.) [1 [فاص .saf, yüre ğ i temiz. 2.ebleh, bön. safderûnâne (A.-F.) [هانورد] safça.

safdil (A.-F.) [1 [فاص .yüre ğ i temiz. 2.saf.

safdilâne (A.-F.) [1 [فاص .yürek temizli ğ i ile. 2.safça. safdillik (A.-F.-T.) 1.yürek temizli ğ i. 2.saf 1 k. saff (A.) [فص] s 1 ra, dizi, saf.

safha (A.) [1 [فاص .a ş ama. 2.düz olan yüz. 3.sayfa.

sâfî (A.) [فاص] temiz, ar 1 , halis. sâfil (A.) [لفاص] a ş a ğ 1 , a ş a ğ 1 da. safîr (A.) [ريفص] 1 sl 1 k.

safrâ (A.) [1 [فاصفص.öd. 2.sar 1 . safsâf (A.) [فاصفص] sö ğ üt.

safsata (A.) [هطسفس] do ğ ru olmad ı ğ ı halde do ğ ru gibi gösterilen dü ş ünçe veya söz.

saf ş ikâf (A.-F.) [فاكتش فص] dü ş man saflar ı n ı yaran sava ş ç ı . saf ş iken (A.-F.) [نكتش فاص] dü ş man saflar ı n ı yaran sava ş ç ı . safvet (A.) [توفص] safl ı k, temizlik, ar ı l ı k. sâgar (A.) [رغاس] kadeh, içki kadehi.

sagîr (A.) [1 [ريغص.küçük. 2.küçük çocuk. sa ğ r (A.) [رغت] s ı n ı r, hudut.

sahâ (A.) [هخاس] cömertlik, eliaç ı kl ı k. sâha (A.) [محاس] alan.

sahâbe (A.) [هباحص] Hz. Muhammed'in sohbetlerine kat ı lan müslüman. sahâbî (A.) [هباحص] Hz. Muhammed'in sohbetlerini kat ı lan müslüman. sahâif (A.) [فئاحص] sayfalar. sahâkâr bk. sehâkâr.

sahâra (A.) [1 [يراحص.çöller. 2.k ı rlar. sahâvet bk. sehâvet.

sahbâ (A.) [ابهص] ş arap.

sahhaf (A.) [فاحص] kitapç ı .

sahî (A.) [سىخس] cömert, eliaç 1 k. sâhib (A.) [بحاص] sahip.

sâhibcemâl (A.-F.) [لامج بحاص] güzel yüzlü, güzel. sâhibe (A.) [مبحاص] bayan sahip.

sâhibkemal (A.-F.) [لامك بحاص] olgun insan.

sâhibkerâmet (A.-F.) [تمارك بحاص] keramet sahibi. sâhibk ı ran (A.-F.) [نارق بحاص] muzaffer hükümdar. sâhibnazar (A.-F.) [رظن بحاص] görüş sahibi, deneyimli. sahife (A.) [مفيحص] sayfa.

sahih (A.) [1 [ح يحص] do ğ ru. 2.gerçek. sâhil (A.) [لحاس] k ı y ı .

sâhilhane (A.-F.) [من اذل حاس] yal ı .

sâhir (A.) [1 [رحاس] büyücü. 2.büyüleyici. sahleb (A.) [بلعث] sâlep.

sahn (A.) [1 [نحص] avlu. 2.bo ş luk. 3.sahne. 4.üstü kubbeli alan. sahr (A.) [رخص] kaya.

sahra (A.) [1 [ارحص] çöl. 2.k ı r. sahre (A.) [هرخص] kaya.

saht (F.) [1 [تخس] çok. 2.kat ı . 3. ş iddetli. 4.güç.

sahte (F.) [1 [متخاس] yapay, yapma. 2.düzmece. 3.kalp, sahte. sahtekâr (F.) [1 [راک متخاس] sahteci. 2.kalpazan. sahtiyan (F.) [ناي تخس] i ş lenmiş cilal ı deri. sahûr (A.) [روحاس] sahur.

sâib (A.) [بئاص] isabetli.

sâibî (A.) [بئاص] y 1 ld 1 za tapan.

sâid (A.) [دعاس] kol, bilek ile dirsek aras ı . sâik (A.) [قئاس] sevk eden. sâika (A.) [مقئاس] y 1 ld 1 r 1 m.

sâil (A.) [1 [لئاس.dilenci. 2.soran. 3.akan. sâim (A.) [مئاص] oruçlu.

sâir (A.) [1 [رئاس.di ğ er. 2.gezen.

sâirfilmenâm (A.) [مائما لئاس] uyurgezer. saiy (A.) [عئاس] çal ı ş ma, çaba. sâk (A.) [قئاس] 1.bald 1 r. 2.sap.

sakâmet (A.) [1 [مئاقس.sakatl ı k. 2.yanl ı ş l ı k. sâkeyn (A.) [نئقاس] ikizkenar.

sâkeyn-i ş ibh-i münharif [فرحنم بئش نئقاس] yamuk. sakf (A.) [1 [فئس.tavan. 2.çat ı .

sâk ı b (A.) [1 [بئاڈ.delici. 2.parlak y 1 ld 1 z.

sâk ı t (A.) [1 [طئاس.dü ş ük, dü ş ük cenin. 2.dü ş en. sâk ı t olmak dü ş mek.

sâkî (A.) [1 [عئاس.içki sunan. 2.saka.

sakil (A.) [1 [لئقئ.a ğ ı r. 2.ho ş olmayan, yak ı ş mayan. sakim (A.) [مئقئس] hastal ı kl ı , sakat.

sâkin (A.) [1 [نئكاس.yerle ş ik. 2.kendi halinde. sâkit (A.) [تئكاس] suskun.

sakka (A.) [اقس] saka. sâl (F.) [لاس] y 1 l.

salâbet (A.) [تبلاص] sa ğ laml 1 k.

salâh (A.) [1 [حلاص.düzgünlük, yolunda gitme. 2.bar ı ş . 3.dine ba ğ l ı l ı k. salâhiyet (A.) [تیحلاص] yetki..

salâhiyetdâr (A.-F.) [راد تیحلاص] yetkili. salât (A.) [تلاص] namaz.

sâldîde (F.) [1 [هدیید لاس.ya ş l ı . 2.deneyimli. salib (A.) [بیلص] haç. salîbî (A.) [یبیلص] haç l ı

sâlifüzzikr (A.) [ركذلا فل لاس] zikredilen, an ı lan. sâlih (A.) [حل لاص] dinin kurallar ı na uyan.

sâlik (A.) [كل لاس] tarikat mensubu.

sâlim (A.) [1 [مل لاس.sa ğ , esenlik içinde. 2.sa ğ lam. sâlimen (A.) [امل لاس] sa ğ salim. sâlis (A.) [ثل لائ] üçüncü.

sâlisen (A.) [ائل لائ] üçüncüsü, üçüncü olarak. sâlnâme (F.) [همائل لاس] y 1 ll ı k. sâlûs (F.) [سول لاس] iki yüzlü.

sâmân (F.) [1 [نامل لاس.zenginlik. 2.huzur. 3.düzen. sâmî (A.) [یامل لاس] yüce.

sâmi' (A.) [عم لاس] dinleyen.

sâmia (A.) [عم لاس] i ş itme duyusu.

samîmâne (A.-F.) [مناميمص] içtenlikle. samîmî (A.) [يممص] içten.

samimiyet (A.) [تيممص] içtenlik. sâmin (A.) [نمنا] sekezinci.

sâminen (A.) [انمنا] sekizincisi, sekizinci olarak. sanâyi (A.) [عىانص] sanatlar.

sanâyi -i nefise [مسيفن عىانص] güzel sanatlar. sandûk (A.) [قودنص] sand 1 k.

sandukdar (A.-F.) [رادقودنص] veznedar. sanem (A.) [1 [منص .put. 2.put kadar güzel. sânevî (A.) [يوننا] ikinci. sâni (A.) [نىنا] ikinci.

sâni' (A.) [1 [عىانص .yarat 1 c 1 , Tanr 1 . 2.yapan. saniye (A.) [ميننا] ikinci.

sâniyen (A.) [ايننا] ikincisi, ikinci olarak. sâr (A.) [رنا] ök.

sarâhat (A.) [تىارص] aç 1 kl 1 k. sarâhaten (A.) [ة اارص] aç 1 kça. sârban (F.) [نابرانص] kervanc 1 .

sarf (A.) [1 [فرص .harcama. 2.gramer. sarf olunmak harcanmak.

sarfiyat (A.) [1 [تايفرص .harcamalar. 2.salg 1 lar. sârî (A.) [يرانص] bula ş 1 c 1 .

sarîh (A.) [حىرص] aç 1 k, ku ş ku götürmeyen. sarîhan (A.) [احدىرص] aç 1 kça. sârik (A.) [قراس]
] h 1 rs 1 z. sârim (A.) [مراص] keskin. sarsar (A.) [رصرص] f 1 rt 1 na. sath (A.) [حطس] yüzey,
sat 1 h.

sathî (A.) [حطس] yüzeysel, üstünkörü. satl (A.) [لطس] kova.

satvet (A.) [توطس] güçlülük.

savâb (A.) [1 [باوٹ.do ğ ru. 2.dürüstlük. savb (A.) [بوص] yön.

savlet (A.) [تلوص] ak 1 n, sald 1 r 1 . savm (A.) [موص] oruç.

savmaa (A.) [1 [معموص.manast 1 r. 2.mabet. savt (A.) [توص] ses. sayd (A.) [ديص] av.

saydgâh (A.-F.) [ماگديص] avlak. sâye (F.) [هىاس] gölge.

sâyeban (F.) [1 [نابىاس.gölgelik. 2.çad 1 r. sâyedar (F.) [راد هىاس] gölgeli. sayf (A.) [فيص]
yaz.

sayfiye (A.) [هيفيص] yazl 1 k. sayha (A.) [هحيص] hayk 1 r 1 ş .

sâyis (A.) [سىاس] seyis. saykal (A.) [لقيص] cila.

saykalkâr (A.-F.) [رادلقيص] yald 1 zc 1 . sayyad (A.) [دايص] avc 1 .

saz (F.) [زاس] enstrüman, saz. se (F.) [هس] üç.

seb' (A.) [عيس] yedi.

seb'in (A.) [نيعيس] yetmi ş . seb'ûn (A.) [نوعيس] yetmi ş . sebak (A.) [قيس] ders.

sebât (A.) [تابث] yerinden k 1 m 1 ldamama, karar 1 ndan vazgeçmeme. sebâtkâr (A.-F.) [راکتابث] sebat eden. sebâyidü (F.) [ود اب هس] üç ve iki.

sebbâbe (A.) [هبابس] i ş aret parma ğ 1 , ş ehadet parma ğ 1 . sebeb (A.) [بيس] sebep, neden.

sebebiyet (A.) [تيبيس] sebep olma. sebebiyet vermek sebep olmak. sebed (A.) [ديس] sepet.

sebîke (A.) [هكيس] külçe.

sebil (A.) [1 [ليبس] .yol. 2.su da ğ 1 t 1 m yeri, sebil. sebk (A.) [كبس] üslup.

sebkat (A.) [تقبس] geçme.

seblâ (A.) [لابس] uzun kirpikli göz.

sebt (A.) [تبت] kayda geçirme. sebt edilmek kayda geçirilmek. sebt etmek kayda geçirmek. sebû (F.) [وبت] testi.

sebük (F.) [1 [كبس.hafif. 2.k 1 vrak, çevik. 3.çabuk. sebükma ğ z (F.) [زم كبس] dangalak. sebükmezac (F.-A.) [جازم كبس] hoppa. sebükpây (F.) [یاپه كبس] aya ğ 1 na çabuk.

sebükser (F.) [1 [رس كبس.dangalak. 2.a ş a ğ 1 l 1 k. sebz (F.) [زبت] ye ş il.

sebze (F.) [1 [هزبت.çimenlik. 2.sebze.

sec' (A.) [عجت] seci sanat 1 . Düzyaz 1 da kafiyelendirme sanat 1 . secâyâ (A.) [ایاجس] karakterler.

secdegâh (A.-F.) [هاگه دجت] secde edilen yer. seciyevî (A.) [یویجت] karakter ile ilgili. seciyye (A.) [ییجت] karakter. seciyyesiz (A.-T.) karaktersiz. sedâ (A.) [ادص] ses.

sedânüvis (A.-F.) [1 [س یون ادص.teyp. 2.gramofon. sedâyâ (A.) [ییادئ] memeler.

sedd (A.) [1 [دس.set. 2.baraj. 3.engel. 3.kapama, t 1 kama. 4.kapat 1 lma. sedd edilmek örtülmek, örülmek, kapat 1 lmak. seddâd (A.) [1 [داس.t 1 kaç. 2.tampon.

sedefî (A.) [1 [سدیفی.sedefli. 2.sedef ile ilgili. 3.sedef rengi. sedy (A.) [یدث] meme.

sefâhat (A.) [تحافس] sefihlik, zevk ve e ğ lence dü ş künlü ğ ü. sefâin (A.) [نئافس] gemiler.
sefâlet (A.) [تلئافس] sefillik.

sefâret (A.) [ترئافس] elçilik, büyükelçilik.

sefârethâne (A.-F.) [منئاخ ترئافس] elçilik binası , elçilik. sefer (A.) [1 [سفر.yolculuk. 2.savaş .
3.kez.

seferber (A.-F.) [1 [سفربر.savaş a gönderilmiş . 2.savaş a hazı rlanmış . seferberlik (A.-F.-
T.) savaş a hazı rlanma hali, savaş hali. seferî (A.) [1 [سفری.yolcu. 2.savaş ile ilgili. seffâh
(A.) [1 [حئافس.kandökücü. 2.cömert. seffâk (A.) [کئافس] kandökücü. sefid (F.) [دئفس] beyaz, ak.

sefih (A.) [سفیس] zevk ve e ğ lence dü ş künlü. sefil (A.) [1 [سفیل.a ş a ğ ı l ı k. 2.yoksul.

sefile (A.) [1 [سفلیف.a ş a ğ ı l ı k kad ı n. 2.yoksul kad ı n. 3.orospu. sefine (A.) [1 [سفینة.gemi.
2. ş iir mecmuas ı . sefir (A.) [سفیر] elçi.

sefirikebir (A.-F.) [سفیرکئیر] büyükelçi. seg (F.) [گس] köpek.

segâbi (F.) [سفیئابگس] kunduz.

sehâ (A.) [سئخس] cömertlik, eliaç ı kl ı k.

sehâb (A.) [باحس] bulut.

sehâbâlûd (A.-F.) [دولأ باحس] bulutlu. sehâkâr (A.-F.) [راکاخس] cömert, eliaç 1 k. sehâkârl 1 k (A.-F.-T.) cömertlik, eliaç 1 kl 1 k. sehâvet (A.) [تواخس] cömertlik, eliaç 1 kl 1 k. sehergâh (A.-F.) [هاگرحس] seher vakti.

seherhîz (A.-F.) [زيخرحس] seher vakti kalkan. sehâr (A.) [راحس] büyüleyici.

sehî (F.) [1 [فیدان گیبی. 3. düz, do ğ ru.

sehîkad (F.-A.) [دق ى هس] servi boylu, düzgün boylu. sehîkâmet (F.-A.) [تمامق ى هس] servi boylu, düzgün boylu. sehîm (A.) [ميهس] pay sahibi. sehl (A.) [لهس] kolay.

sehm (A.) [1 [م. pay. 2. ok. sehm (F.) [م هس] korkunç.

sehmî (F.) [نیگمهس] korkunç. sehmî (F.) [کانهس] korkunç. sehv (A.) [وهس] yan 1 lg 1 .

sehven (A.) [او هس] yanl 1 ş 1 1 kla.

sehviyyât (A.) [1 [تای وهس . yanl 1 ş 1 1 klar. 2. yan 1 lg 1 lar. sekene (A.) [منکس] oturanlar, sâkinler. sekiz z 1 l 1 'l 1 (T.-A.) sekizgen, sekiz kenarl 1 . sekr (A.) [رکس] sarho ş luk.

sekrâver (A.-F.) [رَوَا رَكَس] sarho ş luk veren. sekte (A.) [1 [متكس] durma. 2.kesilme.

sekte vermek durgunluk vermek, sekteye u ğ ratmak. sektedâr etmek durdurmak, sekteye u ğ ratmak.
selâmet (A.) [تملاس] esenlik. selâs (A.) [ثلاث] üç. selâse (A.) [ثلاث] üç.

selâset (A.) [تسلاس] ak ı c ı l ı k. selâsil (A.) [لسلاس] zincirler. selâsîn (A.) [نینث] otuz.
selâsûn (A.) [نوثلث] otuz.

selâtîn (A.) [نیطلاس] sultanlar.

selb (A.) [1 [بلس] kapma, kendine çekme. 2.inkâr etme.

selb etmek 1.kapmak, çekmek, almak. 2.inkâr etmek. 3.yok etmek. selcûkî (A.) [یقوجلس] Selçuklu.

selef (A.) [فاس] öncekiler, önceki görevliler. selh (A.) [خلس] deri yüzme.

selhâne (A.-F.) [مناخ خلس] kesim yeri, mezbaha, salhane. selîka (A.) [مقبلس] güzel konu ş ma ve
yazma yetene ğ i. selim (A.) [مپلس] sa ğ lam.

selîmülkalb (A.) [بالقل مپلس] temiz yürekli. selîs (A.) [سپلس] ak ı c ı . selle (A.) [هلس] sele.

sellebâf (A.-F.) [فاباطلس] sepetçi. sem (A.) [مس] zehir.

sem' (A.) [1 [جمعمس] itme. 2.kulak. semâ (A.) [امس] gökyüzü.

semâcet (A.) [تجامس] çirkinlik.

semâhâne (A.-F.) [منادعامس] mevlevî dervi ş lerinin semâ ettikleri özel mekan. semahat (A.) [تحامس] iyilikseverlik. semân (A.) [نامث] sekiz.

semânun (A.) [نونامث] seksen. semâvât (A.) [تاومس] gökler.

semâvî (A.) [1 [يوامس] gök ile ilgili. 2.tanrı sal. semdâr (A.-F.) [رادمس] zehirli. semek (A.) [كمس] balık.

semen (A.) [نامث] de ğ er, k ı ymet. semen (A.) [نمس] semizlik. semen (F.) [نمس] yasemin.

semenber (F.) [ربنمس] yasemin gö ğ üslü. semend (F.) [دنمس] güzel ve çevik at.

semer (A.) [1 [رمث] meyva. 2.ürün. 3.sonuç.

semerât (A.) [1 [تارمث] meyvalar. 2.ürünler. 3.sonuçlar. semere (A.) [1 [هرمث] meyva. 2.ürün. 3.sonuç. semere vermek 1.meyva vermek. 2.sonuç vermek.

semeredâr (A.-F.) [1 [رادهرمث] meyvalık . 2.ürün veren. 3.sonuç veren.

semî (A.) [عيمس] çok iyi i ş iten. semîn (A.) [نيمث] de ğ erli.

semin (A.) [نيمس] semirmi ş , semiz. semmûr (A.) [رومس] samur. semra (A.) [ارمس] esmer.

semt (A.) [1 [تمس. taraf. 2.yöre. 3.mahalle. senâ (A.) [انث] övgü. senâ etmek övmek.

senâgû (A.-F.) [وگانث] öven.

senâhân (A.-F.) [ناوخانث] öven. senâkâr (A.-F.) [راکانث] öven. senâya (A.) [اىانث] ön di ş ler.

sencîde (F.) [هديجذس] tart ı l ı . sene (A.) [هنس] y ı l .

sene -i hicriyye [هىرجه هنس] hicrî y ı l . sene -i kameriyye [هىرمق هنس] kamerî y ı l . sene -i mîlâdiyye [هيدلايم < هنس] miladî y ı l . sene -i ş emsiyye [هيسمش هنس] ş emsî y ı l . senebesene (A.-F.) [ه نسب هنس] y ı l dan y ı l a. sened (A.) [1 [دنس.belge. 2.tapu. senedât (A.) [تادنس] belgeler. senevât (A.) [تاونس] y ı llar. senevî (A.) [ىونس] y ı ll ı k.

seng (F.) [گنس] ta ş .

sengdil (F.) [لد گنس] ta ş yürekli, ac ı mas ı z. sengdilâne (F.) [من لاد گنس] ac ı mas ı zca.

sengîn (F.) [1 [نینگنس .a ğ ı r. 2.ta ş tan. senglâh (F.) [خ لا گنس] ta ş l ı k arazi. sengt ı ra ş (F.) [شارت گنس] ta ş ustas ı . seniyye (A.) [هینس] ulu, yüce. sepîd (F.) [دیپس] beyaz, ak.

sepîdedem (F.) [مد هدیپس] tan a ğ art ı s ı . ser (F.) [1 [رس .ba ş . 2.ba ş kan. 3.uç. serâ (A.) [ارث] toprak. serâ (F.) [ارس] saray.

serâb (A.) [بارس] serap.

serâ ğ âz (F.) [زا غارس] ba ş lang ı ç. serâir (A.) [رئارس] s ı rlar.

serâmed (F.) [دم آرس] ileri gelen, önde gelen.

serâmedân (F.) [نادم آرس] ileri gelenler, önde gelenler. serâpâ (F.) [اپارس] ba ş tan aya ğ a, bir ba ş tan bir ba ş a, tüm. serâperde (F.) [1 [هدرپاراس .saray perdesi. 2.ota ğ . serâser (F.) [رس ارس] bir ba ş tan bir ba ş a.

serâsîme (F.) [همیس ارس] afallam ı ş , sersemle ş mi ş .

serasker (F.-A.) [1 [رسدعرس .ba ş komutan. 2.savunma bakan ı , harbiye naz ı r ı .

seraskerî (F.-A.) [1 [ىرکسعرس] .ba ş komutanl ı k. 2.savunma bakanl ı ğ ı , harbiye

naz ı rl ı ğ ı .

serây (F.) [یارس] saray.

serbeser (F.) [رسبرس] bir ba ş tan bir ba ş a. serbest (F.) [1 [ىتسبرس] .özgür. 2.kay ı ts ı z.

serbestî (F.) [ىتسبرس] serbestlik.

serbesücûd (F.-A.) [دوجسب رس] aln ı secdede. serbülend (F.) [دنلبرس] ba ş ı yüce, yüceba ş l ı ..

serçe ş me (F.) [1 [ىمشچرس] .kaynak. 2.p ı narba ş ı . 3.önder. serd (A.) [درس] düzgün dile

getirme. serd (F.) [1 [ىدرس] .so ğ uk. 2.sert, ha ş in. serd etmek dile getirmek.

serdâr (F.) [1 [ىرادرس] .önder. 2.komutan, ba ş komutan. serden geçmek ba ş ı ndan vazgeçmek,

ölümü göze almak. serefrâz (F.) [1 [ىزارفارس] .ba ş ı yüce. 2.ba ş ta gelen. serencâm (F.) [[ىماجنارس]

1.son. 2.ba ş a gelen olay. seretân (A.) [ىناترس] yengeç. serfirâz (F.) [ىزارفرس] ba ş ı yüce.

serfürû (F.) [ىورفرس] ba ş ı önde, ba ş ı e ğ ik, itaat eden.

serfürû etmek 1.itaat etmek. 2.ba ş ı n ı e ğ mek. 3.dü ş ünceye dalmak. sergerdân (F.) [[ىنادرگرس]

1.avare, aylak. 2. ş a ş k ı n. sergüze ş t (F.) [ىتشذگرس] macera, serüven. serhad (F.-A.) [ىدحرس]

s ı n ı r.

serheng (F.) [گنهرس] çavu ş . serî (A.) [عىرس] h 1 zl 1 . serîr (A.) [رىرس] taht.

serûlîntikal (A.) [لاقتن لاء عىرس] k 1 vrak zekal 1 . seriyye (A.) [عىرس] müfreze.

serkâtîb (F.-A.) [بتاكرس] ba ş kâtîp.

serkerde (F.) [1 [لىدر.كدر كرس] ba ş . 2.eleba ş 1 . serke ş (F.) [شكرس] dik kafal 1 , inatç 1 .

serke ş î (F.) [شىكرس] dik kafal 1 l 1 k, inatç 1 l 1 k. serkûy (F.) [يوكرس] sokak ba ş 1 , mahalle ba ş 1 . serlevha (F.-A.) [هحولرس] ba ş l 1 k. sermâ (F.) [1 [so ğ uk. 2.k 1 ş .

sermâye (F.) [1 [اناپارا.هه عىامرس] 2.genelev kad 1 n 1 . sermâyedâr (F.) [راد هه عىامرس] sermaye sahibi, kapitalist. sermed (F.) [دمرس] ebedî, sürekli. sermest (F.) [تسمرس] sarho ş .

sermestî (F.) [عىتسمرس] sarho ş luk.

sermuharrir (F.-A.) [رحمرس] ba ş yazar.

sermüneccim (F.-A.) [مجنمرس] müneccimba ş 1 . sernâme (F.) [هم انرس] mektup ba ş l 1 ğ 1 .

sernigun (F.) [نوگنرس] ba ş a ş a ğ 1 , tepetakla.

sernigûn olmak tepetakla olmak, ba ş a ş a ğ 1 gelmek, yenilmek. sernüvi ş t (F.) [تشونرس] yazg 1 , al 1 n yaz 1 s 1 .

serpu ş (F.) [شوپرس] ba ş l ı k. serrâc (A.) [جارس] saraç.

serrâchâne (A.-F.) [سناخ جارس] saraçhane. serserî (F.) [1 [یرسررس aylak. 2.anlams ı z. ser ş âr (F.) [رانشرس] dolu, a ğ z ı na kadar dolu. sertâpâ (F.) [اپاترس] ba ş tan aya ğ a, ba ş tanba ş a. sertâser (A.) [رساترس] ba ş tanba ş a. serv (F.) [ورس] servi, selvi.

serv -i bülend [دنلب ورس] boyu servi gibi düzgün ve uzun olan sevgili. serv -i h ı râmân [نامارخ ورس] sal ı narak yürüyen sevgili.

serv -i nihâl [1 [لاهن ورس] fidan gibi düz servi. 2.servi boylu güzel. serv -i revân [[ناور ورس] 1.yürüyen servi. 2.yürüyen servi boylu güzel. servendâm (F.) [مادن اورس] servi boylu. server (F.) [رورس] önder, lider, ba ş .

serverân (F.) [نارورس] önderler, liderler, ba ş lar. servet (A.) [1 [تورث .zenginlik, varl ı k. 2.ekonomi. servistân (F.) [ناتس ورس] servilik.

servkadd (F.-A.) [دقورس] servi boylu. serzeni ş (F.) [شنزررس] sitem, ba ş a kakma. serzeni ş kâr (F.) [راکشنزررس] sitem edici. setr (A.) [رتس] örtme, gizleme.

setr etmek örtmek, gizlemek, kamufle etmek.

settâr (A.) [1 [راتس .örten. 2.günahlar ı örten Tanr ı .

sevâb (A.) [1 [باوڻ.sevap. 2.hay ı r, iyilik. sevâbit (A.) [تباوڻ] y ı ld ı zlar.

sevâd (A.) [1 [داوس.karal ı k. 2.karalama, yazma. sevâhil (A.) [لھاوس] k ı y ı lar. sevb (A.) [بوڻ] giysi.

sevdâ (A.) [1 [ادوس.kara, siyah. 2.insan yap ı s ı nda bulunan dört maddeden biri. sevdâzede (F.) [هدزادوس] sevdal ı . seviyye (A.) [هیوس] düzey. sevk (A.) [قوس] gönderme.

sevk -i tabi'î [عیبط قوس] içgüdü.

sevk etmek göndermek, yönlendirmek, götürmek. sevkülcey ş (A.) [شیجلا قوس] strateji. sevkülcey ş î (A.) [شیجلا قوس] stratejik.

sevr (A.) [1 [روڻ.bo ğ a. 2.öküz. 3.bo ğ a burcu. seyâhat (A.) [تھایس] gezi.

seyelân (A.) [نھایس] ak ı ş , akma. seyf (A.) [فیس] k ı l ı ç.

seyfiyye (A.) [هیفیس] asker kesimi. seyl (A.) [لیس] sel.

seylâb (A.-F.) [بھایس] sel suyu. seylâbe (A.-F.) [بھایس] sel suyu.

seylhîz (A.-F.) [زیھلیس] su ta ş k ı n ı , ta ş k ı n.

seyr (A.) [1 [ریس.seyir. 2.yürüme. 3.gezi. 4.izleme.

seyr etmek izlemek.

seyrân (A.) [ناريس] gezinme.

seyrangâh (A.-F.) [هاگن اريس] gezinti yeri. seyrfilmenâm (A.) [ماامل اى فريس] uyurgezer. seyrüsefer (A.) [رفس و ريس] trafik, gidi ş geli ş . seyyâh (A.) [1 [ح ايس] gezgin. 2.turist.

seyyâhin (A.) [1 [ن يحايس] gezginler. 2.turistler. seyyâl (A.) [ل ايس] ak ı ş kan.

seyyâle (A.) [1 [هل ايس] .ak ı nt ı . 2.s ı v ı .

seyyar (A.) [1 [تا ر ايس] .ta ş ı nabilir. 2.gezen. seyyârât (A.) [تا ر ايس] gezegenler. seyyâre (A.) [ر ايس] [gezegen.

seyyiât (A.) [1 [تا ئيس] .günahlar. 2.kötülükler. 3.olumsuzluklar. seyyib (A.) [بيث] dul kad ı n.

seyyibât (A.) [تا بيث] dul kad ı nlar. seyyibe (A.) [مبيث] dul kad ı n.

seyyid (A.) [1 [ديس] .Hz. Hasan'ın soyundan gelen. 2.efendi. 3.a ğ a. 4.ba ş kan. seyyie (A.) [ئيس] [1.günah. 2.kötülük. sezâ (F.) [ازس] lay ı k, yara ş ı r.

sezâvar (F.) [راوازس] lay ı k, yara ş ı r. s ı bt (A.) [طبس] torun.

s ı byân (A.) [ن ايبص] çocuklar. s ı dd ı k (A.) [قى دص] sözünün eri.

s 1 dk (A.) [1 [ق.دو ڭ ruluk. 2.kalp temizli ڭ i.s 1 fat (A.) [تفص]  zellik, vas 1 f.

s 1 f t (A.) [تافص]  zellikler, vas 1 flar. s 1 fr (A.) [رفص] s 1 f 1 r.

s 1 ڭ  r (A.) [راعص] k   kler. s 1 ڭ ar (A.) [رغص] k   kl k.

s 1 hhat (A.) [1 [حص.دو ڭ ruluk. 2.sa ڭ l 1 k. s 1 hh  (A.) [حص] sa ڭ l 1 kla ilgili.

s 1 hhiye (A.) [يحص] sa ڭ l 1 k i Ő leri dairesi. s 1 hr (A.) [رهص] evlilikten do ڭ an akrabal 1 k.

s 1 hriyet (A.) [تىرهص] evlilikten do ڭ an akrabal 1 k, kan ba ڭ 1 . s 1 klet (A.) [1 [ت.ا ڭ 1 rl 1 k. 2.s 1 k 1 nt 1 .

s 1 klet vermek a ڭ 1 rl 1 k vermek, rahats 1 z etmek, s 1 k 1 nt 1 vermek. s 1 la (A.) [لاص] yak 1 nlar 1 n 1 ziyarete gitme özlemi.

s 1 la -i rahm [محرء لاص] yak 1 nlar 1 n 1 ziyaret edip  zlem gidermek. s 1 le (A.) [لاص] Ő aire verilen para  d l . s 1 mt (A.) [طمس] dizi.

s 1 n   (A.) [1 [عانص.ى. sanatla ilgili. 2.sanayi ile ilgili. s 1 n at (A.) [1 [ت.عانص. 2.sanayi. s 1 n  t (A.) [تاعانص] sanatlar.

s 1 n  t - 1 edeb  [ى.بدا تاعانص] edeb  sanatlar. s 1 nf (A.) [فنص] s 1 n 1 f. s 1 r c (A.) [جارس] kandil.

s 1 râd (A.) [طارص] yol.

s 1 râd - 1 müstakîm [1 [ميقتسم طارص] do ğ ru yol. 2.s 1 rat köprüsü. s 1 rf (A.) [فرص] sadece, yaln ı z. s 1 rr (A.) [رس] giz, s 1 r. s 1 yâm (A.) [مايص] oruç.

s 1 yânet (A.) [تنايص] koruma. sî (F.) [ىس] otuz.

siâyed (A.) [تىاعس] çeki ş tirme, dedikodu. sîb (F.) [بيس] elma.

sicill (A.) [لجس] kay ı t kütü ğ ü.

sidreni ş in (A.-F.) [نيشن هردس] sidretülmüntehâda oturan melek.

sidretülmüntehâ (A.) [اهتمل اة ردى] uzayda bulundu ğ u varsan ı lan ve ötesine geçilemeyen bir a ğ aç.

sifâl (F.) [لافس] çanak çömlek.

sifâlîn (F.) [نيلافس] topraktan yap ı lm ı ş . sih (F.) [خيس] ş i ş .

sihâm (A.) [1 [ماهس] oklar. 2.paylar. sihir (A.) [رحس] büyü.

sihr (A.) [رحس] sihir, büyü.

sihrâmîz (A.-F.) [زيمأ رحس] büyüleyici.

sihrbâz (A.-F.) [1 [زابرحس] sihirbaz. 2.büyücü. sika (A.) [عقت] güvenilir ki ş i.

sikke (A.) [1 [مكس] madenî para. 2.mevlevî külah ı .

sikkîn (A.) [نيكس] b 1 çak.

silâhdâr (A.-F.) [رادحلاس] silahtar. sîlî (F.) [عىليس] tokat, sille.

silk (A.) [1 [كلس.دizi. 2.iplik. 3.meslek. sill (A.) [لس] verem.

sillürrie (A.) [نئرلا لس] akci ğ er veremi.

silsile (A.) [1 [زلسلس.zincir. 2.hanedan. 3.s ı rada ğ . 4.dizi. silsile -i merâtib [بتارمءلسلس]
hiyerar ş i.

sîm (F.) [1 [ميس.gümü ş . 2.gümü ş tel. 3.gümü ş para. sîmâ (F.) [1 [اميس.yüz. 2.ki ş i. sîmâb (F.)
[باميس] c ı va.

simât (A.) [1 [طامس.sofra. 2.ziyafet.

sîmber (F.) [ريميس] gümü ş gibi beyaz gö ğ üslü. sîmîn (F.) [1 [نيميس.gümü ş ten. 2.gümü ş gibi
beyaz. simsâr (A.) [راسمس] komisyoncu.

simsâriyye (A.) [ميراسمس] komisyon ücreti. sîmten (F.) [نت ميس] gümü ş tenli. sîmurg (F.) [غرميس]
zümrütüanka. sin (A.) [1 [ن.ys . 2.di ş . sinan (A.) [نانس] m ı zrak. sindân (F.) [نادنس] örs.

sîne (A.) [1 [نيس.gö ğ üs. 2.yürek. sine (A.) [ننس] uyuklama.

sînebend (A.-F.) [دنب نهيس] sütyen.

sîneçâk (A.-F.) [كاچ نهيس] gö ğ sü parçalanm ı ş , gö ğ sü yaral ı . sînezen (A.-F.) [نزنهيس] gö ğ sünü döven. sînî (F.) [نهيس] tepsi. sinîn (A.) [نينهس] y ı llar.

sinn (A.) [1 [نسن.ya ş . 2.di ş . sinnen (A.) [انس] ya ş ça.

sipâh (F.) [1 [ماپس .ordu. 2.asker. sipâri ş (F.) [شراپس] ı smarlama. sipâs (F.) [ساپس] ş ükür.

sipasgüzâr (F.) [رازگ ىاپس] ş ükreden. sipeh (F.) [1 [مپس .ordu. 2.asker.

sipehsâlâr (F.) [رلااس مپس] ba ş komutan. sipihr (F.) [رهپس] gökyüzü. sîr (F.) [ريس] sarm ı sak. sîr (F.) [ريس] tok.

sirâyet (A.) [تيارس] bula ş ma, geçme. sirâyet etmek geçmek, bula ş mak.

sîret (A.) [1 [تريس .hal ve gidi ş . 2.biyografi. siri ş k (F.) [كشرس] gözya ş ı . siri ş t (F.) [تشرس] yarat ı l ı ş . sirkat (A.) [تفرس] h ı rs ı zl ı k. sirkat edilmek çal ı nmak.

sitâre (F.) [مرآتس] y 1 ld 1 z. sitâyi ş (F.) [شىآتس] övgü.

sitâyi ş kâr (F.) [1 [راکشىآتس.övücü. 2.öven. sitebr (F.) [1 [ربئس.kal 1 n. 2.yo ğ un. 3.kaba. sitem (F.) [1 [مئس.zulüm. 2.haks 1 zl 1 k. sitemdîde (F.) [هديئئس] zulme u ğ ram 1 ş . sitemger (F.) [رگمئس] zalim. sitemkâr (F.) [راکمئس] zalim.

sitîz (F.) [1 [زيتئس.kavga. 2.çeki ş me. sitîze (F.) [1 [هرئئس.kavga. 2.çeki ş me. sitt (A.) [ئس] alt 1 . sitte (A.) [ئئس] alt 1 .

sittîn (A.) [نئئس] altm 1 ş .

sittin sene [1 [ئئس.althm 1 ş sene. 2.belirlenemeyecek kadar uzun bir zaman. sivâ (A.) [اوس] öte, ba ş ka, gayr 1 . siyâb (A.) [بایئ] giysiler.

siyâdet (A.) [1 [ئدایئس.seyyidlik. 2.efendilik. siyâh (F.) [هایئس] kara.

siyâhbaht (F.) [ئخب هایئس] karatalihli. siyâhî (F.) [1 [هایئس.siyahl 1 k. 2.zenci.

siyâk u sibak (A.) [قایئس و قایئس] sözün geli ş i. siyâset (A.) [1 [ئس.ایئس.politika. 2.idam cezas 1 . siyasî (A.) [1 [هایئس.siyasal. 2.politikac 1 .

siyasiyat (A.) [تاييس ايس] politika.

siyasiyûn (A.) [نويس ايس] siyasetçiler, politikacı lar. siyeh (F.) [هيس] kara, siyah.

siyyânen (A.) [ان ايس] eşit olarak.

sôfî (A.) [فوص] tasavvufla ilgilenen, mutasavvıf. sohbet (A.) [تبحص] konuşma. sû (F.) [وس] yön, taraf. sû' (A.) [عوس] kötülük. su'âl (A.) [لاؤس] soru.

su'âl eylemek soru sormak. su'âl olunmak soru sorulmak. su'âlât (A.) [ت لاؤس] sorular. su'bân (A.) [ن ابعث] ejderha. su'ûbet (A.) [تبوعص] güçlük. suâl îrad edilmek soru yönelmek.

sûbesû (F.) [وسبوس] her taraf, her tarafta. subh (A.) [حبص] sabah.

subh ü mesâ [اسم و حبص] sabah akşam.

subhdem (A.-F.) [مد حبص] sabah vakti, sabahleyin. subhgâh (A.-F.) [ماگحبص] sabah vakti, sabahleyin. sûd (F.) [1 [دوس . kâr, kazanç. 2.yarar. sudâ' (A.) [عاصص] başağrısı. sûdâger (F.) [رگادوس] tüccar.

sûdmend (F.) [دنمدوس] yararlı .

sudûr (A.) [1 [رودص . 2.gö ğ üsler. sûf (A.) [فوص] yün. suffe (A.) [ففص] sofa.

sûfî (A.) [1 [فوصى.mutasavv 1 f. 2.sofu.

sûfiyye (A.) [مفوص] mutasavv 1 flar, tasavvufla u ğ ra ş anlar. sufûf (A.) [فوفص] s 1 ralar, saflar. sugrâ (A.) [ارغص] küçük. suhan (F.) [نخس] söz.

sûhân (F.) [ناهوس] törpü. suhen (F.) [نخس] söz.

sûhte (F.) [متخوس] yan 1 k.

suhuf (A.) [فحص] sayfalar.

sûikasd (A.-F.) [دصق ءوس] suikast, cana k 1 yma. sûinazar (A.-F.) [رظن ءوس] kötü gözle bak 1 ş .
sûiniyet (A.-F.) [تين ءوس] kötü niyet.

sûizan (A.-F.) [ن ظ ءوس] kötü kan 1 ya dü ş me. sûk (A.) [قوس] çar ş 1 .

sukût (A.) [طوقس] dü ş ü ş .

sulb (A.) [1 [بلص.döl, soy. 2.kat 1 .

sulehâ (A.) [اخلص] salih ki ş iler, iyi amelli kullar. sulh (A.) [جلس] bar 1 ş .

sulhâmîz (A.-F.) [زيمآ جلس] bar 1 ş ç 1 l.

sulhen (A.) [اخلص] bar ı ş yoluyla. sulta (A.) [هطلس] bask ı .

sultân (A.) [1 [ناطلس.hükümdar. 2.hükümdar e ş i ve k ı z çocu ğ u. 3.sevgili. sun' (A.) [[عنص
1.yapma. 2.yaratma. 3.güç. sun'î (A.) [عنص] yapay. sunûf (A.) [فونص] s ı n ı flar. sûr (A.) [روس] hisar.

sûr (A.) [1 [روص.boru. 2.k ı yamette üflenecek boru. sûr (F.) [1 [روس.dü ğ ün. 2. ş enlik. sûrâh
(F.) [خاروس] delik.

surahî (A.) [حارص] sūrahi.

sûret (A.) [1 [تروص.yüz. 2.çare. 3.biçim. 4.tarz. sûretâ (A.) [اتروص] görünüş te.

sûretger (A.-F.) [رگتروص] ressam. sûrnâ (F.) [انروس] zurna.

surre (A.) [1 [رص.para kesesi. 2.hükümdar taraf ı ndan Mekke'ye gönderilen
paralar ve arma ğ anlar.

sûsen (F.) [نسوس] susam.

sûsmâr (F.) [رامسوس] kertenkele.

sutûh (A.) [حوطس] yüzeyler, sat ı hlar. sutûr (A.) [روطس] sat ı rlar.

suver (A.) [1 [روص.yüzler. 2.çareler. 3.biçimler. 4.tarzlar. sûy (F.) [یوس] yön, taraf.

sûz (F.) [1 [زوس.yanma. 2.yakma. 3.ate ş . 4.yakan. sûtân (F.) [1 [نازوس.yak ı c ı . 2.yan ı c ı .
sûzen (F.) [نزوس] i ğ ne.

sûzende (F.) [مدنزوس] yak ı c ı .

sûzi ş (F.) [شزوس] yanma, yang ı . sûtânâk (F.) [كانزوس] yak ı c ı . sühân (A.) [ناحبس] Tanr ı

sühânî (A.) [نىناحبس] tanr ı sal.

sübût (A.) [1 [تبوتو. sabitle ş me. 2.gerçekle ş me. 3.kan ı tlanma. sübût bulmak gerçekte ş mek,
olmak.

sücûd (A.) [دوجس] secde etme, yere kapanma. sūdde (A.) [1 [هدس.kap ı . 2.e ş ik. sūedâ (A.) [ادؤس] kutlu ki ş iler.

süfehâ (A.) [اهفس] alçaklar, sefihler. süferâ (A.) [ارفس] elçiler, büyükelçiler.

süflî (A.) [1 [فىلس.a ş a ğ ı , a ş a ğ ı da. 2.adi, baya ğ ı . süfte (F.) [هتفس] delinmi ş . süfün (A.) [نفس] gemiler. sügur (A.) [روغت] s ı n ı rlar. sühan (F.) [نخس] söz.

sühandan (F.) [نادنخس] söz bilen, sözden anlayan. sühanperdaz (F.) [زادرپنخس] a ğ z ı laf yapan.

sühûlet (A.) [تلوهس] kolayl ı k.

sühûnet (A.) [تنوخس s 1 cakl 1 k.

sükkân (A.) [oturanlar, sakinler. sükker (A.) [ركس ş eker.

sükûn (A.) [نوکس sakinlik, hareketsizlik.

sükûnet (A.) [تنوکس .sakinlik, hareketsizlik. 2.rahatl 1 k. sükûnet bulmak yat 1 ş mak, sakinle ş
mek. sükût (A.) [توکس] sessizlik. sülâle (A.) [مللاس] soy sop. sülâsâ (A.) [اتلث] sal 1 .

süllem (A.) [ملس] merdiven. süls (A.) [ثلث] üçtebir.

sülûk (A.) [1 [كولس.yola girme. 2.tarikata girme. sülüsân (A.) [نلاتلث] üçte iki. süm (F.) [مس]
toynak.

sümpâre (F.) [هراپه مس] z 1 mpara. sümûm (A.) [مومس] zehirler. sünbâde (F.) [هدابنس] z 1 mpara.
sünbül (F.) [لبنس] sünbül. sünbüle (A.) [ملبنس] ba ş ak. sünen (A.) [ننس] sünnetler.

sünûhat (A.) [تاحونس] akla gelenler, içe do ğ anlar. sürâd 1 k (A.) [قدارس] saray perdesi. sürb
(F.) [1 [برس.kur ş un. 2.kalay.

süreyya (A.) [اىرث] Ülker, Pervin. sürfe (F.) [هفرس] öksürük.

sürh (F.) [1 [خرس.k 1 rm 1 z 1 , k 1 z 1 l. 2.k 1 rm 1 z 1 mürekkep. sürmedan (T.-F.) [ناد همرس]
sürmelik. sürûd (F.) [دورس] ş ark 1 , melodi. sürur (A.) [رورس] sevinç.

sürûrengîz (A.-F.) [زيگنا رورس] sevinçli. sürû ş (F.) [شورس] melek.

süst (F.) [1 [بتسس.gev ş ek. 2.tembel, uyu ş uk. sütre (A.) [1 [هرتس.örtü. 2.perde. sûtûde (F.) [هدتس]
övülmü ş . sûtûn (F.) [نوتس] direk.

sütur (F.) [1 [روتس.binek hayvan 1 . 2.yük hayvan 1 . süvar (F.) [1 [راوس.binmi ş . 2.binen.

süvârî (F.) [1 [يراوس.binici. 2.atl 1 asker. 3.gemi kaptan 1 . süyûf (A.) [فويس] k 1 l 1 çlar.

ş

ş a'r (A.) [رعش] k 1 l.

ş a'riyye (A.) [ره رعش] ş ehriye.

ş a' ş a'a (A.) [1 [شعشع.gösteri ş . 2.parlakl 1 k.

ş a' ş a'adâr (A.-F.) [1 [شعشع.راد.gösteri ş li. 2.parlak. ş âd (F.) [داش] sevinçli.

ş âd etmek sevindirmek, mutlu etmek. ş âd olmak sevinmek, mutlu olmak. ş âdân (F.) [ناداش] sevinçli. ş âdî (F.) [يداش] sevinç.

ş âdmân (F.) [نامداش] sevinçli. ş âdmânî (F.) [ننامداش] sevinç. ş âdurvan (F.) [ناورداش] ş ad 1 rvan.

ş afak (A.) [قفش] güne ş in do ğ aca ğ 1 s 1 radaki ayd 1 nl 1 k. ş âfi' (A.) [عفاش] ş efaatçi.

ş âgird (F.) [1 [درگاش.ö ğ renci. 2.ç 1 rak.

ş âgirdân (F.) [1 [نادرگاش.ö ğ renciler. 2.ç 1 raklar. ş âh (F.) [1 [خاش.dal. 2.boynuz.

ş âh (F.) [1 [ماش.padi ş ah. 2. 1 ran ş ah 1 .

ş ahâdet (A.) [1 [تداهش.tan 1 kl 1 k, ş ahitlik. 2. ş ehadet getirme. 3. ş ehitlik.

ş ahâdetname (A.-F.) [مهمان تداهش] diploma. ş âhân (F.) [ناماش] ş ahlar.

ş âhâne (F.) [1 [ناماش . ş ahlara yak ı ş ı r. 2. ş ahlarla ilgili. ş ahbal (F.) [لایبماش] kanattaki en uzun tüy. ş âhen ş âh (F.) [ماشنماش] ş ahlar ş ah ı .

ş âheser (F.-A.) [رثا ماش] üstün nitelikli eser. ş âhî (F.) [ماشی] ş ahl ı k.

ş âhid (A.) [1 [دماش .tan ı k. 2.güzel. 3.sevgili. ş âhika (A.) [مقماش] doruk. ş ahin (F.) [نیماش] ş ahin.

ş âhkâr (F.) [راکماش] ş aheser, ba ş yap ı t.

ş ahne (A.) [منخش] güvenlik görevlisi, polis. ş âhni ş in (F.) [نیشنماش] cumba. ş âhrah (F.) [مارماش] anayol.

ş âhreg (F.) [گرماش] atardamar. ş ahs (A.) [صخش] ki ş i, ş ah ı s. ş âhsâr (F.) [راسخاش] çal ı l ı k.

ş ahsen (A.) [اصخش] bizzet, kendisi. ş ahsî (A.) [میصخش] ki ş isel.

ş ahsiyet (A.) [تیصخش] ki ş ilik.

ş ahsüvar (F.) [راوس ماش] usta binici.

ş ahvar (F.) [1 [راوماش . ş ah gibi. 2.büyük inci. ş âhzade (F.) [هداماش] ş ehzade.

ş âibe (A.) [مَبِئِش] leke, kötü iz. ş aîr (A.) [رِيعِش] arpa.

ş âir (A.) [رِعَاش] ozan, ş air.

ş âiran (A.-F.) [نَارِعَاش] ş airler.

ş âirâne (A.-F.) [مَنَارِعَاش] romantik, ş airce. ş âire (A.) [مَرِعَاش] bayan ş air.

ş akâikünnumân A.) [نَامَعْنَلَا قِءَاقِش] gelincik. ş akî (A.) [قِش] haydut.

ş âkî (A.) [كِش] ş ikayetçi. ş âkir (A.) [رِكِش] ş ükr eden.

ş âkird (F.) [1 [دِرِكِش] ö ğ renci. 2.ç 1 rak. ş akk (A.) [قِش] yar 1 k, çatlak. ş âkûl (A.) [لَوِكِش] çekül. ş âl (F.) [لِش] ş al.

ş âm (F.) [مِش] ak ş am.

ş âme (F.) [مِمِش] ba ş örtüsü.

ş âmgâh (F.) [مِاگِمِش] ak ş am vakti, ak ş amüstü. ş âmî (A.) [مِمِش] ş aml 1 .

ş âmih (A.) [مِخِمِش] yüksek, yüce. ş âmil (A.) [لِمِش] kapsayan. ş âmil olmak kapsamak.

ş âmme (A.) [مِمِش] koku alma duyusu.

ş ân (A.) [1 [نِش] ş öhret, ş an. 2.durum. 3.gösteri ş .

ş âne (F.) [ه ن ا ش] tarak.

ş arâb (A.) [بارش] ş arap.

ş arâbî (A.) [1 [بارش] . ş arapç ı . 2. ş arap rengi. ş âri' (A.) [ع ر ا ش] yasa koyucu.

ş âribülleyli vennehâr (A.) [ر ا ه ن ل ا و ل ی ل ل ا ب ر ا ش] ayya ş , gece demez gündüz demez

içki içen.

ş ârih (A.) [ح ر ا ش] ş erh eden.

ş ark (A.) [1 [ق ر ش .do ğ u. 2.Do ğ u, Do ğ u dünyas ı . ş arkan (A.) [1 [ا ق ر ش .do ğ u dan. 2.do ğ u s u n d a . ş arkî (A.) [ق ر ش] do ğ u, do ğ u ile ilgili. ş arkiyat (A.) [ت ا ی ق ر ش] do ğ u bilim.

ş arkiyatç ı (A.-T.) do ğ u bilimci, oryantalist, müste ş rik. ş arkiyyûn (A.) [ن و ی ق ر ش] do ğ u l u l a r .

ş art (A.) [1 [ط ر ش .ko ş u l . 2.yemin. 3.durum. ş artiyet (A.) [ت ی ط ر ش] ko ş u l l u l u k .

ş arnâme (A.-F.) [م ه م ا ن ط ر ش] ş art mektubu. ş ast (F.) [ت س ش] altm ı ş .

ş athiyat (A.) [ت ا ی ح ط ش] ince anlaml ı ve e ğ lendirici manzume. ş ât ı r (A.) [ر ط ا ش] ne ş eli.

ş atranc (A.) [چ ن ر ط ش] satranç.

ş att (A.) [ط ش] ı r m a k , büyük nehir.

ş âyân (F.) [ن ا ی ا ش] lay ı k , yara ş ı r , yak ı ş ı k al ı r . ş âyed (F.) [د ی ا ش] belki, ş aye t .

ş âyeste (F.) [هتسىاش] yara ş 1 r, lay 1 k. ş âyestegî (F.) [یگتسىاش] yara ş ma.

ş âygân (F.) [ناگىاش] yara ş 1 r, yak 1 ş 1 k al 1 r. ş âyi' (A.) [عىاش] yay 1 lm 1 ş . ş âyia (A.) [معىاش] söylenti. ş âz (A.) [ذاش] kural d 1 ş 1 . ş e'n (A.) [نأش] i ş .

ş e'niyet (A.) [تینأش] gerçeklik, realite. ş eâmet (A.) [تمأش] u ğ ursuzluk. ş eb (F.) [بش] gece.

ş eb -i arûs [1 [سورءبش] dü ğ ün gecesi. 2.Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî'nin ölüm gecesi.

ş eb -i yeldâ [ادلىبش] y 1 l 1 n en uzun gecesi. ş ebâb (A.) [بابش] gençlik.

ş ebâhet (A.) [تهابش] benzerlik. ş ebân (F.) [نابش] geceler.

ş ebangâh (F.) [ماگنابش] geceleyin, gece vakti. ş ebâviz (F.) [زيوابش] ishak ku ş u. ş ebbûy (F.) [یوببش] ş ebboy.

ş ebefrûz (F.) [زورفا بش] geceyi ayd 1 nlatan. ş ebeke (A.) [1 [مكبش] a ğ . 2.bal 1 k a ğ 1 . 3.dokular. ş ebgerd (F.) [درگبش] bekçi.

ş ebgîr (F.) [ريگبش] geceleri uyuyamayan, uykusuzluk çeken. 2.sabah.

ş ebîh (A.) [مېيش] benzer, benzeyen. ş ebîhûn (F.) [نوخييش] gece bask 1 n 1 .

ş ebistan (F.) [1 [ن.اتسبش] .yatak odas 1 . 2.harem dairesi. ş ebnem (F.) [منبش] çiy.

ş ebpere (F.) [هرپبش] yarasa.

ş ebreng (F.) [1 [گنر.سيyah. 2.gece rengi. ş ebtâb (F.) [باتبش] ate ş böce ğ i.

ş eburûz (F.) [زور و ب ش] gece gündüz.

ş ezbindedâr (F.) [راد هدنز ب ش] geceleri ibadet eden. ş ecâat (A.) [ت عاجش] cesaret, yi ğ itlik. ş ecer (A.) [رجش] a ğ aç.

ş ecere (A.) [هر رجش] soya ğ ac 1 . ş ecî (A.) [عيجش] cesur, yi ğ it. ş edîd (A.) [دى دش] ş iddetli.

ş efâat (A.) [ت عافش] af için arac 1 l 1 k etme. ş efafet (A.) [تفافش] saydaml 1 k. ş efakat (A.) [تفقش] ş efkat. ş effaf (A.) [فافش] saydam.

ş efi' (A.) [عيفش] ş efaatçi, ş efaat eden. ş efik (A.) [قيفش] mü ş fik, ş efkatli. ş eftâlû (F.) [ول اتفش] ş eftali. ş egal (F.) [ل اعش] çakal.

ş eh (F.) [هش] ş ah, padi ş ah.

ş ehâ (F.) [اهش] ey ş ah.

ş ehâdet (A.) [1 [تدهش .tan 1 kl 1 k. 2. ş ehitlik.

ş ehâdetnâme (A.-F.) [مهمان تدهش] diploma, mezuniyet belgesi. ş ehâmet (A.) [تماهش] yi ğ itlik.

ş ehbâl (F.) [لابهش] kanattaki en uzun tüy. ş ehbender (F.) [ردهش] konsolos.

ş ehbenderhâne (F.) [مناخ ردهش] konsolosluk. ş ehd (A.) [دهش] bal.

ş ehen ş âh (F.) [ماشنهش] büyük ş ah, ş ahlar ş ah 1 . ş ehevât (A.) [تاوهش] ş ehvetler. ş ehîd (A.) [دهش] ş ehit.

ş ehîr (A.) [ردهش] ünlü, me ş hur.

ş ehlâ (A.) [1 [لاهش .hafif ş a ş 1 . 2.ela gözlü. ş ehni ş in (F.) [نيشنهش] cumba.

ş ehper (F.) [رپهش] ku ş kanad 1 ndaki en uzun tüy. ş ehr (A.) [رهش] ay.

ş ehr (Pehlevî>F.) [رهش] kent, ş ehir.

ş ehrâ ş ûb (F.) [بوش آ رهش] ş ehir kar 1 ş t 1 ran.

ş ehremâneti (F.-A.-T.) 1.belediye. 2.belediye ba ş kanl 1 ğ 1 . ş ehremini (F.-A.-T.) belediye ba ş kan 1 . ş ehrî (F.) [ى رهش] ş ehirli, kentli.

ş ehristan (F.) [ناتس رهش] kent, büyük ş ehir. ş ehryâr (F.) [راي رهش] hükümdar, ş ah.

ş ehryârî (F.) [یرای رهش] hükümdar 1 k, ş ahl 1 k.ş ehsüvar (F.) [راوسهش] binici, usta binici.

ş ehvânî (A.) [1 [ین اوهش . ş ehvetle ilgili. 2. ş ehvet dü ş küni. ş ehvât (A.) [تاوهش] ş ehvetler.

ş ehvet (A.) [1 [توهش .a ş 1 r 1 cinsel istek. 2.a ş 1 r 1 istek. ş ehvetengîz (A.-F.) [زیگنا توهش] ş ehvet verici. ş ehvetperest (A.-F.) [تسرپ توهش] ş ehvet dü ş küni. ş ehzâde (F.) [هدازهش] ş ah çocu ğ u, ş ehzade. ş ehzâdegân (F.) [ناگدازهش] ş ehzadeler. ş ekâvet (A.) [تواقش] haydutluk. ş eker (F.) [رکش] ş eker.

ş ekerâb (F.) [بارکش] tats 1 zl 1 k, k 1 rg 1 nl 1 k.

ş ekerhand (F.) [دنخرکش] tatl 1 gülü ş , sevgilinin tatl 1 gülü ş ü. ş ekerleb (F.) [1 [بلرکش .tatl 1 dudakl 1 . 2. ş irin sözlü. ş ekîbâ (F.) [ابیکش] sab 1 rl 1 .

ş ekk (A.) [کش] ku ş ku, ş üphe.

ş ekl (A.) [1 [لکش . ş ekil. 2.tür. 3.resim, çizim, kroki. ş eklen (A.) [لاکش] ş ekilce.

ş eklî (A.) [ىلکش] ş ekle dayanan, biçimsel. ş ekvâ (A.) [اوکش] ş ikayet, s 1 zlanma. ş ekvâ etmek ş ikayet etmek.

ş ekvâ eylemek ş ikayet etmek, s 1 zlanmak. ş ekvâlanmak s 1 zlanmak, ş ikayetçi olmak.

ş elgam (F.) [مغلش] ş algam.

ş ellâle (A.) [مللاش] ça ğ layan, ş elale. ş elvâr (F.) [1 [راولش.pantolon. 2. ş alvar. ş elvârbend (F.) [دنبراولش] uçkur.

ş em' (A.) [1 [معمش.mum. 2.balmumu.

ş em'dan (A.-F.) [نادعمش] muhluk, ş amdan. ş emâil (A.) [لئامش] huylar, tav ı rlar. ş emâte (A.) [مطامش] ş amata.

ş emîm (A.) [1 [ميمش.güzel koku. 2.güzel kokulu. ş emme (A.) [همش] çok az. ş ems (A.) [سمش] güne ş .

ş emsî (A.) [1 [سمشى.güne ş le ilgili. 2.güne ş takvimi. ş emsiye (A.) [1 [همشمش.güne ş lik. 2. ş emsiye. ş em ş îr (F.) [ريشمش] k ı l l ı ç.

ş enâat (A.) [تعانش] kötülük. ş enbe (F.) [هبنش] cumartesi. ş enî' (A.) [عينش] kötü, çirkin. ş er (A.) [رش] kötülük.

ş er' (A.) [عرش] din kurallar ı .

ş er'an (A.) [اعرش] ş er'î olarak, ş eriat hükümlerine göre. ş er'î (A.) [عرش] ş eriat ile ilgili, ş eriatu uyan. ş er'iyeye (A.) [هعرش] ş eriat ile ilgili, ş eriatu uyan. ş erâbhâr (A.-F.) [راوخبارش] ş arap için.

ş erâfet (A.) [1 [تفارش . ş ereflilik. 2.soyluluk. ş erâit (A.) [طئارش] ko ş ullar. ş erâket (A.) [تكارش] ortakl ı k. ş erâre (A.) [مرارش] k ı v ı lc ı m.

ş erâret (A.) [ترارش] kötülük, ş erlilik. ş erâyi' (A.) [معيارش] ş eriat hükümleri. ş erbet (A.) [تبرش] ş urup.

şeref (A.) [1 [فرش . şeref. 2.üstünlük. 3.k ı vanç. şerefbah ş (A.-F.) [شخبفرش] şeref veren. şerefsâd ı r olmak padi ş ah ı n emriyle ç ı kmak. şerefsudûr olmak padi ş ah ı n emriyle ç ı kmak. şerefvârid olmak şerefle gelmek. şerefvusûl olmak şerefle gelmek. şerefzâhir olmak şerefle ç ı kmak. şerefzuhûr olmak şerefle ç ı kmak. şerer (A.) [ررش] k ı v ı lc ı mlar.

şerh (A.) [1 [حرش .açma. 2.aç ı lama. şerha (A.) [محرش] dilim dilim olmu ş . şerha şerha dilim dilim, parçamparça.

şeriat (A.) [1 [تعرش .din hükümleri. 2.do ğ ru yol.

şerif (A.) [1 [فرش . şerefli. 2.Hz. Hüseyin soyundan gelen. şerik (A.) [1 [كىرش .ortak. 2.okul arkada ş ı . şerîr (A.) [رىرش] kötü, şirret.

ş erîta (A.) [عطىرش] ko ş ul.

ş erm (F.) [مرش] utanç, utanma. ş ermende (F.) [هدمرش] utangaç.

ş ermendegî (F.) [ىگدمرش] utangaçl ı k. ş ermgîn (F.) [نىگمرش] utangaç. ş ermnâk (F.) [كانمرش] utangaç. ş ermsâr (F.) [راسمرش] utangaç.

ş err (A.) [1 [رش.kötülük. 2.kötü davran ı ş .

ş erîr (A.) [رىرش] kötü insan, kötülük eden insan. ş est (F.) [1 [تىسش.okçu yüksü ğ ü. 2.olta. ş e ş (F.) [شش] alt ı .

ş e ş be ş (F.-T.) [شىشش] alt ı ve be ş . ş e ş cihar (F.) [راهجشش] alt ı ve dört. ş e ş ise (F.) [شش و شش] alt ı ve üç. ş e ş iyek (F.) [كى و شش] alt ı ve bir. ş e ş per (F.) [رپشش] topuz.

ş e ş üdü (F.) [ود و شش] alt ı ve iki. ş e ş üm (F.) [مىشش] alt ı nc ı .

ş e ş üse (F.) [مىش و شش] alt ı ve üç. ş e ş üyek (F.) [كى و شش] alt ı ve bir. ş etâret (A.) [تراطش] ne ş e. ş etm (A.) [مىش] küfür, sövgü. ş etm etmek küfretmek, sövmek.

ş evâgil (A.) [ل غاوش] u ğ ra ş ı lar. ş evher (F.) [رهوش] koca.

ş evk (A.) [1 [قوش.çok isteme. 2.sevinç. ş evket (A.) [تكوش] ululuk.

ş evketmeâb (A.) [بأم تكوش] yüce padi ş ah. ş evketpenâh (A.-F.) [مانپ تكوش] yüce padi ş ah. ş ey' (A.) [عىش] ş ey.

ş ey'î (A.) [ئىش] nesnel, objektif.

ş ey'iyet (A.) [تىئىش] nesnellik, objektiflik. ş eyâtin (A.) [نىطائىش] ş eytanlar.

ş eyb (A.) [بىش] ya ş ı l ı l ı k, ihtiya r ı k. ş eydâ (F.) [اديش] mecnun.

ş eyh (A.) [1 [خىش.ya ş ı l ı , ihtiya r. 2.tarikat ş eyhi. ş eyhûhet (A.) [تخوخىش] ya ş ı l ı l ı k.

ş eytanet (A.) [تنطىش] ş eytanl ı k, hilekârl ı k. ş eytânî (A.) [1 [ناطىش. ş eytanl ı k. 2. ş eytanca.

ş ı hne (A.) [نهخش] güvenlik görevlisi, inzibat görevlisi. ş ı k (A.) [قش] ikiye bölünmü ş bir ş eyin her parças ı . ş i'r (A.) [رعش] ş iir. ş îa (A.) [عىش] ş îî.

ş îâr (A.) [1 [راعش.slogan. 2.i ş aret.

ş îâr edinmek slogan haline getirmek, meslek edinmek. ş ibh (A.) [1 [بهش.benzeme. 2.benzer.

ş ibh-i cezîre (A.-F.) [مریزج ہبش] yar 1 mada. ş ibh-i münharif (A.-F.) [فرحنم ہبش] yamuk. ş icâ' (A.) [عاجش] cesurlar.

ş iddet (A.) [1 [شدت.sertlik. 2.a ş 1 r 1 l 1 k, fazlal 1 k. ş iddetle (A.-T.) kesin olarak.

ş ifa bah ş etmek ş ifa vermek, iyile ş tirmek. ş ifa bulmak iyile ş mek.

ş ifâ' (A.) [ءافش] ş ifa,iyile ş me.

ş ifâbah ş (A.-F.) [شخبافش] ş ifa verme, iyile ş tirme. ş ifâbah ş olmak ş ifa vermek, iyile ş tirmek.

ş ifâhane (A.-F.) [منخافش] hastane. ş ifâhen (A.) [اءافش] sözlü olarak. ş ifâhî (A.) [ىءافش] sözlü olarak.

ş ifakâr (A.-F.) [رءافش] ş ifa veren, iyile ş tiren.

ş ifânâpezîr (A.-F.) [رىذپانءافش] iyile ş mez, onulmaz, ş ifa bulmaz. ş ifâresân (A.-F.) [نءاسراءفش]

ş ifa veren, iyile ş tiren. ş ifâyâb (A.-F.) [بءىءافش] ş ifa bulan. ş ifâyâb olmak ş ifa bulmak, iyile ş mek. ş îfte (F.) [ءءفءش] delicesine a ş 1 k.

ş îftedil (F.) [لدءءفءش] gönlünü kapt 1 rm 1 ş , delicesine a ş 1 k. ş ihâb (A.) [1 [بءهش.akan y 1 ld 1 z, kayan y 1 ld 1 z. 2.k 1 v 1 lc 1 m. ş îhe (F.) [ءهءش] ki ş neme.

ş îh (A.) [ىءءش] ş îh, ş îh mezhebine mensup.

ş iirâlud (A.-F.) [دول آ رعش] ş iirli. ş îyyet (A.) [تيعيش] ş îlik.

ş ikâf (F.) [] 1 فاكش.yar 1 k. 2.yaran. ş ikâr (F.) [1 [راکش.av. 2.av hayvan 1 . ş ikâr etmek avlamak.

ş ikâr olmak avlanmak, av olmak. ş ikârgah (F.) [ماگراکش] avlak.

ş ikârî (F.) [1 [ایراکش.avc 1 . 2.av ile ilgili. ş ikâyât (A.) [تاياکش] ş ikayetler.

ş ikâyet (A.) [تياکش] s 1 zlanma, ş ikayet.

ş ikâyetnâme (A.-F.) [1 [همان تياکش. ş ikayet mektubu. 2. ş ikayeti konu alan

yap 1 t.

ş ikem (F.) [1 [مکش.kar 1 n. 2.mide. ş ikembe (F.) [بمکش] i ş kembe.

ş ikemderd (F.) [درد مکش] kar 1 n a ğ r 1 s 1 . ş ikemperest (F.) [تسرپ مکش] obur. ş ikemperver (F.) [رورپ مکش] obur.

ş iken (F.) [1 [کن.k 1 ran. 2.k 1 vr 1 m, büklüm. ş ikence (F.) [مکنکش] i ş kence.

ş ikest (F.) [1 [کتسکش.k 1 r 1 k. 2.yenilgi. 3.k 1 rma. 4.k 1 r 1 lma. ş ikest bulmak k 1 r 1 lmak. ş ikest olmak k 1 r 1 lmak.

ş ikeste (F.) [1 [متسکش.k 1 r 1 k. 2.yenik, ma ğ lup.

ş ikestebâl (F.) [1 [ل.کاناد ۱ k ۱ r ۱ k. 2.çaresiz, üzgün. ş ikestebeste (F.) [متسبب متسکش] k ۱ r ۱ k dökük. ş ikestedil (F.) [لد متسکش] gönlü yaral ۱ . ş ikestetâli' (F.-A.) [عمل ط متسکش] talihsiz. ş imâl (A.) [1 [ل.کوزی. 2.sol.

ş imâlen (A.) [1 [ل.کوزی. 2.kuzeyde.

ş imâlî (A.) [ل.کوزی] kuzeye ait. kutb-i ~ kuzey kutbu. ş im ş âd (F.) [داشمش] ş im ş ir. ş im ş ir (F.) [ریشمش] k ۱ l ۱ ç.

ş inâs (F.) [1 [س.تان ۱ yan. 2.bilen. 3.sayan. ş îr (F.) [ریش] arslan. ş îr (F.) [ریش] sût.

ş îrâze (F.) [1 [ه.کتاب s ۱ rt ۱ ndaki kuma ş ş erit. 2.düzen. ş îrdan (F.) [نادریش] ş irden.

ş îrdil (F.) [لدریش] yi ğ it, arslan yürekli. ş îre (F.) [1 [ه.یش . ş ۱ ra. 2.özsuyu. 3.sût. ş îrhar (F.) [ر.اوخریش] sût çocu ğ u.

ş îrin (F.) [1 [ن.تاتل ۱ . 2. ş irin, sevimli. ş îrinkâr (F.) [ر.کندی ریش] davran ۱ ş lar ۱ güzel. ş îrinzeban (F.) [ن.ابز ن.ریش] tatl ۱ dilli. ş irk (A.) [کرش] Tanr ۱ 'ya ortak ko ş ma. ş irket (A.) [تکرش] ortakl ۱ k.

ş îrmerd (F.) [در.ریش] yürekli, yi ğ it.

ş îrpençe (F.) [1 [هچنپريش .arslan pençesi. 2.s 1 rttta ve boyunda ç 1 kan bir tür kan

ç 1 ban 1 .

ş irret (A.) [1 [ترش .kötlük. 2.kötü insan. ş iryân (A.) [نایرش] atardamar. ş î ş e (F.) [هشييش]
ş i ş e. ş itâ (A.) [اتش] k 1 ş .

ş itâbân (F.) [ناباتش] ko ş an, se ğ irten. ş itâbân olmak ko ş mak, se ğ irtmek.

ş itâiyye (A.) [1 [هيئاتش .k 1 ş l 1 k. 2.k 1 ş için yaz 1 lan ş iir. ş îve (F.) [1 [هويش .tarz, usül. 2.naz,
i ş ve. 3.aksan. ş îvebaz (F.) [زاب هويش] i ş veli.

ş îvekâr (F.) [راک هويش] i ş veli, cilveli. ş îven (F.) [نويش] a ğ 1 t. ş öhre (A.) [مرهش] ünlü. ş
öhret (A.) [ترهش] ün.

ş öhret ş iâr (A.) [راعش ترهش] ünlü. ş u'le (A.) [ملعش] alev, ş ule.

ş u'ledar (A.-F.) [راد ملعش] alevli, ş uleli. ş u'lereng (A.-F.) [گنر ملعش] alev rengi.

ş u'lever (A.-F.) [1 [رو ملعش .alevli. 2.parlak, ayd 1 nl 1 k. ş uâ (A.) [عاعش] 1 ş 1 n.

ş uâât (A.) [تااعش] 1 ş 1 nlar. ş uabât (A.) [تابعش] ş ubeler.

ş uarâ (A.) [ارعش] ş aırler.

ş ube (A.) [مبعش] kol, dal, ş ube. ş ubede (F.) [مدبعش] hokkabazl ı k.

ş ubedebâz (F.) [زاب مدبعش] hokkabaz. ş uebât (A.) [تابعش] ş ubeler. ş ugl (A.) [لغش] i ş , u ğ ra ş ı . ş ugûl (A.) [لوغش] u ğ ra ş ı lar.

ş ûh (F.) [1 [خوش.oynak ve ne ş eli. 2.hareketlerinde serbest olan. 3. ne ş eli güzel. ş ûhme ş reb (F.-A.) [برشم خوش] ş en ş akrak. ş ûm (F.) [موش] u ğ ursuz, ş om.

ş ûr (F.) [1 [روش.heyecan, co ş ku. 2.tuzlu. 3.gürültü. ş ûrâ (A.) [اروش] dan ı ş ma.

ş ûrbaht (F.) [تخبروش] talihsiz. ş ûre (F.) [مروش] çorak.

ş ûrezâr (F.) [راز مروش] çorak arazi.

ş ûrîde (F.) [1 [مديروش.peri ş an. 2.karasevdal ı . ş ûrîdebaht (F.) [تخد مديروش] talihsiz.

ş ûrîdehât ı r (F.-A.) [رطاخ مديروش] gönlü peri ş an, akl ı kar ı ş ı k. ş ûristân (F.) [نانسروش] çorak arazi. ş ûri ş (F.) [شروش] karga ş a. ş urta (A.) [مطرش] öncü asker. ş urûb (A.) [بورش] ş urup. ş urût (A.) [طورش] ko ş ullar.

ş uûbiyye (A.) [ميبوعش] ş uûbîlik. ş uûn (A.) [1 [نونش] ş ler. 2.olaylar. ş uur (A.) [روعش] bilinç. ş ûy (F.) [ىوش] koca.

ş übhe (A.) [مهبش] ş üphe.

ş übhedâr (A.-F.) [راد مهبش] ş üpheli, ku ş kulu. ş ücâ' (A.) [عاجش] cesur.

ş ücâ'at (A.) [ت عاجش] cesurluk, yi ğ itlik. ş üfeâ (A.) [اعفش] ş efaatç ı lar. ş ühedâ (A.) [ادھش] ş ehitler.

ş ühud (A.) [1 [دوھش] .görme. 2.görünme. 3.tan ı klar. ş ühûr (A.) [روھش] aylar.

ş ükr (A.) [ركش] ş ükür, te ş ekkür.

ş ükrân (A.) [نارکش] te ş ekkür borcu, iyili ğ in bilinmesi.

ş ükrâne (A.-F.) [ن ارکش] te ş ekkür borcu olarak, te ş ekkür alameti. ş ükrgüzar (A.-F.) [رازگرکش] te ş ekkür eden. ş ükûfe (F.) [مفوكش] çiçek.

ş ükûfezar (F.) [راز مفوكش] çiçe ğ i çok olan yer, çiçek bahçesi. ş ükûh (F.) [هوکش] görkem, ululuk.

ş üküfte (F.) [متفكش] aç ı lm ı ş , çiçek açm ı ş . ş ükür (A.) [ركش] te ş ekkür, iyilik bilme. ş ümâr (F.) [1 [رامش] say ı . 2.sayan.

ş ümûl (A.) [1 [لومش] .kapsam. 2.kapsama.

ş ümürde (F.) [هدرمش] say 1 l 1 . ş üpü ş (F.) [شپش] bit. ş ürb (A.) [برش] içme.

ş ürefâ (A.) [افرش] ş erifler, Hz. Muhammed soyundan gelenler. ş ürekâ (A.) [اكرش] ortaklar. ş üürû (A.) [عورش] ba ş lama.

ş üürûh (A.) [حورش] ş erhler, aç ı lamalar. ş üür (A.) [رورش] kötülükler. ş ürut (A.) [طورش] ko ş ullar. ş üs (F.) [سش] akci ğ er. ş üst (F.) [تسش] y ı kama.

ş üstü ş û (F.) [1 [وش و تسش] y ı kama. 2.y ı kanma. ş ü ş (F.) [شش] karaci ğ er. ş ütür (F.) [رتش] deve.

ş ütürban (F.) [نابرتش] deveci. ş ütürdil (F.) [لدرتش] kinci.

ş ütürhâr (F.) [راوخرتش] deve dikenî. ş ütürmürg (F.) [غرمرتش] devede ş u. ş üûn (A.) [[نوئش] 1.i ş ler. 2.olaylar. ş üûnât (A.) [تانوئش] olaylar.

ş üyû (A.) [1 [عوئش] yay ı lma. 2.da ğ ı lma. 3.duyulma. ş üyûh (A.) [1 [خوئش] ş eyhler. 2.ihtiyarlar, ya ş l ı lar.

tâ (F.) [1 [ات.kat. 2.büklüm. 3.tane. tâ (F.) [ات] kadar.

ta'biye (A.) [1 [يبيعت.yerine koyma. 2.kurulu düzen. ta'biyetülcey ş (A.) [شيجل اة يبيعت] strateji.

ta'cîl (A.) [ليجعت] acele ettirme.

ta'dâd (A.) [1 [دادعت.sayma. 2.say ı m. 3.say ı .

ta'dâd etmek 1.saymak. 2.de ğ erlendirmek, kabul etmek. ta'dîl (A.) [1 [لىدعت.de ğ i ş tirme. 2.do ğ rulama. ta'dîlat (A.) [تلىدعت] de ğ i ş tirmeler, de ğ i ş iklik. ta'dilât yapmak de ğ i ş iklik yapmak.

ta'dîlen (A.) [لىدعت] de ğ i ş tirilerek, de ğ i ş iklik yap ı larak. ta'kîb (A.) [بيقعت] takip, ard ı na dü ş me. ta'kîbât (A.) [تابيقعت] kovu ş turma. ta'kîbat yapmak kovu ş turmak.

ta'kîben (A.) [ابيقعت] takip ederek, ard ı na dü ş erek. ta'lîk (A.) [1 [قىلعت.ask ı ya alma. erteleme.

ta'lîk edilmek as ı lmak, ili ş tirilmek, tutturulmak. ta'lîl (A.) [1 [لىلعت.sebep gösterme. 2.tümdengelim.

ta'lîm (A.) [1 [ملىعت.ö ğ retme. 2.ö ğ renme. 3.me ş k. 4.idman, egzersiz.

ta'lîmât (A.) [تاميلعت] direktif. ta'lîmât vermek direktif vermek.

ta'lîmatname (A.-F.) [همان تاميلعت] yönetmelik. ta'lîmhâne (A.-F.) [هناذ ميلعت] e ğ itim alan ı .

ta'lîmî (A.) [ي ميلعت] ö ğ retici, didaktik.

ta'mîk (A.) [1 [ق يمعنت .derinleş tirme. 2.derinlemesine inceleme. ta'mîm (A.) [1 [م يمعنت .genelleş tirme. 2.genelge.

ta'mîmen (A.) [1 [ام يمعنت .genelleş tirerek. 2.genelge ile. ta'mîr (A.) [ر يمعنت] onar ı m. ta'mîr edilmek onar ı lmak. ta'mîr etmek onarmak.

ta'mîrât (A.) [تاريخ يمعنت] onar ı m, onar ı mlar. ta'mîren (A.) [اري يمعنت] tamir ederek, onararak.

ta'n (A.) [ن عط] ay ı plama, k ı nama, kötüleme, suçlama. ta'n edilmek ay ı planmak, k ı nanmak, kötülenmek, suçlanmak. ta'n etmek ay ı plamak, k ı namak, kötülemek, suçlamak. ta'ne (A.) [ن عط] ay ı plama, k ı nama, kötüleme, suçlama.

ta'nezen (A.-F.) [ن عط] ay ı playan, k ı nayan, kötüleyen, suçlayan. ta'rîb (A.) [ب ي رعنت] arapçala ş t ı rma. ta'rîb edilmek arapçala ş t ı r ı lmak. ta'rîb etmek arapçala ş t ı rmak.

ta'rîf (A.) [1 [ف ي رعنت .anlatma. 2.tan ı mlama, tan ı m. ta'rîf edilmek 1.anlat ı lmak. 2.tan ı mlanmak.

ta'rîf etmek 1.anlatmak. 2.tanımlamak. ta'rife (A.) [افرفت] çizelge.

ta'rîz (A.) [ضىرعت] laf çarpma, dokundurma, taşlama.

ta'tîl (A.) [1 [ليطعت].durdurma. 2.kapatma. 3.faaliyete son verme. ta'tîlât (A.) [تلايطعت] tatiller.

ta'vîk (A.) [قىواعت] askıya alma, geciktirme, erteleme, oyalama. ta'vîk edilmek geciktirilmek, ertelenmek, askıya alınmak. ta'vîk etmek geciktirmek, ertelemek, askıya almak. ta'vîz (A.) [ذىواعت] muska.

ta'vîz (A.) [1 [ضىواعت].ödün. 2.değişirme. ta'yîb (A.) [ببيعت] ayıplama.

ta'yîn (A.) [1 [نبيعت].belirleme. 2.belirlenme. 3.atama. 4.atanma. 5.tayın. ta'zîb (A.) [بىذعت] azap verme.

ta'zîm (A.) [1 [ميظعت].saygı gösterme. 2.ululama, yüceltme. ta'zîm etmek 1.saygı göstermek. 2.ululamak.

ta'zîmen (A.) [1 [اميظعت].saygı göstererek. 2.ululayarak, yücelterek. ta'zîr (A.) [رىذعت] özrünü bildirme.

ta'ziye (A.) [1 [هىزعت].başsağlığı dileme. 2.şîlikte yas töreni. ta'ziyet (A.) [تىزعت] başsağlığı dileme.

ta'ziyetnâme (A.-F.) [همان تىزعت] başsağlığı mektubu. ta'zîz (A.) [زىزعت] aziz tutma, değer verme. taab (A.) [1 [بعت].sıkıntı, zahmet. 2.yorgunluk. taabbüd (A.) [دبعت] kulluk, ibadet, tapınma.

taabbüd etmek kulluk etmek, tap 1 nmak. taaccüb (A.) [بجمعت] ş a ş 1 rma. taaccüb etmek ş a ş 1 rmak.

taaddî (A.) [1 [دعتى.zulüm. 2.haks 1 zl 1 k.

taaddî etmek 1.zulmetmek. 2.haks 1 zl 1 k etmek. taaddüd (A.) [1 [ددعت.çokluk. 2.ço ğ alma.

taadiyât (A.) [1 [دعتى.zulümler. 2.haks 1 zl 1 klar. taaffün (A.) [نفعت] koku ş ma. taaffün etmek koku ş mak.

taahhüd (A.) [دهعت] üstlenme. taahhüd etmek üstlenmek.

taahhüdname (A.-F.) [همان دهعت] taahhüt belgesi. taakkul (A.) [1 [لقت.ak 1 l erdirme. 2.ak 1 l etme. taakkul etmek 1.ak 1 l erdirmek. 2.ak 1 l etmek. taalluk (A.) [1 [قلعى.ilgili olma. 2.ait olma.

taallukât (A.) [1 [قلعى.ilgili olanlar. 2.akraba, yak 1 nlar. taâm (A.) [ماعط] yemek. taâm etmek yemek yemek.

taâmhane (A.-F.) [هناذ ماعط] yemekhane. taammuk (A.) [قمعت] derinle ş me. taammuk etmek derinle ş mek.

taammüd (A.) [دمعت] bilerek yapma.

taammüden (A.) [ادمعت] bilerek, kas 1 tl 1 olarak.

taammüm (A.) [مامت] genelle ş me, yay ı lma. taammüm etmek genelle ş mek, yay ı lmak. taannüd (A.) [دنعت] inat etme. taannüd etmek inat etmek.

taarruz (A.) [1 [ضربت.sald ı r ı . 2.sata ş ma. taarrüb (A.) [برعت] arapla ş ma.

taassub (A.) [1 [بصبعت.fanatiklik, kat ı yanda ş l ı k. 2.yobazl ı k. taassubkâr (A.-F.) [راکبصعت] fanatik, mutaass ı p.

taassubkârî (A.-F.) [یراکبصعت] fanatiklik, mutaass ı pl ı k, taassup. taassür (A.) [رسعت] güçle ş me. taa ş ş uk (A.) [قشعت] a ş ı k olma. tâat (A.) [1 [ات. ibadet. 2.itaat. tâat k ı lmak ibadet etmek.

taavvuk (A.) [قوعت] gecikme, oyalanma. taayYün (A.) [نبعث] ortaya ç ı kma, belirme. taayYü ş (A.) [شبعث] ya ş ama. taayYü ş etmek ya ş amak.

taazzuv (A.) [وضعت] ş ekillenme, biçim alma, organ olu ş turma.

tâb (F.) [بات]

1.güç. 2.s ı cakl ı k. 3.parlakl ı k. 4.k ı vr ı m. 5.e ğ en, büken.

6.ayd ı nlatan.

tab' (A.) [1 [عبط.huy. 2.bas ı m, bask ı . tab' edilmek bas ı lmak. tab' etmek basmak.

tab' olunmak bas ı lmak.

tab'an (A.) [اعبط] do ğ al olarak, tabiat ı yla. tab'âniyye (A.) [میناعبط] natüralizm. tabâbet (A.) [تباط] doktorluk. tabâhat (A.) [تخابط] a ş ç ı l ı k. tabak (A.) [قبط] tabak.

tabaka (A.) [قبط] 1. kat. 2. katman. 3. s ı n ı f.

tabakât (A.) [قبط] 1. katlar. 2. katmanlar. 3. s ı n ı flar. tabakâtülarz (A.) [ضر لالة قبط] jeoloji.

tabakhâne (A.-F.) [مناخ قبط] derilerin sepilendi ğ i yer, tabakhane. tâbân (F.) [نابات] parlak, ayd ı n l ı k.

tabasbus (A.) [صبصبت] yarıdakç ı l ı k, yaltaklanma. tabasbus etmek yaltaklanmak. tâbâver (F.) [روابات] dayan ı kl ı .

tabâyi' (A.) [عىابط] tabiatler, huylar. tabbâh (A.) [خابط] a ş ç ı .

tabbâl (A.) [لابط] davulcu.

tâbdar (F.) [رادات] 1. k ı vr ı m k ı vr ı m, k ı vr ı k. 2. parlak. tâbe (F.) [هبات] tava.

tâbende (F.) [هدنبات] parlak, ı ş ı k veren. tabh (A.) [خبط] pi ş irme.

tabhâne (A.-F.) [مناخ عبط] bas ı mevi.

tâbi (A.) [عبات] 1. uyan, tabi olan. 2. boyun e ğ en.

tâbi' (A.) [عباط] kitap basan.

tabiat (A.) [1 [تعيبط .do ğ a. 2.huy, yarat ı l ı ş . tabib (A.) [بيبط] doktor.

tabîban (A.-F.) [ناييبط] doktorlar.

tabîi (A.) [1 [عيبط .do ğ al. 2.do ğ al olarak. tabîiyyât (A.) [تايعيبط] do ğ a bilimleri. tâbiyyet (A.) [تيعبات] uyruk.

tabîiyyûn (A.) [نويعيبط] natüralistler. tabir (A.) [1 [رييعت .yorumlama. 2.terim.

tâbirat (A.) [1 [تاريخت .yorumlar. 2.terimler. 3.deyi ş ler. tâbistan (F.) [ناتسبات] yaz.

tâbistânî (F.) [ناتسبات] yazl ı k. tâbi ş (F.) [شبات] parlama. tabl (A.) [لبط] davul.

tablzen (A.-F.) [نزلبط] davulcu. tâbnâk (F.) [كانبات] parlak. tâbut (A.) [توبات] tabut.

tâc (A.) [1 [جات .taç. 2.sorguç.

tâcdâr (A.-F.) [رادجات] taç sahibi, padi ş ah. tâc ı ser (A.-F.) [رس جات] ba ş tac ı .

tacidar (A.-F.) [رادجات] taç sahibi, padi ş ah. tacir (A.) [رجات] tüccar, ticaret yapan. taciz (A.) [زييعت] rahats ı z etme.

taciz etmek rahatsız etmek.

tâcser (A.-F.) [رسجات] baş tacı .

tâcver (A.-F.) [روجات] taçlı , taç sahibi, padişah. tadâd (A.) [1 [دادعت .sayı . 2.sayma.

tafazzul (A.) [لصفت] bilgiçlik taslama. tafra (A.) [مرفط] atı p tutma.

tafraturûş (A.-F.) [شورف هدفط] atı p tutan. tafaturûşluk (A.-F.-T.) atı p tutma. tafsil (A.) [ليدفت] ayrıntılı açıklama.

tafsilât (A.) [1 [تلايصفت .ayrıntılı açıklama. 2.ayrıntı . tafsilât vermek ayrıntılı açıklama
klamada bulunmak. tafsilâtıyla (A.-T.) bütün ayrıntılarıyla. tafsilatlı (A.-T.) ayrıntılı .

tafsîlen (A.) [تلايصفت] ayrıntılı olarak. tagaddî (A.) [يدغت] beslenme. tagaddî etmek
beslenmek.

tagallüb (A.) [ببلغت] zorbalık.

tagannî (A.) [1 [يدغت .zenginlik. 2.makamına göre şark söyleme. tagannî etmek şark
söylemek.

tagayyür (A.) [ريغت] de ğ iş me, başkalaşma. tagazzî (A.) [يدغت] beslenme. tagazzî etmek
beslenmek.

ta ğ diye (A.) [يدغت] besleme.

ta ğ diye etmek beslemek. tâ ğ î (A.) [غاط] isyanc ı .

ta ğ lik (A.) [1 [قيلغت.kilit vurma. 2.kapama. ta ğ lît (A.) [طيلغت] yan ı ltma. ta ğ rîb etmek uzakla
ş t ı rmak. tâ ğ un (A.) [نو غاط] az ı l ı lar.

tâ ğ ût (A.) [1 [ت و غاط.büyücü. 2. ş eytan.

ta ğ yîr (A.) [ريغت] de ğ i ş tirme, ba ş kala ş t ı rma. ta ğ yîr edilmek de ğ i ş tirilmek. ta ğ yîr
etmek de ğ i ş tirmek.

ta ğ yîrât (A.) [تاريخت] de ğ i ş iklikler.

ta ğ ziye (A.) [1 [ذغت.4. besleme. 2.beslenme. tahaccür (A.) [رجحت] ta ş la ş ma. tahaccür etmek
ta ş la ş mak.

tahaddüb (A.) [بدحت] tümsekle ş me.

tahaddüb etmek tümsekle ş mek, kamburla ş mak. tahaddüs (A.) [1 [س دحت.sezgi. 2.meydana gelme.
tahaddüs etmek meydana gelmek, ortaya ç ı kmak. tahaddüsiyye (A.) [هيس دحت] sezgicilik. tahakkuk
(A.) [ق قحت] gerçekle ş me. tahakkuk etmek gerçekle ş mek.

tahakküm (A.) [م كحت] hükmetme, hükmü alt ı nda tutma. tahakküm etmek hükmetmek, hükmü alt ı
nda tutmak.

tahallüs (A.) [1 [صلخت.kurtulma. 2. ş iirde mahlas kullanma. tahammur etmek mayalanmak.

tahammül (A.) [لاحت] dayanma, katlanma. tahammül etmek dayanmak, katlanmak.

tahammülfersâ (A.-F.) [اسرفلاحت] dayan ı lmaz, takat kesici. tahammür (A.) [رمخت] mayala ş ma.

tahâret (A.) [1 [تراھط.temizlik. 2.temizlenme. tahâret etmek temizlenmek.

taharrî (A.) [1 [ىرحت.arama. 2.ara ş t ı rma. taharrî edilmek 1.aranmak. 2.ara ş t ı r ı lmak. taharrî etmek 1.aramak. 2.ar ş t ı rmak. taharriyât (A.) [تاىرحت] ara ş t ı rmalar. taharriyatç ı (A.-T.) ara ş t ı rmac ı .

tahassür (A.) [1 [رسحت.özlem duyma. 2.üzülme. tahassüs (A.) [سسحت] duygulanma, hislenme.

taha şş î (A.) [ىشخت] ürperme.

tahattî (A.) [ىطخت] haddini bilmeme, s ı n ı r ı geçme, çizgiyi geçme. tahattur (A.) [رطخت] an ı msama, hat ı rlama. tahattur etmek an ı msamak, hat ı rlamak. tahavvül (A.) [لوحت] de ğ i ş im. tahavvül etmek de ğ i ş mek.

tahavvülât (A.) [تلاوحت] de ğ i ş imler. tahayyül (A.) [ليخت] hayal etme.

tahayyül etmek hayal etmek.

tahayyülât (A.) [تلايخت] hayal etmeler, hayale dal ı ş lar. tahayyülî (A.) [ليخت] hayalî. tahayyür (A.) [ريحت] hayranl ı k.

tahayyür etmek hayran kalmak, ş a ş akalmak. tahcîr (A.) [ريحت] çit çekme.

tahdîd (A.) [ديحت] s ı n ı rland ı rma. tahdîd edilmek s ı n ı rland ı r ı lmak. tahdîd etmek s ı n ı rland ı rlamak.

tahdîdât (A.) [تاديحت] s ı n ı rland ı rmalar, k ı s ı tlamalar. tahfif (A.) [فيخت] hafifletme. tahfif etmek hafifletmek. tâhir (A.) [رماط] temiz.

tahkik (A.) [قيقحت] ara ş t ı rma, gerçe ğ i arama. tahkik edilmek ara ş t ı r ı lmak. tahkik etmek ara ş t ı rmak.

tahkîkat (A.) [تاقيقحت] ara ş t ı rmalar. tahkim (A.) [ميحت] sa ğ lamla ş t ı rma. tahkim edilmek sa ğ lamla ş t ı r ı lmak. tahkim etmek sa ğ lamla ş t ı rmak.

tahkîmât (A.) [1 [تاميحت] sa ğ lamla ş t ı rmalar. 2.sa ğ lamla ş t ı r ı lm ı ş yer. tahkîr (A.) [ريقت] küçümseme, a ş a ğ ı lama. tahkîr edilmek a ş a ğ ı lanmak.

tahkîr etmek a ş a ğ ı lamak.

tahkîrâmiz (A.-F.) [زيماً ريقحت] a ş a ğ ı lay ı c ı . tahkiye etmek anlatmak, hikaye etmek.

tahlîf (A.) [1 [فيلحت] and içirme. 2.and içme. tahlîf etmek halef b ı rakmak.

tahlîl (A.) [ليلحت] ayr ı ş t ı rma, çözümleme, analiz. tahlil etmek de ğ erlendirme yapmak, analiz yapmak. tahlîlât (A.) [تلايلحت] analizler, tahliller. tahlîs (A.) [صيلخت] kurtarma. tahlit (A.) [طيلخت] kar ı ş t ı rma.

tahliye (A.) [1 [ميلخت] .bo ş altma. 2.sal ı verme. tahliye edilmek 1.bo ş alt ı lmak. 2.sal ı verilmek. tahliye etmek 1.bo ş altmak. 2.sal ı vermek.

tahmîl (A.) [1 [ليمحت] .yükleme. 2.sorumluluk verme. tahmînen (A.) [انيمخت] tahminle, a ş a ğ ı yukar ı . tahmînî (A.) [ىنيمخت] tahmin edilen.

tahmîr (A.) [1 [ريمخت] .mayaland ı rma. 2.yo ğ urma. tahmis (A.) [1 [سيمخت] .be ş leme. 2.be ş dizeye ç ı karma. tahnit (A.) [طينحت] ilaçlama.

tahrib (A.) [بىرخت] y ı kma, harap etme.

tahrîb edilmek y ı k ı lmak, bozulmak, harap edilmek. tahrîb etmek y ı kmak, bozmak, harap etmek. tahrîbât (A.) [تاپىرخت] y ı kmalar, y ı k ı mlar.

tahrîbkâr (A.-F.) [رلكبى رخت] tahrîp edici, y 1 k 1 c 1 , bozucu.

tahrîf (A.) [فى رحت] üstünde kalem oynatarak bozma, as 1 l anlam 1 n 1 bozma.

tahrîfat (A.) [تافى رحت]

anlam 1 ndan uzakla ş t 1 racak ş ekilde üstünde kalem

oynatmalar.

tahrîk (A.) [1 [كى رحت .hareket ettirme, oynatma. 2.k 1 ş k 1 rtma. tahrîkâmiz (A.-F.) [زىمآ كى رحت] tahrik edici, k 1 ş k 1 rt 1 c 1 . tahrîm (A.) [1 [مى رحت .yasaklama. 2.yasaklanma.

tahrîr (A.) [1 [رى رحت .yazma. 2.yaz 1 lma. 3.kitap yazma. 4.serbest b 1 rakma. tahrîr edilmek yaz 1 lmak. tahrîr etmek yazmak.

tahrîr ettirilmek yazd 1 r 1 lmak. tahrîrî (A.) [ى رى رحت] yaz 1 l 1 .

tahrîs (A.) [صى رحت] h 1 rsland 1 rma. tahrîs etmek h 1 rsland 1 rmak.

tahrî ş (A.) [شى رخت] t 1 rmalama, kaz 1 ma. tahri ş etmek t 1 rmalamak.

tahsil (A.) [1 [لى صحت .elde etme. 2.ö ğ renim. tahsîlat (A.) [تلاى صحت] para ve vergi toplama.

tahsildar (A.-F.) [رادلى صحت] vergi memuru.

tahsin (A.) [نى سحت] be ğ enme, güzel bulma, takdir etme. tahsis (A.) [صى صخت] özgü k 1 lma, ay 1 rma. tahsis edilmek ay 1 r 1 lmak. tahsis etmek ay 1 rmak.

tahsisat (A.) [تاصيصخت] ödenek. tah ş iye (A.) [هيشحت] ha ş iye yazma. tah ş iye edilmek ha ş iye yaz ı lmak. tah ş iye etmek ha ş iye yazmak. taht (A.) [تحت] alt, a ş a ğ ı .

taht (F.) [1 [تحت .saltanat koltu ğ u. 2.saltanat makam ı . tahtânî (A.) [یناتحت] alttaki. tahte (F.) [هتخت] tahta.

tahtelarz (A.) [ضرلا تحت] yeralt ı . tahtelbahir (A.) [رحبلا تحت] denizalt ı . tahte şş uur (A.) [روعشلا تحت] bilinçalt ı . tahtgâh (F.) [ماگتخت] ba ş kent. taht ı e (A.) [هتخت] hata bulma.

tahtî-i arazi (A.-F.) [ىضارا طيطخت] topo ğ rafya. tahtni ş in (F.) [نيشن ت خت] tahtta oturan, hükümdar. tahtü şş uûr (A.) [روعشلا تحت] bilinçalt ı .

tahvil (A.) [1 [لىوحت .de ğ i ş tirme. 2.borç senedi.

tahvil edilmek 1.de ğ i ş tirilmek, dönü ş türülmek.2.teslim edilmek. tahvil etmek 1.de ğ i ş tirmek. 2.teslim etmek. tahvîlât (A.) [تلالىوحت] tahviller, borç senetleri. tahzîr (A.) [رىذحت] sak ı nd ı rma. tahzîr etmek sak ı nd ı rmak.

tâib (A.) [بنات] tövbe, tövbe eden.

tâife (A.) [1 [زُمْرَةُ.zümre. 2.tayfa. 3.kavim. tâir (A.) [رِئَاطٌ] kuş . tâk (A.) [قِطَاطٌ] kemer.

tâk (F.) [كِطَاطٌ] asma, asma kütüğü.

takabbül (A.) [1 [اِتِّبَاعٌ.kabul etme. 2.benimseyiş . takaddüm (A.) [1 [اِتِّبَاعٌ.öncelik. 2.öne geçme. takaddüm etmek öne geçmek. takallüs (A.) [اِتِّبَاعٌ] kas ı lma. takallüs etmek kas ı lmak.

takarrüb (A.) [اِتِّبَاعٌ] yaklaşma, yakınlaşma. takarrüb etmek yaklaşmak, yakınlaşmak.

takarrür (A.) [1 [اِتِّبَاعٌ.karar k ı lma. 2.yerleşme.

takarrür etmek 1.karar k ı lmak. 2.kararlaştırmak. 3.yerleşmek. tâkat (A.) [اِتِّبَاعٌ] dayanma gücü.

tâkatfersâ (A.-F.) [اِتِّبَاعٌ] takat tüketici, dayan ı lmaz. takattur (A.) [اِتِّبَاعٌ] damlama. takâvim (A.) [اِتِّبَاعٌ] takvimler.

takayyüd (A.) [1 [اِتِّبَاعٌ.bağlanma. 2.özen gösterme. takbîh (A.) [اِتِّبَاعٌ] ay ı plama, çirkin görme. takbîh etmek ay ı plamak, k ı namak.

tâkçe (A.-F.) [1 [اِتِّبَاعٌ.küçük kemer. 2.küçük pencere. takdim (A.) [1 [اِتِّبَاعٌ.sunma, sunuş . 2.öne alma. takdim edilmek sunulmak.

takdim etmek sunmak.

takdime (A.) [1 [مدمقت .sunu ş . 2.arma ğ an.

takdir (A.) [1 [رىدقت .de ğ erlendirme. 2.be ğ enme. 3.Tanr ı 'n ı n iste ğ i. takdîr edilmek 1.de ğ erlendirilmek. 2.be ğ enilmek. 3.de ğ er biçilmek. takdîr etmek 1.de ğ erlendirmek. 2.be ğ enmek. 3.de ğ er biçmek. takdîren (A.) [ارىدقت] takdir ederek.

takdîrname (A.-F.) [ممانرىدقت] ba ş ar ı belgesi. takdîs (A.) [سىدقت] kutsama, ululama. tak ı yye (A.) [1 [مىقت .gizleme. 2.sak ı nma. tâk ı yye (A.) [مىقات] takke.

tak ı yye yapmak 1.mezhebini gizlemek. 2.amac ı n ı gizlemek. takîb etmek izlemek.

takiben (A.) [ابىقعت] takip ederek, izleyerek. taklîd (A.) [1 [دىلقت .taklit, öykünme. 2.sahte. taklîden (A.) [ادىلقت] öykünerek, taklit ederek.

taklîl (A.) [1 [لىلقت .azaltma, k ı sma. 2.azalt ı lma, k ı s ı lma. takrîb (A.) [بىرقت] yakla ş t ı rma.

takrîben (A.) [ابىرقت] yakla ş ı k olarak. takrîbî (A.) [ىبىرقت] yakla ş ı k olarak.

takrîr (A.) [1 [رىرقت .yerle ş tirme. 2.anlatma. 3.önerge. 4.sa ğ lama. takrîren (A.) [ارىرقت] anlatarak. takrîz (A.) [ظىرقت] ele ş tiri.

takrîz (A.) [1 [ضىرقت .borç verme. 2.kitaba be ğ eni yaz ı s ı yazma.

taksîm (A.) [1 [تاسم . bölme. 2.bölüm. 3.bölü. taksîm edilmek bölünmek. taksîm etmek bölmek.

taksimât (A.) [تامسقات] bölümlendirme, bölme. taksîr (A.) [1 [رصقات . k 1 saltma. 2.kusur. taksîrât (A.) [تارصقات] kusurlar.

taksît (A.) [طسقات] borç parçası , taksit.

taktî' (A.) [1 [عسقات . kesme. 2. ş iiri veznine göre parçalara ayırma. taktîr (A.) [رطقات] damıtma.

takvâ (A.) [اوقت] haramdan kaçınma. takviye (A.) [هىوقت] kuvvetlendirme.

takviye edilmek kuvvetlendirilmek, desteklenmek. takviye etmek kuvvetlendirmek, desteklemek.

takviyet (A.) [تىوقت] kuvvetlendirme. tal'at (A.) [1 [تطل . yüz. 2.güzellik.

talâk (A.) [1 [قلاط . boş ama. 2.boş anma.

talâknâme (A.-F.) [ممان قلاط] boş anma belgesi. tâlân (F.) [نلات] talan, yağma.

taleb (A.) [1 [بلط . isteme. 2.istek. talep edilmek istenmek. talep etmek istemek.

talebdar (A.-F.) [رادبلط] alacaklı .

talebe (A.) [1 [بلط . öğrenci. 2.istekliler.

talebkâr (A.-F.) [1 [راکبیط .istekli. 2.alacakl ı . tâlî (A.) [یلآت] ikincil.

tâli' (A.) [1 [عواط .do ğ an. 2.talih. talîa (A.) [معیط] öncü. tâlib (A.) [بلط] istekli.

taltif (A.) [1 [فیطلت .ödüllendirme. 2.gönlünü alma. tama' (A.) [عمط] tamah, açgözlülük. tama'kâr (A.-F.) [راکعمط] açgözlü.

tamâm (A.) [1 [مامت .tam. 2.bitiş , sona erme. 3.bütün. tamâmen (A.) [امامت] tümüyle.

tamâm ı yla (A.-T.) tümüyle, tamamen.

ta'mîm (A.) [1 [ميمعت .genelle ş tirme, yayma. 2.genelle ş tirilme, yay ı lma. tâmm (A.) [مات] tam, eksiksiz. tâmme (A.) [مامات] tam, eksiksiz. tanbûr (A.) [روبنط] tambur.

tanbûrî (A.) [يروبنط] tanbur virtüözü. tanîn (A.) [نينط] t ı n lama, t ı n ı .

tanînendâz (A.-F.) [زادن نينط] t ı n layan, t ı n ı veren, ç ı n layan. tannâz (A.) [زانط] alaya alan, e ğ lenen.

tantana (A.) [نطنط] gürültü pat ı rt ı ile gösteriş yapma. tanz (A.) [زنط] alaya alma, e ğ lenme.

tanzîf (A.) [فيظنت] temizleme.

tanzîfât (A.) [تافيزنت] temizlik iş leri.

tanzîm (A.) [ميظنت] düzenleme, tertipleme. tanzim edilmek düzenlenmek, tertip edilmek. tanzim etmek düzenlemek, tertip etmek.

tanzîr (A.) [1 [ريظنت] benzetme. 2.nazire yazma. tanzîr edilmek 1.benzetilmek. 2.nazire yaz ı lmak. tanzîr etmek 1.benzetmek. 2.nazire yazmak.

târ (F.) [1 [رات] tel. 2.saç teli. 3.enstrüman teli. 3.karanl ı k. 4.tepe. 5.karanl ı k. târ olmak kararmak.

tarab (A.) [برط] ş enlik, ne ş elenme.

tarabengîz (A.-F.) [زيگنا برط] ne ş e veren.

tarabgâh (A.-F.) [ماگيرط] ne ş elenme yeri, e ğ lence yeri. târâc (F.) [جارات] ya ğ ma.

taraf (A.) [1 [فرط] yön. 2.ülke. 3.muhatap iki ki ş iden her biri. 4.yer. tarafdâr (A.-F.) [رادفرط] yanda ş .

tarafdârân (A.-F.) [نارادفرط] yanda ş lar, taraftarlar. tarafdârî (A.-F.) [يرادفرط] yanda ş l ı k.

tarafeyn (A.) [نيفرط] iki taraf.

tarafgîr (A.) [ريگفرط] yan tutan, yanda ş . tarafgîrlik etmek yan tutmak, taraf tutmak. tarassud (A.) [دصرت] gözleme. tarassud edilmek gözlenmek. tarassud etmek gözlemek.

tarâvet (A.) [توارط] tazelik.

tard (A.) [1 [درط.kovma. 2.görevden uzakla ş t ı rma. tard etmek kovmak.

târem (F.) [مرات] kubbe. taraf (A.) [فرط] ak ı ş .

tarfe (A.) [مفراط] göz aç ı p kapay ı ş .

tarfetülayn (A.) [نيعلا اة فرط] göz aç ı p kapay ı ncaya dek, bir anda. tarh (A.) [1 [حرط.atma. 2.düzenleme. 3.desen. 4.plan. târ ı k (A.) [قراط] Çulpan, Zühre, Venüs.

târihnüvis (A.-F.) [سىون خيرات] tarihçi, tarih yazar ı . târih ş inâs (A.-F.) [سانش خيرات] tarihçi.

tarîk (A.) [1 [قىرط.yol. 2.yöntem. 3.meslek. 4.tarikat. târîk (F.) [كيرات] karanlı k. tarrâr (A.) [رارط] yankesici.

târümâr (F.) [1 [رامورات.da ğ ı n ı k. 2.peri ş an.

târümâr etmek 1.da ğ ı tmak, kar ı ş t ı rmak. 2.peri ş an etmek. tarümâr olmak 1.da ğ ı lmak, kar ı ş mak. 2.peri ş an olmak. târüpûd (F.) [1 [دوپ و رات.kuma ş ı n çözgü ve atk ı s ı . 2.doku. tarz (A.) [1 [زرط. ş ekil, biçim. 2.yöntem. tâs (F.) [سات] tas.

tasaddî (A.) [يدصت] giri ş me, ba ş lama, el atma. tasaddî etmek giri ş mek, ba ş lamak, el atmak.

tasallut (A.) [طلست] musallat olma. tasannu (A.) [عنصت] yapmac ı k.

tasarruf (A.) [1 [فرصت.tutum. 2.elinde bulundurma. 3.para arttırma. tasâvîr (A.) [ريواست]
resimler.

tasavvufî (A.) [یفوصت] tasavvuf ile ilgili. tasavvur (A.) [روصت] zihinde kurma. tasavvurât (A.)
[تاروصت] tasavvurlar.

tasdî' (A.) [عىدصت] ba ş a ğ r ı tma, rahats ı z etme. tasdî' etmek ba ş a ğ r ı tmak, rahats ı z
etmek. tasdîk (A.) [قىدصت] onay, do ğ rulama. tasdîk etmek onaylamak. tâse (F.) [مسات] tasa.

tasfiye (A.) [1 [هيفصت.ar ı tma. 2.temizleme. tasfiye edilmek 1.ar ı t ı lmak. 2.temizlenmek. tasfiye
etmek 1.ar ı tmak. 2.temizlemek. tasfiyehane (A.-F.) [هناذ هيفصت] rafineri. tasgîr (A.) [ريغصت]
küçültme.

tashîf (A.) [فيحصت] kelimeyi yanlı ş yazma. tashih (A.) [جىحصت] düzelti. tashih edilmek
düzeltilmek. tashih etmek düzeltmek.

tâsi' (A.) [عسات] dokuzuncu.

tâsi'an (A.) [اعسات] dokuzuncusu. tâsme (F.) [ممسات] tasma.

tasmîm (A.) [ميمصت] kesin karar.

tasnîm ittihaz etmek karar almak.

tasnîmât (A.) [تاسنمات] kesin kararlar. tasnî' (A.) [1 [تصنع] yapma. 2.uydurma. tasnî' olunmak yap 1 lmak, olu Ő turulmak. tasnîf (A.) [تصنف] s 1 n 1 fland 1 rma. tasrîf (A.) [تصرف] fiil çekimi. tasrîf etmek fiil çekmek.

tasrîh (A.) [تحريص] aç 1 kça belirtme. tasrîh etmek aç 1 kça belirtmek.

tasrîhen (A.) [تحريصا] aç 1 kça bildirerek. tasvib (A.) [تصيب] uygun görme. tasvîb edilmek uygun görülmek. tasvîb etmek uygun görmek.

tasvîb olunmak uygun görülmek.

tasvîr (A.) [1 [تصویر] resmetme. 2.resim. 3.niteleme. tasvirkâr (A.-F.) [تصويركاري] tasvir edici, tasvir eden. ta Ő t (F.) [تشط] le ğ en.

tatbîk (A.) [تطبيق] uygulama.

tatbîkan (A.) [تطبيقا] uygulayarak.

tatbîkat (A.) [1 [تطبيقات] uygulamalar. 2.tatbikat. tatbîkat yapmak uygulama yapmak. tatbîkî (A.) [تطبيقى] uygulamal ı . tathîr (A.) [تهيئت] temizleme.

tathîrat (A.) [تاريهطت] temizlik. tatlîk (A.) [قيلطت] bo ŝ ama.

tatmin (A.) [1 [نيمطت] doyurma. 2.doyma. tatvîl (A.) [لىوطت] uzatma. tâûn (A.) [نواعط] veba.

tav' (A.) [عوط] boyun e ğ me, itaat. tav'an (A.) [اعوط] isteyerek.

tav'î (A.) [عوط] kendili ğ inden. tavâf (A.) [فاوط] etraf ı nda dönme. tavâf etmek etraf ı nda dönmek.

tavâif (A.) [1 [فناوط] zümreler. 2.tayfalar. 3.kavimler. tavassut (A.) [طسوت] arac ı l ı k.

tavassut etmek arac ı l ı k etmek, arac ı olmak. tavattun (A.) [نطوت] yerle ŝ me, yurt tutma.

tavattun etmek yerle ŝ mek, yurt tutmak. tavîl (A.) [1 [لىوط] uzun. 2.uzun süreli.

tavk (A.) [1 [قوط] kolye, gerdanl ı k. 2.tasma. tavr (A.) [روط] tav ı r.

tavsîf (A.) [فيصوت] vas ı fland ı rma, niteleme. tavsîf edilmek vas ı fland ı r ı lmak, nitelenmek.

tavsîf etmek vas ı fland ı rmak, nitelemek.

tavsiye (A.) [1 [يصوت] vasiyet etme. 2. ı smarlama. 3.ö ğ üt verme. tâvus (A.) [سواط] tavus ku ŝ u.

tavzîf (A.) [فيظوت] görevlendirme. tavzîh (A.) [حيصوت] aç 1 klama.

tavzîh etmek aç 1 klamak, aç 1 kl 1 ğ a kavu ş turmak. tavzîhat (A.) [تاحيصوت] aç 1 klamalar. tây (F.) [يات] denk, e ş it.

taylasan (A.) [ناسليط] sar 1 ğ 1 n sarkan ucu. tayr (A.) [ريط] ku ş .

tayy (A.) [1 [طى.geçip gitme. 2.katlama, dürme. 3.silme. 4.yok etme. tayyâr (A.) [رايط] uçucu. tayyâre (A.) [هرايط] uçak.

tayyib (A.) [بيط] güzel, ho ş . tayyibe (A.) [هبيط] iyi davran ı ş . tâz (F.) [زات] ko ş ma, ko ş u ş turma.

taz'îf (A.) [1 [فيعضت.zay 1 f dü ş ürme. 2.iki kat yapma. tazallüm (A.) [ملظت] s 1 zlanma, yak 1 nma. tazallüm etmek s 1 zlanmak, yak 1 nmak.

tazammun (A.) [1 [نمضت. içinde bulundurma. 2.kefil olma. tazammun etmek 1.içinde bulundurmak. 2.kefil olmak. tazarru' (A.) [عرضت] yalvar ı p yakarma.

tazarru'ât (A.) [تاعرضت] yalvar ı p yakarmalar. tazarrur (A.) [ررضت] zarar görme, zarar etme. tâze (F.) [1 [زات.körpe, taze. 2.genç. 3.yeni.

tâzegî (F.) [1 [يگزات.körpelik, tazelik. 2.gençlik. 3.yenilik.

tâzî (F.) [1 [نيازات .Arapça. 2.taz ı . tâziyân (F.) [نيازات] araplar.

tâziyâne (F.) [1 [نيازات .k ı rbaç. 2.tezene.

tazmîn (A.) [1 [نيمضت .zarar ödeme, tazminat verme, zarar kar ş ı lama. 2.bir

ba ş ka ş aire ait beyti sahibinin ad ı n ı da bildirerek kendi ş iirinde kullanma.

tazmîn edilmek tazminat verilmek, zarar kar ş ı lanmak.

tazmîn etmek 1.tazminat vermek, zarar ı kar ş ı lamak. 2.içinde bulundurmak,

içermek.

tazmînât (A.) [ن تانيمضت] zarar ödemeleri, tazminat. tazmînât vermek zarar ödemesinde bulunmak.

tazyîk (A.) [1 [قبيضت .s ı k ı ş t ı rma, daraltma. 2.bas ı nç yapma, bast ı rma. 3.bas ı nç. tehâsum

(A.) [مصاخت] birbirine dü ş manl ı k gütme. te'hîrli (A.-T.) gecikmeli.

te'cîl (A.) [ليجأت] geciktirme, erteleme. te'cîl edilmek geciktirilmek, ertelenmek. te'cîl etmek geciktirmek, ertelemek.

te'dîb (A.) [1 [بيدات .e ğ itme, terbiye etme. 2.cezaland ı rma. te'dîb etmek 1.e ğ itmek, terbiye etmek. 2.cezaland ı rmak.

te'dîb olunmak 1.e ğ itilmek, terbiye edilmek. 2.cezaland ı r ı lmak. te'diyât (A.) [ت ايدأت]

ödemeler. te'diye (A.) [هيدات] ödeme. te'diye edilmek ödenmek. te'diye etmek ödemek.

te'hîr (A.) [1 [ريخأت .geciktirme. 2.gecikme.

te'hîr edilmek geciktirilmek. te'hîr etmek geciktirmek.

te'kîd (A.) [ديكأت] peki ş tirme, sa ğ lamla ş t ı rma.

te'kîd etmek 1.peki ş tirmek, sa ğ lamla ş t ı rmak. 2.önceki yaz ı y ı tekrarlamak. te'lîf (A.) [تليفأت] 1 [تليفأت] yanyana getirme, al ı ş t ı rma. 2.kaleme alma, yazma.

te'lîf edilmek 1.bir araya getirilmek, birle ş tirilmek. 2.kaleme al ı nmak, yaz ı lmak. te'lîf etmek 1.bir araya getirmek. 2.kaleme almak, yazmak.

te'lîf olunmak 1.bir araya getirilmek, birle ş tirilmek. 2.kaleme al ı nmak. te'lîfât (A.) [تليفأت] kaleme al ı nm ı ş eserler. te'lifbîn (A.-F.) [نيدفيلأت] uzla ş t ı r ı c ı , birle ş irici.

te'lîfkerde (F.) [مدرکفيلأت] biri taraf ı ndan kaleme al ı nm ı ş . te'nîs (A.) [سينأت] al ı ş t ı rma.

te'sîr (A.) [1 [ريثأت] iz b ı rakma. 2.etkileme. 3.etki. te'sîrât (A.) [تاريخأت] etkiler.

te'sîs (A.) [1 [سيسأت] kurma. 2.temel atma. 3.kurulu ş . te'sîs edilmek kurulmak. te'sîs etmek kurmak.

te'sîsât (A.) [1 [تاسيسأت] kurulu ş lar. 2.düzenek. te'vîl (A.) [ليوات] ba ş ka bir yorum getirme. te'vîl etmek ba ş ka bir yorum getirmek. te'yîd (A.) [دىأت] peki ş tirme. te'yîd edilmek peki ş tirilmek. te'yîd etmek peki ş tirmek.

teâdül (A.) [لداعت] denklik.

teâkub (A.) [بقاعت] birbirini izleme. teâkub etmek birbirini izlemek.

teâkud etmek kar ş ı l ı kl ı akitle ş mek. teâlî (A.) [ىلاعت] yükselme.

teâmül (A.) [ىلاعت] al ı ş ı lagelmi ş uygulama. 2.i ş . 3.tepkime. teâmülât (A.) [تلاماعت] al ı ş ı lagelmi ş uygulamalar. tearrî (A.) [ىرعت] ar ı nma. 2.ç ı plakla ş ma. teâruz (A.) [ضراعت] kar ş ı l ı kl ı z ı tl ı k, çeli ş me. teâruz etmek çeli ş mek.

teârûf (A.) [ىراعت] birbirini bilme. 2.herkeşçe bilinme. teâtî (A.) [ىطاعت] birbirine verme. teâtî edilmek birbirine verilmek. teâvün (A.) [نواعت] yard ı mla ş ma.

teb (F.) [ىت] ate ş , hastal ı k harareti. 2.s ı tma. teb'îd (A.) [ىبعبت] uzakla ş t ı rma. 2.sürgün etme. teb'îd edilmek 1.uzakla ş t ı r ı lmak. 2.sürgün edilmek. teb'îd etmek 1.uzakla ş t ı rmak. 2.sürgün etmek. tebaa (A.) [ىعبت] uyruk, teba.

tebâh (F.) [ىابت] yok olmu ş . 2.y ı k ı lm ı ş . 3.bozulmu ş , çürümü ş . tebâh etmek 1.yok etmek. 2.y ı kmak. 3.bozmak, çürütmek. tebâh olmak 1.yok olmak. 2.y ı k ı lmak. 3.bozulmak, çürüme.

tebahhur (A.) [رخبنت] buharlanma.

tebahhur (A.) [1 [رحبت.göllenme. 2.derin bilgi sahibi olma, uzmanla ş ma. tebahhur etmek buharlanmak.

tebâhkâr (F.) [راكمابت] yok eden, mahveden, y ı kan. tebahtur (A.) [رتختب] kibirlenerek yürüme. tebaiyyet (A.) [تيعبت] uyrukluk. tebaiyyeten (A.) [ة يعبت] uyarak. tebâr (F.) [رابت] soy.

tebâ ş îr (F.) [ريشابت] tebe ş ir.

tebâüd (A.) [دعابت] uzakla ş ma. tebâüd etmek uzakla ş mak.

tebâyün (A.) [نىابت] z ı t l ı k, ayk ı r ı l ı k. tebcîl (A.) [ليجبت] ululama. tebcîl edilmek ululanmak. tebcîl etmek ululamak.

tebcilkârl ı k (A.-F.-T.) yüceltme, ululama.

tebdîl (A.) [لىدبت] de ğ i ş tirme, dönü ş türme, de ğ i ş iklik. tebdîl edilmek de ğ i ş tirilmek, dönü ş türülmek. tebdîl etmek de ğ i ş tirmek, dönü ş türmek. tebdîl olmak dönü ş mek.

tebdîlen (A.) [لىدبت]

1.de ğ i ş tirerek, dönü ş türerek. 2.de ğ i ş tirilerek,

dönü ş türülerek.

tebe'a (A.) [اعبت] tebalar, uyruklar. tebe'an (A.) [اعبت] uyarak.

tebeddül (A.) [تدبت] de ğ i ş im. tebeddül etmek de ğ i ş mek.

tebeddülât (A.) [تلادبت] de ğ i ş imler, de ğ i ş iklikler. tebellü ğ (A.) [غلبت] alma. tebellü ğ etmek bizzat almak. teber (F.) [ربت] balta.

teberdâr (F.) [رادربت] baltacı . teberrâ (A.) [اربت] uzak durma. teberru (A.) [عربت] ba ğ ı ş .

teberruan (A.) [اعربت] ba ğ ı ş layarak. teberruât (A.) [تاغربت] ba ğ ı ş lar. teberrüd (A.) [دربت] so ğ uma. teberrüd etmek so ğ umak.

teberrük (A.) [كربت] mübarek görme, kutlu sayma. teberrüken (A.) [اكربت] mübarek görerek, u ğ ur sayarak. teberzin (F.) [نيزريت] sava ş baltası . tebessüm (A.) [مسبت] gülümseme. tebessüm etmek gülümsemek.

tebettül (A.) [لتبت] kö ş esine çekilme. tebettül etmek kö ş esine çekilmek.

tebevül (A.) [لوبت] idrar yapma, i ş eme.

tebeyyün (A.) [نيبت] ortaya ç ı kma, anla ş ı lma. tebeyyün etmek ortaya ç ı kmak, anla ş ı lmak.

tebhâl (A.) [لاختب] uçuk.

tebhîr (A.) [ريخت] buharla ş t 1 rma. teblerze (F.) [هزل بت] s 1 tma nöbeti. teblî ğ (A.) [غيلبت]
1.bildiri. 2.yeti ş tirme. teblî ğ ât (A.) [تاغيلبت] bildiriler. tebrîd (A.) [ديربت] so ğ utma.

tebrîe (A.) [ئربت] ar 1 nd 1 rma, temize ç 1 karma. tebrîe etmek temize ç 1 karmak. tebrîk (A.) [كىربت]
kutlama. tebrîk edilmek kutlanmak. tebrîk etmek kutlamak.

tebrîkât (A.) [تاكىربت] kutlamalar.

tebrîkname (A.-F.) [مهمان كىربت] kutlama yaz 1 s 1 . teb ş îr (A.) [ريشبت] müjdeleme. teb ş îr
etmek müjdelemek.

tebyîn etmek aç 1 kl 1 ğ a kavu ş turmak. tebyîz etmek temize çekmek.

tebzîr etmek savurganl 1 k etmek, israf etmek. tecâhül (A.) [لاجت] bilmezlikten gelme. tecârib (A.)
[برجت] tecrübeler, denemeler. tecâsür (A.) [رساجت] yüreklenme.

tecâvüz (A.) [1 [زواجت.haddini a ş ma, s 1 n 1 r 1 geçme. 2.sark 1 nt 1 l 1 k etme.

tecâvüz etmek 1.s 1 n 1 r 1 geçmek, ba ş kas 1 n 1 n haklar 1 n 1 hiçe saymak. 2. 1 rza geçmek.

tecavüzkâr (A.-F.) [1 [راکزواجت] 1 n 1 r 1 geçen, sald 1 rgan. 2.sark 1 nt 1 l 1 k eden. tecdîd (A.) [1 [دی.دجت] yenileme. 2.yenilenme. tecdîd edilmek yenilenmek. tecdîd etmek yenilemek.

tecdîd olunmak yinelenmek.

teceddüd (A.) [ددجت] yenilenme, yenilik.

teceddüdât (A.) [تاددجت] yenilenmeler, yenilikler. tecellî (A.) [1 [ی.لجت] görünme, ortaya ç 1 kma. 2.kader. tecellî etmek görünmek.

tecellîgâh (A.-F.) [ماگیلجت] görünme yeri, zuhur yeri, ortaya ç 1 k 1 ş yeri. tecemmu (A.) [عمجت] toplanma, bir araya gelme. tecemmu etmek toplanmak, bir araya gelmek. tecemmül (A.) [لمجت] süslenme.

tecennün (A.) [ننجت] cinnet geçirme. tecerru' (A.) [عرجت] yudumlama. tecerru' etmek yudumlamak.

tecerrüd (A.) [1 [درجت] bekarl 1 k. 2.ç 1 plakl 1 k. 3.soyutlanma. tecerrüd etmek 1.ç 1 plak kalmak. 2.soyutlanmak. teccessüm (A.) [مسجت] cisimle ş me, ş ekillenme. teccessüm etmek cisim halinde ortaya ç 1 kmak. teccessüs (A.) [1 [س.سجت] ara ş t 1 rma. 2.merak. teccessüs etmek ara ş t 1 rmak.

tecessüskâr (A.-F.) [راکسسجت] merakl 1 , mütecessis.

tecevvüf (A.) [فوجت] kofluk.

tecezzî (A.) [یزجت] bölünme, parçalanma, ayrışma. techîl (A.) [لیهجت] bilgisizli ğini çıkarma. techîz (A.) [زیهجت] donatım. techîz edilmek donatılmak. techîz etmek donatmak.

techîzât (A.) [تازیهجت] donatım.

tecnîs (A.) [سینجت] cinas yapma, iki anlamlı söz kullanma. tecribe (A.) [1 [تبرجت] deneme, sınamak. 2.deneyim. tecribî (A.) [تبرجت] deneysel, tecrübî. tecrîd (A.) [دیرجت] soyutlama. tecrîd edilmek soyutlanmak. tecrîd etmek soyutlamak.

tecrîden (A.) [ادیرجت] soyutlayarak.

tecrübe (A.) [1 [تبرجت] deneme, sınamak. 2.deneyim. tecrübe edilmek denenmek, sınamak. tecrübe etmek denemek, sınamak.

tecvîd (A.) [دیوجت] Kur'ân'ın usûlüne göre okuma. tecvîz (A.) [1 [زیوجت] uygun görme. 2.izin verme. teczie (A.) [تیزجت] parçalara ayırma, bölme. teczîr (A.) [ریزجت] karekök alma. tecziye (A.) [هیزجت] cezalandırma. tecziye edilmek cezalandırılmak.

tecziye etmek cezalandırılmak.

tecziye olunmak cezalandırılmak.

tedâbir (A.) [ريبات] çareler, tedbirler. tedâfü (A.) [عفادت] savunma.

tedâfü (A.) [عفادت] savunma ile ilgili.

tedâhül (A.) [1 [لخدات.karışma. 2.yığılılışıma. tedâî (A.) [عادت] çağrışım.

tedarikât (A.) [تاكرات] hazırlamak. tedârukât (A.) [تاكرات] hazırlamak.

tedârük (A.) [كرادت] hazırlama, temin etme. tedâvül (A.) [لوادت] dolaşım. tedbîr (A.) [ريبات] çare, önlem.

tedbîrülmenzil (A.) [لزمنلاريبيت] ekonomi. tedennî (A.) [نديت] gerileme, alçalma, düşüş.
tedennî etmek gerilemek, alçalmak. tederrüs (A.) [سردت] ders alma. tedfîn (A.) [نيفدت] gömme.
tedfîn edilmek gömülmek. tedfîn etmek gömmek.

tedhîn (A.) [1 [نيدت.dumanlama. 2.tütsüleme. tedhîn (A.) [نيهدت] yağı sürme.

tedhîş (A.) [شيهدت] dehis et salma, dehis ete düşürme. tedkîk (A.) [قيقت] inceleme, tetkik.

tedkîk edilmek incelenmek. tedkîk etmek incelemek.

tedkîk olunmak incelenmek.

tedkîkât (A.) [تاقىقت] incelemeler, tetkikler.

tedrîcen (A.) [اجيردت] gitgide, ad 1 m ad 1 m, yava ş yava ş . tedrîcî (A.) [ىجيردت] yava ş yava ş , azar azar, gittikçe. tedrîs (A.) [سيردت] ders verme. tedrîs etmek ders vermek.

tedrîsât (A.) [تاسيردت] ö ğ retim.

tedvîn edilmek kitap haline getirilmek.

tedvîr (A.) [1 [ريودت.döndürme. 2.idare etme. tedviye etmek ilaç vermek.

teeddüb (A.) [بدأت] utanma, terbiye ile çekinme. teeddüb etmek utanmak.

teeddüben (A.) [١ بدأت] terbiye ile çekinerek, utanarak. teehhül (A.) [1 [لمأت] evlenme. 2.evcille ş me. teehhül etmek evlenmek.

teehhür (A.) [رخأت] gecikme. teehhür etmek gecikmek.

teekküd etmek (A.-T.) peki ş mek, tekid edilmek. teemmül (A.) [لمأت] enikonu dü ş ünme.

teemmül etmek enikonu dü ş ünme.

teennî (A.) [1 [ىنأت] yava ş lama, duraksama. 2.dikkat gösterme.

teessüf (A.) [فسأت] üzülme, hay ı flanma. teessüf etmek üzölmek, hay ı flannak.

teessür (A.) [1 [رثأت.üzölme, üzüntü. 2.etkilenme. teessüs (A.) [سسأت] kurulma. teessüs etmek kurulmak. teeyyüd etmek peki ş mek.

tefahhur (A.) [رخفت] ş i ş inme, övünme.

tefahhus (A.) [صحت] derinlemesine ara ş t ı rma. tefâhür (A.) [رخافت] övünme.

tefakkud (A.) [دقت] arkas ı n ı aray ı p sorma. tefâsîl (A.) [ليصافت] ayr ı nt ı lar.

tefâsîr (A.) [ريسافت] tefsirler, yorumlar. tefâvüt (A.) [توافت] farkl ı l ı k. tefavvuk (A.) [قوفت] üstünlük.

tefazzul (A.) [لصفت] üstünlük taslama.

tefe'ül (A.) [1 [لأفت.fal açma. 2.hayra yorma, u ğ ur sayma. tefe'ül etmek 1.fal açmak. 2.hayra yormak, u ğ ur saymak. tefehhüm (A.) [مهفت] anlama.

tefehüm etmek anlamak, fark ı na varmak. tefekkür (A.) [ركفت] dü ş ünme, kafa yorma. tefekkür etmek dü ş ünme, kafa yormak.

tefekkürât (A.) [تاركفت] dü ş ünmeler, dü ş ünceler. tefelsüf (A.) [فسلفت] felsefe yapma.

teferru'ât (A.) [تاعرفت] ayr 1 nt 1 lar. teferrüc (A.) [جرفت] gezinti.

teferrücgâh (A.-F.) [ماگجرفت] gezinti yeri.

teferrüd (A.) [1 [درفت.yaln 1 zl 1 k. 2.benzersizlik. tefessüh (A.) [خسفت] çürüme, çürüyerek da ğ 1 lma. tefessüh etmek çürüme, çürüyerek da ğ 1 lma. tefevvuh (A.) [هوفت] dile getirme. tefevvuk (A.) [قوفت] üstünlük.

tefhîm (A.) [ميخفت] yüceltme, ululama. tefhîm (A.) [ميهفت] anlatma. tefhîm etmek anlatmak.

tefrîh (A.) [جيرفت] ferahl 1 k verme. tefrîk (A.) [قيرفت] ay 1 rma, ay 1 rdetme. tefrîk edilmek ay 1 r 1 lma, ay 1 rt edilmek. tefrîk etmek ay 1 rmak, ay 1 rt etmek. tefrîk olunmak ayr 1 lma.

tefrika (A.) [1 [مقرفت.bölücülük. 2.ayr 1 lma. 3.bölüm bölüm yay 1 nlama. tefri ş (A.) [شيرفت] dö ş eme. tefri ş edilmek dö ş emek. tefri ş etmek dö ş emek.

tefri ş at (A.) [تاشيرفت] dö ş emeler. tefrît (A.) [طيرفت] a ş 1 r 1 l 1 k. tefsir (A.) [ريسفت] yorum.

tefsir edilmek yorumlanmak. tefsir etmek yorumlamak.

tefsirât (A.) [تاريسفت] yorumlar. tefte (F.) [تفت] k 1 zg 1 n.

teftîn (A.) [1 [نيتفت .fitne sokma. 2.meftun etme. tefti ş (A.) [شيتفت] denetleme. tefti ş edilmek denetlenmek. tefti ş etmek denetlemek.

tefviz (A.) [1 [ضىوفت .birine b 1 rakma. 2.ihale etme. tefviz edilmek 1.birine b 1 rak 1 lmak. 2.ihale edilmek. tegaddî etmek beslenmek.

tegafül (A.) [لفاغت] bilmezlikten gelme, anlamazl ı ktan gelme. tegafül etmek anlamazl ı ktan gelmek. tegayür (A.) [رىاغت] z 1 tl 1 k.

tegayyür (A.) [ريغت] de ğ i ş me, ba ş kala ş ma. tegayyür etmek de ğ i ş mek, ba ş kala ş mak. tegazzî etmek beslenmek.

tegazzül (A.) [لزغت] gazel söyleme. teh (F.) [ت] dip.

tehâcî (A.) [حاهت] hicivle ş me.

tehâcüm (A.) [1 [مجاهت .sald ı r ı . 2.ü ş ü ş me. tehâcüm etmek ü ş ü ş mek.

tehallüf (A.) [فالخت] uygunsuzluk, uymama.

tehallüs (A.) [صلخت] mahlas kullanma.

tehâlûf (A.) [1 [فلأخت .uygunsuzluk, uymama. 2.farklılık. tehâlük (A.) [كلأهت] can atış , can atma, atılma, çok arzu etme. tehâsum (A.) [مصأخت] birbirine düşmanlık gütmeye. tehâşî (A.) [شأحت] çekinme.

tehâvün (A.) [نوأهت] hafife alma.

tehcîr (A.) [رلأهت] göçe zorlama, göç ettirme. tehcîr etmek göç ettirmek. tehdîd (A.) [دلأهت] gözdağı .

tehdîd edilmek gözdağı verilme. tehdîd etmek gözdağı vermek.

tehdîdâmîz (A.-F.) [زلمأ دلأهت] gözdağı vererek, tehdit edici. tehdîden (A.) [دلأهت] gözdağı vererek tehdit ederek. tehdîdkâr (A.-F.) [رلأك دلأهت] gözdağı verici, tehdit edici. tehdîdkârâne (A.-F.) [من رلأك دلأهت] tehdit ederek. teheccî (A.) [لأهت] heceleme. teheccî etmek heceleme.

tehevvu (A.) [عوأهت] kusma. tehevvu etmek kusmak.

tehevvür (A.) [روأهت] küplere binme, köpürme. tehevvür etmek küplere binmek, köpürmek.

teheyyüc (A.) [أأهت] heyecanlanma.

tehî (F.) [1 [لأهت .boş . 2.anlamsız, yararsız .

tehîdest (F.) [1 [تہدست.yoksul. 2.eli bo ş .

tehîdestî (F.) [1 [تہدست.yoksulluk. 2.eli bo ş luk. tehîma ğ z (F.) [زغم یہت] samankafal ı , bo ş kafal ı . tehîmiyân (F.) [1 [تہم یہت] . 2.kof. tehiyye (A.) [تہیہت] haz ı rlama. tehiyye edilmek haz ı rlanmak. tehiyye etmek haz ı rlamak.

tehniyet (A.) [تہنہت] kutlama. tehyie (A.) [تہیہت] haz ı rlama. tehzîb (A.) [تہذہت] süsleme. tehzîl (A.) [تہذہت] alaya al ı ş . tehzîz (A.) [تہذہت] titretme. tekabül (A.) [تہاکت] kar ş ı lama. tekabül etmek kar ş ı lamak.

tekâlîf (A.) [1 [تہلہت.öneriler, teklifler. 2.vergiler. 3.ibadetler. tekâmül (A.) [1 [تہاکت.olgunla ş ma. 2.evrin. tekâmül etmek olgunla ş mak, geli ş mek.

tekâpu (F.) [1 [تہپاکت.tela ş , ko ş u ş turma. 2.dalkavukluk. tekârîr (A.) [تہرہت] önergeler. tekârub (A.) [تہرہت] yak ı nla ş ma.

tekâsüf (A.) [1 [تہساکت.yo ğ unla ş ma. 2.koyula ş ma. tekâsüf etmek yo ğ unla ş mak.

tekâsül (A.) [تہساکت] ü ş engeçlik, tembellik.

tekâsür (A.) [رثاكت] ço ğ alma. tekâtu' (A.) [عطاقت] kesi ŝ me. tekâüd (A.) [دعاقت] emeklilik.

tekâüd olmak emekliye ayr ı lmak, emekli olmak. tekâüdiye (A.) [هى دعاقت] emekli ayl ı ğ ı .

tekâvîm (A.) [ميو اقت] takvimler. tekâyâ (A.) [اى ااكت] tekkeler.

tekbîr (A.) [ريبكت] Allahuekber deme. tekbîr getirmek Allahuekber demek.

tekdîr (A.) [1 [رى دكت .azarlama. 2.buland ı rma. tekebbür (A.) [ربكت] büyüklük taslama. tekeffül (A.) [لفكت] kefil olma. tekeffül etmek kefil olmak.

tekellüm (A.) [ملكت] konu ŝ ma.

tekemmül (A.) [1 [ل مکت .tamamlanma. 2.olgunla ŝ ma. tekemmül etmek 1.tamamlanmak. 2.olgunla ŝ mak. tekerrür (A.) [ررکت] tekrarlanma. tekerrür etmek tekrarlanmak. tekessur (A.) [رسکت] k ı r ı lma. tekessür (A.) [رثکت] ço ğ alma.

tekevvün (A.) [نوكت] olu ŝ um, olu ŝ ma.

tekevvün etmek 1.olu ŝ mak. 2.meydana gelmek, olmak. tekevvünât (A.) [تان نوكت] olu ŝ umlar, olu ŝ malar.

tekeyyüf (A.) [فيكت] keyiflenme.

tekfîl (A.) [ل يفت] kefil etme, kefil gösterme. tekfîn (A.) [ن يفت] kefenleme.

tekfîr (A.) [ر يفت] kafirlikle suçlama. teklîf (A.) [1 [فيكت.öneri. 2.vergi. teklîfât (A.) [ت افيلكت] öneriler.

tekmîl (A.) [1 [ل يمكت] tamamlama. 2.bütün, tüm. tekmile (A.) [ل م كت] ek. tekrâr (A.) [ر ا ر كت] yine.

tekrâren (A.) [ا ر ا ر كت] tekrar tekrar. tekrîm (A.) [م ي ر كت] saygı gösterme. tekrîr (A.) [ر ي ر كت] tekrarlama.

teksîf (A.) [1 [ف يثكت] yo ğ unla ş t ı rma. 2.toplama. teksîf etmek yo ğ unla ş t ı rmak. teksîr (A.) [ر يثكت] ço ğ altma. teksîr edilmek ço ğ alt ı lmak. teksîr etmek ço ğ altmak.

tekvîn (A.) [ن ي و كت] yaratma, var etme. tekye (A.) [ه ي كت] tekke.

tekzîb (A.) [ب ي ذ كت] yalanlama. tekzîb edilmek yalanlanmak. tekzîb etmek yalanlamak.

tel'în (A.) [ن يعلت] lanetleme.

tel'în edilmek lanetlenmek. tel'în etmek lanetlemek.

telâfî (A.) [تىفلات] zarar kar ş ı lama. telâkî (A.) [تىقلات] bulu ş ma, görü ş me.

telakkî (A.) [تىقلت] anlay ı ş , görü ş , de ğ erlendirme. telakkî etmek anlamak, de ğ erlendirmek.

telakkiyât (A.) [تىايقلت] görü ş ler, anlay ı ş lar, de ğ erlendirmeler. telâmîz (A.) [تىيملات] ö ğ renciler.

telâsuk (A.) [تىصلات] biti ş me, yap ı ş ma. telâ ş î (A.) [تىशलلات] da ğ ı lma.

telattuf (A.) [تىطلت] yumu ş ak davranma. telâtum (A.) [تىمطلات] çalkant ı .

telbîs (A.) [تىبيلت] hile yaparak aldatma. tele (A.) [تىلمت] kapan, tuzak. tele'lu (A.) [تىللأت] ı ş ı ldama. telebbüs (A.) [تىسبلىت] giyinme.

telef (A.) [تىلف] 1 [تىلفات] ölme. 2.bo ş a gitme.

telef etmek harcamak, tüketmek, yok etmek. telef olmak 1.ölmek. 2.bo ş a gitmek. telefât (A.) [تىافل] [تىلفات] can kayb ı , ölümler. telehhüf (A.) [تىفهلت] yan ı p yak ı lma. telemmüz (A.) [تىذملت] ö ğ rencilik.

telemmüz etmek ö ğ renci olmak, ö ğ rencilik etmek.

televvün (A.) [نولت] yanardönerlik. telh (F.) [خلت] ac 1 .

telhîs (A.) [1 [صيخت .k 1 saltma. 2.özetleme. telhîs etmek özetlemek.

telhîsen (A.) [اصيخت] özetle.

telhkâm (F.) [ماكخت] üzgün, ac 1 l 1 .

telkârî (T.-F.) [يراك لت] gümü ş i ş leme. telkîh (A.) [حيقلت] a ş 1 lama.

telkîn (A.) [نيقلت] ö ğ retme, kula ğ 1 na anlatma. telkînî (A.) [نيقلت] telkine dayal ı . tell (A.) [لت] tepe, s 1 rt.

telmîh (A.) [حيملت] gönderme, îmâl 1 anlatma.

telmîhât (A.) [تاحيملت] göndermeler, îmâl 1 anlatmalar.. telmîhen (A.) [احيملت] göndermede bulunarak. telvîn (A.) [نيولت] boyama.

telvîs etmek kirletmek. Beni de telvis ettiniz. temâdî (A.) [يدامت] uzama, sürme.

temâdî etmek uzamak, sürmek, devam etmek. temâs (A.) [سامت] dokunma. temâs etmek dokunmak.

temâsîl (A.) [1 [ليثامت .resimler. 2.semboller. temâsül (A.) [لثامت] benze ş me. temâ ş â (F.) [اشامت] seyretme.

temâ ş â etmek seyretmek.

tema ş agâh (F.) [ماگاشامت] seyir yeri. temâyül (A.) [لىامت] e ğ ilim.

temâyülât (A.) [تلىامت] e ğ ilimler.

temâyüz (A.) [زىامت] seçkinlik, üstünlük, ayr ı cal ı k.

temayüz etmek seçkinlik kazanmak, ayr ı cal ı k kazanmak, dikkat çekmek. temcîd (A.) [دىجت] ululama.

temdîd (A.) [1 [دىدمت.uzatma. 2.süre uzatma. temdîd edilmek uzat ı lmak. temdîd etmek uzatmak.

temeddün (A.) [ندمت] uygarl ı k. temeddün eylemek uygarla ş mak. temekkün (A.) [نكمت] yerle ş me. temelluk (A.) [قلمت] yaltaklanma. temellük (A.) [كلمت] mülk edinme. temellük etmek mülk edinmek. temennî (A.) [ىنمت] istek, arzu. temennî edilmek arzu edilmek. temennî etmek arzu etmek.

temerküz (A.) [زكرمت] toplanma, y ı ğ ı l ı ş ma. temerküz etmek toplanmak, y ı ğ ı l ı ş mak.

temerrüd (A.) [درمت] dikba ş l ı l ı k, direni ş . temerrüd etmek direnmek, dikba ş l ı l ı k etmek.

temeshur (A.) [رخصت] maskaral ı k. temeshur etmek maskaral ı k etmek. temessüh etmek ş ekil de ğ i ş tirmek.

temessük etmek s ı ms ı k ı tutunmak, sar ı lmak.

temessül etmek 1.cisimlenmek. 2.benze ş mek. 3.özümlemek. temettü (A.) [عتمت] kazanç, kâr.

temevvüc (A.) [جومت] dalgalanma. temevvüc etmek dalgalanmak. temevvül (A.) [لومت] zenginlik.

temeyyüz (A.) [زيمت] kendini gösterme, sivrilme, ayr ı cal ı k kazanma. temeyyüz etmek kendini göstermek. temhîl etmek süre tan ı mak.

temîn (A.) [1 [نيمأت] gerçeikle ş tirme, sa ğ lama. 2.gerçeikle ş tirilme, sa ğ lanma.

3.emin k ı lma, güvence verme.

temîn edilmek 1.sa ğ lanmak, gerçeikle ş tirilmek. 2.güvenci verilmek, emin

k ı l ı nmak.

temîn etmek güvence vermek, kesin konu ş mak. temînât (A.) [تانيمأت] güvence paras ı .

temînen (A.) [انيمأت] sa ğ lanarak, temin edilerek.

temkîn (A.) [1 [نيكمت] ihtiyatl ı davranma. 2.sa ğ laml ı k. 3.a ğ ı rba ş l ı l ı k. temlîk (A.) [كيلمت] mülk verme, mülk edindirme. temr (A.) [رمت] hurma.

temrîn (A.) [نيرمت] al ı ş t ı rma, egzersiz.

temsîl (A.) [1 [ليثمت] tiyatro oyunu. 2.sözgeli ş i. 3.özümseme.

temsîlât (A.) [تلايئمت] tiyatro oyunlar ı . temyîz (A.) [1 [زييمت .ay ı rdetme. 2.seçme. ten (F.) [1 [ن. vücut, beden. 2.d ı ş yüz. tena'um (A.) [معنت] bolluk içinde ya ş ama.

tenâfür (A.) [1 [رفانت .birbirinden nefret etme. 2.kula ğ a ho ş gelmeyen sözcükleri

s ı k s ı k kullanma.

tenahnuh (A.) [حنحت] bo ğ az ı n ı temizleme. tenâkus (A.) [صقانت] eksilme, azalma. tenâkus etmek eksilmek, azalmak. tenâkuz (A.) [ضقانت] çeli ş ki. tenâkür (A.) [ركانت] antipati.

tenâsân (F.) [ناسآ ن] can ı n ı n k ı ymetini bilen, rahat ı na dü ş kün. tenâsur (A.) [رصاننت] yard ı mla ş ma.

tenâsüb (A.) [1 [بساننت .uygunluk. 2.orant ı .

tenâsüh (A.) [حساننت] ruhun bedenler aras ı göçü. tenâsül (A.) [لساننت] üreme, üreyi ş . tenâsülî (A.) [لساننت] üreyi ş ile ilgili. tenâvüb (A.) [بواننت] dönü ş üm.

tenâzur (A.) [رظاننت] bak ı ş ma, b ı k ı ş ı m, simetri. tenâzurî (A.) [ىرظاننت] bak ı ş ı k, simetrik. tenbân (F.) [نابننت] don. tenbel (F.) [لبننت] tembel.

tenbîh (A.) [1 [بيننت .uyandı rma. 2.uyar ı , tembih.

tenbîh edilmek 1.uyandı r ı lmak. 2.uyarı lmak, tembihlenmek. tenbîh etmek uyarmak, tembihlemek.

tenbîhât (A.) [تابهينت] uyar ı lar, tembihler.

tendürüst (F.) [تسردنت] sa ğ l ı kl ı , sa ğ lam yapı l ı . tene (F.) [ننت] gövde.

tenebbüh (A.) [1 [ننت.uyanma. 2.uyarı m. tenebbüt (A.) [تننت] bitme, ye ş erme. tenebbüt etmek bitmek, ye ş ermek.

teneffür (A.) [رفت] nefret etme, i ğ renme. teneffür etmek nefret etmek, i ğ renmek. teneffüs (A.) [1 [رفتس.soluk alma. teneffüs edilmek soluk al ı nmak. teneffüs etmek soluk almak.

tenemmüv etmek serpilmek, geli ş ip büyüme. tenevvü' (A.) [عونت] çe ş itlilik. tenevvür (A.) [رونت] ayd ı nlanma. tenevvür etmek ayd ı nlanmak. tenezzüh (A.) [هزنت] gezinti.

tenezzüh etmek gezinti yapmak, gezinmek.

tenezzül (A.) [1 [لزنت.alçalma. 2.alçakgönüllülük. tenezzülen (A.) [لازنت] alçakgönüllülükle.

teng (F.) [گنت] dar.

tengdest (F.) [تسدگنت] elidarda, yoksul.

tenhâ (F.) [1 [تهنه .tek ba ş ı na, yaln ı z. 2.bo ş yer, yss ı z yer. tenkîd (A.) [ديقنت] ele ş tiri.
tenkîd edilmek ele ş tirilmek. tenkîd etmek ele ş tirmek.

tenkîdât (A.) [تاديقت] ele ş tiriler. tenkîh (A.) [حيقنت] nikahlama.

tenkîl (A.) [1 [ليكنت .uzakla ş t ı rma. 2.ortadan kald ı rma. 3.cezaland ı rma. tenkîs (A.) [صيقنت]
azaltma, eksiltme.

tenkîsât (A.) [تاصيقت] azaltmalar, eksiltmeler.

tenmiye (A.) [يمنت] geli ş tirme, art ı rma, nemaland ı rma. tenmiye etmek geli ş tirmek, art ı
rmak. tennûr (A.) [1 [رونت .tand ı r. 2.f ı r ı n.

tennûre (A.) [هرونت] mevlevî dervi ş lerinin sema giysisi. tenperver (F.) [رورپنت] rahat ı na dü
ş kün. tensîb (A.) [بيسنت] uygun görme. tensîb edilmek uygun görülmek. tensîb etmek uygun
görmek.

tensîk (A.) [قيسنت] düzenleme, tertip etme. ten ş ît (A.) [طيشنت] ne ş elendirme.

tenûmend (F.) [دنمونت] iriyar ı , çamyarmas ı . tenvîm (A.) [مىونت] uyutma.

tenvîr (A.) [1 [رىونت .ayd ı nlatma, ı ş ı kland ı rma. 2.dü ş ünçe yoluyla ayd ı nlatma. tenvîr
etmek ayd ı nlatmak.

tenzîh (A.) [تهنزت] ar 1 nd 1 rma, uzak tutma, kusur kondurmama. tenzîh etmek uzak tutmak, kusur kondurmamak. tenzîl (A.) [1 [تهزت. indirme. 2. indirim. tenzîlât (A.) [تهلازت] indirim.

tenzîlât yapmak fiyat dü Ő ürmek, indirim yapmak. ter (F.) [1 [ته. taze.. 2. 1 slak. ter'îb (A.) [تهعرت] korkutma.

terâfuk (A.) [تهفارت] yard 1 mla Ő ma. terâfuk etmek birbirine yard 1 m etmek.

terahhum (A.) [تهحرت] ac 1 ma, merhamet etme. terahhum etmek ac 1 mak, merhamet etmek.

terahhum k 1 lmak ac 1 mak, merhamet etmek. terakkî (A.) [تهقرت] ilerleme, geli Ő me.

terakkîperver (A.-F.) [تهروپ تهقرت] ilerleme yanl 1 s 1 . terakkiyât (A.) [تهلقرت] ilerlemeler.

terâküm (A.) [تهكارت] birikim, birikme, y 1 ğ 1 lma. terâküm etmek birikmek, y 1 ğ 1 lmak. terâküm ettirmek biriktirmek.

terâne (F.) [1 [تهنارت . İ ran edebiyat 1 na özgü rubai Ő ekli. 2.makam, ahenk. 3. Ő ark 1 . terâzû (F.) [تهزارت] terazi.

terbî' (A.) [1 [تهعبرت .dörtleme. 2.dördün.

terbiye (A.) [1 [تهعبرت .yeti Ő tirme. 2.e ğ itim. 3.cezaland 1 rma. terbiyevî (A.) [تهويعرت] e ğ itimsel.

terceme (A.) [ترجمت] çeviri.

tercî' (A.) [ترجمت] geri çevirme. tercîh (A.) [ترجیح] ye ğ leme.

tercüman (A.) [1 [ترجمان.çevirmen. 2.duygular ı , görü Ő leri dile getiren. terdâmen (F.) [نامادرت] iffetsiz. 2.namussuz. terdîd (A.) [دیدرت] geri çevirme.

terdîf (A.) [1 [فیدرت.ekleme, ili Ő tirme. 2.terkiye alma. terdîf eylemek eklemek.

tereddî etmek soysuzla Ő mak.

tereddüd (A.) [1 [ددرت.gidip gelme.2.ikirciklenme. tereddüd etmek ikirciklenmek.

tereke (A.) [مكرت] ölenin geride b ı rakt ı klar ı . terekküb (A.) [1 [بكرت.olu Ő um. 2.bile Ő im. terekküb etmek olu Ő mak.

terekkübât (A.) [تباكرت] olu Ő umlar.

terennüm (A.) [1 [منرت. Ő ark ı söyleme, Ő ak ı ma. 2.dile getirme. terennüm etmek 1. Ő ark ı söylemek, Ő ak ı mak. 2.dile getirmek. teressüb (A.) [بسرت] tortulanma. teressüb etmek tortulanmak. tere Ő Ő üh (A.) [حشرت] s ı z ı nt ı .

terettüb (A.) [1 [بترت.gerekme. 2.üzerine görev dü Ő mek. terettüb etmek 1.gerekmek. 2.üzerine görev dü Ő mek.

terfi' (A.) [1 [عيفرت.yükseltme. 2.rütbesini yükseltme. 3.bir üst s ı n ı fa geçme.

terfi' etmek 1.yükselmek. 2.rütbesi yükselmek. 3.bir üst s 1 n 1 fa geçme. terfîk (A.) [1 [قيفرت .ayak uydurma. 2.arkada ş etme. terfîk etmek ayak uydurmak.

tergîb (A.) [بيغرت] ra ğ bet ettirme, istek uyand ı rma. tergîb etmek ra ğ bet ettirmek, istek uyand ı rma. terhîb etmek gözünü korkutmak. terhîn (A.) [نيهرت] rehin b ı rakma.

terhis (A.) [1 [صيخرت .izin verme. 2.askerlik süresi dolan ı serbest b ı rakma. terk (A.) [[كرت 1.b ı rakma. 2.vazgeçme. 3.ayr ı lma. terk edilmek 1.b ı rak ı lma. 2.vazgeçilmek.

terk etmek 1.b ı rakmak. 2.vazgeçmek. 4.ayr ı lma. terk olunmak 1.b ı rak ı lma. 2.vazgeçilmek. terke ş (F.) [شكرت] okluk, sadak.

terkîb (A.) [بيكرت] birle ş tirme, terkip. terkuve (A.) [هوقرت] köprücük kemi ğ i. termîm (A.) [ميعرت] onarma, onar ı m. termîm edilmek onar ı lma. termîm etmek onarmak.

termîmât (A.) [تاميرت] onar ı mlar. ters (F.) [سرت] korku.

tersâ (F.) [لاسرت] H ı ristiyân.

tersân (F.) [ناسرت] korku ile, korkarak. tersâyân (F.) [ناياسرت] H ı ristiyânlar.

tersengîz (F.) [زيگناسرت] korkunç, korku salan.

tersî' (A.) [عيصرت] mücevher işleme, mücevher kakma. tersîb (A.) [بيسرت] tortulandı rma.

tersîm (A.) [ميسرت] resmetme, resimleme. tersîm edilmek resimlenmek, resmedilmek. tersîm etmek resimlemek, resmetmek. tersnâk (F.) [كانسرت] korkunç.

terfîb (A.) [1 [بيترت] dizme. 2.düzen. 3.hazırlama, düzenleme. terfîb edilmek hazırlanmak, düzenlenmek. terfîb etmek hazırlamak, düzenlemek.

terfîbât (A.) [تايبتت] düzenlemeler, düzenler. terütâze (F.) [هزاتورت] taptaze, çok körpe.

tervîc (A.) [1 [چيورت] yaygınlaştı rma, rayiç kıldı rma. 2.değerini artı rma. terzebân (F.) [نابزرت] hazırlı cevap. terzîk (A.) [قيزرت] rızıklandı rma. terzîl (A.) [ليزرت] rezil etme. terzîl edilmek rezil edilmek. terzîl etmek rezil etmek.

tes'îd (A.) [دييست] kutlama. tes'îd edilmek kutlanmak. tes'îd etmek kutlamak.

tesâdüf (A.) [1 [فداصت] rastlama. 2.rastlantı . tesâdüf edilmek rastlanmak.

tesâdüf etmek rastlamak.

tesâdüfen (A.) [افداصت] rastlant 1 eseri, rastgele. tesâdüfî (A.) [فداصت] rastlant 1 eseri, rastgele.

tesâdüm (A.) [مداصت] çarp 1 ş ma, toku ş ma. tesâdüm etmek çarp 1 ş mak, toku ş mak.

tesâhub (A.) [1 [باصت .sahip ç 1 kma. 2.arkada ş l 1 k etme. tesâmüh (A.) [حماست] ho ş görü.

tesâmühkâr (A.-F.) [راكماست] ho ş görülü. tesâmühkârl 1 k (A.-F.-T.) ho ş görü.

tesâmühperver (A.-F.) [رورپ حماشت] ho ş görülü. tesânîf (A.) [فیناصت] kitaplar. tesânüd (A.) [دناست] dayan 1 ş ma.

tesâud (A.) [دعاصت] göklere yükselme, a ğ ma. tesâvî (A.) [یواصت] e ş itlik.

tesâvîr (A.) [ریواصت] resimler, tasvirler. tesbîh (A.) [حبیست] tespîh.

tesbît (A.) [1 [تییثت .sa ğ lamla ş t 1 rma, tutturma. 2.kan 1 tlama. tesbît edilmek 1.tutturulmak. 2.kan 1 tlamak. 3.belirlenmek. tesbît etmek 1.tutturmak. 2.kan 1 tlamak. 3.belirlemek.

tescîl (A.) [لیجست] kay 1 t defterine geçirme, sicile kaydetme. tescîl edilmek sicile kaydedilmek. tescîl etmek sicile kaydetmek. tesdîs (A.) [سی دست] alt 1 lama.

tesellî (A.) [تىلىست] avutma. tesellî vermek avutmak.

tesellîkâr (A.-F.) [تىلىست راک] avutan, teselli veren. tesellüm (A.) [تىلىست] teslim alma. tesellüm etmek teslim almak.

teselsül (A.) [تىلىست] zincirleme. tesettür (A.) [تىست] örtünme. teseyyüb (A.) [تىت] dul kalma. teshîl (A.) [تىهست] kolayla ş t ı rma. teshîl etmek kolayla ş t ı rmak.

teshîlât (A.) [تىلهست] kolayla ş t ı klar. teshîr (A.) [تىخست] ele geçirme. teshîr (A.) [تىحست] büyüleme.

teskîn (A.) [تىكىست] yat ı ş t ı rma, sakinle ş tirme. teskîn etmek yat ı ş t ı rmak, sakinle ş tirmek. teskîn olmak yat ı ş mak, sakinle ş mek.

teslîh (A.) [تىلىست] 1. silahland ı rma. 2. silahland ı r ı lma. teslîh edilmek silahland ı r ı lmak. teslîh etmek silahland ı rmak.

teslîm (A.) [تىلىست] 1. sahibine verme. 2. hakk ı n ı verme, do ğ rulama. teslîs (A.) [تىلىست] üçleme.

tesmîm (A.) [تىمىست] 1. zehirleme. 2. zehirlenme. tesmîm edilmek zehirlenmek.

tesmîm etmek zehirlemek.

tesmiye (A.) [تسمیت] adlandırma.

tesmiye edilmek adlandırılmak, denilmek. tesmiye etmek adlandırmak, demek.

tesmiye olunmak adlandırılmak, denilmek. tesrî' (A.) [تیسریست] hazırlanma. tesrî' edilmek hazırlanmak. tesrî' etmek hazırlamak.

tesvîd (A.) [تصدیق] 1. karartma. 2. müsvedde yazma.

tesviye (A.) [تصویب] 1. eşitleme. 2. düzleme. 3. sonuçlandırma. 4. hesap kapatma. tesviye edilmek 1. eşitlenmek. 2. düzlenmek. 3. sonuçlandırılmak. 4. hesap

katılmak.

tesviye etmek 1. eşitlemek. 2. düzlemek. 3. sonuçlandırmak. 4. hesap kapatmak. teş'uş' (A.) [تشیوش] 1. şaşma.

teş'ub (A.) [تبیث] şubelenme, dallanma. teş'âbüh (A.) [تبیث] benzeşme. teş'bîh (A.) [تبیث] benzetme. teş'bîh edilmek benzetilmek. teş'bîh etmek benzetmek.

teş'cî' (A.) [تبیث] yüreklendirme. teş'cî' edilmek yüreklendirilmek. teş'cî' etmek yüreklendirmek. teş'cîr etmek ağaçlandırmak.

te ş dîd (A.) [دىدشت] ş iddetlendirme, artt ı rma, ço ğ altma. te ş dîd etmek ş iddetlendirmek. te ş ebbüs (A.) [ثبشت] giri ş im.

te ş ebbüs etmek giri ş mek, giri ş imde bulunmak. te ş ebbüsât (A.) [تائبشت] giri ş imler. te ş eccür etmek a ğ açla ş mak.

te ş ekkül (A.) [لكشت] olu ş ma, olu ş um. te ş ekkül etmek olu ş mak.

te ş ekkürât (A.) [تاركشت] te ş ekkürler. te ş ennüc (A.) [چنشت] kas ı lma, spazm. te ş errüf (A.) [فرشت] ş ereflenme. te ş errüf etmek ş ereflenmek.

te ş evvü ş (A.) [شوشت] kar ı ş ı kl ı k. te ş eyyu' (A.) [عيشت] ş iîlik.

te ş fiye (A.) [ميفشت] ş ifa verme.

te ş hîr (A.) [1 [ريشت] me ş hur etme. 2.sergileme. 3.sergilenme. te ş hîr edilmek sergilenmek. te ş hîr etmek sergilemek.

te ş hîs (A.) [1 [صيشت] ay ı rt etme. 2.ki ş ilik kazand ı rma. 3.tan ı . te ş hîs edilmek 1.ay ı rt edilmek. 2.tan ı konulmak. te ş hîs etmek 1.ay ı rt etmek. 2.tan ı koymak. te ş hîs olunmak. ay ı rt edilmek.

te ş kîl (A.) [1 [ليكشت] ş ekillendirme, olu ş turma. 2.kurma.

te ş kîl edilmek kurulmak. te ş kîl etmek olu ş turmak.

te ş ne (F.) [منشت] susuz,susam 1 ş .

te ş nedil (F.) [لد منشت] seven, arzulu, can atan. te ş rî' (A.) [عىرشت] yasa koyma.

te ş rîf (A.) [1 [فىرشت . ş ereflendirme. 2.gelme. te ş rîfât (A.) [تافىرشت] protokol.

te ş rîfatç 1 (A.-T.) protokol görevlisi.

te ş rîh (A.) [1 [جىرشت .açma. 2.aç 1 lama, ş erh etme. 3.otopsi. 4.anatomi. te ş rîh etmek aç 1 lamak, aç 1 klamal 1 olarak söylemek veya yazmak. te ş rîhhâne (A.-F.) [من اذ جىرشت] otopsi odası . te ş rîk (A.) [كىرشت] ortak etme.

te ş rîn-i evvel (A.-F.) [لوا نىرشت] Ekim. te ş rîn-i sâni (A.-F.) [ىن اذ نىرشت] Kas 1 m. te ş vîk (A.) [قىوشت] ş evklendirme. te ş vîk edilmek ş evklendirilmek. te ş vîk etmek ş evklendirmek.

te ş vîkât (A.) [تاقىوشت] te ş vikler. te ş yî' (A.) [عبيشت] u ğ urlama. te ş yî' edilmek u ğ urlanmak. te ş yî' etmek u ğ urlamak.

tetâbuk (A.) [قباطت] uyma, uygun dü ş me. tetâbuk etmek uymak, uygun dü ş mek.

tetebbu' (A.) [عبتت] derinlemesine ara ş t ı rma, inceleme. tetebbu' etmek incelemek.

tetebu'ât (A.) [تاعبتت] incelemeler. tetimme (A.) [تمتت] tamamlay ı c ı ek. tevâfuk (A.) [قفاوت] uygun gelme. tevaggul (A.) [لغوت] sürekli u ğ ra ş ı . tevahhu ş (A.) [شحوت] korku, korkma.

tevakki (A.) [قوت] sak ı nma, korunma, çekinme. tevakku' (A.) [عقوت] beklenti. tevakku' (A.) [فقوت] durma. tevakku' etmek durmak.

tevâlî (A.) [لوات] kesintisiz sürme, birbirini izleme. tevâlî etmek kesintisiz sürmek, birbirini izlemek. tevânâ (F.) [انوات] güçlü.

tevârîh (A.) [خيراوت] tarihler.

tevârüs (A.) [ثراوت] miras alma. tevârüs etmek miras almak.

tevâtur (A.) [رتاوت] yayg ı n söylenti. tevâzu (A.) [عضاوت] alçakgönüllülük. tevâzün (A.) [نزاوت] denklik. tevbe (A.) [موبت] tövbe.

tevbîh (A.) [خيبوت] azarlama, azar. tevbîh olunmak azarlanmak.

tevlîd (A.) [1 [ديلوت .do ğ urtma, üretme. 2.meydana getirme. tevlîd etmek 1.üretmek. 2.meydana getirmek. tevsî etmek geni ş letmek.

tevsî' (A.) [1 [عيسوت .geni ş letme. 2.geni ş letilme. tevsî' edilmek geni ş letilmek.

tevsîk (A.) [1 [قيثوت .belgeleme. 2sa ğ lamla ş t ı rma. tevsîk edilmek belgelendirilmek. tevsîk etmek belgelendirmek.

tev ş îh (A.) [1 [حيشوت .süsleme. 2.çifte kafiye kullanma.

tevvâb (A.) [1 [باوت .çok tövbe eden. 2.tövbe kabul eden Tanr ı . tevzî' (A.) [عيزوت] da ğ ı t ı m, da ğ ı tma. tevzî' edilmek da ğ ı t ı lmak. tevzî' etmek da ğ ı tmak.

teyakkuz (A.) [ظقيت] uyan ı kl ı k. teyemmün (A.) [مميت] u ğ ur sayma. tezâd (A.) [داضت] z ı tl ı k, çeli ş ki.

tezâhür (A.) [رماظت] ortaya ç ı kma, belirme. tezâhür etmek ortaya ç ı kmak, belirme.

tezâhürât (A.) [1 [تارماظت .ortaya ç ı k ı ş lar, olu ş lar. 2.destekler. tezâyüd (A.) [ديازت] artma, ço ğ alma. tezâyüd etmek artmak, ço ğ almak. tezekkür (A.) [ركذت] ele al ı nma.

tezelzül (A.) [لزلزت] sars ı lma, sars ı nt ı .

tezerv (F.) [وردت] sülün.

tezevvüc (A.) [جوزت] evlilik, evlenme.

tezhîb (A.) [1 [بيهذت.süsleme. 2.yald ı zlama. 3.alt ı n sürme. tezkâr (A.) [راکنت] anma hat ı rlama. tezkâr eylemek hat ı rlatmak. tezkâr (A.) [ريکنت] hat ı rlatma.

tezkâr edilmek hat ı rlat ı lmak, dile getirilmek. tezkâr etmek hat ı rlatmak, dile getirmek. tezlîl (A.) [لیلذت] a ş a ğ ı lama, zelil etme. tezvîc (A.) [چيوزت] evlendirme. tezvîc etmek evlendirmek.

tezvîr (A.) [ريوزت] arabozuculuk. tezyîd (A.) [ديوزت] artt ı rma. tezyîd etmek artt ı rmak.

tezyîd olunmak artt ı r ı lmak.

tezyîn (A.) [1 [نيهذت.süsleme. 2.süslenme. tezyîn edilmek süslenmek, bezenmek. tezyînat (A.) [تانيوزت] süslemeler, süsler. t ı bb (A.) [ببط] t ı p.

t ı bbî (A.) [ببطى] t ı p ile ilgili.

t ı bbiye (A.) [بييط] t ı p fakültesi, t ı p okulu. t ı fl (A.) [لفظ] küçük çocuk.

t ı flâne (A.-F.) [منلافت] çocukça, çocuksu.

t 1 lâ (A.) [علاط] yald 1 z.

t 1 nab (A.) [بانط] sicim, çad 1 r ipi. t 1 ra ş (F.) [شارت] t 1 ra ş .

t 1 ynet (A.) [تنيط] mizaç.

t 1 ynetsiz (A.-T.) kötü mayal 1 , karaktersiz. tîb (A.) [بيط] güzel koku.

ticârethâne (A.-F.) [مناخذ تراجت] ticaret yap 1 lan i ş yeri. tî ğ (F.) [غيت] k 1 l 1 ç.

tilâvet (A.) [تولات] güzel Kur'ân okuma. tilâvet etmek usûlüne göre Kur'ân okumak. tilmîz (A.) [ذيملت] ö ğ renci.

tîmâr (F.) [1 [راميت .bak 1 m. 2.t 1 mar.

tîmârhâne (F.) [مناخر اميت] ak 1 l hastanesi. timsâh (A.) [حاسمت] timsah.

timsâl (A.) [1 [ل.اثمت .resim. 2.sembol. timsâlî (A.) [ل.اثمت] sembolik.

tîr (F.) [1 [ريت .ok. 2.sevgilinin kirpi ğ i. tîrâje (F.) [هژاريت] gökku ş a ğ 1 . tîrdân (F.) [نادریت] okluk, sadak.

tîre (F.) [1 [ريت .karanl 1 k. 2.bulan 1 k. 3.koyu. tîrendâz (F.) [زادناريت] okçu.

tîrke ş (F.) [شكريت] okluk, sadak.

tiryâk (A.) [1 [كسایرت .panzehir. 2.afyon.

tiryâkî (A.) [1 [عسرت . 2.sigara tutkunu. tis'a (A.) [عست] dokuz.

tis'in (A.) [نيعست] doksan.

tî ş e (F.) [1 [شيت .keser. 2.balta.

tîz (F.) [1 [زيت.keskin. 2.sivri. 3.çabuk tez. tîzâb (F.) [بازيت] kezzap. tühmet (A.) [تمهت] suç.

tu'me (A.) [1 [معط .yem. 2.yiyecek. 2.tat. tûde (F.) [دوت] y ı ğ ı n.

tufeylât (A.) [تليفط] parazitler. tufeylî (A.) [ليفط] parazit.

tufeyliyet (A.) [تيليفط] parazitlik. tuffah (A.) [حافت] elma.

tufû (F.) [1 [وفت .tükrük. 2.tüh!

tufûliyyet (A.) [تيلوفط] çocukluk. tu ğ râke ş (T.-F.) [شكارغت] tu ğ rac ı .

tu ğ yân (A.) [1 [نايغت .ta ş k ı nl ı k, azg ı nl ı k. 2.ta ş k ı n. tuhaf (A.) [1 [فحت .ilginç.
2.hediyeler. 3.gülünç. tuhfe (A.) [هفت] hediye. tuhm (F.) [مخت] tohum.

tûl (A.) [1 [لوط .uzunluk. 2.boylam. tûlânî (A.) [نلاوط] uzunlu ğ una. tullâb (A.) [بلاط] ö ğ
renciler.

tulû (A.) [عولط] do ğ u ş .

tulûât (A.) [تاعولط] do ğ açlamalar. tûranî (T.-F.) [تىناروت] Turanl ı .

tûraniyûlası (T.-A.) [لصللا تىناروت] Tûran as ı ll ı . turfa (A.) [مفرط] yepyeni, görülmemi ş ş ey.

turre (A.) [هرط] saç lülesi. tur ş (F.) [شرت] ek ş i.

turuk (A.) [قرط] yollar.

turuncî (F.) [تىجنرت] turuncu. tûsen (F.) [نسوت] serke ş at. tû ş e (F.) [مشوت] az ı k. tût (F.) [توت] dut.

tûtî (F.) [توط] papa ğ an, dudu ku ş u. tuyûf (A.) [فويط] tayflar. tuyûr (A.) [رويط] ku ş lar.

tüccâr (A.) [راجت] tacirler. tükme (F.) [همكت] dü ğ me.

tünbek (F.) [كبننت] dümbelek.

tünd (F.) [1 [دنت.h ı zl ı . 2.keskin. 3.ac ı . 3. ş iddetli. tündbâd (F.) [دابدنت] kas ı rga.

tündmizâc (F.-A.) [جازمدنت] asabî mizaçlı . türâb (A.) [بارت] toprak. türb (F.) [برت] turp.

türbet (F.) [تبرت] türbe. türk 1.Türk. 2.güzel.

türkân (T.-F.) [1 [ناکرت .Türkler. 2.güzeller.

türkiyât (T.-A.) [تايکرت] Türklük ara ş t ı rmalar ı , türkoloji. türktâz (T.-F.) [1 [زاتکرت .ko ş turma, ko ş ma. 2.ya ğ malama. türrehe (A.) [هرت] z ı rva.

tür ş î (F.) [1 [یشرت .ek ş ilik. 2.tur ş u.

tür ş rû (F.) [ور شرت] surat ı sirke satan, ek ş i suratl ı . tüvân (F.) [ناوت] güç.

tüvânâ (F.) [اناوت] güçlü.

tüvânger (F.) [رگناوت] zengin.

u'cûbe (A.) [اءبوءءء] acayip, Ő a Ő 1 lacak Ő ey. ubûdiyyet (A.) [ءءءءءء] kulluk. ubûr (A.) [روءءء] geçi Ő .

ucb (A.) [بءءء] kendini be ğ enme. ûd (A.) [ءءءء] 1 [ءءءء.öd a ğ ac 1 . 2.ud. ûdî (A.) [ءءءء] ud sanatç 1 s 1 . udûl (A.) [لوءءء] vazgeçme. udûl etmek vazgeçmek. ufuk (A.) [ءءءء] ufuk.

ufûnet (A.) [ءءءء] 1 [ءءءءءءءء .yang 1 . 2.kötü koku. uhde (A.) [ءءءء] sorumluluk. uhrâ (A.) [ءءءء] ba Ő ka, di ğ er.

uhrevî (A.) [ءءءء] ahiret ile ilgili. uht (A.) [ءءءء] k 1 zkarde Ő .

uhuvvet (A.) [ءءءء] karde Ő lik. ukâb (A.) [بءءء] kartal.

ukalâ (A.) [ءءءء] ak 1 l sahipleri. ukbâ (A.) [ءءءء] ahiret.

ukde (A.) [ءءءء] 1 [ءءءءءء .dü ğ üm. 2.gönül üzüntüsü. 3.sorun.

ukûbât (A.) [تابوقع] cezalar. ukûbet (A.) [تبوقع] ceza.

ukûbet bulmak cezalandırılmak. ukûd (A.) [دوقع] akitler. ukûl (A.) [لوقع] akıllar. ûlâ (A.) [اولوا] ilk, birinci. ulemâ (A.) [املع] bilginler.

ulûfe (A.) [اولع] 1. yem. 2. yeniçeri maaşı. ulûhiyyet (A.) [تيهولا] tanrılık. ulûm (A.) [مولع] ilimler.

ûlûlazm (A.) [مظعلا ولوا] büyük peygamber. ûlûlebsâr (A.) [راصبلا ولوا] görüş sahipleri.

ûlûlemr (A.) [رمللا ولوا] padişah. ulüvv (A.) [ولع] yücelik. ulvî (A.) [اولع] yüce.

ulyâ (A.) [اولع] 1. çok yüce. 2. yukarı, üst. umde (A.) [اولع] 1. dayanak. 2. ilke, prensip. umk (A.) [قمع] derinlik.

ummâl (A.) [اولع] 1. görevliler. 2. yöneticiler. ummân (A.) [نامع] okyanus. umran (A.) [نارمع] bayındırlık.

umûm (A.) [اولع] 1. genel. 2. halk. 3. tüm. umûmen (A.) [امومع] genellikle.

umûmhâne (A.-F.) [عن اذ مومء] genelev. umûmî (A.) [ى مومء] genel. umûmîle ş mek genelle ş mek.

umûmiyyet (A.) [تيمومء] genellik. umûmiyyetle (A.-T.) genellikle. umûr (A.) [روم] i ş ler.

unf (A.) [فذء] sertlik, kat ı l ı k, ş iddet.

unfen (A.) [افذء] sertçe, ş iddet kullanarak, kabal ı kla. unfovân (A.) [ناوفذء] gençlik ödne mi.

unnûzec (A.) [جذومنا] örnek. unnâb (A.) [باذء] hünnap.

unsur (A.) [1 [رصذء.eleman.madde. 2.topluluk. urefâ (A.) [افراء] arifler.

urûc (A.) [جورء] yükselme, göklere a ğ ma. urûc etmek yükselmek, göklere a ğ mak. urûk (A.) [1 [قورء.damarlar. 2. ı rklar. urve (A.) [هورء] kulp.

uryân (A.) [نایرء] ç ı plak, üryan. usâre (A.) [مراصء] özsu yu. usr (A.) [رسء] güçlük.

usret (A.) [ترصدء] güçlük, s ı k ı nt ı , zorluk. ustûre (A.) [هروطسا] efsane, mitoloji.

ustûrevî (A.) [يوروطسا] efsanevî, mitolojik.

usûl (A.) [1 [لوصا] llar. 2.yöntem, yol yordam, metod. usûlî (A.) [لوصا] metodik. u şş âk (A.) [قاشء] a ş 1 klar. utrû ş (A.) [شورطا] sa ğ 1 r. utûfet (A.) [تفوطء] ş efkat. uyûb (A.) [بوئء] kusurlar. uyûn (A.) [نوئء] gözler.

uzlet (A.) [تلزء] kö ş esine çekilme. uzletgâh (A.-F.) [هاگئلزء] inziva yeri.

uzletgüzin (A.-F.) [نئزگئلزء] kö ş esine çekilen, münzevi. uzletgüzin olmak kö ş esine çekilmek. uzmâ (A.) [ئمظء] büyük, çok büyük.

uzûbet (A.) [1 [تبوذء.tatl 1 l 1 k. 2. ş irinlik, al 1 ml 1 l 1 k. uzûbet (A.) [تبوزء] bekarl 1 k. uzv (A.) [1 [وضاء.organ. 2.üye. uzvî (A.) [ئوضاء] organik.

uzviyye (A.) [ئوضاء] canl 1 , organik. uzviyyet (A.) [ئوضاء] canl 1 .

übbehet (A.) [تهبها] ululuk. übüvvet (A.) [توبا] babal 1 k.

ücret (A.) [ترجا] hizmet kar ş 1 l 1 ğ 1 nda verilen para. ücûr (A.) [روجا] ücretler.

ücûrât (A.) [تاروجا] ücretler. üdebâ (A.) [ابدا] edipler.

üf'ûle (A.) [ملوعفا] .görev, fonksiyon.

üf'ûlevî (A.) [يولوعفا] görevle ilgili, fonksiyonel.

üftâde (F.) [1 [هداتفا .dü ş mü ş . 2.dü ş kün. 3.a ş 1 k. 4.zavall ı .

üftâdegân (F.) [1 [ناكداثفا .dü ş mü ş ler. 2.dü ş künler. 3.a ş 1 klar. 4.zavall ı lar. üftânühîzân (F.) [نازيخ و ناثفا] dü ş e kalka. üfûl (A.) [1 [لوفبا . 2.ölüm.

ükül (A.) [1 [لكا .meyva. 2.az 1 k. 3.zeka.

ülfet (A.) [1 [تفلبا .dostluk. 2.kayna ş ma. 3.görü ş me, konu ş ma.

ülfet etmek 1.dostluk kurmak. 2.kayna ş mak, al ı ş mak. 3.görü ş mek, konu ş mak. ümem (A.) [ماما] ümmetler.

ümenâ (A.) [انما] güvenilir ki ş iler. ümerâ (A.) [ارما] emirler. ümîd (F.) [ديمبا] ümit, umut.

ümîd etmek umutlanmak.

ümîdbah ş (F.) [شخبديما] ümit verici. ümîdbah ş î (F.) [شخبديما] ümit verme. ümîdvâr (F.) [راوديم] ümitli.

ümîdvârî (F.) [يراوديم] ümitli olma. ümm (A.) [ما] anne, ana.

ümmehât (A.) [1 [تاهما .anneler. 2.temeller, esaslar. ümmet (A.) [تما] ümmet, bir peygambere ba ğ l ı olanlar. ümmîd (F.) [ديم] ümit.

ümmiyyet (A.) [تيم] ümmîlik, hiç okuma yazma bilmeyen. ümmûlbilâd (A.) [دلابلا] Mekke.

ümmûlkitâb (A.) [1 [باتكلا ما .Fâtîha sûresi. 2.levhimahfuz. ümmûlkurâ (A.) [ارقلما] Mekke.

ümrân (A.) [نارمء] bay ı nd ı rl ı k, kalk ı nma. ünâs (A.) [سانا] halk.

ünbûbe (A.) [1 [بوبينا .boru. 2.k ı lcal damar. üns (A.) [سنا] al ı ş ma.

ünsiyyet (A.) [تيسنا] al ı ş ma. ünsiyyet kesb etmek al ı ş mak. ünûset (A.) [تئون] di ş ilik.

ürçûfe (A.) [مفوجرا] yalan dolan, uydurma söz, martaval. üryân (A.) [نايرء] ç ı plak, anadan do ğ ma. üsbû' (A.) [عوبسا] hafta.

üsbû'î (A.) [عوبسا] haftal 1 k.

üserâ (A.) [ارسا] tutsaklar, esirler. üskuf (A.) [فقسا] papaz.

üslûb (A.) [بولسا] anlat 1 m tarz 1 . üss (A.) [1 [سا.üs. 2.esas.

üssülesâs (A.) [ساسلاسا] as 1 l, temel.

üstâd (F.) [1 [داتسا.üstat. 2.profesör. 3.usta. üstâdâne (F.) [مناداتسا] ustaca.

üstâdî (F.) [1 [يداتسا.ustal 1 k. 2.üstatl 1 k. üstûr (F.) [روتسا] binek ve yük hayvan 1 .

üstûre (A.) [1 [ووطسا.efsane. 2.uydurma söz. üstühan (F.) [ناوختسا] kemik. üstüre (F.) [مرتسا] ustura.

üstüvâne (A.) [مناوتسا] silindir.

üstüvâr (F.) [1 [راوتسا.sa ğ lam. 2.güvenilir.

üstüvârî (F.) [1 [يراوتسا.sa ğ laml 1 k. 2.güvenilirlik. ü ş tür (F.) [رتشا] deve.

ü ş türban (F.) [نابرتشا] deveci. ü ş türdil (F.) [لدرتشا] kinci.

ü ş türhâr (F.) [راخرتشا] deve diken. üzn (A.) [نذا] kulak.

va'd (A.) [دعو] vaat.

va'd edilmek vaat edilmek. va'd etmek vaat etmek.

va'z (A.) [ظعو] vaaz, dinî ö ğ üt. vâbeste (F.) [متسباو] ba ğ l ı .

vâbestegân (F.) [ناگتسباو] ba ğ l ı lar. vâcib (A.) [بجاو] gerekli. vâcib olmak gerekmek.

vâcibât (A.) [تايجاو] gerekenler, yap ı lmas ı gerekli olanlar. vâcibe (A.) [ايجاو] gereken, yap ı lmas ı gerekli olan.

vâcibülîfâ (A.) [افى لا بجاو] yap ı lmas ı gereken, yerine getirilmesi gereken. vâcibülvücûd (A.) [دوجولا بجاو] Tanr ı .

vâcid (A.) [1 [دجاو.Tanr ı . 2.meydana getiren.

vâdî (A.) [1 [يداو.vadi. 2.nehir yata ğ ı . 2.saha, alan. vâfir (A.) [رفاو] bol.

vâh (A.) [هاو] vah, yaz ı k.

vâha (A.) [حاو] vaha, çöl ortas ı ndaki ye ş il alan.

vahâmet (A.) [تماخو] korkunçluk, vehamet, tehlikeli durum. vâhasretâ (A.) [اترسحاو] eyvahlar olsun.

vâhayfâ (A.) [افياحو] yaz ı klar olsun, eyvahlar olsun, vah vah. vahdânî (A.) [ىنادحو] Tanrı'nın birli ğ i ile ilgili. vahdâniyyet (A.) [تىنادحو] Tanrı'nın tekli ğ i. vahdet (A.) [1 [تدهو.teklik. 2.birlik, beraberlik. vâhî (A.) [ىهاو] yarars ı z.

vâhid (A.) [دحاو] tek, bir tane. vahîd (A.) [دىحو] tek, biricik. vahîm (A.) [مىخو] korkunç. vah ş (A.) [شحو] yaban ı l.

vah ş et (A.) [1 [تشحو.yabanîlik. 2.korku.

vah ş etengîz (A.-F.) [زيگنا تشحو] korkunç, korku salan. vah ş etnâk (A.-F.) [1 [كانتشحو.korkunç. 2. ı ss ı z. vah ş î (A.) [1 [ىشحو.yabanî. 2.ac ı mas ı z. vahy (A.) [ىحو] vahiy.

vâiz (A.) [ظعاو] vaaz veren, dinî ö ğ ütler eden.

vâjgûn (F.) [نوگژاو] ba ş a ş a ğ ı , tepetakla, tersyüz olmu ş . vak'a (A.) [1 [معقو.olay. 2.sava ş .

vak'anüvis (A.-F.) [سىون معقو] tarih yazar ı .

vak'anüvîsân (A.-F.) [ناسىون معقو] tarih yazarlar ı . vakar (A.) [راقو] a ğ ı rba ş l ı l ı k. vakâyi' (A.) [عىاقو] olaylar.

vakf (A.) [1 [فقو.durma, duru ş . 2.durdurma. 3.vak ı f. 4.adama. vakfe (A.) [معقو] durma, duraklama.

vakfegâh (A.-F.) [ماگ مفقو] durulacak yer, durak. vakfiyye (A.) [مفقو] vak ı f belgesi. vâk ı a (A.) [1 [معقاو .olay. 2.gerçek. vâk ı ât (A.) [تاعقاو] olaylar.

vâk ı f (A.) [1 [فقاو .vakfeden. 2.anlamak, bilmek.

vâki (A.) [ع قاو] olan, meydana gelen, gerçekleş mi ş olan.

vâki' olmak 1.olmak, meydana gelmek, gerçekleş mek. 2.bulunmak, yer almak. vakiyye (A.) [مفقو] okka. vakt (A.) [تقو] vakit.

vaktâki (A.-F.) [مكاتقو] –di ğ i zaman. vakûr (A.) [روقو] a ğ ı rba ş l ı .

vakûrâne (A.-F.) [مناروقو] a ğ ı rba ş l ı l ı kla. vâlâ (F.) [لاو] yüksek, yüce.

vâlâcâh (F.) [ماجلاو] yüksek mevki sahibi. vâlâkadr (F.-A.) [ردقلاو] sayg ı de ğ er.

vâlid (A.) [1 [دل او .baba. 2.yol açan, do ğ uran. vâlide (A.) [هدلاو] anne, ana. vâlideyn (A.) [نىدل او] anababa. vâlih (A.) [مل او] ş a ş k ı n.

vâliyân (A.-F.) [نایل او] valiler. vâm (F.) [ماو] borç.

vâmdâr (F.) [رادم او] borçlu. vâmhâh (F.) [هاوخم او] alacaklı .

vâpesin (F.) [نيسپاو] sonuncu. vâr (F.) [راو] gibi, benzer.

varak (A.) [1 [قرو.yaprak. 2.ka ğ ı t. 3.plaka. varaka (A.) [1 [قرو.belge. 2.bir yaprak.

varakpâre (A.-F.) [1 [راپقرو.ka ğ ı t parças ı . 2.pusula, not. vâreste (F.) [1 [روتسراو.kurtulmu ş , rahat. 2.uzak. vâri (F.) [رراو] gibi.

vârid (A.) [1 [دراو.gelen, ula ş an. 2.sözkonusu. vâridât (A.) [تادراو] kazanç, gelir.

vâride (A.) [1 [دراو.gelen, ula ş an. 2.akla gelen. vâris (A.) [تراو] mirasç ı .

varta (A.) [1 [طرو.uçurum. 2.tehlike. vârûn (F.) [نوراو] ters, ba ş a ş a ğ ı . vârûne (F.) [نوراو] ters, ba ş a ş a ğ ı . vasat (A.) [1 [طسو.orta. 2.ortalama. vasatî (A.) [1 [طسى.ortalama. 2.orta.

vasf (A.) [1 [فصو.nitelik, özellik. 2.övgü. vâs ı l (A.) [لصاو] ula ş an, kavu ş an, gelen. vâs ı l olmak ula ş mak, kavu ş mak.

vâs ı ta (A.) [1 [طساو.arac ı . 2.araç, alet.

vâsi' (A.) [1 [عساو.geni ş . 2.yayg ı n. 3.kapsaml ı . 4.enli. 5.bol. vasiyyet (A.) [تصوو] vasiyet.

vasiyyetnâme (A.-F.) [همان تصوو] vasiyet mektubu.

vasl (A.) [1 [لصلو.ula ş ma. 2.kavu ş ma, vuslat. 3.ba ğ lama, ulama. vassaf (A.) [فاصو] öven, anlatan, tavsif eden. vassal (A.) [لاصو] ula ş t ı ran. vatan (A.) [نطو] yurt.

vatanda ş (A.-T.) [شادنطو] yurttanda ş . vatanî (A.) [ىنطو] yurt ile ilgili.

vatanperver (A.-F.) [رورپ نطو] yurtsever.

vatanperverâne (A.-F.) [ىنارورپ نطو] yurtseverce. vâveylâ (A.) [1 [لاىواو.yaz ı k, eyvahlar olsun. 2.ç ı ğ l ı k. vâveylâ dü ş mek ç ı ğ l ı klar at ı lmak. vâye (F.) [مياو] k ı smet.

vaz' (A.) [1 [وعضو.koyma, konulma. 2.b ı rakma. 3.atama. 4.durum, konum. vaz' - ı haml [لمد وعضو] do ğ um.

vaz' - ı kadîm [مىدق ع ضو] eski konum, eski durum. vaz' - ı yed [دى عضو] el koyma. vaz' - ı yed edilmek el konulmak. vaz' - ı yed etmek el koymak. vaz' etmek koymak.

vaz'an (A.) [وعضو] konumu bak ı m ı ndan. vazâif (A.) [فناظو] görevler, ödevler.

vâz ı ' (A.) [1 [وعضاو.koyan, koyucu. 2.haz ı rlay ı c ı . vâz ı h (A.) [وعضاو] aç ı k, net.

vâz ı han (A.) [وعضاو] aç ı kça, aç ı k olarak.

vazî' (A.) [1 [عيضو .alçak, a ş a ğ ı . 2.mütevazi. vazîfe (A.) [1 [عيفظو .görev. 2.ödev. vazîfedâr (A.-F.) [راد عيفظو] görevli.

vazîfe ş inas (A.) [سانش عيفظو] görevine dü ş kün. vaziyet (A.) [تيعضو] durum, konum. vebâl (A.) [ل ابو] günah.

vecâhet (A.) [تماجو] yüz güzelli ğ i. vecd (A.) [دجو] co ş ku.

vecdâver (A.-F.) [روآدجو] co ş kulu, heyecanland ı ran.

vech (A.) [1 [عجو .yüz. 2.sebep, ilgi, münasebet, vas ı ta. 3.yüzey. veche (A.) [1 [عهجو .yüz. 2.yön, taraf.

vecîbe (A.) [عبيجو] yap ı lmas ı gereken, görev. vecîz (A.) [زيجو] özlü.

vecîze (A.) [هزيجو] özdeyi ş .

vedâ (A.) [عادو] ayr ı l ı ş , ayr ı lma. vedâyi' (A.) [عيادو] emanetler. vedîa (A.) [ععيدو] emanet.

vefâ (A.) [1 [افو .sözünde durma. 2.dostlu ğ u sürdürme. vefâ etmek sözünde durmak, vefa göstermek. vefâdâr (A.-F.) [رادافو] vefal ı . vefâkâr (A.-F.) [راكافو] vefal ı . vefât (A.) [تافو] ölüm. vefât etmek ölmek.

vefeyât (A.) [تايڤو] ölümler.

vefk (A.) [1 [قفو.uyum. 2.uygun. vegayrühü (A.) [مريغو] ondan ba ş ka.

vegayrühüm (A.) [مەريغو] ondan ba ş kalar ı . veh (F.-A.) [هو] vah.

vehb (A.) [بهو] ba ğ ı ş , vergi. vehbî (A.) [يبهو] Tanr ı vergisi.

vehelümmecerrâ (A.) [ىرج مله و] var gerisini k ı yas et. vehhâb (A.) [باهو] çok ba ğ ı ş lay ı c ı
Tanr ı . vehhâbiyyet (A.) [تيباهو] vehhâbîlik. vehhâbiyyûn (A.) [نويباهو] vehhâbîler. vehim (A.) [مھو]
kuruntu. vehleten (A.) [ە لھو] ans ı z ı n. vehm (A.) [مھ و] kuruntu.

vehmî (A.) [ىمھو] kuruntuya dayal ı , evham üstüne kurulmu ş . vehmnâk (A.-F.) [كانمھو]
kuruntulu. veillâ (A.) [لاو] yoksa, aksi takdirde.

vekâhat (A.) [تحاقو] ars ı z ı k, utanmazl ı k, hayas ı z ı k. vekâlet (A.) [1 [تلاکو.vekillik.
2.bakanl ı k. 3.avukatl ı k. vekâleten (A.) [ە لاکو] vekil olarak.

vekâletnâme (A.-F.) [مھمان تلاکو] vekillik belgesi. vekâletpenâh (A.-F.) [هانپ تلاکو] sadrazam.
vekâyi' (A.) [1 [عىاقو.olaylar. 2.sava ş lar.

vek 1 s'alâhâzâ (A.) [اذه ىلع سقو] bununla k 1 yasla.

vekil (A.) [1 [لىكو .avukat. 2.biri taraf 1 ndan yetki verilmi Ő . 3.bakan. velâdet (A.) [1 [تدلاو .do ğ um. 2.do ğ um günü. velâyet (A.) [1 [تىلاو .velîlik. 2.dostluk. 3.otorite. velev (A.) [ولو] olsa da.

velhâs 1 l (A.) [لصل احو او] k 1 saca, sözün k 1 sas 1 .

velî (A.) [1 [لى .ermi Ő , velî. 2.çocuktan sorumlu olan. velî (F.) [لى] ama, fakat. velîahd (A.) [دهعيلو] veliaht. velîk (F.) [كيلو] ama, ancak. velîkin (F.) [نكيلو] ama, ancak.

velîme (A.) [1 [ميلو .ziyafet. 2.dü ğ ün. velûd (A.) [1 [دولو .do ğ urgan. 2.üretken. velvele (A.) [ملولو] gürültü pat 1 rt 1 . verâ (A.) [ارو] öte.

verâset (A.) [تثارو] varislik. verd (A.) [درو] gül.

verem (A.) [1 [مرو . Ő i Ő kinlik, Ő i Ő . 2.verem, tüberküloz. verese (A.) [مئرو] varisler, mirasç 1 lar. verîd (A.) [ديرو] toplardamar. vesâik (A.) [قئائو] belgeler. vesâil (A.) [لئاسو] sebepler.

vesâit (A.) [1 [طئاسو .araçlar. 2.arac 1 lar.

vesâtet (A.) [تَطاس و] arac 1 l 1 k. vesâyâ (A.) [اىاص و] vasiyetler. vesîka (A.) [عقيث و] belge.

vesîle (A.) [1 [مليس و .sebeb, bahane. 2.yol. vesme (A.) [ممس و] rast 1 k.

vesvese (A.) [مسوس و] kuruntu. ve ş (F.) [شو] gibi.

ve ş ak (A.) [قش و] va ş ak. veted (A.) [دت و] kaz 1 k.

veter (A.) [1 [رت و .kiri ş . 2.saz teli.

vetîre (A.) [1 [مريت و .üslup. 2.süreç. 3.dar yol.

veyl (A.) [ليو] yaz 1 k, yaz 1 klar olsun, eyvahlar olsun. vezâif (A.) [فئاظ و] görevler, ödevler.

vezân (F.) [ناز و] esen.

vezâret (A.) [تراز و] vezirlik.

vezîr (A.) [ريز و] eskiden bakanl 1 k görevini üstlenen ki ş i. vezn (A.) [نز و] a ğ 1 rl 1 k.

vezne (A.) [1 [منز و .a ğ 1 rl 1 k. 2.tart 1 . 3.para gi ş esi. veznedâr (A.-F.) [راد منز و] gi ş e görevlisi.

vicâhen (A.) [اماج و] yüzle ş erek, yüzüne kar ş 1 . vicâhî (A.) [مياج و] yüzyüze.

vicdân (A.) [نادج و] iyi ile kötüyü ay 1 rt edip de ğ erlendirme duygusu. vicdânen (A.) [نادج و]

vicdan bak 1 m 1 ndan.

vidâd (A.) [1 [دادو.sevgi. 2.dostluk. vikâye (A.) [هیاقو] koruma.

vikâye etmek korumak, esirgemek, kay ı rmak. vilâdet (A.) [1 [تدلاو.do ğ um. 2.do ğ um günü.
vilâyât (A.) [تهایلاو] vilayetler.

vildân (A.) [1 [نادلو.bebekler. 2.köleler.

vîrân (F.) [1 [یاریو.y ı k ı k, harap olmu ş . 2.y ı k ı nt ı , harabe. vîrân etmek y ı kmak, harap etmek.

vîrân olmak 1.y ı k ı lmak, harap olmak. 2.peri ş an olmak. vîrâne (F.) [یاریو] y ı k ı nt ı alan, harap yer, harap bina. vîrânî (F.) [یاریو] harapl ı k. vird (A.) [درو] dua. vird etmek dua etmek.

visâk (A.) [قاتو] antla ş ma.

visâl (A.) [1 [لاصو.ula ş ma, varma. 2.kavu ş ma, vuslat. vufûr (A.) [روفو] bolluk.

vuhû ş (A.) [1 [شوحو.vah ş iler. 2.yaban hayvanlar ı .

vukû bulmak meydana gelmek, cereyan etmek, gerçekte ş mek. vukû' (A.) [عوقو] meydana gelme, cereyan etme. vukûât (A.) [1 [تاعوقو.olaylar. 2.polisiye olaylar.

vukûf (A.) [فوقو] bir konu hakk ı nda geni ş bilgi sahibi olma. vukufsuz (A.-T.) bilgisiz. vuskâ (A.) [یقتو] sa ğ lam.

vusla (A.) [1 [ملصو .ek. 2.yama.

vuslat (A.) [1 [تلصو .ula ş ma. 2.kavu ş ma. vustâ (A.) [ىطسو] orta, iç.

vusûl (A.) [1 [لوصو] ula ş ma, gelme. vusûl eylemek gelmek, ula ş mak. vuzû (A.) [ىوضو] abdest.

vuzûh (A.) [1 [حوضو] aç ı kl ı k. vüçûb (A.) [ىوجو] gereklilik.

vüçûd (A.) [1 [وچو .varl ı k. 2.beden. 3.var olu ş . vüçûd bulmak meydana gelmek, olu ş mak.

vüçûh (A.) [1 [وچو .yüzler. 2. ş ekiller, tarzlar. 3.yüzeyler. 4.ileri gelenler. vüfûd (A.) [ىوفو]

elçiler. vüfûr (A.) [ىوفو] bolluk.

vükelâ (A.) [1 [لكو .vekiller. 2.bakanlar. vülât (A.) [ىلاو] valiler.

vürûd (A.) [1 [ورو] giri ş , geli ş . vürûd etmek girmek, gelmek.

vüs' (A.) [1 [عسو .geni ş lik. 2.kapasite. 3.takat.

vüs'at (A.) [1 [عسو .geni ş lik. 2.kapasite. 3.parasal yeterlik. 4.genlik. vüskâ (A.) [ىقتو] sa ğ lam.

vüsûk (A.) [1 [قوئو .sa ğ laml ı k. 2.güvenilirlik. vüzerâ (A.) [ىرزو] vezirler.

yâ (A.) [ی] ey.

yâb (F.) [بای] bulan. yâbis (A.) [سبای] kuru.

yâd (F.) [1 [دای.hat 1 rlama. 2.gönül, hat 1 r. 3.an 1 , hat 1 ra. yâd edilmek an 1 lmak, hat 1 rlanmak.
yâd etmek anmak, hat 1 rlamak.

yâdgâr (F.) [1 [راکدای.an 1 . 2.hat 1 ra. yadigâr bk. yâdgâr.

ya ğ mâ (F.) [امغی] talan, çapul.

ya ğ ma eylemek talan etmek, ya ğ malamak. ya ğ mâger (F.) [رگامغی] ya ğ mac 1 . yah (F.) [خی]
buz.

yahbeste (F.) [هتسب خی] buzlanm 1 ş , donmu ş . yâhud (F.) [دوخای] yahut. yâis (A.) [سئای]
umutsuz.

yakaza (A.) [هظقی] uyan 1 kl 1 k. yakîn (A.) [نیقی] kesin bilgi.

yakînen (A.) [انیقی] kesin olarak.

yâkût (A.) [1 [توقای.yakut. 2.dudak.

yakzân (A.) [ناطقى] uyan ı k. yâl (F.) [1 [لى.ये. 2.boyun. yâleyte (A.) [تىل لى] ke ş ke.

yâr (F.) [1 [رلى.dost. 2.sevgili. 3.arkada ş . yârâ (F.) [ارلى] güç.

yârân (F.) [نارلى] dostlar, arkada ş lar. yârî (F.) [1 [ىر.دostluk. 2.yard ı m. yâsemen (F.) [نمسلى] yasemin. yâve (F.) [ولى] z ı rva, saçma.

yâvegû (F.) [وگ ولى] z ı rvalayan, saçmalayan. yâver (F.) [رولى] yard ı mc ı . yâzdeh (F.) [دزلى] onbir.

ye's (A.) [سلى] umutsuzluk.

ye'sefzâ (A.-F.) [ازفا سلى] üzücü.

yebânî (F.) [1 [ى.نابى.yaban ı l. 2.ürkek. 3.kaba. yed (A.) [1 [دى.el. 2.güç. yegân (F.) [نلى] birler.

yegân yegân (F.) [نلى نلى] bir bir, tek tek. yegâne (F.) [نلى] biricik.

yegânegî (F.) [ىگنلى] birlik, teklik. yek (F.) [كى] bir.

yekbeyek (F.) [كى كى] bir bir, birer birer.

yekcihet (F.-A.) [1 [ت.هچ كى] tek yön. 2.ayn ı görü ş lü.

yekcins (F.-A.) [سنج کی] ayn 1 türden. yekdîger (F.) [رنگید کی] birbiri. yekdil (F.) [لد کی] bir gönül.

yeknazarda (F.-A.-T.) ilk bak 1 ş ta, bir bak 1 ş ta. yekpâre (F.) [1 [هر اچ کی . tek parça. 2.bütün. yeksân (F.) [1 [ناسکی . bir ş ekilde. 2.birlikte.

yekseviye (F.-A.) [هیوس کی] ayn 1 düzeyde, e ş it seviyeli. yek ş enbe (F.) [هبش کی] pazar. yektene (F.) [هنت کی] tek ba ş 1 na. yekûn (A.) [نوکی] toplam. yel (F.) [لی] yi ğ it.

yeldâ (F.) [ادلی] uzun.

yemîn (A.) [1 [نیمى . sa ğ , sa ğ yön. 2.ant, yemin. yesâr (A.) [راسی] sol, sol taraf. yesîr (A.) [ریسى] kolay.

yetîm (A.) [میتى] biricik, tek. 2.yetim. yetîme (A.) [همیتى] yetim k ı z çocu ğ u.

yetîmhâne (A.-F.) [هناذ میتى] yetimler evi. yevâkît (A.) [تیقاوی] yakutlar. yevm (A.) [موی] gün.

yevmenfeyvmen (A.) [امویف اموی] günden güne. yevmî (A.) [ىموی] günlük, gündelik. yevmiyye (A.) [ىموی] gündelik ücret.

yezdân (F.) [نادزی] Tanrı .

yubûset (A.) [تسوبی] kuruluk. yû ğ (F.) [غوی] boyunduruk. yûz (F.) [زوی] pars.

yübûset (A.) [تسوبی] kuruluk.

yümkîn (A.) [نكمی] mümkün, olabilir, olası . yümn (A.) [نمی] uğur.

yümnâ (A.) [نمی] sağ taraf. yümnî (A.) [نمی] uğurlu.

yüsr (A.) [1 [رسی.kolaylık. 2.zenginlik. yüsrâ (A.) [رسی] sol taraf.

za'f (A.) [فعض] zay 1 fl 1 k, zaaf. za'f gelmek zay 1 flamak.

za'ferân (A.) [نارفعز] safran.

za'fî (A.) [فعضى] zay 1 fl 1 kla ilgili, zaaf ile ilgili. za'fiyyet (A.) [تيفعض] zay 1 fl 1 k, zafiyet. zâb 1 ta (A.) [مطباض] güvenlik görevlisi. zâbih (A.) [حباذ] bo ğ azlayan. zâbit (A.) [طباض] subay.

zâbitân (A.-F.) [ناطباض] subaylar.

zabt (A.) [1 [طبض.tutma. 2.ele geçirme. 3.kavrama. zabt edilmek ele geçirilmek. zabt etmek ele geçirmek.

zabtiye nâz 1 r 1 emniyet genel müdürü.

zabtiye nezâreti emniyet genel müdürlü ğ ü.

zabtiyye (A.) [هيطبض] güvenlik güçleri, polis, jandarma. zabtnâme (A.-F.) [مهمان طبض] tutanak, zab 1 t yaz 1 s 1 . zabtürabt (A.) [طبر و طبض] disiplin. zâc (A.) [جاز] gözta ş 1 . zâd (A.) [داز] az 1 k.

zâd (F.) [1 [داز.do ğ mu ş . 2.do ğ um. zâde (F.) [1 [داز.do ğ mu ş . 2.evlat.

zâdegân (F.) [ناگدان] soylular, aristokratlar. zâdgegân 1 k satmak soyluluk taslamak. zafer (A.) [رفظ] üstünlük kazanma.

zaferyâb (A.-F.) [باى رفظ] üstünlük kazanan, muzaffer olan. zaferyâb olmak üstünlük kazanmak, muzaffer olmak. zâ ğ (F.) [غاز] karga.

za ğ an (F.) [ن غز] çaylak.

zahâir (A.) [رئاخذ] zahireler.

zâhib (A.) [1 [ب هاذ . 2.san ı ya kap ı lan. zâhib olmak 1.gitmek. 2.san ı ya kap ı lmak.

zâhid (A.) [دهاز] a ş ı r ı dindar, zühd ile u ğ ra ş an. zâhidâne (A.-F.) [من ادهاز] zahitçe.

zâhir (A.) [1 [رماظ .ortaya ç ı kan, görünen, zuhur eden. 2.belli, aç ı k, a ş ikâr.

3.san ı r ı m. 4.görünü ş , d ı ş yüz.

zâhir olmak ortaya ç ı kmak, görünmek, zuhur etmek. zâhibîn (A.-F.) [ن بييرماظ] sadece görünü ş e bakan. zahîre (A.) [ريخذ] depolanm ı ş erzak.

zâhiren (A.) [ارماظ] görünü ş te, görünü ş e göre.

zâhirî (A.) [ى رماظ] d ı ş görünü ş ile ilgili, görünü ş teki. zâhirperest (A.-F.) [تسر پر رماظ] sadece d ı ş görünü ş e bakan. zahm (F.) [مخز] yara.

zahmdâr (F.) [رادمخز] yaral ı .

zahme (F.) [1 [مخر .vuru ŝ . 2.yara. 3.tezene, m ı zrap. zahmet (A.) [1 [تخر .s ı k ı nt ı , me ŝ akkat. 2.güç. zahmzede (F.) [دز مخر] yaral ı .

zahr (A.) [1 [رهظ .s ı rt, arka. 2.arka yüz.

zahriye (A.) [هی رهظ] ka ğ ı d ı n arka yüzündeki yaz ı . zâid (A.) [1 [دناز .art ı k. 2.artan. 3.art ı . 4.gereksiz. zaîf (A.) [فبعض] zay ı f, güçsüz.

zâik (A.) [قناذ] tadan, tad ı na varan. zâika (A.) [قناذ] tat alma duyusu. zâil (A.) [لناز] yok olan, yok olucu. zâil olmak yok olmak, ortadan kalkmak. zâir (A.) [رناز] ziyaretçi. zâkir (A.) [ركاذ] zikreden.

zakkûm (A.) [1 [موقز .zakkum a ğ ac ı . 2.z ı kk ı m. zâl (F.) [لاز] saçlar ı a ğ arm ı ŝ , ihtiyar.

zalâm (A.) [ملاظ] karanl ı k. zâlim (A.) [ملاظ] zulüm eden.

zâlimâne (A.-F.) [مناملماظ] zalimce. zamâim (A.) [منامض] ekler.

zamâne (A.) [1 [منامز .devir. 2.felek. zamîme (A.) [مميمض] ek.

zamimeten (A.) [مميمض] ek olarak.

zâmin (A.) [ن ماض] tazmin eden.

zamîr (A.) [1 [ريمض.gönül. 2.iç. 3.zamir, ad 1 l. zamm (A.) [م ض] ekleme, arttı rma. zamm edilmek eklenmek, arttı r 1 l mak. zamm etmek eklemek, arttı r mak.

zamm olunmak eklenmek, ilave edilmek. zamme (A.) [م ماض] ötre. zan (A.) [ن ظ] zan, san 1 .

zanbak (A.) [ق بن ز] zambak.

zanîn (A.) [ن ينظ] zan alt 1 nda bulunan. zann (A.) [ن ظ] zan, san 1 . zannedilmek san 1 l mak. zannetmek sanmak. zânû (F.) [و ن از] diz. zapt bk. zabt.

zapt edilmek ele geçirmek. zapt etmek ele geçirmek. zaptiye bk. zabtiyye

zâr (F.) [1 [ر از .peri ş an, a ğ layan, inleyen. 2.inilti. zâr (F.) [ر از] yer.

zâr etmek a ğ lay ı p inlemek. zâr olmak a ğ lay ı p inlemek. zarâfet (A.) [ت فارظ] zariflik.

zarar (A.) [ررض] zıyan.

zarardîde (A.-F.) [هدیدر ررض] zarar gören. zarb (A.) [بررض] vuruş .

zarbhâne (A.-F.) [منادبررض] darphane.

zarf (A.) [1 [فرظ.kap. 2.mektup zarf 1 . 3.zarf. zarfıyyet (A.) [تیفرظ] kapasite.

zârî (F.) [یراز] inleme, zar zar a ğ lama. zâri' (A.) [عراز] ekici, çiftçi.

zarîf (A.) [فیرض] zarafet sahibi, nazik, nüktedan. zarîfâne (A.-F.) [منافیرض] zarifçe.

zarûrât (A.) [تاروررض] s ı k ı nt ı lar, mecburiyetler.

zarûret (A.) [1 [تروررض.s ı k ı nt ı . 2.yoksulluk. 3.zorunluluk. zarûrî (A.) [یروررض] zorunlu.

zarûriyyât (A.) [تایروررض] zorunluluklar. zât (A.) [1 [تاذ.ki ş i. 2.kendi. zâten (A.) [اتاذ] asl ı nda. zâtî (A.) [یتاذ] ki ş isel.

zâtülcenb (A.) [بنجلا تاذ] akci ğ er zar ı iltihab ı , zatülcenp. zâtürrie (A.) [مئرلا تاذ] zatürriye, akci ğ er iltihab ı . zav' (A.) [عوض] ı ş ı k.

zavâhir (A.) [رهاوظ] d ı ş yüzler.

zâviye (A.) [1 [میواز .aç ı . 2.kö ş e. 3.küçük tekke. zâyi' (A.) [عیاض] kaybolan.

zâyi' etmek kaybetmek, yitirmek. zâyi' olmak kaybolmak, yitmek. zâyi'ât (A.) [تاعىاض] kay 1 plar. zebân (F.) [ن ا ب ز] dil.

zebând 1 raz (F.) [ز ا ر د ن ا ب ز] dili uzun. zebâne (F.) [ن ا ب ز] 1 .yalaz. 2.dilimsi.

zebânzed (F.) [د ز ن ا ب ز] ünlü, dillerde dola ş an. zeber (F.) [ر ب ز] üst.

zebercedî (A.) [ع د ج ر ب ز] f 1 st 1 k ye ş ili. zebh (A.) [ح ب ذ] bo ğ azlama.

zebh edilmek bo ğ azlanmak, kesilmek. zebh etmek bo ğ azlamak, kesmek.

zebîh (A.) [ح ب ي ذ] kesilmi ş hayvan, bo ğ azlanm ı ş . zebîl (A.) [ل ب ي ز] 1 .pislik. 2.gübre.

zebûn (F.) [ن ا ب و ب ز] 1 .alçak. 2.aciz, zavall ı . 3.güçsüz.

zebûn etmek 1.alçaltmak. 2.aciz b ı rakmak. 3.güçsüz b ı rakmak. zebûn olmak 1.alçalmak. 2.aciz kalmak. 3.güçsüz kalmak. zecr (A.) [ر ج ز] 1 .zorlama. 2.eziyet etme. zecrî (A.) [ع ر ج ز] zorlayarak, zorlay ı c ı .

zede (F.) [د ز] 1 .vurmu ş , dövmü ş . 2.vurulmu ş , dövülmü ş . 3.u ğ ram ı ş , müptela olmu ş .

zehâb (A.) [ن ا ب ه ذ] 1 .gidi ş . 2.san ı ya kap ı lma. zeheb (A.) [ب ه ذ] alt ı n.

zehr (A.) [رهز] çiçek.

zehr (F.) [رهز] zehir, a ğ 1 . zehre (A.) [رهز] çiçek.

zehrhand (F.) [دنخرهز] ac 1 gülü ş . zehrnâk (F.) [كانرهز] zehirli. zekâ (A.) [اكذ] zekilik. zekan (A.) [نقر] çene.

zekâvet (A.) [تواكذ] zekilik.

zeker (A.) [1 [ركذ .erkek. 2.erkeklik üreme organ 1 . zelâzil (A.) [لزلز] depremler. zelîl (A.) [ليلذ] dü ş kün, zavall 1 . zell (A.) [لز] sürçme, kayma. zelzele (A.) [لزلزل] deprem.

zemân (A.) [1 [نامز .zaman. 2.ça ğ . 3.süre. zemâne (A.) [1 [نامز .devir. 2.felek. zemherîr (A.) [ريرهز] karak 1 ş . zemîm (A.) [ميمذ] kötü.

zemîn (F.) [1 [نيمز .yer. 2.dünya. 3.fon. 4.konu, alan. zeminbûsî (F.) [يسوبد نيمز] sayg 1 ile yer öpme. zemistan (F.) [ناتسمز] k 1 ş .

zemistânî (F.) [ناتسمز] k 1 ş 1 1 k. zemm (A.) [مذ] kötöleme, yerme. zemm edilmek kötölenmek, yerilmek.

zemm etmek kötölemek, yermek.

zemzeme (A.) [1 [زمزم .melodi. 2.m ı r ı lt ı . zen (F.) [نز] kad ı n.

zenâd ı ka (A.) [مقدانز] z ı nd ı klar.

zenâne (F.) [1 [ناز .kad ı nca, kad ı ns ı . 2.kad ı n i ş i. zenb (A.) [بنذ] suç, günah. zenbîl (A.) [لپینز] zembil.

zenbûrek (F.) [کروبنز] zemberek. zencebîl (A.) [لپینز] zencefil. zencî (A.) [یجنز] siyahî, zenci. zencîr (F.) [ریجنز] zincir.

zencîrî (F.) [1 [ریجنز .zincirli. 2.zincirlik deli. zendeka (A.) [مقدنز] z ı nd ı kl ı k. zendost (F.) [تسودنز] zampara. zeneb (A.) [بنذ] kuyruk.

zenehdân (F.) [نادخنز] çene. zeng (F.) [1 [گنز .zil. 2.pas. zengî (F.) [یگنز] zenci, siyahî.

zengûle (F.) [1 [ملوگنز .çan. 2.ç ı ng ı rak.

zenne (F.) [نذ] kad ı n rolünü üstlenen erkek sanatç ı . zenperest (F.) [تسرپنز] kad ı n dü ş künü. zer (F.) [1 [رز .alt ı n. 2.akçe. zer' (A.) [عز] ekim.

zerâfe (A.) [زعفران] zürafa. zerbâf (F.) [فابرز] s 1 rmac 1 . zerd (F.) [درز] sar 1 .

zerdâlû (F.) [ولادرز] zerdali.

zerde (F.) [1 [درز .zerde. 2.sar 1 l 1 k. 3.safran. zerdûz (F.) [زودرز] s 1 rmac 1 .

zeref ş ân (F.) [ناشفاز] alt 1 n saç 1 lm 1 ş , alt 1 n yald 1 zl 1 . zerger (F.) [رگز] kuyumcu.

zerharîd (F.) [دی رخرز] köle. zerîn (F.) [نیرز] alt 1 ndan.

zerk (A.) [قرز] deri alt 1 na verme, ş 1 r 1 nga etme. zerrâ' (A.) [عاز] ekici, çiftçi. zerrâk (A.) [قاز] ikiyüzlü. zerrât (A.) [تاز] zerreler.

zerre (A.) [1 [مرد .en küçük parça, molekül. 2.az 1 c 1 k, birazc 1 k. zerre ş ikâf (A.-F.) [فاکش مرد] k 1 l 1 k 1 rk yaran. zerrin (F.) [نیرز] alt 1 ndan.

zevâl (A.) [1 [لاوز .yok olma, yok olu ş . 2.batma. 3.ö ğ le. zevâlnâpezîr (A.-F.) [ریذپان لاوز] yok olmayan, kal 1 c 1 . zevâlpezîr (A.-F.) [ریذپلاوز] yok olucu, fani. zevât (A.) [تاوذ] ki ş iler.

zevâyâ (A.) [1 [ایاوز .aç 1 lar. 2.kö ş eler. 3.küçük tekkeler, zaviyeler. zevc (A.) [1 [جوز .koca. 2.çiftin teki.

zevcât (A.) [تاجوز] nikahl ı kad ı nlar, kar ı lar. zevce (A.) [جهوز] nikahl ı kad ı n, kar ı .
zevceteyn (A.) [نيچوز] kar ı koca. zevceyn (A.) [نيچوز] kar ı koca. zevciyet (A.) [تيچوز] e ş
lik. zevebân (A.) [نابوذ] erime.

zevk (A.) [1 [قوذ.be ğ eni, ho ş lanma. 2.tat. zevkbah ş (A.-F.) [شخب قوذ] zevk veren. zevrak (A.)
[قروز] kay ı k.

zeyl (A.) [1 [ليد.ek, zeyil. 2.etek. zeylen (A.) [لايد] ek olarak. zeyn (A.) [نيز] süs. zeyn olmak
süslenmek.

zeytûn (A.) [نوتيز] zeytin. z ı dd (A.) [دض] z ı t, kar ş ı t.

z ı ddiyyet (A.) [تىدض] z ı tl ı k, kar ş ı tl ı k. z ı lâl (A.) [للاظ] gölgeler. z ı ll (A.) [لظ]
gölge.

z ı mnen (A.) [انمض] bu arada, dolay ı s ı yla. z ı mnî (A.) [ىنمض] dolayl ı , üstü kapal ı . z ı rh
(F.) [هرز] z ı rh.

z ı rhpû ş (F.) [شوپ هرز] z ı rhl ı . z ı yâ' (A.) [عايض] kaybolma.

zî yâ' (A.) [ءايض] çiftlikler. zî (A.) [يذ] sahip. zi'b (A.) [بئذ] kurt.

zîbâyî (F.) [عىابيز] güzellik. zîbâ (F.) [ابيز] güzel. zîbak (A.) [قبيز] c 1 va.

zîc (A.) [جيز] y 1 ld 1 z atlas 1 . zifâf (A.) [فافز] gerdek. zih (F.) [هز] kiri ş .

zîhayât (A.) [تايد يذ] canl 1 .

zihgîr (F.) [ريگهز] okçu yüzü ğ ü. zihî (F.) [عىهز] ne güzel, bravo. zihin (A.) [نهذ] zihin. zihn (A.) [نهذ] zihin.

zihnen (A.) [انهذ] zihin yoluyla. zihnî (A.) [عىنهذ] sihinsel.

zihniyyet (A.) [تينهذ] dü ş ünçe tarz 1 , anlay 1 ş . zîk (A.) [قيض] darl 1 k.

zîk 1 ymet (A.) [تم يق يذ] de ğ erli. zikr (A.) [ركذ] zikir, anma. zikr etmek anmak.

zikr olunmak an 1 lmak, zikredilmek.

zîkudret (A.) [تردق يذ] güçlü, kudretli.

zillet (A.) [تلذ] dü ş künlük, a ş a ğ ı l ı k, alçakl ı k. zilzâl (A.) [لازلز] sars ı nt ı . zimâm (A.) [مامز] yular.

zimâmdâr (A.-F.) [1 [رادمامز] yular tutan. 2.i ş leri yürüten, sorumlu. zîmedhal (A.) [لخدم ید] müdahalesi olan. zimmet (A.) [تمذ] elde tutma zorunlulu ğ u. zîn (F.) [نيز] eyer.

zinâ' (A.) [ءانز] zina, nikahs ı z cinsel ili ş ki. zinâkâr (A.-F.) [راکانز] zina eden.

zencîrbend (F.) [دنبريجنز] zincire vurulmu ş . zencîrbend edilmek zincire vurulmak. zindân (F.) [نادنز] hapishane.

zindânî (F.) [1 [ىنادنز] zindanc ı . 2.mahpus. zinde (F.) [1 [ىدنز] diri, canl ı . 2.sa ğ l ı ğ ı yerinde. zindegânî (F.) [ىناگذنز] ya ş am. zindîk (A.) [قىدنز] z ı nd ı k. zînet (A.) [تنيز] ziynet, süs. zinhâr (F.) [راهنز] sak ı n. zîr (F.) [ريز] alt, a ş a ğ ı . zîrâ (F.) [اريز] çünkü.

zirâ' (A.) [90-75 [عارذ] cm. lik bir uzunluk ölçüsü birimi, dirsek ile orta parmak

ucu aras ı ndaki uzakl ı k.

zirâ'at (A.) [تعارز] tar ı m.

zirâ'î (A.) [عارز] tar 1 msal. zirâ'at nezareti tar 1 m bakanl 1 ğ 1 .

zîrdest (F.) [تسدریز] el alt 1 ndaki, emir alt 1 ndaki, ast. zîre (F.) [هریز] kimyon.

zîrek (F.) [کریز] uyan 1 k, zeyrek. zîrîn (F.) [نیریز] alttaki. zîrûh (A.) [حور یذ] canl 1 .

zîrûzeber (F.) [ریز و ریز] altüst.

zîrûzeber etmek altüst etmek, yerle bir etmek. zîrûzeber olmak altüst olmak, yerle bir olmak. zirve (A.) [هورز] doruk. zî ş an (A.) [ناش یذ] ş erefli. zi ş t (F.) [تشز] çirkin.

zi ş tî (F.) [تشز] çirkinlik.

zîvekâr (A.) [راقو یذ] a ğ 1 rba ş l 1 .

zîver (F.) [1 [رویز.süs. 2.ziynet, tak 1 . ziyâ' (A.) [ءایض] 1 ş 1 k.

ziyâdâr (A.-F.) [رادایض] a ş 1 kl 1 . ziyâde (A.) [هدایز] fazla, çok.

ziyâfet (A.) [تفایض] ş ölen, ziyafet. ziyân (F.) [نایز] zarar.

ziyânkâr (F.) [راکنایز] zarar veren.

ziyâretgâh (A.-F.) [ماگترایز] ziyaret yeri.

zû'(A.) [ءوض] ayd 1 nl 1 k, 1 ş 1 k. zu'bân (A.) [ن ابؤذ] kurtlar. zu'm (A.) [م عز] san 1 .

zuafâ' (A.) [افعض] zay 1 flar.

zucret (A.) [ترجض] yürek daralması , iç s 1 k 1 nt 1 s 1 . zûd (F.) [1 [دوز.çabuk. 2.erken. zufr (A.) [رفض] t 1 rnak. zuhr (A.) [رهظ] ö ğ le.

zuhûr (A.) [روهظ] ortaya ç 1 kma, görünme. zuhur etmek ortaya ç 1 kmak, ç 1 kmak.

zuhûrât (A.) [تاروهظ] beklenmedik geli ş meler. zukâk (A.) [ق اقز] sokak.

zulm (A.) [ملظ] cefa, eziyet. zulm etmek zulüm yapmak.

zulmânî (A.) [ن املظ] karanlı kla ilgili. zulmet (A.) [تملظ] karanlı k.

zulmetefzâ (A.-F.) [ازفا تملظ] karanlı ğ 1 artt 1 ran. zulümât (A.) [تاملظ] karanlı klar. zunûn (A.) [ن ونظ] zanlar. zûr (F.) [روز] güç.

zurafâ (A.) [1 [افرض.zarifler. 2.seviciler, sevici kad 1 nlar. zûrbâ (F.) [1 [ابروز.güçlü. 2.zorba. zûrmend (F.) [دنمروز] güçlü.

zurûf (A.) [1 [فورظ.kaplar. 2.zarflar. zübde (A.) [هذبز] öz.

zücâc (A.) [جاجز] cam.

zücâciyye (A.) [يجاجز] cam e ş yalar. zühd (A.) [دهز] zahitlik, a ş ı r ı sofuluk. zühhâd (A.) [داهز] zahitler.

zühre (A.) [مرهز] Venüs, Çoban Y ı ld ı z ı .

zührevî (A.) [يورهز] cinsel ili ş kiyle bula ş an. zühûl (A.) [لوهذ] dalg ı nl ı kla unutma. zükâm (A.) [ماکز] nezle. zükûr (A.) [روکز] erkekler. zülâl (A.) [للاز] berrak, saf. zülf (F.) [فلز] zülûf.

züll (A.) [لذ] alçalma, alçakl ı k, dü ş künlük, zillet. zülûf (F.) [فلز] zülûf, iki yandaki lüleli saç. zümre (A.) [مرمز] grup, topluluk.

zümûm (A.) [مومذ] yermeler, kötölemeler. zümürüd (A.) [درمز] zümrüt. zünbûr (A.) [روبنز] e ş ek ar ı s ı . zünnâr (A.) [رانز] papaz ku ş a ğ ı .

zünûb (A.) [1 [بونذ.suçlar, günahlar. 2.kuyruklar. zürâfe (A.) [مفارز] zürafa. zürefâ (A.) [افرظ] zarifler.

zürrâ' (A.) [عازز] ekiciler, çiftçiler.

züriyyât (A.) [تايرذ] soylar, zürriyetler. zürriyyet (A.) [تيرذ] soy, zürriyet. züvvâr (A.) [راوز] ziyaretçiler. züyûl (A.) [لويذ] ekler, zeyiller.